

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΙΙ. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

γεωγραφία

β' γυμνασίου

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ 1978

Ψηφιοποιήθηκε από τον ΟΤΕ τον Εικαστικής Πολιτικής

Δεστέρα Φυσική
Τρίτη Χημετική
Τέταρτη Γεωγραφία
Πέμπτη Φυσική

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Μέ απόφαση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τά διδακτικά βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου τυπώνονται ἀπό τὸν Ὀργανισμό Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων καὶ μοιράζονται ΔΟΡΕΑΝ.

Εἰκόνα τοῦ ἔξωφυλλου:
Αλπικό τοπεῖο.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Π. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ 1978

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δούναβις

Πήνος χύνεται βόρεια θάλασσα
βόρειες πεδιάδες

Οπενός νότος

Άγριες βασικία

Βιοτεχνία, καιροτεχνία,

κεραφερείνη, τορπήλη
Ανδιόν επικράτου

Βιομηχανία Φαρμακείων

Κεντρική

Γεωργία Συριγγαία, Μαρέτα

Βιομηχανία

Ανδραμας

κοιλάδα Ρόδρη
απόμενων εσ

Μαρια

Βερολίνο 4 Σύνεση

ΕΥΡΩΠΗ

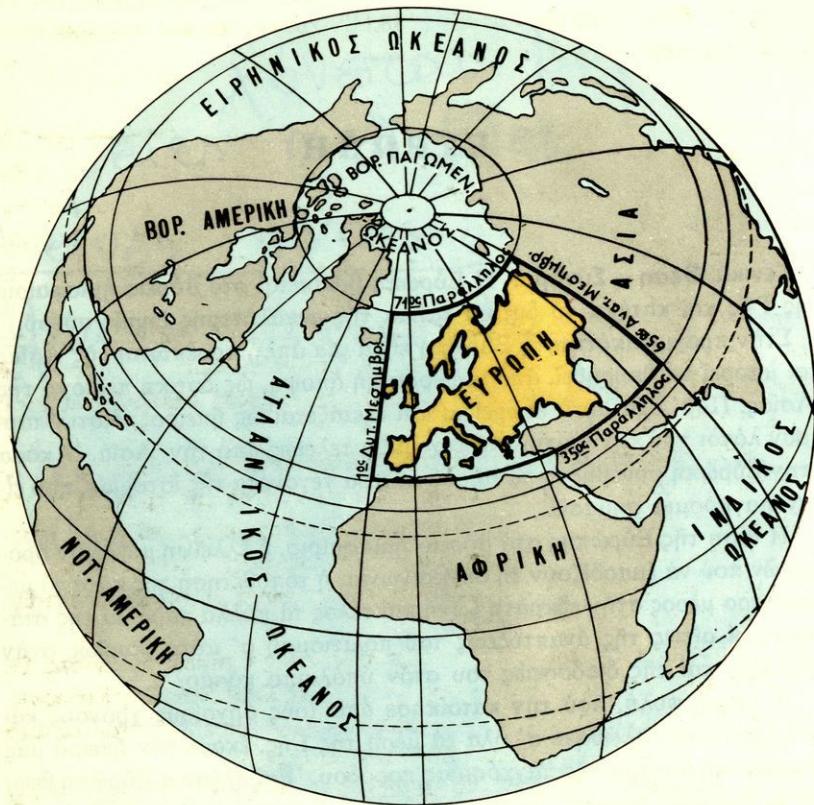
Γενικά: Θέση – Σύνορα. Ή Εύρωπη βρίσκεται στό Βόρειο ήμισφαίριο τῆς Γῆς και κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς μεγαλύτερης ξηρᾶς αὐτοῦ.

Στὴν πραγματικότητα ἡ Εύρωπη εἶναι μία ἀπλὴ προέκταση τῆς Ἀσίας και μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ, ἀπὸ γεωγραφικὴ ἀποψη, ὡς δυτικὴ περιοχὴ τῆς Ἀσίας. Παρ' δλα αὐτὰ θεωρεῖται και ἔξετάζεται ώς ἡπειρος, διότι ὑπάρχουν λόγοι ποὺ τὴν κάνουν νὰ ἔχωριζει τελείως ἀπὸ τὴν Ἀσία. Ἀκόμα στὴν Εύρωπη συνέβησαν τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ιστορίας, ποὺ είχαν παγκόσμια σημασία.

Ἡ θέση τῆς Εύρωπης στό βόρειο ήμισφαίριο, ἡ Ἑλλειψη μεγάλων δροσειρῶν ποὺ νὰ ἐμποδίζουν τὴ συγκοινωνία, ἡ τοποθέτησή της κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος στὴν ενκρατηζώνη και τέλος τὰ πολλὰ παράλια τῆς στάθηκαν οἱ αἰτίες τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ σ' αὐτὴ (κυρίως στὴν Ἐλλάδα) και τῆς διαδόσεώς του στὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Ἡ λευκὴ φυλή, ποὺ τὴν κατοίκησε ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους και ποὺ ἀργότερα ἀπλώθηκε σ' δλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, ἔκαμε τὴν ἡπειρο μας πραγματικὴ δύναμη τῆς παγκόσμιας προόδου. Ἐπὶ πλέον ἡ Εύρωπη θεωρεῖται ιδιαίτερη ἡπειρος, διότι μορφολογικὰ διακρίνεται ἀπὸ τὶς ἄλλες ἡπείρους ἔξαιτίας τῶν ἀκτῶν τῆς ποὺ σχηματίζουν πολλοὺς κόλπους και γενικότερα ἔξαιτίας τῆς διαπλάσεως τοῦ ἐδάφους της.

Ἡ Εύρωπη ἔχει σχῆμα τριγώνου μὲ τὴ βάση του στὰ Οὐράλια δρη και τὴν κορυφὴ του στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Ἰσπανίας. Περιέχεται μεταξὺ τῶν παραλλήλων τοῦ βορείου ήμισφαιρίου, $71^{\circ} - 35^{\circ}$, και τῶν μεσημβρινῶν, Ιου δυτικὰ τοῦ Γκρήνοντις και 65ου ἀνατολικὰ αὐτοῦ. Ἀπὸ τὰ βόρεια δρίζεται μὲ τὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανό, στὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὥκεανό, τὴ θάλασσα τῆς Νορβηγίας, τὴ Βόρεια θάλασσα και τὴ Βαλτική, στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα και τὰ πελάγη της, Τυρρινικό, Ἀδριατικό, Ἰόνιο και Ἀλγαϊ, στενὰ Ἐλλησπόντου, θάλασσα Προποντίδας, στενὰ Βοσπόρου και τὸν Εδεινον Πόντο. Τὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σύνορά της ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανό, περ-

Χάρτης 1. Η θέση της Ευρώπης στό Β' ήμισφαίριο

νοῦν ἀπὸ τὰ Οὐράλια δρη σὲ μιὰ γραμμὴ ποὺ ἔχει μῆκος 4.500 Km, τὸν Οὐράλη ποταμό, τὶς δυτικὲς δχθες τῆς Κασπίας θάλασσας, ἀπὸ τὴν περιοχὴ μεταξὺ Κασπίας καὶ Εύξεινου, στὰ νότια τοῦ Καυκάσου, καὶ σταματοῦν στὸ Μπατούμ τοῦ Εύξεινου Πόντου.

Έκταση. Η Ευρωπαϊκή ἡπειρος ἔχει συνολικὴ ἔκταση 10.459.165 Km², ἐπιφάνεια ἵση μὲ τὸ 1/12 τοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ἔηρᾶς τῆς Γῆς. Είναι ἵση μὲ τὸ 1/4 τῆς Ἀσίας, τὸ 1/3 τῆς Ἀφρικῆς, τὸ 1/4 τῆς Ἀμερικῆς, λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ανδαραλία καὶ ἀρκετὰ μικρότερη ἀπὸ τὴν Ἀνταρκτική. Απὸ τὸ βορειότερο ἄκρο της, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἀκρω-

τήριο τῆς Νορβηγίας, ᾧ τὴν Κρήτην ἔχει μῆκος 3.885 χιλιόμετρα. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς εἶναι περίπου 38.000 χιλιόμετρα καὶ διαμορφώνονται σ' ἔνα μεγάλο ἀριθμὸν χερσονήσων.

‘Οριζόντιος καὶ κάθετος διαμελισμός. α) ‘Οριζόντιος. Οἱ ἀκτὲς τῆς Εὐρώπης ἔχουν τοὺς περισσότερους κόλπους ἀπὸ δλες τὶς ἡπείρους. Ἡ βόρεια, ἡ δυτικὴ καὶ ἡ νότια Εὐρώπη χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολύμορφο θαλάσσιο, δηλαδὴ δριζόντιο, διαμελισμό. Ἡ θάλασσα **Μπάρεντς** εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴ βόρεια Ρωσία καὶ σχηματίζει τὴ λευκὴ θάλασσα ποὺ εἶναι παγωμένη ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο ὥς τὸν Ἰούνιο.

‘Απὸ τὴ βόρεια θάλασσα εἰσερχόμαστε στὴ Βαλτικὴ μὲ μὰ σειρὰ πορθμῶν, τοῦ **Σκαγεράκη**, τοῦ **Κατεγάτη**, τοῦ **Σουντ** μὲ πλάτος 2,9 Km, τοῦ **Μεγάλου Μπέλτ** μὲ πλάτος 16,4 Km καὶ τοῦ **Μικροῦ Μπέλτ** μὲ πλάτος 0,8 Km (ἀπὸ κάθε πλευρὰ τῆς Φιονίας).

Ἡ Βαλτικὴ εἶναι ἐσωτερικὴ ἀβαθῆς θάλασσα καὶ λίγο ἀλμυρή. Οἱ ἀκτὲς τῆς ἀνήκουν σὲ πολλὰ κράτη, ἀλλὰ τὰ κλειδιά τῆς κρατᾶ ἡ Δανία ποὺ κατέχει τὰ στενά τῆς. Ἡ Μεσόγειος θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν Ἑηρά, σχηματίζει μεγάλες χερσονήσους καὶ περιβρέχει πολλὰ νησιά. Ἡ Μεσόγειος μέσω τοῦ Αλγαίου πελάγους συγκοινωνεῖ μὲ τὴν Προποντίδα, τὸ Βόσπορο καὶ τὸν Εὔξεινο Πόντο.

Οἱ χερσόνησοι τῆς Εὐρώπης χωρίζουν μεγάλες ἢ μικρές θάλασσες. Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τὶς χερσονήσους εἶναι: 1) Ἡ **Σκανδιναϊκὴ Χερσόνησος**, ποὺ βρέχεται δυτικὰ ἀπὸ τὴ Νορβηγικὴ θάλασσα καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα (Βοθνικός, Φιννικός κόλπος).

2) Ἡ **Ισπανικὴ** ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς Μεσογείου. 3) Ἡ **Ιταλικὴ χερσόνησος** ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ πελάγη Τυρρηνικό καὶ Ἀδριατικό. 4) Ἡ **Βαλκανικὴ** (Ἐλληνικὴ ἢ χερσόνησος τοῦ Αἴμου) δπου βρίσκεται ἀνάμεσα στὸ Ἀδριατικό, Ἰόνιο καὶ Αιγαῖο Πέλαγος, Προποντίδα καὶ Εὔξεινο Πόντο.

Μικρότερες χερσόνησοι εἶναι: 1) Ἡ χερσόνησος **Κόλα** ἀνάμεσα στὴ Λευκὴ θάλασσα καὶ τὴ θάλασσα Μπάρεντς. 2) Ἡ χερσόνησος τῆς **Γιουτλάνδης** (Δανία) ἀνάμεσα στὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα. 3) Ἡ χερσόνησος τῆς **Κριμαίας** ἀνάμεσα στὸν Εὔξεινο καὶ τὴν Ἀζοφικὴ θάλασσα. 4) Ἡ χερσόνησος τῆς **Βρετανίης** ἀνάμεσα στὸ Βισκαϊκό κόλπο καὶ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης. 5) Ἡ χερσόνησος τῆς **Λιθουανίας** ἢ Κουρλανδίας στὴ Βαλτικὴ καὶ τέλος ἡ χερσόνησος **Κανίν** στὴ θάλασσα Μπάρεντς.

Τὴν πολύμορφη διάρθρωση τῶν ἀκτῶν συμπληρώνουν τὰ νησιά ποὺ ἀ-

Χάρτης 2. 'Η Εύρωπη.

νάλογα μὲ τὸ μέγεθός τους εἶναι 1) ἡ Μεγάλη Βρεταννία, 2) ἡ Ἰρλανδία, 3) ἡ Σικελία, 4) ἡ Σαρδηνία, 5) ἡ Κύπρος, 6) ἡ Κορσική, 7) ἡ Κρήτη, καὶ 8) οἱ Βαλεαρίδες. Στὸ ἐλληνικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται οἱ Κυκλαδες, οἱ Σποράδες, ἡ Εὔβοια καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Στὸ Νορβηγικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται τὰ νησιά Λοφότεν. Στὸ Δανικὸ τὰ νησιά "Ααλαντ, Γκότλαντ καὶ Ὀλαντ. Ἀλλα νησιά, ἀνάμεσα στὰ δύοια ἡ Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Ἰθάκη, Μπράτς, Λεζίνα, Κούρτουλα, Κεσίνα, στὸ Ἰόνιο καὶ τὴν Ἀδριατική, συμπληρώνουν καὶ αὐξάνονται τὴν πολυμορφία τῶν ἀκτῶν. Στὸ στενὸ Σικελίας – Ἀφρικῆς βρίσκεται τὸ νησί Παντελλερία καὶ νοτιότερα ἀπὸ τὴν Σικελία ἡ Μάλτα.

Οἱ ἀκτὲς διαμορφωμένες μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο συντελοῦν, ὥστε δλη ἡ Εὐρώπη νὰ μετέχει στὰ ἀγαθὰ τῆς θάλασσας.

Οἱ εὐρωπαϊκὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ διαφορετικὲς μεταξύ τους. Ἐτσι οἱ νορβηγικὲς ἀκτὲς εἶναι ψηλές καὶ κατεβαίνουν μὲ ἔνα χαρακτηριστικὸ τρόπο ἀπότομα στὴ θάλασσα, ποὺ εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει θαυμάσιους πολύμορφους δρμούς (φιόρδ). Τὸ Σόνιεφιορδ εἶναι τὸ μεγαλύτερο φιόρδ καὶ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρὰ σὲ μῆκος 140 Km. Ἡ ἀκτὴ αὐτὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ πολυάριθμα νησιά καὶ νησάκια ποὺ τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὰ Λοφότεν. Στὴ Βαλτικὴ θάλασσα οἱ φιλανδικὲς καὶ σουηδικὲς ἀκτὲς εἶναι καὶ αὐτὲς ἀπότομες, ἀλλὰ χαμηλότερες. Στὴ Βόρεια θάλασσα οἱ ἀγγλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλότερες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιοχὴ ποὺ βρίσκονται τὰ ὀροπέδια τῆς Σκωτίας. Οἱ γερμανικὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλές καὶ συνοδεύονται ἀπὸ πολλὰ μικρὰ νησιά. Στὸν Ἀτλαντικὸ ὁκεανὸ οἱ γαλλικὲς ἀκτὲς εἶναι μακριές καὶ εἰδύτηραι πρὸς τὰ νότια, ἐνῶ κατὰ μῆκος τῆς Βρεταννῆς καὶ τῆς Νορμανδίας, πρὸς τὰ βόρεια, εἶναι περισσότερο πολύμορφες. Οἱ Ισπανικὲς καὶ πορτογαλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλές καὶ μὲ λίγους κόλπους. Στὴ Μεσόγειο ὑπάρχουν ἀκτὲς μὲ ἀμμούδερες καὶ ώραιες παραλίες, καθὼς καὶ ἀκτὲς ψηλές καὶ βραχώδεις. Στὸν Εὖξεινο Πόντο οἱ ἀκτὲς εἶναι γενικὰ δμαλές. Στὰ βόρεια τοῦ Δέλτα τοῦ Δούναβη εἶναι χαμηλές καὶ ἐπίπεδες, ἐνῶ πρὸς τὰ νότια εἶναι ψηλές καὶ βραχώδεις. Στὴν Κασπία οἱ ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλές.

β) Κάθετος διαμελισμός. Ό κάθετος διαμελισμὸς τῆς Εὐρώπης παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον, διότι ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ ὑδρογραφία, τὸ κλίμα καὶ ἡ βλάστηση.

Οἱ πεδιάδες, οἱ λόφοι καὶ τὰ δρη δίνουν στὴ γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση τῆς Εὐρώπης μιὰ μεγάλη ποικιλία. Οἱ πεδιάδες σκεπάζουν τὴ μεγαλύτερη

έκταση τῆς Εύρωπης μὲν ἀποτέλεσμα τὸ μέσον ύψομετρον νὰ εἶναι χαμηλότερο ἀπὸ δ, τι εἶναι στὶς ἄλλες ἡπείρους. Διακρίνουμε δρισμένες μεγάλες ζῶνες ποὺ φανερώνουν τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας τῆς ἡπείρου.

1) Βόρεια ζώνη. Περιλαμβάνει τὰ δρη τῆς βόρειας Ἰσλανδίας, τῆς Σκωτίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τὶς Σκανδινανικὲς Ἀλπεις. Εἶναι τὰ πιὸ παλαιὰ δρη, ἀπόκρημνα καὶ μονότονα, ποὺ κόβονται ἀπὸ βαθίες κοιλάδες. Γενικὰ εἶναι ἀφιλόξενα δρη. Σχηματίστηκαν ἀπὸ πτυχώσεις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς κατὰ τὴν πρωτογενή περίοδο (παλαιοζωικὸς αἰώνας).

2) Ή μέση ζώνη. Εἶναι κυρίως ἐπίπεδη καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ρωσικὸ δροπέδιο ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Οὐράλια δρη πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Πολωνίας, Γερμανίας, Γαλλίας καὶ νότιας Ἀγγλίας. Τὰ χαμηλότερα μέρη τῆς πλατιᾶς αὐτῆς ζώνης σκεπάζονται ἀκόμα ἀπὸ ἀβαθεῖς θάλασσες (Μάγχη, Βόρεια θάλασσα, Βαλτικὴ θάλασσα). Ἡ ζώνη αὐτὴ σχηματίστηκε κατὰ τὴ δευτερογενή (Μεσοζωικὸς αἰώνας) καὶ τριτογενή περίοδο ἀπὸ τὴ λάσπη ποὺ ἀπέθεσαν τὰ τρεχούμενα νερά σὲ μεγάλες κοιλότητες ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν καθίζηση τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς.

Οἱ διάφορες περιοχὲς τῆς πεδιάδας διαμορφώθηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενή περίοδο, δταν ἔνα πυκνὸ στρῶμα πάγου, στὶς ἀρχὲς τῆς περιόδου, σκέπασε ἔνα μεγάλο μέρος τῆς βόρειας Εύρωπης. Ἐφτανε ὡς τὴ μέση Ρωσία, μέση Γερμανία, τὶς ἑκβολές τοῦ Ρήνου καὶ σκέπαζε τὰ βρετανικὰ νησιά ὡς τὶς ἑκβολές τοῦ Τάμεση. Οἱ παγετῶνες μὲ τὴ μετακίνησή τους καὶ τὴ διαβρωτικὴ τους ἐνέργεια διαμόρφωσαν ἀνάλογα τὶς πλευρές καὶ τοὺς πυθμένες στὶς κοιλάδες. Ἐπίσης διασκόρπισαν σὲ διάφορες περιοχὲς δγκους πετρωμάτων ποὺ ἀποσπούσαν καὶ παρέσερναν.

Τὰ νερὰ ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων παρέσυραν τὸ υλικὸ καὶ τὸ μετέφεραν ἀλλοῦ. Ἐτσι σχηματίστηκαν τὰ ψαμμιτικὰ στρώματα, ποὺ σκεπάζουν καὶ ἀποτελοῦν τὰ καλλιεργήσιμα ἐδάφη τῆς Β. Γερμανίας καὶ δλόκληρης τῆς Όλλανδίας. Τὶς ἐποχὲς τῶν παγετώνων τὶς διαδέχτηκαν θερμότερες ἐποχὲς καὶ μετὰ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων καὶ τὴν ἔξατμιση τῶν νερῶν ἔμεινε ἔνα στρῶμα ἀπὸ σκόνη (Λαίς). Αὐτὴν οἱ ἀνεμοὶ τὴ μετέφεραν καὶ τὴν ἀπέθεσαν νοτιότερα στὴ μέση Γερμανία, στὴν περικαρπάθιο χώρα, στὴ νότια Ρωσία καὶ ἀλλοῦ.

Ἐτσι ἡ πεδιάδα τοῦ Βορρᾶ δὲν εἶναι δμοιόμορφη, μολονότι ἔχει γενικὰ ἐπίπεδη μορφή. Πρὸς τὸ νότιο τμῆμα υπάρχουν δρη μὲ μέτριο ύψος, μὲ ἀπότομες πλαγιές καὶ δάση, ποὺ σχηματίστηκαν κατὰ τὸ τέλος τῆς πρωτογενοῦς περιόδου. Αὐτὰ στὴν ἀρχὴ ἔπαθαν διάβρωση καὶ ίσοπέδωση, ἀλλὰ

άνυψωθηκαν πάλι κατά τὴν τριτογενή περίοδο μὲ τὶς τεκτονικές κινήσεις τῆς περιόδου αὐτῆς, γιὰ νὰ διαβρωθοῦν καὶ πάλι καὶ νὰ σχηματίσουν χαμηλὰ δρη, λεκανοπέδια καὶ δροπέδια.

Τέτοια δρη εἶναι τὰ **Πέννινα**, τὰ **Γαλλικὰ κεντρικὰ δρη**, τὰ **Βόσγια**, διέλας **Δρυμός**, οἱ δρεινοὶ δγκοι τῆς **Ρηνανίας** καὶ δ **Βοημικὸς Δρυμός**. Τὰ δρη αὐτὰ διασχίζονται ἀπὸ παλυάριθμες διαβάσεις καὶ ἔτσι δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στὴ διαβίωση τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα δρη τῆς Εύρωπης.

3) Η νότια περιοχή. Περιλαμβάνει τὴν Ἀλπικὴ καὶ Μεσογειακὴ ζώνη. Εἶναι τὸ τμῆμα μὲ τὰ ψηλότερα καὶ πιὸ ἀπόκρημνα δρη τῆς Εύρωπης, μὲ τὴν ψηλότερη κορυφή, τὸ Λευκὸ δρος τῶν Ἀλπεων, που ἔχει ὅψις 4.807 μ.

Ἡ Ἀλπικὴ ζώνη καὶ τὸ Μεσογειακὸ τμῆμα σχηματίστηκαν ἀπὸ πτυχώσεις, που ἔγιναν κατὰ τὸν καινοζωικὸ αἰώνα καὶ ἀνήκουν σ' αὐτὲς τὰ νεώτερα δρη τῆς Εύρωπης. Οἱ δροσειρὲς αὐτὲς περιλαμβάνουν βραχώδεις πυρῆνες ποὺ φτάνουν σὲ μεγάλα ὄψι μὲ ἀσβεστολιθικούς, σχιστολιθικούς ἥ καὶ ψαμμολιθικούς σχηματισμούς. Οἱ τοπικοὶ παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο λάξευσαν τὰ δρη αὐτὰ καὶ τὰ διαμόρφωσαν μὲ αἴχμηρὲς καὶ ἀπόκρημνες κορυφές. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα, ἡ ράχη τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀλπεων, ἔκτείνεται ἀπὸ τὴ Γένουνα ὡς τὴν Αὐστρία καὶ ἀνήκουν στὸ δρεινὸ αὐτὸ συγκρότημα οἱ δροσειρὲς τῶν Πυρηναίων, οἱ Ισπανικὲς Σιέρες, τὰ δρη τοῦ Γιούρα, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Διναρικὲς Ἀλπεις καὶ ἡ Πίνδος. Τὸ ίδιο συγκρότημα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζει τὸ τόξο τῶν Καρπάθιων, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὶς διακλαδώσεις τους. Ἀνάμεσα στὰ δρεινὰ αὐτὰ συγκροτήματα ὑπάρχουν κοιλάδες σκαμμένες βαθιὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ἥ πεδιάδες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τὴ λάσπη, δπως ἡ Οὐγγρικὴ πεδιάδα καὶ ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου. Ἡ Μεσογειακὴ περιοχὴ σείεται συχνὰ ἀπὸ σεισμούς. Σ' αὐτὴ συναντοῦμε τὰ ἐνεργὰ ἡφαίστεια τοῦ Βεζούβιου καὶ τῆς Αίτνας.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ἐν φέρουμε μιὰ νοητὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, τὰ Πυρηναῖα, τὶς Ἀλπεις, τὰ Καρπάθια, ὡς τὴ μέση τῶν Οὐραλίων, μπορόῦμε νὰ χωρίσουμε τὴν Εύρωπη σὲ δύο τμήματα, μὲ βάση τὰ ποτάμια συστήματα.

1) Τὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα. Αὐτὸ ἔχει κλίση πρὸς τὸ Βόρειο

παγωμένο ώκεανό, τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ πρὸς τὰς θάλασσας ποὺ προέρχονται ἀπ' αὐτὸν.

2) Τὸ Νότιο τμῆμα: Αὐτὸς ἔχει κλίση πρὸς τὴν Μεσόγειο, τὸν Εὖξεινο Πόντο καὶ τὴν Κασπία θάλασσα. Οἱ εὐρωπαϊκοὶ ποταμοὶ ἔχουν τεράστια σημασία ἀπὸ συγκοινωνιακή καὶ βιομηχανική ἀποψη. Εἶναι ποταμοὶ πεδιάδων καὶ, δπως εἰδαμε, οἱ μεγάλες πεδιάδες βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς ἡπείρου. Ἡ διάταξη τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης εὐνοεῖ τὰς συγκοινωνίες καὶ τὸ ἐμπόριο, διότι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἶναι πλωτοὶ σὲ μεγάλες ἀποστάσεις. Ἀπὸ τὰς Ἀλπεις πηγάζουν οἱ περισσότεροι ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης, ἐνῶ ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα, Ἀπέννινα, Καρπάθια, Βαλκάνια (Αἴμο), Ροδόπη κ.τ.λ., πηγάζουν ποταμοὶ μὲν μικρότερο μῆκος καὶ φτωχότεροι σὲ παροχὴ νεροῦ. Τὸ κλίμα ἐπίσης ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ὄροκριτικὴν κατάσταση τῶν ποταμῶν.

Οἱ ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς εἶναι μικρότεροι σὲ πλάτος, μῆκος καὶ παροχὴ νεροῦ.

Ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα τῆς Εὐρώπης εἶναι: 1) Ὁ Πετσχόρας καὶ ὁ Βόρειος Νεβίνας ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο Παγωμένο ώκεανό. 2) Ὁ Δυτικὸς Νεβίνας ποὺ χύνεται στὴ Βαλτική. Στὴν ίδια θάλασσα χύνονται ὁ Βιστούλας ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ ὁ Ὄδερ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Σουδητικὰ δρη τῆς Βοημίας. Αὐτοὶ στὴν ἀρχὴ διαρρέουν τὴν δρεινὴ περιοχή, ἀλλὰ γρήγορα κατεβαίνουν στὴ χαμηλὴ καὶ πλατιὰ πεδιάδα. 3) Ὁ Ἐλβας καὶ ὁ Βέζερ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὰς νότιες δροσειρές τῆς Γερμανίας καὶ διασχίζουν τὶς ἀνοιχτὲς καὶ χαμηλές πεδιάδες τῆς βόρειας Γερμανίας. Αὐτοὶ χύνονται στὴ Βόρεια θάλασσα. 4) Ὁ Ρῆνος μὲν κατεύθυνση βορειοδυτική, πηγάζει ἀπὸ τὰς Ἀλπεις καὶ χύνεται στὴ Βόρεια θάλασσα. 5) Ὁ Μόζας κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Βόσγια καὶ χύνεται μαζὶ μὲ τὸ Ρῆνο, ἀφοῦ πρῶτα περάσει ἀπὸ τὴν Γαλλία, τὸ Βέλγιο καὶ τὴν δρεινὴ περιοχὴ τῆς Ολλανδίας. Οἱ ποταμοὶ Σηκουάνας, Λείγηρας, Γαρούνας χύνονται στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανὸν καὶ γενικὰ ἀκολουθοῦν δυτικὴ κατεύθυνση.

Στὴ Νοτιοδυτικὴ Εὐρώπη. Στὸν Ἀτλαντικὸν χύνονται οἱ ποταμοὶ: Ντούρος, Τάγος, Γκουαντιάνα καὶ Γκουνταλκήρος. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ἐβρος καὶ Χοῦκαρ τῆς Ισπανίας.

Στὴ Νότια Εὐρώπη. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ροδανὸς καὶ ὁ

παραπόταμός του **Σῶν**. Στήν 'Αδριατική οἱ ποταμοὶ **Πάδος** καὶ 'Αδίγης.

Τὴν **Νοτιοανατολικὴν Εύρωπην** διασχίζει ὁ ποταμὸς **Δούναβης**, ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴν Γερμανία – Αὐστρία – Οὐγγαρία – Γιουγκοσλαβία – Βουλγαρία – Ρουμανία. Παραπόταμοί του εἶναι ὁ **Δράβος**, **Δρῖνος**, **Μοράβας**, **Προῦθος** κ.ἄ. ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὶς Ἀλπεῖς, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεῖς καὶ τὰ Καρπάθια. Οἱ περισσότεροι ποταμοὶ ποὺ διασχίζουν τὰ Βαλκάνια χύνονται στὸ Αἴγαο, δπως ὁ **Άξιός**, ὁ **Στρυμόνας**, ὁ **Ἐβρος** καὶ μερικοὶ στὸ Ἰόνιο, δπως ὁ **Άδος**. Οἱ ποταμοὶ **Δούναβης**, **Δνείπερος** καὶ **Ντὸν** χύνονται στὸν Εδζεινο, ἀφοῦ διασχίσουν χαμηλές πεδιάδες μὲ νοτιονατολικὴν ἥ νότια κατεύθυνσην. 'Η κοίτη τῶν ποταμῶν αὐτῶν δὲν εἶναι εὐθεία, ἀλλὰ σχηματίζει πολλὲς ἀκανόνιστες καμπύλες καὶ τόξα. Μόνο ἡ κοίτη τοῦ Δνείπερου εἶναι εὐθεία. Ἀκόμα οἱ ποταμοὶ αὐτοὶ σχηματίζουν Δέλτα στὶς ἐκβολές τους.

'Ο μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Εύρωπης εἶναι ὁ **Βόλγας**. Χύνεται στήν Κασπία θάλασσα. Ἐκεī χύνεται καὶ ὁ **Ουράλης** ποὺ καθορίζει τὰ σύνορα τῆς Εύρωπαικῆς καὶ Ἀσιατικῆς Ρωσίας.

Οἱ ποταμοὶ τῆς Εύρωπης καὶ κυρίως αὐτοὶ ποὺ χύνονται στὸν Ἀτλαντικὸν τροφοδοτοῦνται τὸ χειμώνα ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ τὴν Ἀνοιξη ἀπὸ τὰ χιόνια ποὺ λειώνουν. Οἱ ποταμοὶ τῆς Μεσογείου ξεχειλίζουν συνήθως κατὰ τὴν περίοδο τῶν βροχῶν, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι ἡ στάθμη τους κατεβαίνει πολὺ. Ἐκεῖνοι ποὺ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ χιόνια τῶν Ἀλπεων ἔχουν ἀκανόνιστη ροή. Οἱ ἀνατολικοὶ ποταμοὶ ποὺ ρέουν πρὸς τὰ βόρεια παγώνουν τοὺς χειμερινοὺς μῆνες.

Στὴ Βόρεια θάλασσα οἱ παλίρροιες εἶναι συχνές καὶ ἔτσι ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει καὶ εἰσχωρεῖ στήν κοίτη τῶν ποταμῶν ποὺ ἔχουν ροή σταθερὴ καὶ κανονική. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δημιουργοῦνται στὶς ἐκβολές ἀμμουδερές ἀκτές, δπως σχηματίζονται καλοὶ λιμένες, δπως τοῦ **Ἀμβούργου**, τῆς **Βρέμης**, τοῦ **Ρότερνταμ**, τοῦ **Λονδίνου**.

Λίμνες. 'Η Εύρωπη ἔχει πάρα πολλὲς λίμνες ποὺ τὶς κατανέμουμε σὲ δυσδ ζῶνες: 1) στὴ Βαλτικὴ καὶ Σκανδιναυικὴ περιοχὴ καὶ 2) στοὺς πρόποδες τῶν Ἀλπεων, σὲ τόπους δηλαδὴ δπου οἱ παγετῶνες δημιούργησαν βαθιές κοιλάδες ποὺ σκεπάστηκαν ἀπὸ τὰ νερά.

Κάτω ἀπὸ τὶς Σκανδιναυικὲς Ἀλπεῖς καὶ στὰ δυτικὰ τῆς Βαλτικῆς υπάρχουν οἱ λίμνες: **Βέττερν**, **Βένερ**, **Μαϊλαρεν** τῆς Σουηδίας. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Βαλτικῆς, στὴ Φινλανδία, υπάρχουν ἐπίσης πάρα πολλὲς

λίμνες. Ακόμα σπουδαιότερες λίμνες της πρώτης περιοχής είναι οι: 1) **Όνεγκα** της Ρωσίας, 2) **Λαντόγκα** της Ρωσίας, ή μεγαλύτερη της Ευρώπης με έπιφάνεια 18.130 Km², 3) 3) **Πέπούς** της Εσθονίας Ρωσίας. Στήν περιοχή των "Αλπεων σπουδαιότερες λίμνες είναι της **Γενεύης**, **Ζυρίχης**, **Κωνσταντίας** ('Ελβετία - Γερμανία) και οι ιταλικές **Λάγκο Μαντζόρα**, **Λάγκο ντι Γκάρτα και Λάγκο ντι Κόμο**.

Στήν ονυγγρική πεδιάδα είναι ή λίμνη **Μπάλατον** που έχει μήκος 75 Km και έπιφάνεια 635 Km².

Διώρυγες. Τεχνητές διώρυγες που συνδέουν τούς ποταμούς έξυπηρετούν τις έσωτερικές συγκοινωνίες και διευκολύνουν τη διακίνηση των έμπορευμάτων και των γεωργικών προϊόντων.

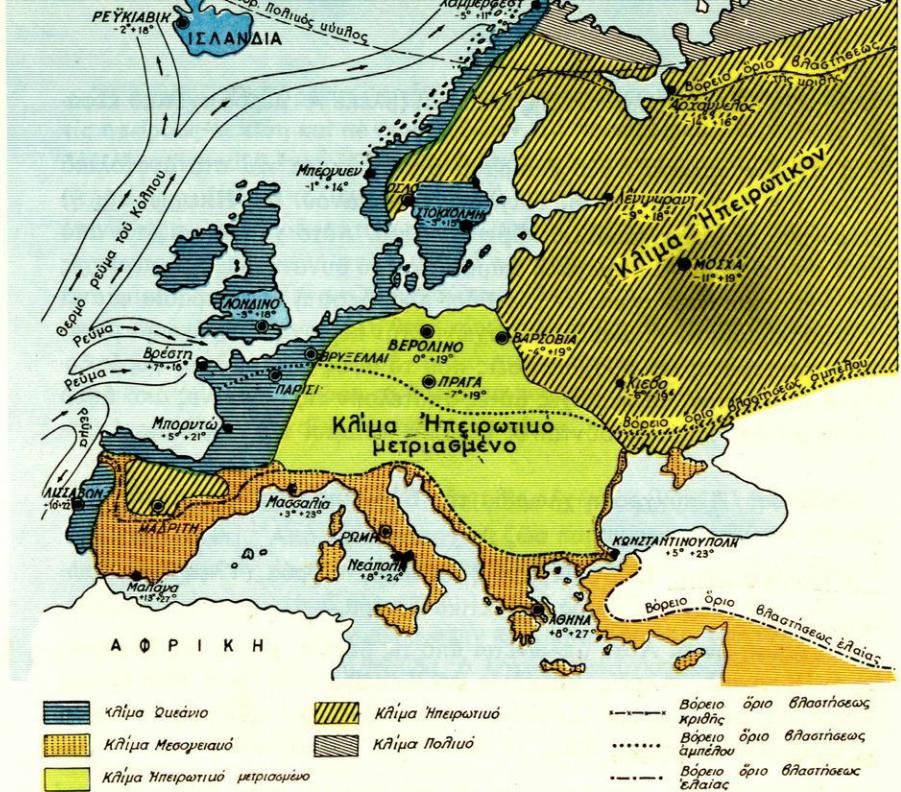
Διώρυγες ύπαρχουν στη Γερμανία, Γαλλία, Κάτω Χώρες, Σκανδινανία, Αγγλία, Βόρεια Ιταλία, Ισπανία και Έλβετία. Χάρη στις διώρυγες οι Γερμανοί συγκοινωνοῦν άπό το Ρήγο ώς τη Ρωσία. Η Κασπία συγκοινωνεῖ με τὸν Εδζεινο Πόντο χάρη στούς ποταμούς Βόλγα και Ντόν, που ένωνονται με διώρυγες. Ο Εδζεινος συγκοινωνεῖ με τὴ Βαλτική και τὸ Βόρειο Παγωμένο ωκεανὸν χάρη στὴν Αζοφική, τὸ Ντόν και τὸ Δνείπερο, που ένωνονται με τοὺς ποταμούς, που ρέουν πρὸς τὰ βόρεια, με διώρυγες. Στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο δὲν υπάρχουν διώρυγες ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μικρὴ διώρυγα τῆς Κορίνθου.

Κλίμα. Η Ευρώπη βρίσκεται ἀνάμεσα στοὺς παραλλήλους που έχουν βόρειο πλάτος 35° και 70°. Η μεγαλύτερη ἔκτασή της βρίσκεται σχεδὸν στὴ μέση τῆς περιοχῆς μεταξὺ πόλου και Ισημερινοῦ (55ος–35ος παραλληλοί).

Αὐτὸς είναι σημαντικός, διότι διλόκληρη σχεδὸν η Ευρώπη βρίσκεται στὴν βόρεια ενκρατητή ζώνη, δπου ή μέση ἐτήσια θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 10° C – 20° C και δπου ἀνάμεσα στὸ χειμῶνα και τὸ καλοκαίρι παρεμβάλλονται ή ἀνοιξῆ και τὸ φθινόπωρο. Παρ' δλα αὐτὰ στὴν Ευρώπη παρατηροῦμε μιὰ ποικιλία κλιμάτων που ή διαμόρφωσή τους δφείλεται στοὺς ἔξης λόγους:

1) Η Ευρώπη βρίσκεται σὲ ζώνη μεταβλητὴ ώς πρὸς τὸ πλάτος, δπου δ ψυχρὸς ἀέρας τῶν πολικῶν περιοχῶν συναντᾶ τὸ θερμὸν ἀέρα τῶν τροπικῶν περιοχῶν.

2) Η Ευρώπη περιβρέχεται σὲ μεγάλη ἔκταση ἀπὸ θάλασσα που ή ἐπίδρασή της στὴ διαμόρφωση τοῦ κλίματος είναι μεγάλη. Οἱ ὑγροὶ ἀνέμοι

Χάρτης 3. Κλιματικός χάρτης της Ευρώπης

πού φυσοῦν ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας μποροῦν νὰ φτάσουν δίχως νὰ βροῦν ἐμπόδια ώς τὶς ἀνατολικὲς πεδιάδες. Ἐτσι ἔξασθενοῦν οἱ μεγάλες μεταβολές τῆς θερμοκρασίας, τὸ καλοκαίρι γίνεται δροσερὸ καὶ δ χειμώνας ἡπιότερος. Ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ μεγαλώνει ἀπὸ τὶς θερμές μάζες θάλασσας ποὺ φτάνουν στὶς νορβηγικὲς ἀκτὲς μὲ τὸ θαλάσσιο ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ (Γκόλφ Στρήμ). Ἡ ἐπίδραση τῆς Μεσογείου εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ γίνεται αἰσθητὴ μόνο στὰ νότια τμήματα τῆς Ευρώπης.

3) Ἡ Ευρώπη συνδέεται μὲ τὴν ἐκτεταμένη Ἀσίᾳ ποὺ ἡ ἐπίδρασή της εἶναι τεράστια καὶ ἔξηγει τὴ μεγάλη διαφορὰ θερμοκρασίας μεταξὺ τοῦ χειμώνα καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ καθὼς καὶ τὴ μείωση τῶν βροχῶν.

Στήν Εύρωπη έχουμε τά έξῆς κλίματα: (βλέπε Α' μέρος σχετικό κεφάλαιο).

α) Σχεδὸν πολικό. Αυτό έπικρατεῖ στή Λαπωνία καὶ στὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς περιοχῆς τοῦ Β. Παγωμένου ώκεανοῦ. **β) Ήπειρωτικό.** **γ) Όκεανειο.** **δ) Μεσογειακό.** **ε) Ὀρεινὸ κλίμα.** Αυτὸ χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολὺ ψυχρὸ χειμώνα μὲ μεγάλῃ διάρκεια καὶ τὸ συναντοῦμε στὶς περιοχὲς τῶν δρεινῶν συγκροτημάτων τῆς Εύρωπης, δπου ἡ θερμοκρασία φτάνει τὴ θερμοκρασία τῶν πολικῶν περιοχῶν. Στήν περιοχὴ αὐτὴ έχουμε μεγάλες χιονοπτώσεις καὶ βροχοπτώσεις ποὺ τὸ ὄψις τους πολλές φορὲς ξεπέρνα τὰ 2 μέτρα. Οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἀποτελοῦν τὶς δεξαμενὲς ἀπὸ δπου πηγάζουν καὶ τροφοδοτοῦνται οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Εύρωπης.

Χλωρίδα. Ἡ σύγχρονη χλωρίδα τῆς Εύρωπης κατανέμεται στὶς έξῆς ζῶνες:

α) Πολικὴ ζώνη. Ἐδῶ έπικρατεῖ ἡ τούνδρα, τὰ βρύα, οἱ λειχῆνες, ποώδη φυτὰ καὶ ἐλάχιστα μικρὰ καχεκτικὰ δέντρα.

β) Δασικὴ ζώνη. Αυτὴ ἀπλώνεται ἀπὸ τὶς βόρειες χῶρες τῆς Εύρωπης δῶς τὰ Πυρηναῖα, Ἀλπεις, Βαλκάνια καὶ Καπάθια. Στὴ ζώνη αὐτὴ έχουμε δασικὰ δέντρα κωνοφόρα (Σουνδία – Φινλανδία), τὴν προύμνη, τὸ ἔλατο, τὶς δέξιες (Πολωνία), τὶς δρῦς, τὴ σφένδαμο, τὴν καστανιὰ κ.δ.

γ) Ποντικὴ ζώνη. Περιλαμβάνει τὶς πεδιάδες τῆς κάτω Ουγγαρίας καὶ τὴ νότια Ρωσία ὡς τὸν Καύκασο καὶ τὶς στέπες. Στὴ ζώνη αὐτὴ έχουμε τὰ ἴδια μὲ τὴν προηγούμενη ζώνη δέντρα, ἀφθονοῦν δμως τὰ μικρὰ δέντρα καὶ οἱ θάμνοι.

δ) Μεσογειακὴ ζώνη. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ εύδοκιμοῦν μεγάλα καὶ μικρὰ δέντρα, δπως ἡ συκιά, ἡ δάφνη, ἡ ἐλιά, τὸ πεῦκο, ἡ λεύκα, ἡ φιλλύρα, δπλάτανος, ἡ ευκάλυπτος, ἡ καρυδιά, ἡ δρῦς, ἡ φτελιά, ἡ καστανιά, τὰ ἐσπεριδοειδή, τὸ ἀμπέλι, διάφορα δπωροφόρα καὶ ἄλλα ποώδη καὶ κρυπτόγαμα φυτά.

Ἡ δρεινὴ περιοχὴ τῆς Μεσογειακῆς ζώνης ἀρχίζει δπὸ δψος 1.200 μ. πάνω δπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, δπου σχηματίζονται μεγάλα καὶ ἐκτεταμένα δάση δπὸ δρῦς, ἔλατα, πεῦκα κ.τ.λ. Ἡ ζώνη τῶν στεπῶν περιλαμβάνει τὶς ἐκτάσεις μεταξὺ Σιέρας Νεβάδας καὶ Γουαδιάνα ποταμοῦ, καθὼς καὶ τὶς περιοχὲς τῆς Βαλκανικῆς ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὸν Έβρο. Στὴ ζώνη αὐτὴ συναντοῦμε διάφορα μικρὰ καὶ μεγάλα δέντρα, θάμνους καὶ ἀγροστοειδή.

Ἡ πανίδα. Ἡ Εύρώπη ὡς πρὸς τὴν πανίδα εἶναι φτωχότερη ἀπὸ δλες τὶς ἡπείρους σὲ εἰδῆ καὶ σὲ ἀριθμὸ ζῶων. Τὰ πρωταρχικὰ εἰδῆ ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανιστεῖ ἢ ἔχουν γίνει πολὺ σπάνια. Αὐτὸ δφείλεται περισσότερο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὸ κυνήγι. Τὸ διο μποροῦμε νὰ ποῦμε γιὰ τὰ πολλὰ ἀποδημητικὰ πτηνά, ποὺ δὲ βρίσκουν πιὰ τὰ σημεῖα ποὺ συγκεντρώνονταν μέσα στὰ Ἑλλη ἢ τὰ δάση, διότι οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἀλλάξαν μορφὴ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. Μέσα στὴ διαφοροποιημένη ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸ βλάστηση, στὴ θέση τῶν ζῶων μιᾶς παλιᾶς ἐποχῆς, ζοῦν σήμερα πολλὰ οἰκιακὰ ζῶα, ποὺ τὰ πιὸ πολλὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀσία. Τὰ γιδοπρόβατα, οἱ χοῖροι, τὰ βόδια, τὰ πουλερικὰ ζοῦν σ' δλη τὴν Εύρώπη, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολὺ βόρειες περιοχές.

Στὴ νότια Ρωσίᾳ ζεῖ ἡ καμήλα καὶ μέσα στὴν τουνδρα δ τάρανδος, ποὺ ἔχει ἔξημερωθεῖ. Ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ ζῶα παραμένουν καὶ ζοῦν γύρω ἀπὸ τὶς παγωμένες ἀρκτικὲς θάλασσες ἢ λευκὴ ἀρκούδα, ἢ πολικὴ ἀλεπού, πολλὰ μεγάλα ποντίκια (ἀρουραῖοι) καὶ ἡ φώκια.

Ο βόνασος σπανίζει σήμερα στὴν κεντρικὴ Εύρώπη, ἐνῶ ἄλλοτε ἦταν πολὺ συχνός. Ἡ καφὲ ἀρκούδα, δ λύκος, οἱ λύγκες βρίσκονται ἀκόμα στὶς δρεινές περιοχὲς καὶ κυρίως στὰ Οὐράλια. Υπάρχουν ἀκόμα αἴγαγροι στὶς Ἀλπεῖς καὶ ἀγριόχοιροι σὲ μερικὲς μεσογειακὲς χῶρες. Ἀπὸ τὰ ἐντομοφάγα ζοῦν δ σκαντζόχοιρος, δ ἀσπάλακας κ.ἄ.

Ἀπὸ τὰ χειρόπτερα, ἡ νυχτερίδα, ἀπὸ τὰ τρωκτικά, δ σκίουρος, δ κάστορας καὶ δ λαγός. Τὰ πτηνὰ ἀντιπροσωπεύονται μὲ πολλὰ εἰδη ποὺ τὰ περισσότερα ἀποδημοῦν τὸ χειμώνα στὴν Ἀφρική.

Ἀπὸ τὰ ώδικὰ πτηνά ζοῦν διάφορα εἰδη σπίνων, ἡ σουσουράδα, τὸ ἀνδόνι, τὸ κοράκι, δ κότσυφας, δ ἀετομάχος, τὸ χελιδόνι καὶ διάφορα ἄλλα πτηνά, δπως ἡ κουκουβάγια, δ γύπας, τὸ γεράκι, δ ἀετός, τὸ περιστέρι, ἡ πέρδικα, τὸ δρτύκι, δ πελαργός κ.ἄ.

Τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ ἀμφίβια ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ Ἐλάχιστα εἰδη. Αὐτὰ εἶναι ἡ χελώνα, ἡ σαύρα, ἡ ἔχιδνα (δχά), δ βάτραχος, ἡ σαλαμάνδρα κ.ἄ.

Τὰ ἐντομα ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ δλα τὰ εἰδη. Ἐκεῖ ποὺ δ ἀνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ φέρει διαφοροποίηση στὰ ζῶα εἶναι ἡ θάλασσα. Ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικὸ πλάτος καὶ τὴν ἐποχὴ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἀφθονοῦν οἱ ρέγγες καὶ οἱ βακαλάοι στὴ βόρεια θάλασσα, οἱ τόννοι καὶ οἱ σαρδέλες στὴ μεσογειακή. Ἀκόμα συναντοῦμε τὸ λαβράκι, τὴ συναγρίδα, τὸν κέφαλο, τὴ μαρίδα, τὸ γαῦρο, τὸ χέλι, τὸν καρχαρία κ.ἄ. Τέλος ἀφθονοῦν τὰ μαλάκια (σουπιὰ κ.ἄ.), τὰ μαλακόστρακα, τὰ ἔχινόδερμα (ἀστερίας), τὰ

κοιλεντερωτά (κοράλλια – μέδουσες – σπόγγοι). Τὰ πρωτόζωα ἀντιπροσωπεύονται ἀπό πολλά γένη καὶ εἶδη.

~~ΠΕΡΙΛΗΨΗ.~~ Ἡ Εὐρώπη ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη χερσόνησο τῆς Ἀσίας. Ἐξετάζεται δμως ὡς ἡ πειρος ἐπειδὴ ὑπῆρξε ἡ ἔδρα τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τῆς ἀρχαίας, τῆς μεσαιωνικής καὶ τῆς σύγχρονης Ἰστορίας. Ἀκόμα ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Βρίσκεται σὲ Ἰστη περίπου ἀπόταση ἀπὸ τὸ βόρειο πόλο καὶ τὸν Ἰσημερινό. Τὰ ὠκεάνεια καὶ τὰ ἡμιηπειρωτικά κλίματα, καθὼς καὶ τὸ μεσογειακό, δυναμώνουν τὴν ἀνθρώπινη δραστηριότητα, διότε νὰ μὴν ὑπάρχει καμιὰ περιοχὴ τῆς Εὐρώπης ποὺ νὰ εἶναι τελείως ἀκατοίκητη. Βρέχεται σὲ μεγάλη ἐκταση ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ οἱ ἀκτές της παρουσιάζουν πλουσιότατο διαμελισμό. Σχηματίζουν κόλπους, λιμάνια καὶ δρμούς ποὺ διευκολύνουν τὴν ναυσιπλοΐαν καὶ συγκοινωνίαν. Ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους τῆς ποικίλλει. Περιλαμβάνει παλαιά καὶ νέα δημοτικά καὶ ἐκτεταμένες πεδιάδες. Οἱ ποταμοὶ εἶναι πλωτοὶ σὲ μεγάλη ἐκταση καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀρδευση τῶν πεδιάδων ποὺ τὶς κάνουν εὐφορότατες. Ἀκόμα οἱ διώρυγες ποὺ ἔνωνται τοὺς ποταμούς πυκνώνουν τὸ ἐσωτερικὸ συγκοινωνιακό δίκτυο καὶ διευκολύνουν πάρα πολὺ τὸ διαμετακομιστικὸ ἐμπόριο.

Τοπίο περιφερειακοῦ: Φυρός χειμώνα, ζεστό καλοκαίρι, πλίγες βροχές

Τοπίο περιφερειακοῦ: Ήττο χειμώνα, δροσερό καρποκαίρι

Διφθυνες βροχές

Πορτοκάλι: Δριμὺς φύχος, χιονοπτώσεις, βροχές

Μεσογειακό: Ήττο ξηρό χειμώνα, ζεστό

ξηροί καρποκαίρια.

Στρενού, Πλούτος φυρός χειμώνα μὲν μεγάλη
διάρκεια, χιονοπτώσεις, βροχές τροπές.

I. NOTIA ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά. Η νότια Εύρωπη άποτελεῖται άπό τρεῖς μεγάλες χερσονήσους. 1) τὴν Βαλκανικὴν, 2) τὴν Ἰταλικὴν καὶ 3) τὴν Ἰσπανικὴν (Ἰβηρικὴν). Οἱ τρεῖς αὐτές χερσόνησοι βρίσκονται ἀνάμεσα στὸν 36° καὶ 46° παράλληλο. Ἐχουν ἑκταση 1.300.000 Km² καὶ πληθυσμὸν πάνω ἀπὸ 120.000.000. Παρουσιάζουν μεγάλη διαφορὰ ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Μορφὴ τοῦ ἐδάφους. Παλιὰ καὶ νέα ἡφαιστειώδη δρη καὶ ὁροσειρές, πεδιάδες καὶ λεκανοπέδια σχηματίζουν μία πολύπλοκη, ἀνώμαλη καὶ πολύμορφη ἐδαφικὴ ἐπιφάνεια.

Παλαιὰ δρη συναντοῦμε στὰ Βαλκάνια (Ροδόπη), τῇ νότιᾳ Ἰταλίᾳ, τῇ Σαρδηνίᾳ καὶ τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησο. Νέα δρη εἶναι οἱ Διναρικὲς Ἀλπεις, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Ἀλπεις, τὰ Πυρηναῖα, ἡ Σιέρρα Νεβάδα κ.ἄ. ποὺ τὰ πετρώματά τους εἶναι κυρίως ἀσβεστολιθικά. Ὁρη ποὺ προέκυψαν ἀπὸ ἡφαιστεια εἶναι ή Αἴτνα, τὸ Στρόμπολι καὶ δὲ Βεζούβιος. Εἶναι ἐνεργὰ ἡφαιστεια καὶ οἱ περιοχές τους ἀποτελοῦνται ἀπὸ πλούσια ἐδάφη καὶ γι' αὐτὸν εἶναι πυκνοκατοικημένες.

Μεγάλες πεδιάδες δὲν ὑπάρχουν ἑκτὸς ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου, ποὺ εἶναι ἀνοιχτὴ πρὸς τὴν θάλασσα. Ὑπάρχουν πολλὰ μικρὰ λεκανοπέδια, ἀπομονωμένα ἀνάμεσα στὰ δρη, καὶ μικρές παράλιες πεδιάδες. Ἔτσι τὸ ἐδαφός στὴ νότια Εύρωπη τὸ διαμορφώνουν μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τους τὰ δρη, οἱ λόφοι, οἱ πεδιάδες καὶ τὰ μικρὰ ἥτα μεγάλα λεκανοπέδια.

Οἱ ἀκτές εἶναι κυρίως βραχώδεις. Συχνὰ οἱ ὁροσειρές κατεβαίνουν ώς τὶς ἀκτές καὶ ἐμποδίζουν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἐσωτερικό, διότι σχηματίζουν ψηλὸ τεῖχος. Ἡ Ἑλλειψη παλίρροιας εύνοει τὸ σχηματισμὸν Δέλτα στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν (Ἐβρος, Ἀξιός, Πάδος) ἀπὸ τὰ ὄλικὰ ποὺ φέρονται καὶ ἀποθέτουν οἱ ποταμοί. Οἱ προσχώσεις τῶν νερῶν στὶς χαμηλότερες περιοχές σχηματίζουν λουρίδες Γῆς ποὺ ἀπομονώνουν στὸ ἐσωτερικὸ λίμνες μὲ μικρὸ βάθος ἥ σχηματίζουν Ἑλη. Αὐτὸ τὸ εύνοεῖ καὶ πάλι ή Ἑλλειψη παλίρροιας, ποὺ, δὲν ὑπῆρχε, θὰ μετέφερε τὰ ὄλικά τῶν προσχώσεων πολὺ μακριά.

Κλίμα. Ή Μεσόγειος θάλασσα, που βρίσκεται άνάμεσα σε τρεῖς μεγάλες ήπειρους και είναι γεμάτη άπο μικρά ή μεγάλα νησιά και άρχιπελάγη, είσχωρει βαθιά στήν ξηρά και περιβρέχει τή Βαλκανική, τήν Ιταλική και τήν Ισπανική χερσόνησο. Ή έπιδρασή της έπομένως στή διαμόρφωση τοῦ κλίματος τῶν περιοχῶν αυτῶν είναι βασική. Ή Μεσόγειος δημιουργεῖ ίδιαίτερο κλίμα που δνομάστηκε μεσογειακό. Χαρακτηρίζεται άπο σχετικά ήπιο χειμώνα και καλοκαίρι. Έχει ούρανό διαυγή και καθαρὸ τὸν περισσότερο χρόνο, θερμοκρασία ἵση ή καὶ πολλὲς φορὲς ἀνώτερη άπο τή θερμοκρασία τῶν τροπικῶν περιοχῶν, ἀρκετὰ ήρεμη ἀτμόσφαιρα και περιόδους ξηρασίας που συχνά διαρκοῦν πολλοὺς μῆνες. Οἱ βροχὲς πέφτουν άπο τὸ φθινόπωρο ώς τήν Ανοιξη σὲ σημαντικές ποσότητες, ἀλλὰ δὲν είναι τόσο ευδεργετικές, διότι είναι σύντομες και πολλὲς φορὲς καταρρακτώδεις μὲ άποτέλεσμα νὰ ἐκχωματώνουν τίς πλαγιές. Τὸ καλοκαίρι εἶναι σχεδὸν ξηρό. Στὸν τύπο αὐτοῦ τοῦ κλίματος ἔχουμε παραλλαγές που προκύπτουν άπο τή διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους και άπο ἄλλες τοπικές συνθῆκες. Τὰ δρη αὐξάνουν σημαντικὰ τή βροχὴ και περιορίζουν τήν ἐπέκταση τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος, που δὲ φτάνει στίς μεγάλες κοιλάδες τῶν μεσημβρινῶν Αλπεων. Τὰ δρη ἐπίσης ἐνισχύουν τοὺς τοπικοὺς ἀνέμους που περνοῦν πάνω άπο τίς χιονοσκεπασμένες περιοχές τους και γίνονται ψυχρότεροι. Έτσι δὲ χειμώνας παύει νὰ είναι ηπιος.

Παρατηροῦμε ἐπίσης ώκεάνειο κλίμα στίς παραλίες τοῦ ώκεανοῦ (Πορτογαλία, Ισπανία) μὲ περισσότερες βροχές, καθώς και ήπειρωτικὸ στίς ἐσωτερικότερες περιοχές. Γενικά δσο άπομακρυνόμαστε άπο τή θάλασσα και ἀνεβαίνουμε πρός τὰ δρη τὸ μεσογειακό κλίμα χάνεται βαθμιαῖα. Έτσι τὸ βόρειο τμῆμα τής Βαλκανικῆς χερσονήσου, οἱ πεδιάδες τοῦ Δούναβη, ή πεδιάδα τοῦ Πάδου, τὸ βόρειο τμῆμα τής Ιταλίας και τὰ δροπέδια τής κεντρικῆς Ισπανίας ἔχουν κλίμα ήπειρωτικό.

Νερά – Βλάστηση. Τὸ κλίμα ἐπηρεάζει τή βλάστηση και τοὺς ποταμούς που ἔχουν λίγο νερό, ἀλλὰ στήν περίοδο τῶν βροχῶν πλημμυρίζουν και προξενοῦν καταστροφές. Μόνο οἱ μεγάλοι ποταμοὶ που πηγάζουν άπο τὰ δρη, δπως δ Πάδος, δ Αξιός, δ Εβρος κ.δ., ἔχουν νερὸ κατὰ τὸ καλοκαίρι. Ή βλάστηση εἶναι φτωχή. Ή χρονικὴ διάρκειά της είναι σύντομη και παρουσιάζεται σ' δλο της τὸ μεγαλεῖο τήν Ανοιξη. Τότε γίνονται λαϊκὰ πανηγύρια και γιορτές. Τὰ φυτὰ γιὰ νὰ προφυλαχτοῦν άπο τή μεγάλη ξηρασία τοῦ καλοκαιριοῦ, ἔχουν βαθὺ ριζικὸ σύστημα και ἀναζητοῦν τήν ύγρασία βαθιὰ μέσα στὸ ἀδαφός. Έχουν φύλλα μικρὰ που σκεπάζον-

ται σὲ πολλές περιπτώσεις ἀπό·κηρώδη ἐπιδερμίδα, γιὰ νὰ ἔλαττώνεται ἡ ἔξατμιση κατὰ τὴ διαπνοή. Τὰ δάση σχηματίζονται ἀπό φελλόδρυς, δρῦς, κυπαρίσσια, ψηλὰ πεῦκα, παραθαλάσσια πεῦκα καὶ ἀγριελιές. Ἡ περιοχὴ δπου φτάνει ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλιᾶς θεωρεῖται καὶ δριο τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος.

Ἡ θαμνώδης βλάστηση ποὺ λέγεται **μακκίας** κατέχει τὶς μεγαλύτερες ἑκτάσεις στὶς χῶρες τῆς Μεσογείου καὶ ἀποτελεῖ μερικές φορὲς ἀδιάβατο σύδεντρο ἀπὸ μικρὰ δέντρα μὲ σκληρὰ φύλλα, ἀπὸ πυκνοὺς θάμνους καὶ φυτὰ μὲ ὅγκαθια. Τὴ συναντοῦμε σὲ ἐδάφη μὲ πυριτικὰ πετρώματα. Ἡ στέπα, **γκαρίκ**, σχηματίζεται ἀπό ἀραιούς καὶ καχεκτικούς θάμνους. Τὴ συναντοῦμε σὲ ἐδάφη μὲ χαλίκια καὶ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

Οφείλουμε νὰ μιλήσουμε ἴδιαίτερα γιὰ τὴ Μεσόγειο θάλασσα ποὺ περιβρέχει τὶς χῶρες τῆς Ν. Εὐρώπης. Ἡ Μεσόγειος εἶναι μιὰ κλειστὴ θάλασσα μεταξὺ Εὐρώπης, Ἄσιας καὶ Ἀφρικῆς, ποὺ ἔχει διέξοδο πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὸ στενὸ τοῦ Γιβραλτάρ, πρὸς τὸν Ἰνδικὸ μὲ τὸ στενὸ τοῦ Σουέζ καὶ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα καὶ πρὸς τὸν Εδεινονίο Πόντο μὲ τὸ στενὸ τοῦ Ἐλλησπόντου (Δαρδανέλλια). Ἐχει μῆκος 4.000 Km, εἶναι θερμὴ καὶ πολὺ ἀλμυρὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ μεγάλα νησιά καὶ ἀρχιπελάγη, λείψανα μιᾶς ξηρᾶς ποὺ χάθηκε. Οἱ ἀκτὲς εἶναι συχνὰ ἀπότομες καὶ ψηλές. Στὴ Μεσόγειο ἔχουμε μεγάλη ἔξατμιση καὶ τὸ νερὸ ποὺ ἔξατμιζεται δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπληρωθεῖ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς καὶ τῶν ποταμῶν ποὺ χύνονται σ' αὐτῇ. Ἐτσι δέχεται νερὰ ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ τὸν Εδεινονίο, διότι ἡ στάθμη τῆς εἶναι χαμηλότερη. Ἡ ἀλιεία τῆς εἶναι περιορισμένη σὲ σύγκριση μὲ τὶς βόρειες θάλασσες, δπου ὑπάρχουν ἀφθονα ἀλιεύματα. Ἡ Μεσόγειος δίνει τὸ χαρακτήρα τοῦ κλίματος σ' δλες τὶς παραλίες τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν. Μὲ τὴ διάνοιξη τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ στὰ 1869 ἀπὸ τὸ γάλλο μηχανικὸ Λεσσεψ ἡ Μεσόγειος ἔγινε ἔνας ζωτικὸς δρόμος τοῦ μεγάλου διεθνούς ἐμπορίου μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῶν χωρῶν τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανοῦ.

Γενικὴ ἐπισκόπηση καὶ συμπεράσματα

Στὶς Μεσογειακὲς χῶρες τὰ δρη ἀποτελοῦν εύνοϊκὴ περιοχὴ γιὰ νὰ ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιδροῦν στὴ διατήρηση δροσε-

ροῦ κλίματος. Στοὺς λόφους γίνονται οἱ πιὸ ἀποδοτικὲς καλλιέργειες. Καλλιεργοῦνται τὰ διπωροφόρα δέντρα, ἡ ἐλιά, δπου εύδοκιμεῖ, τὰ ἀμπέλια κ.ἄ.. Ἡ ζώνη αὐτὴ εἶναι ἡ περισσότερο πυκνοκατοικημένη καὶ ὑγιεινὴ περιοχὴ. Οἱ πεδιάδες ἀποτελοῦν ἐκτάσεις μὲ πλούσιες καλλιέργειες βιομηχανικῶν φυτῶν, ψυχανθῶν κ.ἄ. Οἱ καλλιέργειες εἶναι δύο εἰδῶν. Ἡ καλλιέργεια τῶν περιοχῶν ποὺ ἀρδεύονται καὶ ἐπιτρέπουν μὲ τὸ θερμό τους κλίμα μεγάλῃ ἀπόδοση καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις διπλὴ συγκομιδὴ κάθε χρόνο. Τὰ προϊόντα ποὺ παράγονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά. Στις περιοχές ποὺ δὲν ἀρδεύονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά. Στις περιοχές ποὺ δὲν ἀρδεύονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά. Στις περιοχές ποὺ δὲν ἀρδεύονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά.

Οἱ μεσογειακοὶ λαοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ναυτικὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἐμπόριο. Γενικὰ οἱ μεσογειακὲς χῶρες ἔχουν χαρακτήρα γεωργικὸ ἐκτὸς ἀπὸ δρισμένες περιοχές, δπως π.χ. ἡ Β. Ἰταλία. Στὰ τελευταῖα χρόνια καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν φυσικῶν πόρων καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας μὲ σκοπὸ τὴν δινοδὸ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν. Οἱ μεσογειακὲς χῶρες μὲ τὸ εὐχάριστο κλίμα τους, μὲ τὰ δμορφα τοπία, τὴ θάλασσα κ.τ.λ. προσελκύουν τοὺς βόρειους λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ποὺ τὶς ἐπισκέπτονται κατὰ χιλιάδες. Ἐτοι δημιουργεῖται ἔνα ρεῦμα ἀπὸ περιηγητές ποὺ τὶς ὠφελοῦν οἰκονομικά.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος μοιάζει μὲ τρίγωνο ποὺ ἡ βάση του σὲ μεγάλο πλάτος συνδέεται μὲ τὴν ἔηρά. Τὰ βόρεια σύνορα τῆς Βαλκανικῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν Εδεινο Πόντο καὶ καταλήγουν στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος, ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν πόλη Τεργέστη. Στὴ μεγαλύτερὴ τους ἐκτασὴ καθορίζονται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς Δούναβη καὶ Δράβο.

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα καθορίζονται ἀπὸ τὸν Εδεινο Πόντο, τὸ Βόσπορο, τὸν Ἑλλήσποντο καὶ τὸ Αἴγαο πέλαγος. Νότια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα (Κρητικὸ πέλαγος) καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ιόνιο καὶ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος εἶναι γενικὰ χώρα δρεινή. Τὰ δρη της δὲν ἀφήνουν περιθώρια παρὰ μόνο γιὰ νὰ σχηματίζονται μικρὰ βαθύπεδα, κοιλάδες καὶ μικρές πεδιάδες ἥ καὶ μικρές παραλιακὲς πεδιάδες στὸ βάθος τῶν κόλπων. Μεγάλες πεδιάδες εἶναι ἡ πεδιάδα τοῦ Δούναβη, τοῦ Σάβου,

τοῦ Ἐβρου (Θράκη). Ἡ κυρίως πεδιάδα τοῦ Δούναβη βρίσκεται ξέω ἀπό τὰ φυσικὰ σύνορα τῆς χερσονήσου, διότι περικλείεται βόρεια ἀπὸ τίς Τρανσυλβανικές Ἀλπεις καὶ νότια ἀπὸ τὴν δροσειρὰ τοῦ Αἶμου. Τὰ δρη αὐτὰ ἀποτελοῦν ἔνα ήμικυκλικὸ δρεινὸ συγκρότημα ποὺ διασχίζει δὲ Δούναβης στὶς λεγόμενες Σιδηρές Πύλες. Τὸ δεύτερο δρεινὸ συγκρότημα είναι τὸ συγκρότημα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων, ποὺ θεωρεῖται συνέχεια τῶν Ἀλπεων. Ἡ δρεινὴ μάζα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων προεκτείνεται ἀπὸ τὰ βορειοδυτικὰ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, συνεχίζεται μὲ τὴν Πίνδο καὶ φτάνει ώς τὴν Κρήτη. Ἐνα τρίτο δρεινὸ συγκρότημα ἀρχίζει ἀνατολικὰ τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος καὶ προχωρεῖ ἀνατολικὰ πρὸς τὸ κέντρο τῆς Βαλκανικῆς ως τὴν δροσειρὰ τῆς Ροδόπης. Οἱ ἀκτές τῆς Βαλκανικῆς σχίζονται σὲ πολλοὺς μικρούς ἢ μεγάλους κόλπους, μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Ἐξαίρεση ἀποτελοῦν οἱ ἀκτές τοῦ Εδεσίου καὶ τῆς Ἀλβανίας.

Στὶς Δαλματικὲς ἀκτές τὰ δρη φτάνουν ἀπότομα στὴ θάλασσα. Γύρω ἀπὸ τὶς ἀκτές τῶν βορειοδυτικῶν καὶ νοτιοανατολικῶν παραλίων ὑπάρχουν διάφορα ἀρχιπελάγη. Τὰ νησιὰ τοῦ Αίγαίου πελάγους θεωροῦνται κατάλοιπα τῆς ξηρᾶς (Αίγαιας χώρας), ποὺ ἐνωνε τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴ Μικρασιατικὴ χερσόνησο σὲ πολὺ παλιὰ γεωλογικὴ ἐποχή.

Υδρογραφία. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ ρέουν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἢ νοτιοανατολικά. Αὐτὸ δοφείλεται στὴν δρογραφικὴ διαμόρφωση τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ είναι: δ Δούναβης ποὺ χύνεται στὸν Εδεσίο, δ Ἐβρος, δ Νέστος, δ Στρυμόνας, δ Ἀξιός, δ Ἀλιάκμονας καὶ δ Πηνειός ποὺ χύνονται στὸ Αίγαιο πέλαγος, δ Ἀῶς καὶ δ Δρίνος ποὺ χύνονται στὴν Ἀδριατική.

Οἱ μεγαλύτερες λίμνες είναι: τῆς Ἀχρίδας, τῶν Ιωαννίνων, τῆς Πρέσπας (μικρὴ καὶ μεγάλη), τῆς Σκόδρας καὶ τῆς Δοϊράνης.

Κλίμα. Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος βρίσκεται ἀνάμεσα στὶς χῶρες ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικὸ εύρωπαϊκὸ κλίμα, στὴ ζώνη ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ κλίμα τῶν ἀσιατικῶν στεπῶν καὶ στὴν περιοχὴ ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ μεσογειακὸ κλίμα. Τὸ μεσογειακὸ κλίμα ἐπηρεάζει μιὰ στενὴ παραλιακὴ περιοχὴ καὶ εἰσχωρεῖ στὸ ἐσωτερικὸ μέσα ἀπὸ τὶς κοιλάδες, ὅπου νὰ συναντήσει δρεινὰ φράγματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παράλια ἡ ὑπόλοιπη Βαλκανικὴ χερσόνησος ἔχει κλίμα ἡπειρωτικὸ. Ο χειμώνας, ἀν καὶ είναι σύντομος, είναι συ-

Χάρτης 4. Βαλκανική χερσόνησος

χνὰ πολὺ ψυχρός, κυρίως στὴν πεδιάδα τοῦ Δούναβη καὶ τῆς Θράκης. Τὴν Ἀνοιξη φυσοῦν βορειοανατολικοὶ δῆνεμοι καὶ τὸ χιόνι πέφτει ἀκόμα καὶ στὶς χαμηλές πεδιάδες τῆς Ἑλλάδας. Τὸ φθινόπωρο εἶναι ἀρκετά ἥπιο. Στὶς ἀκτὲς τοῦ Εδεσσείου τὸ κλίμα χαρακτηρίζεται ώς πόντιο. Έχει χειμώνα ψυχρό, καλοκαίρι δροσερό καὶ βροχές δλες τὶς ἐποχές τοῦ ἔτους.

‘Η θέση τῆς Βαλκανικῆς. Η Βαλκανική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης, δπου διασταυρώνονται οι θαλάσσιοι καὶ οἱ ήπειρωτικοὶ δρόμοι. Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χερσονήσου κόβεται ἀπὸ κοιλάδες, δπως τοῦ Μοράβα, τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Ἐβρου κ.ἄ. ποὺ πάντοτε διευκόλυναν τὶς συγκοινωνίες καὶ συνέδεαν τὶς παραδούναβιες χῶρες καὶ τὶς περιοχὲς τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων μὲ τὰ παράλια τοῦ Αιγαίου.

Η ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου μὲ τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὸ Βόσπορο ἀνοίγει τὸ δρόμο πρὸς τὴν Ρωσία καὶ τὸν Καύκασο, ἐνῶ μὲ τὴν Ἀδριατικὴν ἔκτείνεται πρὸς τὸ κέντρο τῆς Εὐρώπης. Τὰ νησιά τοῦ Αιγαίου δημιουργοῦν μιὰ γέφυρα μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

Ἐξαιτίας τῆς θέσης τῆς ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότατους χρόνους διχωρισμὸς τῶν μεγάλων μεταναστεύσεων τῶν λαῶν. Ἐτσι ἐγκαταστάθησαν σ’ αὐτὴν πολλοὶ λαοί. Η μορφὴ τοῦ ἐδάφους, οἱ μικρὲς πεδιάδες καὶ οἱ στενὲς κοιλάδες ποὺ περικλείονται ἀπὸ δροσειρές, ἐπέτρεψαν στοὺς λαοὺς ποὺ ἐγκαταστάθηκαν νὰ διατηρήσουν τοὺς ἀρχικούς ἔθνικοὺς χαρακτῆρες τους. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς χερσονήσου εἶναι οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Ἰλλυριοί (Ἀλβανοί).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προϊστορικὲς μεταναστευτικὲς κινήσεις ἡ πρώτη εἰσβολὴ ἔγινεν κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ἀπὸ τὶς σλαβικὲς φυλές, ποὺ διλατέσαν τὴν ἔθνογραφικὴν καὶ πολιτικὴν διαμόρφωσην τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΙΔ' αἰώνα μ.Χ. ἡ Βαλκανικὴ γνώρισε μιὰ δλλὴ εἰσβολή, τὴν εἰσβολὴν τῶν Τούρκων, ποὺ τὴν ἀναστάτωσεν κυριολεκτικά. Οἱ μετακινήσεις ἐξακολούθησαν σ’ δλη τῇ διάρκεια τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ποὺ κράτησε τέσσερεις περίπου αἰώνες.

Ἀποτέλεσμα δλων αὐτῶν τῶν μετακινήσεων καὶ εἰσβολῶν ἦταν νὰ σχηματιστοῦν πολυάριθμες ἔθνοτητες μὲ διαφορετικὲς γλῶσσες καὶ θρησκείες. Οἱ εἰσβολές καὶ οἱ πόλεμοι δὲν ἐδωσαν τὴν εὐκαιρία σὲ μιὰ συνεχὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ ἀξιοποίηση τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Ἐπίσης ἡ βιοτεχνία εἶναι ἀρκετὰ σημαντική.

Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου οἱ βαλκανικὲς χῶρες εἰσέρχονται σὲ μιὰ περίοδο ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων καὶ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς πολύμορφης βιομηχανίας.

Χάρτης 5. Εύρωπαική Τουρκία

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ (Άνατολική Θράκη)

Έκταση: 23.623 Km²

Πληθυσμός: 2.840.000

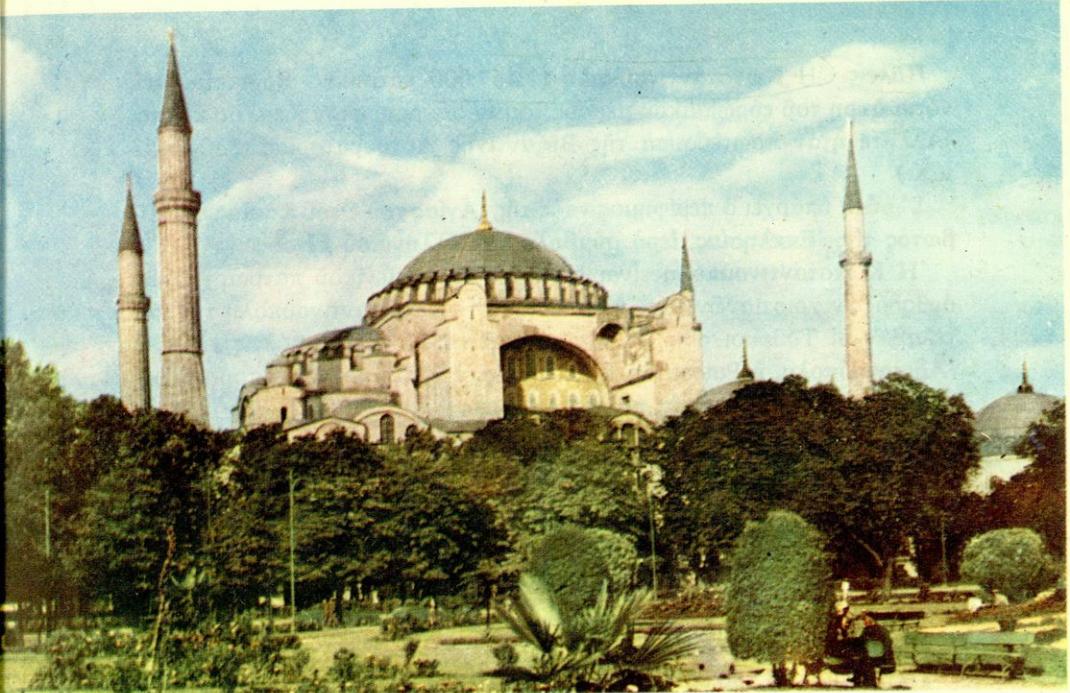
Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί

Γλώσσα: Τουρκική

Νόμισμα: Λίρα Τουρκίας

Θέση — Σύνορα. Η Εύρωπαική Τουρκία ή 'Άνατολική Θράκη κατέχει τὸ νοτιανατολικὸ ἄκρο τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἀσία μὲ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τὰ στενὰ τοῦ Βοσπόρου. 'Άνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εδεσίνο πόντο, νότια ἀπὸ τὴν Προποντίδα καὶ τὸ Αίγαο πέλαγος, δυτικὰ συνορεύει μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ βόρεια μὲ τὴν Βουλγαρία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς 'Άνατολικῆς Θράκης εἶναι πεδινὸ ποὺ σὲ μερικὰ μέρη ἔχει λόφους. Χαμηλές παραλιακὲς δροσειρὲς περιβάλλουν τὴν πεδινὴ περιοχή. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι τῆς Στράντζας,

Εἰκ. 6. Ὁ Ναός τῆς Ἀγίας Σοφίας

στὰ παράλια τοῦ Εδεινού πόντου, καὶ τοῦ Ἱεροῦ δρους ποὺ σχηματίζει τὴ χερσόνησο τῆς Καλλιπόλεως στὰ παράλια τῆς Προποντίδας. Ἡ δροσειρά τῆς Στράντζας στὴν προέκτασή της σχηματίζει τὸ δροπέδιο τῆς Κωνσταντινούπολεως (ύψος 250 m).

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὰ νότια παράλια εἶναι μεσογειακό, στὸ ἐσωτερικὸ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικό.

Ύδρογραφία. Ποταμοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶναι: ὁ Ἔβρος, ποὺ χωρίζει τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη ἀπὸ τὴ Δυτική, καὶ ὁ Ἐργίνης, ποὺ εἶναι παραπόταμος τοῦ Ἔβρου.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ τὰ νησιά Ἰμβρος καὶ Τενέδος ἦταν πάντοτε Ἑλληνικὰ ἐδάφη ποὺ τὰ κατέχουν οἱ Τοῦρκοι. Τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη τὴν ἀπελευθέρωσε δὲ Ἑλληνικὸς στρατός τὸ 1920, ἀλλὰ τὸ 1923, μετὰ τῆ Μικρασιατική καταστροφῆ, τὴν κατέλαβαν πάλι οἱ Τοῦρκοι. Οἱ Ἑλληνες διώχτηκαν ἀπὸ ἑκεῖ ἑκτὸς ἀπὸ 50 χιλιάδες περίπου ποὺ ἔμειναν στὴν Κωνσταντινούπολη.

Πόλεις. Ή **Κωνσταντινούπολη** (1.467.000 κάτοικοι). Βρίσκεται στή νότια ακρη του ευρωπαϊκού μέρους του Βοσπόρου, στὸν Κεράτιο κόλπο. Ἀλλοτε ἦταν πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας (330–1453 μ.Χ.).

Σ' αὐτὴ ὑπάρχει δὲ περίφημος ναὸς τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ Κιβωτὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἵερὸ σύμβολο τοῦ Ἑλληνικοῦ έθνους.

Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχη τῶν ὁρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν Κωνσταντινούπολη τὴν κατέλαβαν οἱ Τούρκοι στὶς 29 Μαΐου τοῦ 1453. Ἀλλες πόλεις εἶναι: ἡ Ἀδριανούπολη, ἡ Ραιδεστός, ἡ Συλυβρία, ἡ Καλλίπολη κ.ἄ ποὺ κάποτε ἦταν σπουδαῖες Ἑλληνικὲς πόλεις.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐκταση: 110.912 Km².

Πληθυσμός: 8.580.000 κάτ.

Πολίτευμα: Λαϊκὴ Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι

Γλώσσα: Βουλγαρικὴ

Νόμισμα: Λέβα

Πρωτεύουσα: Σόφια μὲ 876.943 κατ.

Θέση – Σύνορα. Ἡ Βουλγαρία κατέχει τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία, ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εδεσσινό πόντο, βόρεια συνορεύει μὲ τὴν Ρουμανία καὶ δυτικὰ μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὰ βαλκανικὰ δρη (Αἴμος) χωρίζουν τὴ Βουλγαρία σὲ δύο περιοχές: α) τὴν περιοχὴν, βόρεια τοῦ Αἵμου (παραδούναβεια περιοχὴ) καὶ β) τὴν περιοχὴν νότια τοῦ Αἵμου (νότια Βουλγαρία), ποὺ ἀπλώνεται ὡς τὴν Ἑλλάδα. Στὴ νότια Βουλγαρία σχηματίζονται δύο ἀκόμα δροσειρές, τοῦ Ὀρβηλοῦ καὶ τῆς Ροδόπης.

Πεδιάδες. 1) Ἡ πεδιάδα τοῦ κάτω Δούναβη. Βρίσκεται μεταξὺ τοῦ Δούναβη καὶ τοῦ Αἵμου. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ εὐφορότερη πεδιάδα τῆς

Χάρτης 6. Βουλγαρία

Βουλγαρίας. 2) Ἡ πεδιάδα τοῦ Ἐβρου. Βρίσκεται μεταξύ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Αἴμου. 3) Ἡ κοιλάδα τῶν Ρόδων. Βρίσκεται νότια τοῦ Αἴμου καὶ μεταξύ αὐτοῦ καὶ μιᾶς μικρότερης δροσειρᾶς, τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀντιβαλκανίων ἢ τοῦ νότιου Αἴμου.

Ύδρογραφία. Ποταμοί: **Ο Δούναβης**, ποὺ ἔχει μῆκος 400 χιλιόμετρα. Ο Δούναβης καθορίζει τὴ συνοριακὴ γραμμὴ Βουλγαρίας – Ρουμανίας καὶ ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ βόρειο σύνορο τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ο Δούναβης εἶναι πλωτός καὶ ἔξυπηρτεῖ τὴ συγκοινωνία καὶ τὸ ἐμπόριο τοῦ ἔξωτερικοῦ. Στὴ νοτιοανατολικὴ Βουλγαρία ρέει δὲ Ἐβρος ποὺ ἔχει μῆκος 430 χιλιόμετρα. Πηγάζει ἀπὸ τὸ δρός Ρίλο καὶ χύνεται στὸ Αίγαιο. Άλλοι ποταμοί εἶναι δὲ **Στρυμόνας** καὶ δὲ **Νέστος**. Ρέουν στὸ νοτιοδυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας καὶ χύνονται στὸ Αίγαιο. Ο **Άρδας** καὶ δὲ **Τούνζας** εἶναι παραπόταμοι τοῦ Ἐβρου.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι γενικὰ ἡπειρωτικό. Τὸ βόρειο τμῆμα τὸ προσβάλλον οἱ βόρειοι ἀνεμοί καὶ δὲ χειμώνας του εἶναι ψυχρὸς καὶ μὲ μεγάλῃ διάρκεια. Ἡ θερμοκρασία ἐδῶ φτάνει τοὺς 15–20 βα-

Χάρτης 7. Βουνά, ποταμοί, πεδιάδες της Βουλγαρίας

θμούς κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν. Στά νότια τῆς χώρας καὶ τὶς ἀνατολικὲς περιοχές, πρὸς τὴν θάλασσα, τὸ κλίμα εἶναι ἡπιότερο καὶ μοιάζει μὲ τὸ μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετὲς καὶ κάνουν τὸ ἔδαφος εὐφόρο. Ἡ κοιλάδα τῶν ρόδων ἀνάμεσα στὰ δύο τοῦ Αἴμου καὶ τοῦ Ἀντιαίμου ἔχει ἡπιό κλίμα, γιατὶ προφυλάγεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ ἔχει ύγρασία τὴν Ἀνοιξη καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Καλοκαιριοῦ. Τὸ ἡπιό κλίμα καὶ ἡ ύγρασία εὐνοοῦν τὴν καλλιέργεια τῶν ρόδων στὴν περιοχή αὐτῆς.

Οἰκονομικὴ ἔξταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Καλλιεργοῦνται σιτάρι, ἀραβόσιτος, κριθάρι, σίκαλη, καπνός, βαμβάκι, πατάτες, δσπρια καὶ κτηνοτροφικὰ φυτὰ ποὺ δίνουν στὴν κτηνοτροφία τὴν δυνατότητα γιὰ ἀνάπτυξη. Ἐκτρέφονται βόδια, ἄλογα καὶ γιδοπρόβατα. Ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ σηροτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ πιὸ πολὺ ἡ κτηνοτροφία.

Δασικός πλούτος. Ύπάρχουν δάση άπό κωνοφόρα και δρῦς που σκεπάζουν τὰ 26% τῆς χώρας. Άπο τὰ δάση παίρνουν αφθονη ξυλεία.

Όρυκτός πλούτος. Ύπάρχουν δρυχεῖα άπό τὰ διοῖα εξορύσσουν μόλυβδο, χαλκό, σίδηρο, γαιάνθρακα και βωξίτη.

Βιομηχανία. Ύπάρχουν έργοστάσια που έπεξεργάζονται τὰ γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, δηλαδή τὸν καπνό, τὶς ψφαντικὲς διλες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ ἀπόσταγμα άπό τὰ ρόδα, τὰ δέρματα κ.ἄ. Εἶναι ἀκόμα ἀναπτυγμένη και ἡ κεραμευτικὴ μικροβιομηχανία.

Έμποριο. Η Βουλγαρία έξαγει κτηνοτροφικὰ και γεωργικὰ προϊόντα και διάφορα μεταλλεύματα. Εἰσάγει χημικὰ προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, γεωργικὰ ἐργαλεῖα κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Χάρη στὸ Δούναβη ἐπικοινωνεῖ μὲ πολλὰ κράτη τῆς Εὐρώπης. Η χώρα διασχίζεται άπό σιδηροδρομικὲς γραμμὲς και αὐτοκινητοδρόμους. Έπισης έχει και δεροπορικὴ συγκοινωνία.

Τουρισμός. Η τουριστικὴ κίνηση παρουσιάζει ἐνδιαφέρον σὲ δρισμένες περιοχές, δπως τὸ Τύρνοβο που εἶναι παλιὰ μεσαιωνικὴ πόλη κ.ἄ. Αξιόλογη εἶναι ἡ τουριστικὴ κίνηση στὶς παραλιακὲς πόλεις τοῦ Εδεσσενού πόντου, δπου ήπαρχουν ώραῖα τουριστικὰ ξενοδοχεῖα.

Εἰκ. 7. Ἀποψη Σόφιας

Πολιτική έξέταση. Οι Βούλγαροι πήραν τό δνομά τους άπό τὸν ποταμὸν Βόλγα (Οὐκρανία), δπου ἔφτασαν ἀπὸ τὴ Μογγολία καὶ ἐγκαταστάθηκαν γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα. Ἀργότερα καὶ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ. ἐγκαταστάθηκαν στὰ παράλια τοῦ Εὗξεινου ἀπ' δπου ἤρθαν στὴ χώρα ποὺ κατέχουν σήμερα καὶ ποὺ τὴν κατοικοῦνσαν τότε Σλάβοι. Ἀπὸ τοὺς Σλάβους πήραν τὴ γλώσσα, τὰ ἡθη καὶ τὰ θιμα καὶ διατήρησαν μόνο τὸ δνομά τους. Βούλγαροι δνομάστηκαν καὶ οἱ Σλάβοι τῆς χώρας.

Πόλεις. Ἡ **Σόφια**, ποὺ ἔχει καλὴ ρυμοτομία καὶ εἶναι τὸ πνευματικό, οἰκονομικό καὶ διοικητικό κέντρο τῆς χώρας. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους καὶ τὸ κέντρο τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν πρὸς τὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀλλες πόλεις εἶναι: ἡ **Πλόβντιβ** (Φιλιππούπολη), ποὺ δῆλοτε ἦταν μεγάλο ἑλληνικό κέντρο μὲ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια κ.τ.λ., **Μπουργκάς** (Πύργος) καὶ **Νεσεμπορ** (Βάρνα) ποὺ εἶναι καλοὶ λιμένες στὸν Εὗξεινο πόντο. Στὴν κεντρικὴ Βουλγαρία βρίσκονται οἱ πόλεις **Στάρα Ζαγκόρα** καὶ **Καζανζίκ**, βορειότερα δὲ τὸ **Τύρνοβο**.

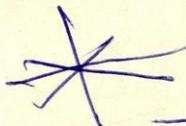
Σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τώρα οἱ σχέσεις μας μὲ τὴ Βουλγαρία εἶναι φιλικὲς καὶ εὐδύνονται περισσότερο στὸν ἐμπορικὸ καὶ πολιτιστικὸ τομέα.

Ἡ Ἑλλάδα, ἡ Σερβία ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία τὸ 1912 συμμάχη-

Εἰκ. 8. Μιὰ ἐκκλησία τῆς Σόφιας

σαν έναντίον τῶν Τούρκων. Ἐπειδὴ δμως ἡ Βουλγαρία μετά τὸ νικηφόρο ἐκεῖνο πόλεμο θέλησε νὰ κρατήσῃ δικά της Ἑλληνικά καὶ σερβικά ἐδάφη, ἔγινε δ πόλεμος τοῦ 1913. Τότε οἱ Ἑλλήνες καὶ οἱ Σέρβοι νίκησαν τοὺς Βουλγάρους. Στοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους (1914–1918, 1940–1945) οἱ Βούλγαροι πολέμησαν έναντίον τῶν Ἑλλήνων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Έκταση: 255.804 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κάτ.

Πολίτευμα: Ὄμοσπονδιακὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία

Θρῆσκευμα: Οἱ περισσότεροι εἰναι χριστιανοὶ δρθόδοξοι

Γλώσσα: Σερβοκροατικὴ

Νόμισμα: Δηνάριο

Πρωτεύουσα: Βελιγράδι μὲ 772.000 κατ.

Θέση – Σύνορα. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρίσκεται στὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἀνατολικὰ συνορεύει μὲ τὴν Βουλγαρία καὶ Ρουμανία, βόρεια μὲ τὴν Οὐγγαρία καὶ Αὐστρία, δυτικὰ μὲ τὴν Ἰταλία καὶ Ἀλβανία καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα. Πρὸς τὰ νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Διαιρέσεων τοῦ ἐδάφους. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἰναι χώρα δρεινή. Τὰ 2/3 περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς σκεπάζονται ἀπὸ δρη. Διακρίνουμε τὶς ἔξης περιοχές:

1) Παννονικὸ λεκανοπέδιο. Πήρε τὸ δνομά του ἀπὸ τὴν ἀρχαία ρωμαϊκὴ ἐπαρχία Παννονία. Αὐτὸ ἀπλώνεται δυτικὰ ἀπὸ τὶς Ἀλπεις καὶ φτάνει ώς τὰ δρη τῆς Τρανσυλβανίας. Κατὰ τὴν τριτογενὴ περίοδο ἀποτελοῦσε μεγάλη λίμνη, ποὺ τὸ πλεόνασμα τοῦ νεροῦ τῆς χυνόταν στὸν Εδεσσινο πόντο. Τὰ νερά της ἀδειασαν ἀργότερα μὲ τὸ Δούναβη, δταν μὲ τὴ διάβρωση σχηματίστηκε ἀνάμεσα στὰ δρη ἓνα στενὸ ποὺ λέγεται **Σιδηρές Πύλες**.

2) Ἀνατολικές, Σλοβενικές ἢ Ιουλιανές Ἀλπεις. Αὐτές συνεχίζουν τὶς εὐρωπαϊκὲς Ἀλπεις μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Πρέγκλαβ** ποὺ ἔχει ὅψος

Χάρτης 8. Γιουγκοσλαβία

2.820 μ. Ἐχουν διεύθυνση ἀπὸ τῇ Δύσῃ πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Οἱ τοπικὲς καθιζῆσεις σχημάτισαν πολὺ εὐφορες κοιλάδες, δπως εἶναι τοῦ **Μάριμπορ** καὶ τὸ λεκανοπέδιο τῆς **Λουμπλιάνας**.

3) Διναρικὲς Ἀλπεις. Ἡ νοτιότερη δρεινὴ ζώνη εἶναι διαφορετική. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δροσειρὲς παράλληλες πρὸς τὴν παραλιακὴ γραμμὴ ποὺ ἔχουν κυρίως ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα. Στὰ παράλια οἱ δροσειρὲς κατεβαίνουν ἀπότομα, ἐνῶ ἀνατολικὰ καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ Σάβου κατεβαίνουν δμαλά. Ἀνάμεσα στὶς δροσειρὲς σχηματίζονται ψηλὰ δροπέδια.

4) Παραλιακὴ ζώνη. Ἔνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς παραλιακὲς ἑκτάσεις καταποντίστηκε στὴ θάλασσα καὶ σχηματίστηκαν χαρακτηριστικὲς χερσόνησοι καθὼς καὶ πολλὰ νησιά. Στὰ νησιὰ καὶ στὶς στενὲς περιοχὲς τῆς ζώνης αὐτῆς ὑπάρχουν εὐφορες ἑκτάσεις. Ἡ παραλιακὴ ζώνη χωρίζεται

ἀπὸ τὴν δγονη ἐσωτερικότερη ἀσβεστολιθική περιοχὴ μὲ ἀπόκρημνες ἀ-
κτές καὶ ψώματα. Τὸ κλίμα τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι μεσογειακό. Δὲν εἶναι
δμως τὸ ἴδιο σ' δλες τὶς περιοχές, διότι ἔνας τοπικὸς ἀνεμος, ὁ Μπόρας,
φυσᾶ τὸ χειμώνα ἀπὸ τὶς χιονοσκεπασμένες Διναρικές Ἀλπεις πρὸς τὴν
Ἀδριατικὴ καὶ ἐπηρεάζει τὸ κλίμα στὶς περιοχές ποὺ βρίσκονται βόρεια
τοῦ Καττάρου.

5) Νότια περιοχή. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἔχει τὰ μεγαλύτερα καὶ πιὸ ενφορα
λεκανοπέδια καὶ κοιλάδες. Τὰ λεκανοπέδια καὶ οἱ κοιλάδες βρίσκονται ἐ-
κεῖ δπου στὴν παλιὰ ἐποχὴ σχηματίστηκαν μὲ τὴν καθίζηση τοῦ ἐδάφους
λίμνες, ποὺ ἀργότερα ἀποξηράθηκαν. Στὰ βαθύτερα σημεῖα ὑπάρχουν καὶ
σήμερα λίμνες, δπως ἡ Πρέσπα, ἡ Ἀχρίδα καὶ ἡ Δοϊράνη. Τὰ δρη τῆς πε-
ριοχῆς ἔχουν μεγάλο δγκο καὶ αὐτὰ εἶναι **δ Βόρας** καὶ **δ Σκάρδος**. Τὰ
δρη ποὺ εἶναι δυτικὰ ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ συνεχίζονται μὲ τὰ δρη
τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἐνῶ τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὰ δρη τῆς Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας. Στὰ δρη αὐτὰ ὑπάρχουν πολλὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια.

Στὰ Ἑλληνικὰ σύνορα εἶναι τὰ δρη **Βαρνοῦς**, **Καϊμακτσαλὰν** καὶ **Μπέλ-
λες**.

Υδρογραφία. Ποταμοι. Ο Δούναβης εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία,
διασχίζει ἔνα τμῆμα τῆς στὸ ἀνατολικὸ μέρος καὶ βγαίνει στὴ Ρουμανία ἀ-
πὸ τὶς ἀνατολικὲς **Σιδηρὲς Πύλες**. Μεγάλοι παραπόταμοι τοῦ Δούναβη εί-
ναι δ **Σάβος**, δ **Δράβος**, δ **Τίσσας** καὶ δ **Μοράβας** ἀπὸ τὰ νότια. Στὴ νότια
περιοχὴ ρέει: δ **Ἀξιός**, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ Σκάρδο καὶ χύνεται στὸ Θερ-
μοϊκὸ κόλπο.

Λίμνες. Οἱ μεγαλύτερες λίμνες σχηματίζονται στὸ νότιο τμῆμα. Αὐτὲς
εἶναι: ἡ **Σκόδρα** καὶ ἡ **Ἀχρίδα** ποὺ ἔνα μέρος τους ἀνήκει στὴν Ἀλβανία,
ἡ **Μεγάλη Πρέσπα** στὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας – Ἐλλάδας – Ἀλβανίας
καὶ ἡ **Δοϊράνη** στὰ σύνορα Ἐλλάδας – Γιουγκοσλαβίας.

Παράλια - Λιμάνια. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρέχεται μόνο ἀπὸ τὸ Ἀδριατι-
κὸ πέλαγος. Κοντὰ στὶς ἀκτές του ἀπλώνονται πολυάριθμα νησιά. Τὰ
σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: **Φιούμε**, **Σπαλάτο**, **Ντουμπρόβνικ** καὶ **Κάττα-
ρο**.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι ἡπειρωτικὸ μὲ ψυχρὸ χει-
μώνα. Οἱ δροσειρὲς ποὺ εἶναι κατὰ μῆκος τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν ἐμποδί-
ζουν τοὺς θαλάσσιους δυτικοὺς ἀνέμους νὰ φτάσουν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς
χώρας, ἐνῶ τὰ βορειοανατολικὰ μέρη εἶναι ἀνοιχτὰ στοὺς βόρειους ψυ-

χροὺς ἀνέμους. Τὸ καλοκαίρι εἶναι ζεστὸ σ' δλη τὴ χώρα καὶ ἡ θερμοκρα-
σία ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ψύχομετρο. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετὲς καὶ πέφτουν κα-
τὰ τὴ διάρκεια δλου τοῦ ἐτούς. Ἐξαίρεση παρουσιάζουν οἱ ἀκτὲς ποὺ ἔ-
χουν μεσογειακὸ κλίμα.

Χλωρίδα. Τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῶν δέν-
τρων. Εἶναι ἡ χώρα μὲ τὰ μεγάλα δάση ἀπὸ δρῦς, πεῦκα καὶ ἐλατα.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Γεωργία. Κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι ὁ ἀρά-
βοσιτος, τὸ σιτάρι, οἱ πατάτες, τὸ κανάβι, τὸ λινάρι, τὰ ζαχαρότευτλα, ὁ ἡ-
λίανθος, τὸ βαμβάκι, ὁ λυκίσκος, τὰ δσπρια, τὸ κρασὶ καὶ τὰ δαμάσκηνα.
Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι ἡ τρίτη χώρα τῆς Ευρώπης σὲ παραγωγὴ ἀράβο-
σιτου καὶ ἡ πρώτη στὰ δαμάσκηνα.

Η κτηνοτροφία. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα,
βόδια καὶ ἄλογα.

Η ἀλιεία. Εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη στὰ δυτικὰ παράλια. Τὰ ψάρια κατα-
ναλίσκουν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς.

Δασικὸς πλοῦτος. Ὁ δασικὸς πλοῦτος τῆς χώρας εἶναι μεγάλος. Τὰ δά-
ση τῆς δίνουν ἄφθονη ἔνδειξη ποὺ ἔνα μέρος τῆς ἔξαγεται.

Ορυκτὸς πλοῦτος. Τὸ ἔδαφος εἶναι πλούσιο σὲ δνθρακα, μόλυβδο, βω-
ξίτη, χαλκό, ψευδάργυρο, ἀντιμόνιο, μαγγάνιο, χρώμιο, ύδραρψιο κ.α.

Βιομηχανία – Ἐμπόριο. Ἀπὸ τὸ 1947 ἥως σήμερα ἔγινε μεγάλη πρόο-
δος στὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Ἡ παραγωγὴ ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας
καὶ ὁ μεγάλος δρυκτὸς πλοῦτος, κυρίως γαιάνθρακες, ἀποτέλεσαν τὶς
βάσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βαριᾶς βιομηχανίας. Σήμερα τὰ 55% τοῦ
πληθυσμοῦ τῆς χώρας ζοῦν ἀπὸ τὴ βιομηχανία. Ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία ἐ-
παψε νὰ εἶναι ὁ βασικὸς παράγοντας τῆς ἑθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.
Ὑπάρχουν ἐργοστάσια ποὺ ἐπεξεργάζονται τὸ ξύλο, κατασκευάζουν μη-
χανὲς καὶ παράγουν χημικὰ προϊόντα, υφάσματα καὶ ἄλλα. Στὸν τομέα
τοῦ ἐμπορίου ἔξαγουν κτηνοτροφικά, γεωργικὰ προϊόντα καὶ πρῶτες δ-
λες, εἰσάγουν πετρέλαιο καὶ δρισμένα βιομηχανικὰ προϊόντα.

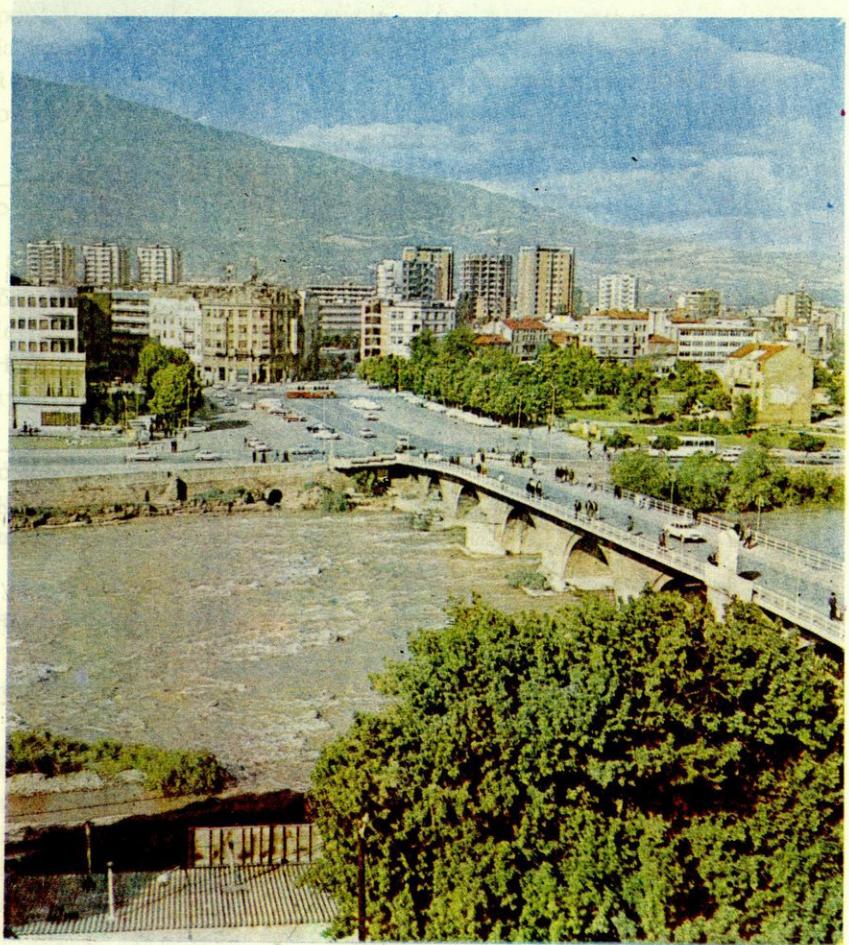
Συγκοινωνία. Σχετικὰ εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ κυρίως στὸ πεδινὸ βο-
ρειοανατολικὸ τμῆμα τῆς. Ὁ Δούναβης καὶ οἱ παραπόταμοί του Σάβος,
Δράβος καὶ Τίσσας εἶναι πλωτοὶ καὶ ἔχουν πηγετοῦν τὴ συγκοινωνία τῆς χώ-
ρας. Ὁ ἐμπορικὸς στόλος εἶναι ἀξιόλογος. Στὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης
διατηρεῖ ἐλεύθερη ζώνη γιὰ τὴν ἔξυπηρέτηση τοῦ ἐμπορίου τῆς.

Εἰκ. 9. "Αποψη Βελιγραδίου· τμῆμα τῆς καινούργιας πόλεως

Τουρισμός. Τὰ νησιά τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν, τὰ γραφικὰ φιόρδ, ἡ λίμνη τῆς Ἀχρίδας, οἱ φυσικές διμορφίες καὶ τὸ κλίμα στὰ παράλια, δημιουργοῦν ἔνα ἀξιόλογο τουριστικὸ ρεῦμα πρὸς τὴ Γιουγκοσλαβία.

Πολιτική έξέταση. Στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο ἐγκαταστάθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ., ἀφοῦ ἤλθαν ἀπὸ τὴ Ρωσία. Ἔως τὸ 12ο αἰώνα ἦταν κάτω ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ κυριαρχία. Τὸ 1459 ὑποτάχτηκαν

Εἰκ. 10. Σκόπια

στοὺς Τούρκους. Τὸ 1878 ἔγινε ἀνεξάρτητο κράτος Σερβίας μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ρωσίας. Κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους 1912-1913 ἡ Σερβία κατέλαβε τὴ βόρεια Μακεδονίᾳ. Τὸ 1919 σχηματίστηκε ἡ σημερινὴ Γιουγκοσλαβία μὲ τὴ βοήθεια τῆς Γαλλίας. Ὁ πληθυσμός της εἶναι 41% Σέρβοι, 24% Κροάτες καὶ 9% Σλοβένιοι. Οἱ υπόλοιποι εἶναι Ἀλβανοί, Οὐγγροί, Μαυροβούνιοι καὶ λίγοι Ἐλληνες καὶ Ἐβραῖοι.

Οἱ Μαυροβούνιοι ποὺ κατοικοῦν στὰ βόρεια τῆς λίμνης Σκόδρας δὲν

είναι Σλάβοι. Άποτελούσαν άνεξάρτητο κράτος ώς τὸ 1918 μὲ πρωτεύουσα τὴν Κετίγηνη. Στὶς πόλεις **Μοναστήρι**, **Σκόπια** καὶ **Νίσσα** ζοῦσαν ώς τὸ 1918 πολλοὶ Ἐλληνες. Σήμερα ζοῦν πολὺ λίγοι. Οἱ πόλεις αὐτές ἦταν ἀλλοτε σπουδαῖα Ἑλληνικά κέντρα.

Γλώσσα — Θρησκεία. Οἱ Γιουγκοσλάβοι μιλοῦν πολλὲς γλῶσσες: τὴν Σερβικήν, τὴν Κροατικήν, τὴν Σλοβενικήν, τὴν Οὐγγρικήν, τὴν Γερμανικήν, τὴν γλώσσα τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὴν Ἀλβανικήν. Ως πρὸς τὴν Θρησκεία εἰναι δρθόδοξοι χριστιανοί, ὑπάρχουν δμως καὶ ἀρκετοὶ καθολικοὶ καθὼς καὶ λίγοι διαμαρτυρόμενοι, ἐβραῖοι καὶ μωαμεθανοί.

Διοικηση — Πολίτευμα. Μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο σχηματίστηκε ἡ «Ομόσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας» μὲ τὶς ἔξης χῶρες: Παλαιὰ Σερβία, Κροατία, Σλοβενία, Βοσνία, Ἐρζεγοβίνη, Μαυροβούνιο καὶ τὴν λεγόμενη Σερβικὴ Μακεδονία.

Πόλεις. Διοικητικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας είναι τὸ **Βελιγράδι**, ποὺ βρίσκεται στὴ συμβολή τοῦ Σάβου καὶ τοῦ Δούναβη. Είναι κέντρο σιδηροδρόμικῶν, ποταμοπλοϊκῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Ἐχει σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι. Ἀλλες πόλεις είναι τὸ **Ζάγκρεμπ**, πρωτεύουσα τῆς Κροατίας, ἡ **Λουμπλιάνα**, πρωτεύουσα τῆς Σλοβενίας, τὸ **Σεράγεβο**, πρωτεύουσα τῆς Βοσνίας, τὸ **Τίτογκραντ**, πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ τὰ **Σκόπια** πρωτεύουσα τῆς νοτιας Σερβίας. Μεγάλες πόλεις είναι καὶ ἡ **Νίσσα**, ποὺ είναι στὰ νότια τοῦ Βελιγραδίου καὶ ὑπῆρξε ἡ πατρίδα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τὸ **Μοναστήρι**, ποὺ ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ Ἑλληνικὴ πόλη, καὶ ἡ **Σουμποτίστα** στὰ σύνορα τῆς Οὐγγαρίας.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Έκταση: 28.748 Km²

Πληθυσμός: 2.290.000

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί 69%, οἱ ὑπόλοιποι δρθόδοξοι καὶ καθολικοί

Νόμισμα: Λέκ

Πρωτεύουσα: Τὰ Τίρανα μὲ 169.300 κατ.

Θέση - Σύνορα. Η Αλβανία βρίσκεται στὸ δυτικὸ μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος. Πρὸς τὰ

Χάρτης 9. Αλβανία

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βόρεια και άνατολικά συνορεύει με τη Γιουγκοσλαβία και πρός τα νοτιοανατολικά και νότια με την Ελλάδα..

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλβανίας εἶναι κατὰ 90% δρεινό. Διακρίνουμε α) τὴν παραλιακή πεδινή περιοχή και β) τὴν δρεινή περιοχή. Στὴν παραλιακή περιοχή ὑπάρχουν φυσικά λιμάνια, δπως τῆς Αύλωνας, τοῦ Δυρραχίου και τῶν Ἀγίων Σαράντα. Ἡ σπουδαιότερη πεδιάδα στὴν περιοχή αυτῇ εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Μουζακιᾶς, ποὺ ἀπλώνεται κατὰ μῆκος τῆς Ἀδριατικῆς παραλίας. Στὴν δρεινή περιοχή ἔχουμε τὶς Ἀλβανικές Ἀλπεις, ποὺ συνεχίζουν τὶς Διναρικές Ἀλπεις και κατέχουν τὸ βόρειο και βορειοανατολικὸ τμῆμα τῆς χώρας. Στὸ κέντρο ἀπλώνονται τὰ Κανδαούια δρη. Νοτιότερα εἶναι δὲ Τόμαρος, ή Τρεμπεσίνα (Τεπέλενη) και δὲ Μοράβας. Δυτικά βρίσκονται τὰ Ἀκροκεφαλίνια δρη και άνατολικά ή Οστροβίτσα. Τὰ δρη αυτὰ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940-1941, διότι ἐκεῖ δ στρατός μας νίκησε τοὺς ήταλούς.

Οἱ σπουδαιότερες περιοχὲς τῆς δρεινῆς ζώνης εἶναι οἱ κοιλάδες τῶν ποταμῶν και τὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ Δρίνος. Ἐχει δύο κλάδους, τὸ Λευκὸ Δρίνο, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος και τὸ Μέλανα Δρίνο ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ λίμνη Ἀχρίδα. Ὁ Γενούσος (Σκούμπης) ποταμὸς χωρίζει τὴ χώρα στὴ μέση. Ὁ Ἀῶς, ποὺ ἔνα μέρος του ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα, πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἡπειρο. Τέλος δ Σεμίνι μὲ παραπόταμους τὸν Ἀψο και τὸ Δεβόλη. Ὄλοι οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Λίμνες. Λίμνες εἶναι ή Σκόδρα και Ἀχρίδα στὰ ἀλβανογιουγκοσλαβικὰ σύνορα, ή μεγάλη Πρέσπα, ποὺ ἀνήκει σὲ τρία κράτη (Ἀλβανία – Ἑλλάδα – Γιουγκοσλαβία), και ή Μαλίκ.

Κλίμα. Ἡ παραλιακή περιοχή ἔχει κλίμα μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετές και πέφτουν κυρίως τὸ χειμώνα. Στὴν δρεινή περιοχή, στὶς κοιλάδες και στὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς, τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀπότομες και πέφτουν τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ἡ Ἀλβανία εἶναι κυρίως χώρα γεωργικὴ και κτηνοτροφικὴ.

Γεωργία. Στὶς πεδιάδες τοῦ Ἐλβασάν και τῆς Μουζακιᾶς καλλιεργεῖται τὸ ρύζι, τὸ σιτάρι και οἱ πατάτες. Στὴν περιφέρεια τῆς Κορυτσᾶς τὸ κριθάρι, δ ἄραβόσιτος, ή βρώμη κ.ἄ. Στὰ ψηλότερα μέρη καλλιεργοῦνται διώ-

ροφόρα δέντρα και στά χαμηλότερα δικανός και τό βαμβάκι. Στούς λόφους τῶν παραλιακῶν περιοχῶν ευδοκίμει ἡ ἐλιά και καλλιεργοῦνται και τά ἑσπεριδοειδή.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη, διότι και ἡ δρεινὴ περιοχὴ και ἡ πεδινὴ ἔχουν μεγάλα λιβάδια και συντηροῦν μεγάλα ζῶα και κοπάδια. Ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα, χοῖροι, βόδια, ἄλογα, πουλερικά, ἵνδιανοι.

Ἀλιεία. Ἡ ἀλιεία εἶναι καλά ὀργανωμένη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἰταλῶν.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ 35% τοῦ ἐδάφους τῆς σκεπάζονται ἀπὸ δάση μὲ δρυς, δρεινὰ πεῦκα, ἔλατα κ.ἄ. Τὰ δάση δμως μένουν ἀνεκμετάλλευτα, διότι δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη ἡ συγκοινωνία.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος εἶναι ἀνεκμετάλλευτος στὸ σύνολο του. Ὑπάρχουν καθιάσματα μὲ γαιάνθρακα, λιγνίτη, σίδηρο, χαλκό και πετρέλαιο.

Ἐμπόριο. Ἡ Ἀλβανία ἔξαγει πετρέλαιο, λιγνίτη, κρέατα, δέρματα, καπνό, λάδι καὶ δσπρια. Εἰσάγει χημικὰ προϊόντα, φάρμακα και μηχανῆματα.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Οἱ Ἀλβανοὶ κατάγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἰλλυριοὺς ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς Ἐλληνες ἀποτελοῦν τοὺς ἀρχαιότερους λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς. Ἀνήκουν στὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴ φυλή.

Ἀλβανικὸ ἀνεξάρτητο κράτος ίδρυθηκε μετὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς Αὐστρίας και τῆς Ἰταλίας. Στὸ κράτος αὐτὸ δόθηκε ἡ Β. Ἡπειρος, χώρα καθαρὰ Ἑλληνική, μολονότι ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ τὸ 1913.

Πόλεις. Οἱ σπουδαιότερες πόλεις στὸ βόρειο τμῆμα εἶναι τὰ **Τίσανα**, τὸ **Δυρράχιο** και ἡ **Σκόδρα**. Στὸ νότιο τμῆμα εἶναι τὸ **Ἀργυρόκαστρο**, δ **Αύλωνας** ἡ **Χειμάρα**, οἱ **"Αγιοι Σαράντα**, ἡ **Πρεμετή**, τὸ **Βεράτιο**. Οἱ πόλεις αὐτὲς ἔχουν Ἑλληνικὸ πληθυσμό.

Στὰ 1940-41 στὰ ἀλβανικὰ δρη γράφτηκε τὸ νεώτερο ἀθάνατο Ἑλληνικὸ ἔπος. Ὁλο τὸ νότιο τμῆμα τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἡ **Ἑλληνικότατη Β. Ἡπειρος**, ποὺ γιὰ τρίτη φορὰ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες τὸ 1940-41.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Η ιταλική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ τῆς βαλκανικῆς καὶ ιβηρικῆς χερσονήσου. Έχει διεύθυνση νοτιοανατολική καὶ χωρίζει τὴ Μεσόγειο θαλάσσα σὲ ἀνατολική καὶ δυτική Μεσόγειο. Συνορεύει δυτικά μὲ τὴ Γαλλία, βόρεια μὲ τὴν Ἐλβετία καὶ Αὐστρία καὶ ἀνατολικά μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία. Βρέχεται στὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸ καὶ Ἰόνιο πέλαγος καὶ στὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος.

ΙΤΑΛΙΑ

Έκταση: 301.225 Km²

Πληθυσμός: 54.350.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοί

Γλώσσα: Ιταλική

Νόμισμα: Λιρέττα

Πρωτεύουσα: Ρώμη μὲ 2.755.000 κατ.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνουμε τρία μεγάλα τμήματα, ποὺ χωρίζονται φυσικά μεταξύ τους, **Α'** Βόρεια **Ιταλία**, **Β'** Χερσονησιακὴ **Ιταλία**, **Γ'** Νησιωτική.

1. Βόρεια Ιταλία. Αποτελεῖται ἀπὸ τις Ἀλπεις, τὴ μεγάλη πεδιάδα τοῦ Πάδου καὶ τὴν ἡδιάδα τῆς Βενετίας. Οἱ πέδιαδες αὐτές περιβάλλονται πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τις Ἀλπεις καὶ πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὰ Ἀπέννινα. Εἶναι χαμηλές μὲ μικρὰ μόνο ὑψώματα καὶ λόφους. Οἱ Ἀλπεις μὲ ἔνα μεγάλο ἡμικύκλιο χωρίζουν τὴν Ιταλία ἀπὸ τὴ Γαλλία, Ἐλβετία, Αὐστρία καὶ Γιουγκοσλαβία. Οἱ ψηλότερες κορυφές πρὸς τὰ δυτικὰ εἶναι τὸ **Μόντε Βίζο** καὶ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τὸ **Μόντε Νεφόζο**. Άλλα ψηλὰ δρη εἶναι τὸ **Μόντε Ρόζα** (4.640μ.), ἡ **Μπερνίνα** (4.000 μ.), **Μπρένερο**, κ.ἄ. Μὲ πολλές διαβάσεις, ποὺ ὑπολογίζονται στὶς 232, ἡ Ιταλία συγκοινωνεῖ μὲ τὶς γειτονικές χῶρες. Τέτοιες διαβάσεις εἶναι: ἡ Σεμπλόν σὲ διψος 2.009 μ. μεταξὺ κοιλάδας Ροδανοῦ καὶ Τότσε, τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου ἀπὸ τὸ Μαρτινὺ τῆς Ἐλβετίας στὴν Ἀόστα τῆς Ιταλίας, ἡ Μπρένερο-διάβαση στὸ Τυρόλο καὶ σὲ διψος 1.370 μ., γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἐ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ποχή τῶν Ρωμαίων. Ἀπὸ ἑκεῖ περνᾶ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ ἔτος 1867.

2. Ἡ Χερσονησιακὴ Ἰταλία – Κυρίως Ἰταλία. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιᾶ μεγάλη δροσειρᾶ, τὰ Ἀπέννινα, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἰταλίας καὶ τὴ διασχίζει ἀπὸ τὸ ἔνα ἄκρο ώς τὸ ἄλλο. Ἐχει μῆκος 1.400 Km καὶ πλάτος ἀπὸ 37 ἥως 135 Km. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ **Γκράν Σάσσο ντ' Ἰτάλια** ποὺ ἔχει ὑψος 2.921 μ. καὶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου.

Τὰ Ἀπέννινα καταλήγουν στὶς **Καλαβριανὲς Ἀλπεις**, στὴ χερσόνησο τῆς Καλαβρίας. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ **Σύλλα** καὶ τὸ **Ασπρομόντε**, δπου τελεώνει ἡ χερσόνησος. Ἀπὸ τὶς δύο πλευρές τῶν Ἀπεννίνων σχηματίζονται πολλὲς πεδιάδες. Οἱ κυριότερες πεδιάδες πρὸς τὴν Ἀδριατικὴ εἶναι ἡ **Ταβολιέρε**, τῆς Ἀπουλίας καὶ τῆς **Χερσονήσου Ὁτράντο**, δπου καταλήγει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἡ Ἰταλικὴ χερσόνησος. Πρὸς τὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς **Τοσκάνης**, **Ρώμης** καὶ **Καμπανίας**. Οἱ Καλαβριανὲς Ἀλπεις εἶναι ἡφαίστειογενὴ δρη μὲ ἐνεργὰ ἡφαίστεια ἀπὸ τὰ δποῖα τὸ μεγαλύτερο εἶναι ὁ **Βεζούβιος**. Αὐτὸ μὲ τὴν ἔκρηξή του τὸ 79 π.Χ. σκέπασε τὶς πόλεις **Πομπηία**, **Σταβία** καὶ **Ἡράκλειο** (περιοχὴ Νεαπόλεως).

3. Νησιά. Ἡ Ἰταλία ἔχει δύο μεγάλα νησιά, τὴ **Σικελία** καὶ **Σαρδηνία**, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα μικρότερα στὰ δυτικὰ παράλια. Ἡ Σικελία χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἰταλία μὲ τὸν πορθμὸ τῆς Μεσσήνης, ποὺ ἡ μικρότερη ἀπόστασή του εἶναι 3 Km. Πάνω σ' αὐτὴ ὑψώνεται τὸ ἡφαίστειο τῆς Αἴτνας μὲ ὑψος 3.500 μ. Μὲ τὴν ἔκρηξή του, τὸ 1923, χάθηκαν 100.000 ἀνθρώποι. Ἄλλα νησιὰ εἶναι: Ἡ **Ἐλβα**, δπου ἔξοριστηκε ὁ M. Ναπολέων, ἡ **Στρόμπολι**, τὸ **Κάπρι** στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως, περιφῆμο γιὰ τὶς φυσικὲς καλλονές του. Τὰ γειτονικὰ νησιὰ **Κορσικὴ** καὶ **Μάλτα** δὲν ἀνήκουν στὴν Ἰταλία.

Διαμόρφωση ἀκτῶν. Ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα παραθαλάσσια μὲ ἐκτεταμένες ἀκτὲς ποὺ φθάνουν τὰ 7.000 Km. Οἱ ἀκτὲς τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στὸ σχῆμα καὶ στὸ ὑψος. Πρὸς τὰ ἀνατολικά, στὸ βάθος τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, εἶναι ὁ κόλπος τῆς **Βενετίας** μὲ τὰ λιμάνια τῆς **Τεργέστης** καὶ τῆς **Βενετίας**. Βρίσκονται ἀκόμη πρὸς τὴν πλευρὰ αὐτὴ τὰ λιμάνια **Μπάρι** καὶ **Μπρίντεζι**. Νοτιοανατολικὰ σχηματίζεται ὁ μεγάλος κόλπος τοῦ Τάραντα ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῆς Ἀπουλίας καὶ τὴ χερσόνησο

τῆς Καλαβρίας. Στὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος συναντοῦμε, καθὼς πλέουμε τὰ παράλια πρὸς τὸ Βορρά, τὰ λιμάνια **Σαλέρνο**, **Νεαπόλεως** καὶ **Λιβόρνο**. Βορειότερα σχηματίζεται ὁ κόλπος τῆς **Γένουας** στὶς ἀκτὲς τῆς Λιγουρίας. Οἱ ἀκτὲς ἐδῶ παρουσιάζουν πολλὲς πτυχώσεις, ἀπότομους βράχους, ἀσφαλή λιμανάκια καὶ θαυμάσιες τοποθεσίες. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔχουμε διαρκὴ ἀνοιξη, ποὺ διεφίλεται στὸ διτὶ τὰ δρη κατεβαίνουν ὡς τὴ θάλασσα. Οἱ δύο πλευρὲς τοῦ κόλπου εἶναι γνωστὲς ὡς **Ιταλικὴ Ριβιέρα**. Τὸ λιμάνι τῆς Γένουας εἶναι ἀπὸ τὰ ἐμπορικότερα λιμάνια τῆς Μεσογείου.

‘Υδρογραφία. Ποταμοί. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμὸι τῆς Ἰταλίας εἶναι ὁ **Πάδος**. Πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Βίζι, διευθύνεται ἀπὸ τὰ δυτικὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ διασχίζει τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου. Χύνεται στὸ **Αδριατικὸ πέλαγος**, δπου σχηματίζει Δέλτα καὶ μεγαλώνει τὴν πεδιάδα.

Ἄλλοι ποταμοὶ τῆς περιοχῆς εἶναι ὁ **Ιζόντζο**, **Πιάθε** καὶ ὁ **Ἀδίγης** στὰ βόρεια τοῦ Πάδου. Οἱ **Ἀδίγης** εἶναι ὁ δεύτερος ποταμὸς τῆς Ἰταλίας καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὶς **Ἀλπεῖς** ἀκολουθῶντας τὴ διάβαση «Μπρένερο». Χύνεται στὸν κόλπο τῆς **Βενετίας**. Ἀπὸ τὰ **Ἀπέννινα** πηγάζουν πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ **Αδριατικὸ** ἢ τὸ **Τυρρηνικὸ πέλαγος**. Τὸ μῆκος τους εἶναι μικρό. Στὴ μέση τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς χερσονήσου χύνεται ὁ **Τίβερης**, ποὺ διασχίζει τὴ **Ρώμη**.

Λίμνες. Οἱ μεγαλύτερες καὶ περισσότερες λίμνες βρίσκονται στὴ βόρεια Ἰταλία καὶ στοὺς πρόποδες τῶν **Ἀλπεων**. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι: **Ματζόρε**, **Ντί-Κόμο** καὶ **Γκάρντα** μὲ ἔξαιρετικὲς φυσικὲς καλλονές.

Κλίμα. Ἡ Ἰταλία ἔχει γενικὰ ἡπιο καὶ δημοιόμορφο μεσογειακὸ κλίμα, διότι περιβρέχεται ἀπὸ θερμὲς θάλασσες καὶ προστατεύεται ἀπὸ τὸ Βορρᾶ μὲ τὶς **Ἀλπεῖς**. Τὰ **Ἀπέννινα** προκαλοῦν δφθονες βροχὲς καὶ ἐμποδίζουν τὴν ξηρασία κατὰ τὸ καλοκαίρι. Τὸ βόρειο καὶ μέσο τμῆμα δέχεται δφθονες βροχὲς. Χιόνι πέφτει στὴν κοιλάδα τοῦ Πάδου καὶ νοτιότερα. Τὸ νοτιότερο τμῆμα εἶναι θερμότερο καὶ πιὸ ξηρὸ κατὰ τὸ καλοκαίρι. Ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου ἔχει ίδιαίτερο κλίμα μὲ σχετικὰ ψυχροὺς ἀνέμους τὸ χειμῶνα καὶ ζεστὰ καλοκαίρια. Τὸ κλίμα αὐτὸ γίνεται πιὸ ψυχρὸ στὴν **Ἀλπικὴ περιοχὴ**.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη· γίνεται μὲ μηχανικὰ μέσα καὶ στηρίζεται σὲ ἐπιστημονικὲς μεθόδους. Συνέχεια βελτιώνεται μὲ νέες ἀποξηράνσεις, ἀρδεύσεις κ.τ.λ. Ἡ γεωργία ἀπασχολεῖ τὸ 25%

τοῦ πληθυσμοῦ. Καλλιεργοῦνται δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα, ρύζι. Στή νότια Ἰταλία και σὲ μέρη ποὺ προστατεύονται ἀπὸ τὶς κακοκαιρίες καλλιεργοῦνται ἡ ἐλιά, τὸ ρύζι, τὸ βαμβάκι και στὰ ἑσπεριδοειδή (πρώτη στὸν κόσμο). Ἀκόμη νοτιότερα συναντοῦμε φυτὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν, δπως φοίνικες και ζαχαροκάλαμα. Ἡ Ἰταλία εἶναι ἡ δεύτερη χώρα σὲ παραγωγὴ κρασιοῦ μετὰ τὴ Γαλλία. Τελευταῖα μεγάλη ἀνάπτυξη παρουσιάσε και ἡ ἀνθοκομία.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται βόδια, γιδοπρόβατα και χοῖροι. Τὰ γαλακτομικὰ προϊόντα εἶναι ὄφθονα (βούτυρο, γάλα, τυρί). Ἀναπτυγμένη ἐπίσης εἶναι ἡ πτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία και ἡ σηροτροφία.

Άλεια. Ἡ ἀλεια εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη και καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας. Τὰ ψάρια εἶναι ὄφθονα και ἀπὸ δλα τὰ εἰδη τῆς Μεσογείου. Στὶς λίμνες και τοὺς ποταμοὺς ἐκτρέφονται πολλὰ εἰδη ψαριῶν. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια, μὲ ἐπιστημονικὲς μεθόδους, γὰ νὰ γίνει ἡ θάλασσα πιὸ πλούσια σὲ ψάρια.

Τὰ δάση. Τὰ δάση εἶναι πολλά, ἀλλὰ ἡ ξυλεία ποὺ δίνουν δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας. Καταβάλλεται συστηματικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναδάσωση. Στὴν περιοχὴ τῶν Ἀλπεων κυριαρχοῦν τὰ ἔλατα και τὰ πεῦκα, στὴν κοιλάδα τοῦ Πάδου ἡ μουριά και στὶς ἀκτές, δπου ὑπάρχουν δάση, ἐπικρατεῖ τὸ θαλάσσιο πεύκο. Στὰ δάση τῶν Ἀλπεων ζοῦν πολλὰ ζῶα, δμοια μὲ τὰ ζῶα τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ και ἀλλα εἰδη ζώων τῶν βορείων και νοτίων χωρῶν (ἐλάφια, μυγαλὴ κ.ἄ.).

Ορυκτὸς πλούτος. Ἡ Ἰταλία δὲν εἶναι πλούσια σὲ δρυκτά. Κατέχει τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο σὲ κοιτάσματα και παραγωγὴ υδραργύρου και τῇ δεύτερη σὲ ἔξαγωγὴ θέσιον. Μεγάλη εἶναι ἡ παραγωγὴ γαιαερίου. Στὴ Σικελία υπάρχουν πετρελαιοπηγές (περιοχὲς Λαγεύζης, Ζέλα και Φουνταρόσσα), ποὺ συγκαταλέγονται στὶς πλουσιότερες τῆς Εύρωπης. Ὑπάρχουν ἀκόμα μεταλλεύματα μολύβδου, ψευδαργύρου, βωξίτου, βολφραμίου κ.ἄ. Ἐπίσης στὴν περιοχὴ Καρράρα βγαίνουν τὰ καλύτερα μάρμαρα τοῦ κόσμου.

Βιομηχανία. Μετὰ τὸ 1950 ἡ ιταλικὴ βιομηχανία σημείωσε ἀλματώδη πρόοδο, ώστε σήμερα νὰ συγκαταλέγεται στὶς πιὸ μεγάλες βιομηχανικὲς χῶρες τοῦ κόσμου.

Οἱ σπουδαιότερες βιομηχανίες εἶναι: Ἡ αὐτοκινητοβιομηχανία, ἡ ναυπηγικὴ και ἡ βιομηχανία ἡλεκτρικῶν εἰδῶν. Ἐπίσης ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ βιομηχανία χαρτιοῦ, χημικῶν λιπασμάτων, ζυμαρικῶν, μαλλίνων, βαμβα-

κερῶν καὶ μεταξωτῶν ὑφασμάτων καθὼς καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς ἐπίπλων.

Ἐπίσης ἡ Ἰταλία παρουσίασε μεγάλη πρόοδο στὸν ἔξηλεκτρισμό.

Ἐμπόριο. Ἐξάγει αὐτοκίνητα, ὑφαντουργικά εἶδη, μηχανές, χημικά προϊόντα, θεῖο, διπλωτικά, κρασιά, λάδι κ.ἄ. **Εἰσάγει** καύσιμα, βαμβάκι, καφέ, μαλλιά καὶ ξυλεία.

Τουρισμός. Ὁ Ἰταλικὸς τουρισμὸς εἶναι καλὰ δργανωμένος. Ἡ Ἰταλία κατέχει ἀξιοζήλευτη θέση στὸν κόσμο ἀπὸ τουριστικὴ ἀποψη. Αὐτὸ δφείλεται: 1) στὸ καλὸ κλίμα, 2) στὴν καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ξένους, 3) στὰ καλὰ ξενοδοχεῖα, 4) στὴν καλὴ δργάνωση καὶ ξενάγηση καὶ 5) στὶς ἀρχαιότητες τῆς χώρας.

Συγκοινωνία. Μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο ἔγινε μεγάλη ἀνακαίνιση καὶ ἐπέκταση στὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ πλῆθος τῶν αὐτοκινήτων ποὺ κατακλύζουν τὴν Ἰταλία, περισσότερο κατὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι καλό. Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιβατικὸ στόλο τῆς Ἰταλίας ποὺ ἐκτελεῖ ἀκτοπλοϊκὲς συγκοινωνίες, ἀλλὰ καὶ διεθνὴ δρομολόγια. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πυκνὲς μὲ τὶς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

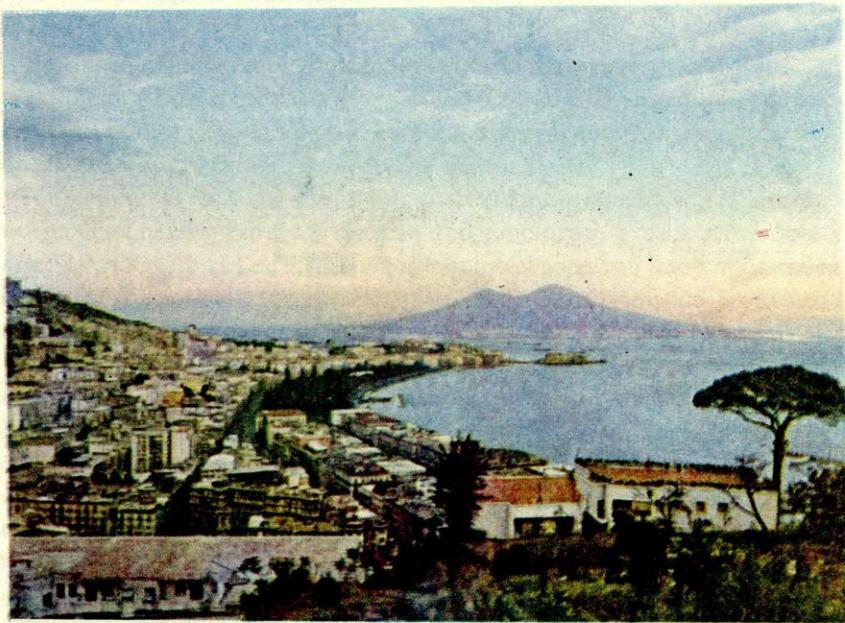
Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Ἰταλοὶ κατάγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους, ἀλλὰ δέχτηκαν τὴν ἐπιμειξία τῶν διαφόρων λαῶν ποὺ εἰσέβαλαν κατὰ καιροὺς στὴν Ἰταλία. Οἱ βόρειοι εἶναι ξανθοί καὶ περισσότερο σωματώδεις ἀπὸ τοὺς νότιους ποὺ εἶναι μελαχροινοί καὶ κοντοί. Τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ψηλότερο στὴ βόρεια Ἰταλία, ἀπὸ δ.τι εἶναι στὰ νότια, δπου ἡ χώρα τώρα ἀναπτύσσεται. Οἱ τέχνες, τὸ θέατρο καὶ δ κινηματογράφος εἶναι ἀναπτυγμένα καὶ συντελοῦν στὴν ἀνύψωση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Μεγάλες πόλεις. Τεργέστη. βρίσκεται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Βενετία.** εἶναι κτισμένη πάνω σὲ 172 νησάκια ποὺ συνδέονται μὲ 378 γέφυρες. Ἀλλοτε ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Εἶναι σπουδαῖο λιμάνι καὶ ἔχει ἐξαιρετικὴ τουριστικὴ κίνηση. **Βερόνα.** εἶναι κέντρο γεωργικῆς περιοχῆς μὲ ὡραῖα μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ ναούς. **Μιλάνο.** εἶναι ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεγάλο καλλιτεχνικὸ κέντρο, μὲ πινακοθήκες, μεγαλοπρεπὴ καθεδρικὸ Ναὸ καὶ Λυρικὴ Σκηνὴ (Σκάλα-Μιλάνου). **Τουρινό.** εἶναι βιομηχανικὸ κέντρο. **Γένουα.** εἶναι σπουδαῖο λιμάνι στὰ παράλια τῆς Λι-

Εἰκ. 11. Ρόμη· τὸ κάστρο τοῦ Ἀγίου Ἀγγέλου

γουρίας. **Πίζα**· ἔχει τὸν «κεκλιμένο πύργο». **Μπολόνια**· ἔχει βιομηχανία τροφίμων, Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ ἀρχαιότερο Πανεπιστήμιο τῆς Εὐρώπης. **Λιβόρο**· εἶναι σπουδαῖο λιμάνι. **Φλωρεντία**· βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ εἶναι ἡ πιὸ σπουδαία πόλη τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴν Ρόμη. Ἐχει Μουσεῖα καὶ Πινακοθῆκες μὲ πολλὰ ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν πιὸ μεγάλων καλλιτεχνῶν. Ἀπὸ τὴν πόλη αὐτῇ ἔκινήσει ἡ Ἀναγέννηση. **Ρόμη**· εἶναι ιστορικὴ δραϊότατη πόλη μὲ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς δλων τῶν ἐποχῶν. Εἶναι κτισμένη πάνω σὲ λόφους στὶς δύναμεις τοῦ Τίβερη. **Νεάπολη**· εἶναι γραφικὴ πόλη καὶ ἔχει ἔξαιρετικὲς

Εἰκ. 12. Κόλπος Νεαπόλεως. Στὸ βάθος δὲ Βεζούβιος

φυσικές καλλονές. **Τάρας**. βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. **Βρινδήσιο**, **Μπάρι** καὶ **Αγκώνα**. βρίσκονται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Κατάνη**, **Παλέρμο** καὶ **Συρακοῦσες**. εἶναι πόλεις τῆς Σικελίας. **Κάλιαρι**. εἶναι πόλη τῆς Σαρδηνίας. Ἡ Ἰταλίᾳ ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα σὲ πολλὲς μεγάλες πόλεις.

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Έκταση: 61 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρησκεία: Καθολικοί

Πρωτεύουσα: "Άγιος Μαρίνος μὲ 3.817 κατ.

Βρίσκεται στὶς πλευρὲς μιᾶς διακλαδώσεως τῶν ἀνατολικῶν Ἀπεννίνων σὲ ἀπόσταση 15 Km ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος καὶ 85 Km ἀπὸ τὴν Φλωρεντία.

BATIKANO

Έκταση: 453 Km²

Σὲ ίδιαίτερο λόφο πάνω στὴ βόρεια δχθη τοῦ Τίβερη καὶ κοντὰ στὴ Ρώμη είναι κτισμένο τὸ Βατικανό, δπου βρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Ἀρχηγοῦ (Πάπα) τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Βατικανὸ είναι ίδιαίτερο ἐκκλησιαστικὸ κράτος καὶ ἔχει 1.000 κατοίκους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ. Ἡ ιταλικὴ χερσόνησος ἀποτελεῖ ἓνα μόνο κράτος, τὸ ιταλικό. Διακρίνεται σὲ τρία γεωφυσικά τμήματα: α) τὴ Βόρεια Ἰταλία, β) τὴ Χερσονησιακὴ Ἰταλία καὶ γ) τὴ νησιωτικὴ Ἰταλία. Οἱ Ἀλπεις πρὸς τὰ βόρεια χωρίζουν τὴν Ἰταλία ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη. Τὰ Ἀπέννινα ἀπλώνονται κατὰ μῆκος τῆς ιταλικῆς χερσονήσου.

Ο Βεζούβιος καὶ ἡ Αίτνα είναι ἐνεργὰ ηφαίστεια. Οἱ ἀκτὲς τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν ποικιλία ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄψος. Ο μεγαλύτερος ποταμὸς είναι δὲ Πάδος ποὺ διασχίζει τὴν διμώνυμη πεδιάδα. Τὸ κλίμα είναι μεσογειακὸ ἐκτός ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἀλπεων. Ἡ Ἰταλία είναι βιομηχανικὴ χώρα. ἔχει μεγάλη τουριστικὴ κίνηση. Πρωτεύουσα είναι ἡ Ρώμη, ωραία πόλη, καλλιτεχνικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς Ἰταλίας. Μιλάνο, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν, είναι ἡ πιό βιομηχανικὴ πόλη τῆς Ἰταλίας. Φλωρεντία, πόλη μὲ καλλιτεχνικούς θησαυρούς κ.τ.λ.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ

Έκταση: 316 Km²

Πληθυσμός: 360.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Ἡ Βαλέτα μὲ 18.000 κατ.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία νησιά, Μάλτα, Γκότσο καὶ Κομίνο. Αὐτὰ βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς Μεσογείου, νότια ἀπὸ τὴ Σικελία.

Ἡ Μάλτα ἦταν ἀλλοτε σπουδαία ναυτικὴ βάση τῶν Ἀγγλων ποὺ τὴν κατεῖχαν ἀπὸ τὸ 1814.

Τώρα είναι ἀνεξάρτητο κράτος καὶ ἡ Ἀγγλία διατηρεῖ μὲ ἐνοίκιο ναυτικὲς βάσεις. Ἡ Μάλτα σήμερα ἔχει μεγάλη σημασία ὡς λιμάνι ἀνεφοδιασμοῦ τῶν πλοίων.

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Η ισπανική ή ιβηρική ή πυρηναϊκή χερσόνησος κατέχει τό νοτιοδυτικό άκρο της Ευρώπης. Χωρίζεται άπό την άλλη Ευρώπη μὲ τὴν δροσειρὰ τῶν Πυρηναίων ἀπ' δπου πῆρε καὶ τὸ δνομα. Τὸ δνομα Ιβηρικὴ τὸ πῆρε ἀπό τοὺς Ἰβηρες, τοὺς παλαιότερους κατοίκους της, ποὺ ἀπόγονοι τους θεωροῦνται οἱ σημερινοὶ Βάσκοι τῆς Ἰσπανίας.

Πρὸς τὰ βόρεια δρίζεται ἀπὸ τῇ Γαλλίᾳ καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ νοτιοανατολικὰ ἀπὸ τῇ Μεσόγειο θάλασσα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεανό. Πρὸς τὰ νότια χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ μὲ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβραλτάρ ποὺ ἔχει πλάτος 12,5 Km στὸ στενότερό του μέρος.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Αποτελεῖται σχεδὸν ἀπὸ ἓνα μεγάλο δροπέδιο ποὺ τὸ περιβάλλον ἡ δροσειρὰ τῶν Κανταβρικῶν δρέων, ἡ δροσειρὰ τῶν Πυρηναίων καὶ πρὸς τὰ νότια οἱ δροσειρὲς τῆς Κορδιλλιέρας, Σιέρα Μορένα καὶ Σιέρα Νεβάδα. Τὸ δροπέδιο αὐτὸν χωρίζεται σὲ δυὸ ἀπὸ τὸ δρεινὸν συγκρότημα τῆς Γκρέντα καὶ Γκουανταμάρα: στὸ βόρειο δπου τὰ δροπέδια τῆς Παλιᾶς Καστιλλῆς, καὶ τὸ νότιο, δπου τὰ δροπέδια τῆς νέας Καστιλλῆς.

Οἱ πεδινὲς περιοχὲς ἀποτελοῦνται: α) ἀπὸ στενὲς γενικὰ πεδιάδες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν καὶ β) ἀπὸ ἐσωτερικὰ λεκανοπέδια ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δροπέδια καὶ τὰ δρη, δπως εἶναι τοῦ Ἐβρου, τοῦ Γκουανταλκιβίρ κ.ἄ.

Ἀκτές. Οἱ ἀκτὲς εἶναι γενικὰ βραχώδεις μὲ πολλὲς παραλλαγές. Πρὸς τὸ Βορρὰ σχηματίζεται ὁ Γασκωνικὸς ή Βισκαϊκὸς κόλπος. Σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: τοῦ Μπιλμπάο καὶ τοῦ Σαντάντερ. Στὶς νοτιοδυτικὲς ἀκτὲς σχηματίζεται ὁ κόλπος τοῦ Κάδιξ. Οἱ νότιες ἀκτὲς εἶναι, στὴ μεγαλύτερή τους ἔκταση, ἀπόκρημνες. Στὰ ἀνατολικὰ τοῦ Γιβραλτάρ σχηματίζεται ὁ δρυμὸς τῆς Μαλάγας. Στὸν κόλπο τῆς Βαλέντισας πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζονται τρία καλὰ λιμάνια, τῆς Βαλέντισας, τῆς Καρθαγένης καὶ τῆς Βαρκελώνης. Τὸ ἀκρωτήριο Πάλλοτ βρίσκεται βορειοανατολικὰ τῆς Καρθαγένης. Ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο αὐτὸν ἔκεινησε δ Ἡριστόφορος Κολόμβος στὶς 3 Αύγουστου 1492 καὶ ἀνακάλυψε τὴν Ἀμερική.

Υδρογραφία. Τὰ περισσότερα τρεχούμενα νερά τῆς χερσονήσου διεύθυνονται στὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεανό, διότι τὸ ἐδαφος παρουσιάζει κάποια

Χάρτης 11. Ιβηρική χερσόνησος

κλίση διπλά τα άνατολικά πρὸς τὰ δυτικά. Στὸν Ἀτλαντικὸν ώκεανὸν χύνονται οἱ ποταμοὶ Γκουανταλκιβίρ, Γκουναντιάνα, Τάγος καὶ Ντούρος. Ὁ Γκουανταλκιβίρ εἶναι πλωτὸς ὡς τὴ Σεβιύλλη. Ὁ Ἐβρος χύνεται στὴ Μεσόγειο.

Λίμνες. Εἶναι περισσότερο λιμνοθάλασσες. Σπουδαιότερες εἶναι ἡ Χάντα, ἡ Μενόρ καὶ ἡ Ἀλκπουφέγα πρὸς τὰ νότια τῆς Βαλέντσιας.

Κλίμα – Βλάστηση. Τὰ δροπέδια ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικό, διότι δὲν φτάνουν σ' αὐτὰ οἱ θαλάσσιοι δνεμοί. Ὁ χειμώνας εἶναι πολὺ ψυχρὸς μὲν χιονοπτώσεις, ἀνέμους καὶ πάγους. Τὸ καλοκαίρι εἶναι πολὺ ζεστό. Ἡ υψηλὴ θερμοκρασία καὶ τὸ μικρὸν δψος τῆς βροχῆς 30–40cm χαρακτηρίζουν τὰ δροπέδια ὡς μεσογειακά. Τὰ δροπέδια ἀποτελοῦν στεπώδεις ἐκτάσεις. Αὐτές εἶναι τόσο πετρώδεις, πού θυμίζουν Ἀφρικανικὴ Ἐρημο. Μόνο στὶς πλαγιές τῶν Σιέρα ἡ βλάστηση ἀποτελεῖται ἀπὸ «Μακκίας» καὶ δάση μὲν καχεκτικές ἔλιές.

Στὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τὸ κλίμα εἶναι ὠκεάνειο. Οἱ ἐλαιῶνες παραχωροῦν τὴ θέση τους στὰ λιβάδια καὶ στὰ δάση μὲν φηγούς καὶ δρῦς.

Οἱ παραλιακὲς περιοχὲς τῆς Πορτογαλίας στὰ δυτικὰ ἔχουν κλίμα ποὺ

πλησιάζει τὸ ώκεάνειο μὲ πολλές βροχές (1μ.). Τὶς πλαγιές τῶν βουνών τῆς περιοχῆς αυτῆς τὶς σκεπάζουν δάση ἀπὸ φελλόδρυς.

Οἱ νοτιοανατολικές περιοχές, στὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἔχουν κλίμα μεσογειακὸ μὲ ζεστὸ καλοκαίρι, ποὺ ἔχει διάφανο οὐρανό. Εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Ἐλιᾶς, τοῦ ἀμπελιοῦ, τῶν ἐσπεριδοειδῶν κ.τ.λ. Πρὸς τὰ νότια τὸ κλίμα γίνεται τόσο ἔηρό, δσο περίπου καὶ στὴν Ἐρημο Σαχάρα.

Πανίδα. Ἡ πανίδα τῆς Ιβηρικῆς χερσονήσου εἶναι ἔνα μεῖγμα ἀπὸ τὴ βορειοαφρικανικὴ καὶ τὴ μεσογειακή. Παρουσιάζει τύπους ποὺ σπανίζουν ἢ ποὺ δὲν τοὺς βρίσκουμε στὶς ἄλλες χῶρες τῆς Εὐρώπης, δπως εἶναι ὁ λαγός ὁ ἑρπυστής, ἡ μυγαλὴ τῶν Πυρηναίων, ὁ πίθηκας, ὁ ἄκερκος κ.ἄ. Βρίσκουμε ἐπίσης ἴδιαίτερα εἰδῆ ἑρπετῶν, μεγάλη ποικιλία ἀπὸ ἐντομα, δστρακα καὶ ψάρια. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα βρίσκουμε τὸ μακρόμαλλο πρόβατο «μερινός», ἐκλεκτὲς ποικιλίες βουβαλιῶν κ.ἄ.

Πολιτικὴ διαίρεση τῆς Ισπανικῆς χερσονήσου. Ἡ Ισπανικὴ χερσόνησος διαιρεῖται σὲ δύο κράτη: τὴν Ισπανία καὶ τὴν Πορτογαλία.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἐκταση: 504.750 Km²

Πληθυσμός: 34.490.000 κατ.

Πόλιτευμα: Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Μαδρίτη μὲ 3.146.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί

Γλώσσα: Ισπανικὴ

Νόμισμα: Πεσέτα

Οἰκονομικὴ ἔξταση. Γεωργία — Κτηνοτροφία. Ἡ Ισπανία εἶναι ἡ περισσότερο γεωργικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους οἱ Ρωμαῖοι θεωροῦσαν τὴν Ισπανία ως σιτοβολώνα τῆς αυτοκρατορίας τους. Σήμερα ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ εἶναι ἀνεπαρκὴς γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Τὸ 30% τοῦ ἐδάφους τῆς εἶναι καλλιεργήσιμο. Οἱ καλλιέργειες εύνοοῦνται ἀπὸ τὸ κλίμα, ἀλλὰ δὲν εύνοοῦνται ἀπὸ τὴ μορφολογία τοῦ ἐδάφους, διότι δὲν ὑπάρχουν μεγάλες πεδιάδες.

Τὰ κυριότερα προϊόντα εἶναι: τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, οἱ πατάτες καὶ τὸ βαμβάκι. Εύδοκιμοῦν τὰ ἀμπέλια, τὰ ἐσπεριδοειδή, τὰ δπωροφόρα δέντρα καὶ ἡ ἐλιά. Εἶναι ἡ πρώτη ἐλαιοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου.

Η κτηνοτροφία είναι άρκετά άναπτυγμένη και εύνοείται άπό τη διαμόρφωση τους έδαφους, που έχει άφθονες τροφές. Έκτρέφονται: άλογα, άγελάδες, βουβάλια, χοίροι και τά περίφημα πρόβατα «μερινός», που τό μαλλί τους χρησιμοποιείται, για νά κατασκευάζουν πολύτιμα μάλλινα ύφασματα. Τά κτηνοτροφικά προϊόντα είναι άφθονα, άρκετά για τήν έσωτρική κατανάλωση. Έξαγουν μάλιστα διατηρημένα κρέατα, γάλα, τυρί, δέρματα κ.ά.

Αλιεία. Η Ισπανία έχει έκτεταμένα παραλια και στη Μεσόγειο και στον Ατλαντικό. Έτσι έχει άναπτυγμένη τήν άλιεία της και διαθέτει σεβαστό στόλο άπό άλιευτικά σκάφη. Τά κυριότερα είδη που άλιεύονται στη Μεσόγειο θάλασσα είναι τά λαβράκια, οι συναγρίδες, οι γλώσσες, διάφορα δστρακα, μαλάκια κ.ά. Στον Ατλαντικό άλιεύονται ή σαρδέλα, ή ρέγγα και δ τόνος. Μεγάλες ποσότητες άπό ψάρια, κυρίως σόλωμον, άλιεύονται στους μεγάλους ποταμούς τής Ισπανίας.

Όρυκτός πλούτος. Η Ισπανία είναι άπό τις πλουσιότερες χώρες τής Ευρώπης σὲ δρυκτά. Τό έδαφός της περιέχει δλα τά γνωστά και χρήσιμα στις καθημερινές άνάγκες μέταλλα. Σ' δλες σχεδόν τις έπαρχιες τής Ισπανίας ύπαρχουν μεταλλεία σιδήρου, τά πλουσιότερα δμως βρίσκονται στη Βισκαΐα. Έπισης βγάζουν χαλκό, μόλυβδο, ψευδάργυρο, κασσίτερο και όργυρο. Μεταλλεία ύδραργύρου ύπαρχουν κοντά στό Αλμαντέν, ένω στήν Αστουρία και στήν Αραγωνία βρίσκονται πλούσια γαιανθρακωρυχεῖα. Βγάζουν έπισης άρκετές ποσότητες άπό πολύτιμους λίθους. Μετά τή γεωργία ή σπουδαιότερη πηγή έθνικου είσοδηματος είναι δρυκτός πλούτος.

Βιομηχανία – Εμπόριο. Η βιομηχανία δὲν είναι άναπτυγμένη, μολονότι ύπάρχει άφθονος δρυκτός πλούτος. Οι κυριότερες βιομηχανίες είναι: ή έξόρυξη δρυκτῶν, ή παραγωγή χημικῶν προϊόντων, ή χαρτοποιία, ή κλωστούφαντουργία, ή δαλουργία, ή παραγωγή ειδῶν διατροφῆς (κρασί, λάδι, άλιπαστα), αυτοκινήτων κ.τ.λ.

Έξαγει: άκατέργαστα μεταλλεύματα, έλιές, κρασί, κτηνοτροφικά προϊόντα, άλιπαστα, φελλό, έσπεριδοειδή και αυτοκίνητα.

Εισάγει: καφέ, ζάχαρη, καπνό, σιτάρι, μηχανές κ.ά..

Συγκοινωνία. Οι συγκοινωνίες δὲν είναι άρκετά άναπτυγμένες. Αντό δφειλεται κυριως στις άνωμαλίες τους έδαφους. Περισσότερο άναπτυγμένη είναι η συγκοινωνία μὲ τό έξωτερικό που γίνεται μὲ τά πολλά και καλά λιμάνια, δπως είναι τής Μαλάγας, Άλικαντης, Κάδιζ, Φερόλ, Μπιλμπάο,

Εἰκ. 13. Σεβίλη· τὸ Ἀλκαζάρ καὶ ἡ Μητρόπολη

Σαντάντερ κ.τ.λ. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία ἀρχισε νὰ ἀναπτύσσεται μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας ἦταν οἱ Ἰβηρες καὶ οἱ Κέλτες. Ἡ Ἰσπανία κατακτήθηκε διαδοχικὰ ἀπὸ διάφορους λαούς (Καρχηδόνιοι 300 π.Χ., Ρωμαῖοι 200 π.Χ., Γότθοι 500 μ.Χ., Ἀραβες 700 μ.Χ.). Ἀπὸ τὴν ἐπιμειξίᾳ δλων αὐτῶν τῶν λαῶν μὲ τοὺς ἐντόπιους προέρχονται οἱ σημερινοὶ Ἰσπανοί ποὺ διακρίνονται σὲ Καστιλιάνους (73%), Καταλανούς (24%) καὶ Βάσκους (3%). Οἱ Βάσκοι θεωροῦνται ως οἱ ἀπόγονοι τῶν Κελτῶν. Ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Ἰσπανία ἔγινε τὸ 1469. Ἡ Ἰσπανία ὑπῆρξε ἰσχυρὴ ναυτικὴ δύναμη καὶ βοήθησε στὶς μεγάλες γεωγραφικὲς ἀνακαλύψεις. Δημιούργησε μεγάλο ἀποικιακὸ κράτος στὴ νότια Ἀμερικὴ καὶ Κούβα, δπου σήμερα μιλοῦν τὴν Ἰσπανικὴ γλώσσα, ἐκτὸς ἀ-

πό τούς κατοίκους τῆς Βραζιλίας που μιλοῦν τὴν πορτογαλική. Ἡ Ἰσπανία ἔπαιψε νὰ εἶναι ἵσχυρή ναυτική δύναμη μετά τὴν καταστροφὴ τοῦ στόλου της ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους τὸ 1588. Ἐπίσης ἔχασε καὶ τὶς ἀποικίες της.

Πόλεις. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ **Μαδρίτη**, κτισμένη στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ σὲ δύση 650 μ. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο, Μουσεῖα καὶ παλιοὺς ναούς. Εἶναι βιομηχανικὴ πόλη καὶ κόμβος συγκοινωνιῶν. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: στὴ βόρεια Ἰσπανία δ' **Άγ. Σεβαστιανός**, τὸ **Μπλαπά**, **Σαντάντερ**, **Όβιέδο**, **Σαραγόσα** στὰ βορειοανατολικὰ τῆς Μαδρίτης, **Τολέδο**, στὰ νότια τῆς Μαδρίτης, δους ἔξησε δὲ Ἐλληνας ζωγράφος Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (Γκρέκο), Ἑνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ζωγράφους τοῦ κόσμου.

Στὴ Μεσογειακὴ παραλιακὴ ζώνη βρίσκονται οἱ πόλεις: **Βαρκελώνη**. εἶναι τὸ πρῶτο λιμάνι καὶ ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας. **Βαλέντσια**. βρίσκεται μέσα στὴν πιὸ εὐφορητὴ περιοχὴ τῆς χώρας καὶ εἶναι τὸ δευτέρῳ λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Ἀλλες πόλεις τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι: **Άλικάντη**, **Καρθαγένη** καὶ **Μουρκία**. Στὸ νότιο τμῆμα βρίσκονται ἡ **Κόρδοβα**, ἡ **Σεβίλλη** μὲ περίφημο μητροπολιτικὸ ναὸ καὶ ἀραβικὸ ἀνάκτορο, ἡ **Γρανάδα**, γνωστὴ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀραβικὰ ἀνάκτορα «Ἀλάμπρας», ἡ **Άλμερια**, ἡ **Μαλάγα** καὶ **Κάδιξ**, λιμάνι στὴ νότια πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ περιοχὴ (ἀρχαῖα Γάδειρα). Ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Βαλέντσια βρίσκονται τὰ νησιά **Βαλεαρίδες** (Μαγιόρκα, Μινόρκα, Ιμπιτσα καὶ Φαρμεντέρα). Ἡ πρωτεύουσα **Πάλμαν** βρίσκεται στὴ Μαγιόρκα. Οἱ Βαλεαρίδες ἔχουν ἔξαιρετικὸ κλίμα καὶ συγκεντρώνουν πολλοὺς παραθεριστές καὶ τουρίστες. Πολλοὶ τουρίστες πηγαίνουν καὶ στὴν ἡπειρωτικὴ Ἰσπανία γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ σπουδαῖα μνημεῖα τῆς.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

*Ἐκταση: 92.082 Km²

Πληθυσμός: 8.590.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λισσαβώνα μὲ 1.335.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ καὶ λίγοι διαμρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πορτογαλικὴ

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Νόμισμα: Ἐσκούντο

Εἰκ. 14. Αποψη του Ὄπορτο

Οικονομική έξταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ή γεωργία είναι άρκετά αναπτυγμένη. Τὰ 50% τῶν κατοίκων της δασκολούνται μ' αυτή. Εύδοκιμούν τὰ δημητριακά, τὸ ρύζι, τὰ δσπρια, οἱ πατάτες, τὸ ἀμπέλι, ἡ ἐλιά, τὰ δπωροφόρα δέντρα καὶ ἡ φελλόδρυς στὰ νοτιότερα. Στὰ λιβάδια της ἐκτρέφονται βοοειδή, χοῖροι καὶ γιδοπρόβατα. Ή ἀλιεία είναι πολὺ ἀναπτυγμένη στὰ παράλια καὶ στὰ ἀνοιχτά τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Όρυκτός πλοῦτος. Ο δρυκτός πλοῦτος είναι ἀξιόλογος. Υπάρχουν κοιτάσματα μὲ βηρύλιο, βολφράμιο, μαγγάνιο, κασσίτερο, χαλκό, μόλυβδο, σίδηρο, γαιάνθρακα κ.ἄ.

Βιομηχανία – Εμπόριο. Ή βιομηχανία είναι περιορισμένη καὶ περιλαμβάνει κλάδους ἀλιείας, κονσερβοποιίας, οίνοποιίας, ύφαντουργίας κ.τ.λ. Έξάγει: λάδι, κρασί, ἀλιεύματα, σταφύλια, δπωρικά, δρυκτά, ξυλεία. Είσάγει υφάσματα, δχήματα, τρόφιμα.

Συγκοινωνία. Διαθέτει καλὸ δόικὸ καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο. Ή έχει πηρετεῖται κυρίως μὲ τὴ ναυσιπλοῖα. Τὴ Λισσαβώνα συνδέονται τακτικὲς ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες μὲ τὶς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, μὲ τὶς ἔνεντι πρωτεύουσες καὶ μὲ τὰ νησιὰ Ἀζόρες, ποὺ διαθέτουν τοπικὸ ἀεροπορικὸ δίκτυο.

Πολιτική έξέταση. Ής άνεξάρτητο κράτος ή Πορτογαλία παρουσιάζεται άπό τὸν 11ο αιώνα. Οἱ πορτογάλοι κατάγονται άπό τοὺς Ἰβηρες καὶ τοὺς Κέλτες, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμειξία καὶ μὲ διλλους λαούς, δπως τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Ἀραβες ποὺ κατέλαβαν τὴ χώρα τοὺς διαδοχικά.

Οἱ πορτογάλοι ἔκαναν μεγάλες γεωγραφικές ἀνακαλύψεις.

Ἡ Πορτογαλία παρουσιάζει μόνιμο μεταναστευτικό ρεῦμα πρὸς τὴ Βραζιλία, ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἀποικία τῆς Πορτογαλίας καὶ δπου ἐπίσημη γλώσσα εἶναι ἡ πορτογαλική.

Πόλεις. Ἡ **Λισσαβώνα** εἶναι πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλίας καὶ βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Διαθέτει ἔναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀερολιμένες τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὴ Λισσαβώνα ἀρχίζει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴ Μαδρίτη, Παρίσι, Βερολίνο, Μόσχυ καὶ καταλήγει στὸ Βλαδιβοστόκ τῆς Ρωσίας. Ἡ Λισσαβώνα τὸ 1775 καταστράφηκε τελείως ἀπὸ σεισμό. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: **Όπόρτο**, σημαντικὸ λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Ντούρο, **Φάρο**, λιμάνι στὰ νότια μὲ ἐμπόριο φελλοῦ καὶ κρασιοῦ, **Ἐβόρα**, ἀνατολικὰ τῆς Λισσαβώνας. Στὴν Πορτογαλία ἀνήκουν καὶ τὰ νησιά **Άζόρες** καὶ **Μαδέρα**, ποὺ βρίσκονται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ κατοικοῦνται ἀπὸ Πορτογάλους.

ΑΝΔΟΡΑ

Ἐκταση: 453 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λὰ Βέλλα μὲ 2.000 κατ.

Βρίσκεται στὰ ἀνατολικὰ Πυρηναῖα καὶ εἶναι Ἀνεξάρτητη Δημοκρατία ἀπὸ τὸ 1278. Οἱ κάτοικοι τῆς μιλοῦν τὴν **Καταλανικὴ διάλεκτο** καὶ εἶναι Καθολικοί. Ἀσχολοῦνται μὲ τὴ βιοτεχνία καὶ τὴν κτηνοτροφία.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

Ἐκταση: 6 Km²

Πληθυσμός: 30.000 κατ.

Βραχώδης χερσόνησος πάνω σὲ ισπανικὸ ἔδαφος. Τὴν κατέχουν οἱ Ἀγγλοι ἀπὸ τὸ 1713 μ.Χ. Ἐχει σπουδαία στρατηγικὴ θέση. Ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ ἐνώνει τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὴ Μεσόγειο. Ἡ μικρότερη ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ εἶναι 12,5 Km.

ελύτωσεν οιάνγος ή επόμενη στρατηγία ή ποστέρια μητικοί ή
την χρήση της πλούτου της ιερογάστρας καθώς από την ίδια πλούτο
ήταν γενικά χρήσιμη η πλούτης της νοτιοανατολικής Ευρώπης για
την πλούτη της οποίας μεταξύ της θερμότητας της θερμότητας της
πλούτης της οποίας μεταξύ της θερμότητας της θερμότητας της
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά. Η κεντρική Ευρώπη περιλαμβάνει τα κράτη: 1) Δυτική Γερμανία, 2) Ανατολική Γερμανία, 3) Ελβετία, 4) Αυστρία, 5) Ουγγαρία, 6) Τσεχοσλοβακία και 7) το μικρό κράτος Λιχτενστάιν, που βρίσκεται μεταξύ Ελβετίας και Αυστρίας.

Μορφή του έδαφους. **1. Βόρεια περιοχή.** Πρός τὸ Βορρὰ διακρίνονται μιά πεδιάδα, άπό τὸ Ρήνο ώς τὸν Όδερ. Αὐτή ἀποτελεῖ ἓνα τμῆμα τῆς μεγάλης πεδιάδας που ἀρχίζει ἀπό τὴν Γαλλία καὶ φτάνει ώς τὴν Ρωσία. Τὰ ἔδαφη τῆς εἰναι χαμηλά, δὲν ξεπερνοῦν τὰ 300 μέτρα, εἰναι μονότονα καὶ σχηματίστηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενή περίοδο ἀπό τοὺς παγετῶνες που σκέπαζαν τὴν Σκανδιναυική χερσόνησο καὶ τελείωναν στὴν περιοχὴν αὐτῆς. Οταν ύποχώρησαν οἱ παγετῶνες, τὰ ἀποξηραμένα λεπτὰ χώματα παρασύρθηκαν ἀπό τοὺς βόρειους καὶ βορειοανατολικούς ἀνέμους καὶ σχημάτισαν τὶς πεδιάδες τοῦ Βελγίου, τῆς Βόρειας Γαλλίας καὶ τὶς κοιλάδες τῆς Μέσης καὶ Νότιας Γερμανίας. Ετσι στὸ βόρειο τμῆμα ἔμειναν ἡ ὅμιλος καὶ τὰ χοντρὰ χαλίκια μὲ ἀποτέλεσμα δόλοκληρη ἡ περιοχὴ νὰ ἀποτελεῖται ἀπό ἄγονες ἐκτάσεις μὲ λόφους ἀπό χαλίκια ἡ ὅμιλος καὶ ἀπό κοιλότητες μὲ τέλματα ἡ λίμνη.

Οἱ ἀκτὲς εἰναι δμαλές καὶ στὶς ἐκβολές τῶν ποταμῶν σχηματίζονται κόλποι σὲ σχῆμα χωνιοῦ.

2. Κεντρική περιοχή. Σ' αὐτὴν ἔχουμε κοιλάδες που ἔγιναν ἀπό προσχώσεις, βαθύπεδα ἡ λεκανοπέδια που τὰ πλαισιώνουν παλιές δροσειρὲς μὲ μέσον ὅψης 600 ὥστε 1.000 μέτρα καὶ μὲ κορυφὲς που σπάνια φτάνουν τὰ 1.500 μέτρα ὅψης (Μέλας Δρυμός). Οἱ δρεινοὶ δγκοι τῆς Ρηνανίας, ὁ Μέλας Δρυμός, ὁ Βοημικὸς Δρυμός, τὰ δρη τῶν Μετάλλων, τὰ δρη Τάτρα (2.000 μ.), τὰ μεγάλα λεκανοπέδια τῆς Βαυαρίας, Σαουδοφραγκονίας, Έσσεν, Θουριγγίας καὶ Βοημίας δίνουν στὸ κεντρικὸ τμῆμα τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης μιὰ πολύπλοκη ἐδαφικὴ ἐμφάνιση.

3. Νότια περιοχή. Στὰ νότια ἡ δροσειρά τῶν Ἀλπεων ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Εὐρώπης, διότι ἀπὸ τὶς Ἀλπεις ἔκινοῦν τὰ δρεινὰ τόξα ποὺ διατρέχουν τὶς τρεῖς χερσονήσους, τὴν Ἰβηρική, Ἰταλικὴ καὶ Βαλκανική. Οἱ Ἀλπεις διακρίνονται σὲ τρία τμήματα: 1) **Δυτικές** ποὺ φτάνουν πρὸς τὰ βόρεια ὡς τῇ Γενεύῃ, 2) **Κεντρικές** ἢ **Ἐλβετικές** καὶ 3) **Ἀνατολικές** ποὺ πλαταίνουν καὶ χαμηλώνουν δσο πλησιάζουν πρὸς τὸ Οὐγγρικὸ βαθύπεδο. Οἱ κρατικὲς δροσειρὲς ἀποτελοῦνται ἀπὸ κρυσταλλικὰ δρεινὰ συγκροτήματα μὲ κορυφὴ λαξεμένη ἀμφιθεατρικὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ περιοχὲς πρὸς τὰ νότια καὶ βόρεια τῶν Ἀλπεων δνομάζονται **Προάλπεις** καὶ ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα εἰναι χαμηλότερες καὶ σχηματίστηκαν ἀπὸ βίαies πτυχώσεις. Τὰ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα τῶν Ἀλπεων διαβρώθηκαν στὰ πιὸ ψηλὰ μέρη καὶ παρουσιάζουν διάφορα σχήματα, ἐνῶ τὰ κρυσταλλικὰ στρογγυλοποιήθηκαν καὶ σκεπάζονται ἀπὸ χῶμα.

Υδρογραφία. Τὰ δρη τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ Ἀλπεις ἀποτελοῦν σπουδαία ὄδροκριτικὴ ζώνη μεγάλων περιοχῶν. Ὁ **Δούναβης** πηγάζει ἀπὸ τὸ Μέλανα Δρυμό, δ Ἐλβας καὶ δ Ὀδερ ἀπὸ τὰ δρη τῆς Τσεχοσλοβακίας. Οἱ Ἀλπεις μὲ τὰ χιόνια ἀποτελοῦν τεράστια ἀποθήκη νεροῦ. Ἀπὸ τὶς Ἀλπεις πηγάζουν πολλοὶ ποταμοί, δπως δ **Τιν**, παραπόταμος τοῦ Δούναβη, δ **Άδιγης** τῆς Ἰταλίας, δ **Ααρ**, παραπόταμος τοῦ Ρήνου κ.ἄ. Ὁ **Ρήνος** πηγάζει ἀπὸ τὶς Κεντρικές Ἐλβετικές Ἀλπεις καὶ ἔχει λίγο νερὸ τὸ χειμώνα, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ λειώσιμο τοῦ χιονιοῦ ἡ στάθμη του ἀνεβαίνει. Ὁ παραπόταμός του **Μάαν** ἔχει ἀφθονο νερὸ δλο τὸ χρόνο καὶ εἰναι ἡ μεγαλύτερη πλωτὴ δδὸς τῆς Εὐρώπης.

Λίμνες. Οἱ σπουδαιότερες λίμνες τῆς περιοχῆς σχηματίστηκαν σὲ κοιλάλωματα ἀπὸ καθίζησεις καὶ βρίσκονται στὴν Ἐλβετία, δπως τῆς **Γενεύης** τῆς **Κωνσταντίας**, τῆς **Ζυρίχης**, τῆς **Νεύσατέλ** κ.ἄ. Στὴν Οὐγγαρία βρίσκεται ἡ λίμνη **Μπάλατον**.

Κλίμα - Βλάστηση. Χάρη στὴ βόρεια γερμανικὴ πεδιάδα ἡ ἐπιδραση τοῦ ώκεανοῦ γίνεται αἰσθητὴ σὲ ἀρκετὸ βάθος μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κλίμα νὰ παίρνει ἐνδιάμεσο χαρακτήρα μεταξὺ ἡπειρωτικοῦ καὶ ώκεάνειου μὲ μικρὲς θερμοκρασίες καὶ κανονικότερες βροχές. Ὅσο δμως προχωροῦμε πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὑπερισχύει τὸ ἡπειρωτικὸ κλίμα μὲ χειμῶνες ψυχρούς καὶ χιόνια, καὶ μὲ λίγες βροχές, ποὺ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Τὸ κλίμα στὶς ψηλές κορυφὲς τῶν Ἀλ-

πεων χαρακτηρίζεται άπό τους πολικούς χειμώνες. Οι άνατολικές και νότιες βουνοπλαγιές τῶν Ἀλπεων εἶναι ζεστές και ἡλιόλουστες, ἐνῷ οἱ δυτικές εἶναι ψυχρές, υγρές και κατάφυτες ἀπὸ δάση.

Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους και τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξη μεγάλων δέντρων (πεῦκα, δρῦς, δέξις κ.τ.λ.). Στὴν περιοχὴ τῶν Ἀλπεων ὑπάρχουν ἐκτεταμένα λιβάδια. Γενικότερα, ἐπειδὴ τὸ κλίμα μεταβάλλεται ἀπὸ τὶς χαμηλότερες περιοχὲς πρὸς τὶς ψηλότερες, ἡ βλάστηση εἶναι κλιμακωτή.

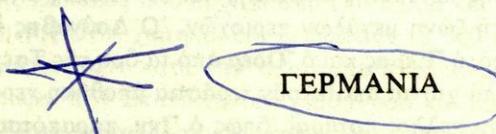
α) 800 – 900 μ. ὑπάρχουν λιβάδια και μικρὰ δάση ἀπὸ δρῦς και καστανίές.

β) 900 – 1.200 μ. ὑπάρχουν φυλλοβόλα δέντρα, δρῦς στὰ χαμηλὰ και δέξις στὰ ψηλότερα.

γ) 1.200 – 2.000 μ. εύδοκιμοῦν τὰ κωνοφόρα (ἔλατα, δρεινὰ πεῦκα).

δ) 2.000 μ. και πάνω δὲν ὑπάρχουν δάση ἀλλὰ μικροὶ θάμνοι και χλόη.

ε) Πάνω ἀπὸ τὰ 2.600 μ. τὸ χιόνι διατηρεῖται διλο τὸ χρόνο και ἡ ζωὴ εἶναι ἀδύνατη ('Αλπικὴ ζώη).

Ἡ Γερμανία μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο χωρίστηκε σὲ δύο κράτη: 1) τὴ Δυτικὴ Γερμανία ή Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας και 2) τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία.

Ἡ γραμμὴ διαχωρισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ Βαλτική, φτάνει ώς τὴ Βαυαρία, ἀκολουθεῖ τὰ βόρεια σύνορά της και καταλήγει στὴ μεθόριο τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἡ Γερμανία συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴν Ὁλλανδία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο και Γαλλία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Ἐλβετία και Αὐστρία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία και Πολωνία, τέλος πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ και τὴ Β. Θάλασσα και συνορεύει μὲ τὴ Δανία.

Μορφολογία ἐδάφους. Σύμφωνα μὲ τὴ μορφολογία τοῦ ἐδάφους τὴ Γερμανία τὴ χωρίζουμε: α) στὸ βόρειο τμῆμα, δπου ἀπλώνεται ἡ μεγάλη Γερμανικὴ πεδιάδα, β) στὸ κεντρικὸ τμῆμα, δπου ἔχουμε λόφους και πρὸς τὸ κέντρο τὰ δρη Χάρτς, και γ) στὴ νότια περιοχή, δπου περιλαμβάνονται

νύψιπερδα ποὺ κλείνονται πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὶς Βαυαρικὲς Ἀλπεις. Δυτικὰ βρίσκεται δὲ **Μέλας Δρυμὸς** ποὺ σὲ πολλὰ μέρη σκεπάζεται ἀπὸ μελανωπὰ πυκνὰ δάση. Ἀνατολικὰ ἀπλώνεται δὲ **Θουρίγγειος Δρυμὸς** ποὺ συνεχίζεται μὲ τὸ **Φραγκονικὸ Δρυμὸς** ὡς τὰ **Μεταλλικὰ δρη** καὶ μέσα στὸ ἐδαφος τῆς Τσεχοσλοβακίας, δπου βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς δλῆς δροσειρᾶς **Κάιλεμπερκ** μὲ ὑψὸς 1.243 μ. Ἡ δροσειρὰ αὐτὴ ἔχει ἐκτεταμένα καὶ πλούσια ἐδάφη, πολλὲς θερμοπηγές καὶ πλούσια κοιτάσματα μεταλλευμάτων (οὐράνιο). Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ δὲ **Φραγκονικὸς Δρυμὸς** πλησιάζει τὸ **Βοημικὸ Δρυμός**. Ἐδῶ ἀφθονοῦν τὰ παλαιοντολογικὰ εὑρήματα.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ἡ Γερμανία ἔχει συνολικὰ 160 ποταμοὺς ποὺ οἱ περισσότεροι εἰναι πλωτοί. Στὴ **Βόρεια Θάλασσα** χύνεται δὲ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, δὲ **Ρήνος**. Ἐχει μῆκος 1.298 χιλιομ. καὶ δέχεται πολλοὺς παραπόταμους, ποὺ μερικοὶ εἰναι μεγάλοι ποταμοί, δπως δὲ **Μοζέλλας** στὰ ἀριστερά του μὲ πολλοὺς παραπόταμους, δὲ **Νέκκαρ** καὶ δὲ **Μάιν** στὰ δεξιά. Ὁ παραπόταμος τοῦ Μάιν, **Λέγκνιτς**, μὲ τὴ γνωστὴ διώρυγα τοῦ Λουδοβίκου συνδέθηκε μὲ τὸν **Άλτμυλ** τοῦ Δούναβη· ἔτσι σχηματίστηκε μιὰ συνεχῆς ὑδάτινη ἀρτηρία ἀπὸ τὸν Εδεσσενο Πόντο ὡς τὴ Βόρεια Θάλασσα. Στὴ Βόρεια Θάλασσα χύνονται ἀκόμα δὲ **Βέζερ** καὶ δὲ **Ἐλβας**, ποὺ εἰναι πλωτὸς σ'. δλη τὴ διαδρομὴ του μέσα στὴ Γερμανία.

Στὴ **Βαλτικὴ** χύνονται δὲ **Τράβε** καὶ δὲ **Οδερ**, ποὺ σὲ μεγάλο μέρος τῆς διαδρομῆς του ἀποτελεῖ τὰ γερμανοπολωνικὰ σύνορα. Εἰναι πλωτὸς σ' δλη τὴ διαδρομὴ του. Μὲ ἔνα σύστημα ἀπὸ διώρυγες συνδέεται μὲ τὸν **Ἐλβα** καὶ χάρη σ' αὐτὸν μὲ τοὺς δλλους ποταμοὺς τῆς Γερμανίας. Ἐπίσης μιὰ διώρυγα τὸν ἐνώνει μὲ τὸ **Βιστούλα** τῆς Πολωνίας.

Στὸν Εδεσσενο χύνεται δὲ **Δούναβης**. Ὁ Δούναβης διασχίζει τὴ Γερμανία ἀπὸ τὶς πηγές του ὡς τὴν Αὐστρία, δπου ἐνώνεται μὲ τὸν παραπόταμό του **Τιν**, πάνω στὰ Γερμανοαυστριακὰ σύνορα.

Λίμνες. Οἱ λίμνες σχηματίστηκαν μὲ τὰ νερὰ ποὺ γέμισαν τοὺς κρατῆρες σβήσμένων ἡφαιστείων. Οἱ ὥραιότερες λίμνες βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸ **Βερολίνο** καὶ **Πότσδαμ**. Ἡ κυριότερη δμως λίμνη εἰναι τῆς **Κωνσταντίας** μεταξὺ τῶν γερμανικῶν, ἐλβετικῶν καὶ αὐστριακῶν συνόρων.

Οἱ ἀκτές. Τὰ παράλια πρὸς τὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα εἰναι γενικὰ χαμηλὰ καὶ τελματώδη. Προσβάλλονται ἀπὸ δυνατοὺς βόρειους ἀνέμους.

Τὰ λιμάνια ἔχουν πάρει τὸ σχῆμα τοῦ χωνιοῦ ἀπὸ τὶς παλίρροιες καὶ βρίσκονται στὶς ἐκβολές τῶν ποταμῶν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὸ δυτικὸ καὶ βορειοανατολικὸ τμῆμα ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοὺς θαλάσσιους ἀνέμους καὶ ἔχουμε χειμῶνες ἡπιούς, ἐνῶ στὸ ἀνατολικὸ ἔχουμε πιὸ ψυχρούς. Τὸν πιὸ ἡπιό χειμώνα καὶ ζεστὸ καλοκαίρι ἔχουν οἱ κοιλάδες τῶν ποταμῶν Νέκκαρ, Μάιν καὶ Μοζέλλα, δπου καλλιεργεῖται καὶ τὸ ἀμπέλι. Οἱ βροχὲς εἶναι σχετικά ἀφθονες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴν κεντρικὴ καὶ νότια περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό.

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 247.973 Km²

Πληθυσμός: 61.670.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ὀμοσπονδιακή

Πρωτεύουσα: Μπόν μὲ 141.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ Καθολικοὶ

Γλώσσα: Γερμανική

Νόμισμα: Μάρκο

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς καλλιεργοῦνται μὲ ἀριστο καὶ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Χάρη στὴν ἄρδευση καὶ στὰ λιπάσματα τὰ ἄγονα ἐδάφη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἔγιναν ἀποδοτικά. Καλλιεργοῦνται πατάτες, δημητριακά, ρύζι, ζαχαρότευτλα, λυκίσκος, ἀμπέλια (περιοχὴ Ρήνου), δπωροφόρα καὶ δλλα.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη, διότι δημιούργησαν μεγάλα λιβάδια, ἀφοῦ κατέστρεψαν σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὴν αὐτοφυὴ χλωρίδα.

Ἐκτρέφονται πολλὰ ζῶα: ἄλογα, βοοειδή, πρόβατα, πουλερικά κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴν Βόρεια θάλασσα.

Δάση – Δασοκομία. Τὰ 28% τοῦ ἐδάφους τῆς σκεπάζονται ἀπὸ δάση. Πολὺ πλούσια σὲ δάση εἶναι ἡ περιοχὴ ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἐλβα καὶ Ὁδερ. Τὰ κυριότερα δέντρα εἶναι ἡ μελία, ἡ δξιά, ἡ δρῦς, ἡ φιλλύρα, τὸ σφενδάμι κ.ἄ. Στὰ νοτιοδυτικὰ εύδοκιμεῖ ἡ καστανιά καὶ

Εἰκ. 15. Αποψη Χαϊδεμβέργης

στις Ἀλπεις τὸ ἔλατο. Ἡ ξυλεία ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας καὶ γίνεται καὶ ἔξαγωγή.

Ορυκτὸς πλοῦτος. Ὑπάρχουν πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακες, λιγνίτη, σίδηρο, ψευδάργυρο, χαλκὸ κ.ἄ. Πετρέλαιο ὑπάρχει ἀλλὰ πολὺ λίγο.

Βιομηχανία. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἵνα ἀπὸ τὰ πιὸ βιομηχανικὰ κράτη τῆς Γῆς. Σ' αὐτὸ βοήθησαν τὰ πλουσιότατα κοιτάσματα γαιάνθρακα καὶ ἡ μεγάλη παραγωγὴ ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας. Ἐχει τὴ μεγαλύτερη παραγωγὴ ἀπὸ δλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης σὲ χάλυβα, σίδηρο, μηχανές, χημικὰ προϊόντα καὶ αὐτοκίνητα. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένες οἱ βιομηχανίες ποὺ κατασκευάζουν δπλα, διάφορα ἐργαλεῖα, ἡλεκτρικὰ εἴδη, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις κ.τ.λ. Ἡ κλωστοϋφαντουργία, ἡ χαρτοποιία, ἡ

Χάρτης 13. Οικονομικός χάρτης Γερμανίας

λαλουργία, ή κατασκευή διπτικῶν δργάνων βρίσκονται σὲ ύψηλό ἐπίπεδο ως πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὴν παραγωγή.

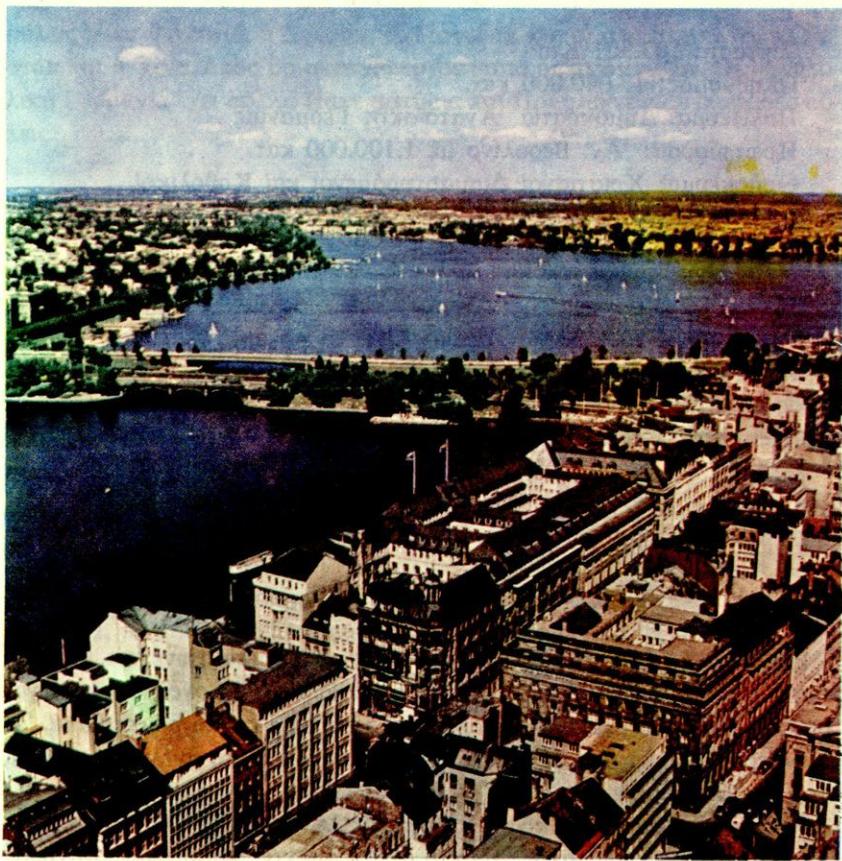
Συγκοινωνία. Ἡ δόδική, ἀεροπορική, σιδηροδρομική καὶ ἀκτοπλοϊκή συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Πολὺ ἀναπτυγμένη εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ συγκοινωνία μὲ τὶς διώρυγες. Ἡ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικὸ εἶναι καλὰ δργανωμένη. Ἐκατομμύρια ἔνοι περιηγητὲς ἐπισκέπτονται τὴ Δυτικὴ Γερμανία γιὰ ψυχαγωγικούς, οἰκονομικούς καὶ ἐπιστημονικούς λόγους.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα, καφέ, καπνό, πρῶτες ὅλες γὰ τὴ βιομηχανία τῆς καὶ γενικὰ προϊόντα διατροφῆς. Εἰσάγει βιομηχανοποιημένα εἰδη, μηχανές, ύφασματα, φάρμακα, χημικὰ προϊόντα, ἡμικατεργασμένα εἰδη κ.τ.λ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς παλαιότερους λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Ἀνήκουν στὴν Τευτονικὴ φυλή, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμεξία καὶ μὲ ἄλλους λαούς. Συνέβαλαν στὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν καὶ στὴ δημιουργία τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀνέπτυξαν πολὺ τὴ σύγχρονη μουσικὴ (Μπάχ, Μπετόβεν Μόζαρτ κ.ἄ.). Δέχτηκαν τὴν ἐπίδραση τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἔξέδωσαν πολλοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες συγγραφεῖς στὴ Λειψία, Βερολίνο καὶ Μόναχο.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἀποτελεῖ δόμοσπονδο κράτος ποὺ ἔγινε τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1949, μετὰ τὴν ἥττα τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Περιλαμβάνει τὶς ἔξῆς παλαιές Γερμανικὲς χῶρες: **Σλέσβιγκ – Χολστάιν, Βαυαρία, Σαξονία, Παλατινάτο, Ρηνανία, Σάαρ, Βάδεν, Βυρτεμβέργη, Βεστφαλία, Έσσεν, Μπρουνσβίκη, "Ολντεμπουργκ,** τὶς ἐλεύθερες πόλεις **Άμβούργο καὶ Βρέμη** καθὼς καὶ ἔνα μέρος τοῦ Βερολίνου (Δυτικὸ τομέα). Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς αὐτές ἔχει τὴ δική της τοπικὴ κυβέρνηση. "Ολος δμως δ πληθυσμὸς ἐκλέγει τοὺς βουλευτὲς τῆς Γερμανικῆς Ὄμοσπονδίας, ἀπὸ τοὺς δποίους προέρχεται ἡ κεντρικὴ κυβέρνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι ἡ **Μπόν** (Βόννη), ποὺ βρίσκεται δίπλα στὸ Ρήνο καὶ εἶναι ἡ πατρίδα τοῦ Μπετόβεν. Ἀλλες πόλεις εἶναι: τὸ **"Ααχεν** στὰ δυτικὰ τῆς Μπόν, ἡ **Κολωνία**, κέντρο συγκοινωνιῶν μὲ πολλὰ ἐργοστάσια. Στὰ βόρεια τῆς Κολωνίας βρίσκεται ἡ περιοχὴ τοῦ Ρούρ ποὺ εἶναι πολὺ πλούσια σὲ γαιάνθρακα. Εἶναι ἡ περισσότερο ἀναπτυγμένη βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Δ. Γερμανίας. Πόλεις τῆς περιοχῆς εἶναι τὸ **Ντύσσελντορφ**, ἡ **Βούστερταλ** καὶ τὸ **Έσσεν**. Νοτιοανα-

Εἰκ. 16. "Αποψη Αμβούργου

τολικά τῆς Μπόν είναι η **Φραγκφούρτη**, που βρίσκεται δίπλα στὸν ποταμὸ Μάιν καὶ είναι η πατρίδα τοῦ Γκαίτε, τὸ **Άμβούργο**, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τῆς Εὐρώπης στὶς ἐκβολές τοῦ Ἐλβα, ή **Βρέμη**, λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ Βέζερ. Νοτιοανατολικὰ τῆς Βρέμης βρίσκεται η πόλη **Άννόβερο**, πρωτεύουσα τῆς Κάτω Σαξωνίας. Στὴ νότια Γερμανία βρίσκεται τὸ **Μόναχο**, πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας, ή **Νυρεμβέργη**, δπου ἔγινε η δίκη τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ Β' Παγκόσμιου πολέμου, καὶ η **Στουτγάρδη**. Η Δυτικὴ Γερμανία ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια, Πολυτεχνεῖα καὶ ἀνώτερα πνευματικὰ ίδρυματα σὲ διάφορες πόλεις τῆς.

69

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 107.901 Km²

Πληθυσμός: 17.040.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ανατολικής Γερμανίας

Πρωτεύουσα: Άν. Βερολίνο με 1.100.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι και Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική

Νόμισμα: Μάρκο

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, δπως διαμορφώθηκαν μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο, εἶναι οἱ ποταμοὶ Νάισσε – Ὁδερ.

Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία εἶναι στὴν περισσότερη της ἔκταση πεδινή. Πρὸς τὰ νότια υψώνονται τὰ χαμηλὰ δρη τοῦ Θουρίγγειου Δρυμοῦ και τὰ δρη τῶν Μετάλλων.

Ποταμοί. Ὁ Έλβας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία, και ὁ Ὁδερ. Και οἱ δύο χύνονται στὴ Βαλτική, δπου χύνεται και ὁ Σπρέ ποὺ διασχίζει τὸ Βερολίνο.

Κλίμα. Γενικὰ ἡπειρωτικό.

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία ἀναπτύσσεται συνέχεια, ἀλλὰ ὑστερεῖ ἀπὸ τὴ γεωργία τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Καλλιεργοῦνται μὲ μεγάλη ἀπόδοση οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ ρύζι και τὰ δημητριακά. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται ἄλογα, ἀγελάδες, χοῖροι, πρόβατα και πουλερικά.

Όρυκτός πλούτος. Ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας βγαίνουν λιγνίτης, γαιάνθρακας, δρυκτὸ ἀλάτι, χαλκός, καστίτερος, ἀργυρος και νικέλιο. Στὴ Σαξωνία και Θουριγγία ὑπάρχουν δρυχεῖα οὐρανίου.

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη, δπως και στὴ Δυτικὴ Γερμανία ἀλλὰ σὲ μικρότερο βάθμο.

Τὸ ἐμπόριο εἶναι ἀναπτυγμένο κυρίως μὲ τὰ σοσιαλιστικὰ κράτη.

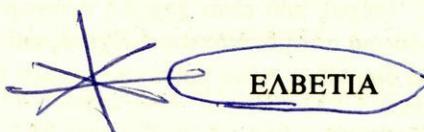
Συγκοινωνία. Ἐχει δριστο δδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο. Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία διασχίζεται ἀπὸ πολλοὺς πλωτοὺς ποταμοὺς (Ἐλβας, Ὁδερ κ.ἄ.), ποὺ συνδέονται μὲ διώρυγες και διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀκτοπλοΐα ἔχει μικρὴ κίνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα εἶναι τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τοῦ Βερολίνου. Ἄλλες

πόλεις είναι ή **Λειψία**, ή **Δρέσδη**, τὸ **Πότσδαμ** κοντά στὸ **Βερολίνο**, τὸ **Ρό-
στοκ** καὶ ή **Ίένα**, δου βρίσκονται ἐργοστάσια ὀπτικῶν εἰδῶν. Ἡ Ἀνατο-
λικὴ Γερμανία ἔχει πολλὰ **Πανεπιστήμια** καὶ **Πολυτεχνεῖα** σὲ διάφορες πό-
λεις.

Σημείωση. Ἡ Γερμανία νικήθηκε καὶ στοὺς δύο Παγκόσμιους πολέ-
μους. Κατὰ τὸν Α' (1914–1918) ἔχασε μερικὰ ἀδάφη στὴ Δυτικὴ καὶ στὴν
Ἀνατολικὴ περιοχὴ καὶ δλες τὶς ἀποικίες ποὺ εἶχε ἔξω ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.
Κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο οἱ νικητὲς τὴν κατέλαβαν καὶ τὴ μοίρασαν
σὲ 4 ζῶνες: Ἄμερικανική, Βρεταννική, Γαλλική καὶ Ρωσική. Μὲ τὴ Δυτι-
κὴ Γερμανία ὑπογράφτηκε προσωρινὴ συνθήκη εἰρήνης ἀπὸ τοὺς Ἄμερι-
κανούς, Βρεταννούς καὶ Γάλλους. Μὲ τὴ συνθήκη αὐτὴ ἀναγνωρίζεται ἡ
Ἀνατολικὴ Γερμανία ὡς ἀνεξάρτητο κράτος, ἀλλὰ παραμένουν ἐκεῖ ἀρκετὲς
στρατιωτικὲς δυνάμεις.

Τὸ Δυτικὸ Βερολίνο, δου σταθμεύουν οἱ στρατιωτικὲς δυνάμεις τῶν
Ἄμερικανῶν, Ἀγγλων καὶ Γάλλων, διοικεῖται ἀπὸ τοπικὴ Κυβέρνηση.
Ἐχει ἑκταση 481 Km². Τὸ Ἀνατολικὸ Βερολίνο ἔχει ἑκταση 404 Km².
Ἐδῶ ὑπάρχει ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γερμανίας, περίφημα
Μουσεῖα, παλαιὸ Πανεπιστήμιο καὶ ἄλλα πνευματικὰ ίδρυματα.

Ἐκταση: 41.288 Km²

Πληθυσμός: 6.420.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ὀμοσπονδιακὴ

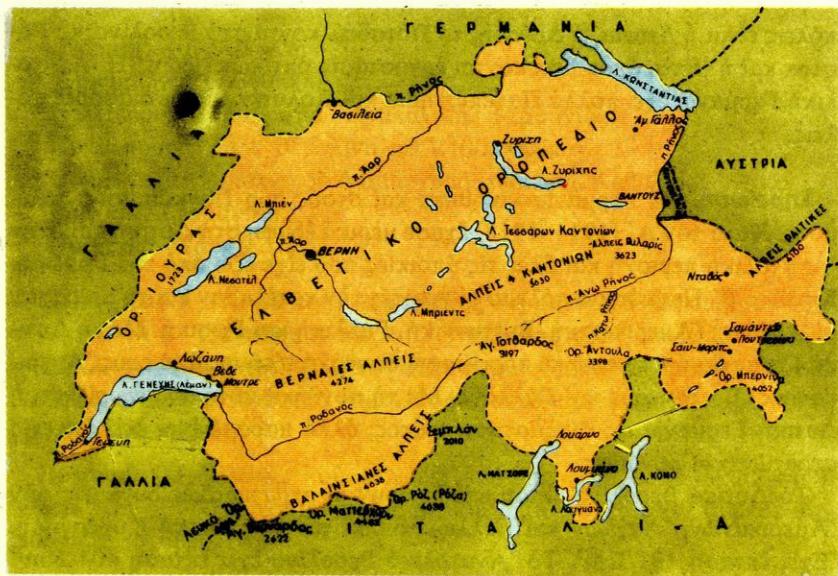
Πρωτεύουσα: Βέρνη μὲ 244.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γερμανική, Γαλλική, Ἰταλική

Νόμισμα: Ἐλβετικὸ φράγκο

Ἡ Ἐλβετία βρίσκεται στὴ βορειοδυτικὴ περιοχὴ τῆς δροσειρᾶς τῶν
Ἀλπεων καὶ δρίζεται πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ ἀνατολι-
κὰ ἀπὸ τὴν Αὐστρία καὶ Ἰταλία, πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ πρὸς
τὰ νότια ἀπὸ τὴν Ἰταλία.

Χάρτης 14. Έλβετία

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: α) Περιοχὴ τῶν κυρίως Ἀλπεων πρὸς τὰ νότια. β) Περιοχὴ Ἰούρα. Στὴν περιοχὴ αὐτῇ βρίσκεται ὁ Ἐλβετικὸς Ἰούρας ποὺ εἶναι χαμηλὴ δροσειρὰ πρὸς τὴ μεριὰ τῆς Γαλλίας. Τὴν δροσειρὰ αὐτὴ διακόπτουν αὐχένες καὶ τὴ διασχίζουν κοιλάδες. γ) Ἐλβετικὸ δροπέδιο. Αὐτὸ δροπέδιο μεταξὺ τῆς Ἰούρα καὶ τῶν Ἐλβετικῶν Ἀλπεων.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ Ρῆνος. Πηγάζει ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, χύνεται στὴ λίμνη τῆς Κωνσταντίας καὶ, καθὼς βγαίνει ἀπ' αὐτή, σχηματίζει τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἐλβετίας. Κοντὰ στὴν πόλη τῆς Βασιλείας εἰσέρχεται στὸ Γερμανικὸ ἔδαφος καὶ ρέει κατὰ μῆκος τῶν συνόρων Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ὁ Ρῆνος εἶναι ἡ πλωτὴ ὀδός ποὺ ἐνώνει τὴν Ἐλβετία μὲ τὴ Β. Θάλασσα. Ὁ Ροδανός· πηγάζει ἀπὸ τὶς κεντρικὲς Ἀλπεις καὶ σχηματίζει τὴ λίμνη τῆς Γενεύης. Περνᾶ μέσα ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ χύνεται στὴ Μεσόγειο. Ἀλλος ποταμὸς εἶναι ὁ Ααρ.

Λίμνες. Οἱ σπουδαιότερες λίμνες εἶναι τῆς Κωνσταντίας, τῆς Ζυρίχης, Μπιέν, Νεσσάτελ καὶ τῆς Γενεύης (Λέμαν). Στὶς λίμνες αὐτὲς ὑπάρχει ἀναπτυγμένη ναυσιπλοΐα.

Εἰκ. 17. Κοιλάδα του Ροδανού στήν Έλβετία

Κλίμα. Οι βροχές στήν Έλβετία είναι πολλές και τό δψος τους κυμαίνεται από 0,80 έως 1,70 μ. Τό κλίμα παρουσιάζει διακυμάνσεις, διότι όπάρχει ύψομετρική διαφορά στή χώρα, από 200 έως 4.000 μ. Γενικά είναι ήπειρωτικό με πολὺ ψυχρό χειμώνα και δροσερό καλοκαίρι, διότι τό έδαφος είναι δρεινό. Πολλές τοποθεσίες προφυλάγονται από τά δρη και είναι κέντρα χειμερινῶν άγωνων ή σταθμοί κλιματοθεραπείας (Νταβός).

Οικονομική ζωή — Γεωργία — Κτηνοτροφία. Η γεωργία και ή κτηνοτροφία είναι πάρα πολὺ άναπτυγμένες. Οι καλλιέργειες γίνονται στά χαμηλότερα τμήματα τῆς χώρας ώς τήν περιοχή πού άρχιζουν τά μικρά δάση (800–900μ.). Παράγονται δημητριακά, πατάτες, κρασί και ἀφθονα δημητριακά. Τήν κτηνοτροφία τήν εύνοούν τά ἐκτεταμένα λιβάδια πού είναι βοσκότοποι με χλόη και ἀκατάλληλα για τή γεωργία. Οι περίφημες ἀγελά-

δες ἀντιπροσωπεύουν τὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸ τῶν ζώων, ποὺ ἐκτρέφονται ἐκεῖ, καὶ δίνουν διφθόνο γάλα. Τὸ συμπυκνωμένο γάλα, τὸ τυρὶ καὶ τὸ βούτυρο τῆς Ἐλβετίας εἶναι γνωστὰ σ' δλο τὸν κόσμο. Ἐκτὸς ἀπὸ τις ἀγελάδες ἐκτρέφονται καὶ γιδοπρόβατα, χοῖροι καὶ πουλερικά.

Δασικὸς πλούτος. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν εἶναι ἐντατικὴ καὶ γίνεται μὲ ἐπιστημονικὸν τρόπο, ἀλλὰ ἡ ξυλεία ποὺ παράγεται δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

'Ορυκτὸς πλούτος. Ὑπάρχει ὀρυκτὸς ἀλάτι καὶ λίγο σιδηρομετάλλευμα.

Βιομηχανία. Ἡ Ἐλβετία ἔχει καλὴ καὶ συγχρονισμένη βιομηχανία. Οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς παράγουν ρολόγια, μηχανές, ὑφαντά, ὑποδήματα, φάρμακα καὶ χημικὰ προϊόντα.

Ηλεκτρικὴ ἐνέργεια. Οἱ Ἀλπεις προίκισαν τὴν Ἐλβετία μὲ ἀφθονὴ ἡ-λεκτρικὴ ἐνέργεια, ποὺ παράγεται ἀπὸ τὸ λευκὸ ἄνθρακα, τὸν δποῖο σὲ μεγάλες ποσότητες δίνουν οἱ καταρράκτες. Ἔτσι ἀναπληρώνεται ἡ Ἑλλειψη τοῦ ὀρυκτοῦ ἄνθρακα.

Συγκοινωνία. Ἡ Ἐλβετία ἔχει πυκνὸ καὶ σὲ ἄριστη ποιότητα συγκοινωνιακὸ δίκτυο. Ἡ ἡλεκτροκίνηση τῶν σιδηροδρόμων ἔχει ἐπεκταθεὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε δλλὴ χώρα τῆς Εὐρώπης μὲ ἔξαιρεση τῆς Νορβηγία. Πρὸς τὴν Ἰταλία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ δύο σήραγγες: τὴ σήραγγα τοῦ Αγίου Γοθάρδου, ποὺ ἔχει μῆκος 19.800 μ., καὶ τὴ σήραγγα τοῦ Αγίου Γοθάρδου, ποὺ ἔχει μῆκος 15.000 μ. καὶ βρίσκεται σὲ δψος 1.100 μ. Πρὸς τὴν Αυστρία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τὴ σήραγγα τῆς Ἀλβέργης ποὺ ἔχει μῆκος 10.240 μ. Ἡ Ἐλβετία χάρη στὸ Ρήγο ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴ Β. Θάλασσα καὶ χάρη στὸ Ροδανὸ μὲ τὴ Μεσόγειο. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένες.

Τουρισμός. Ὁ τουρισμὸς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πηγὲς θνικού πλούτου. Ἡ ἀνάπτυξή του δφείλεται στὶς φυσικὲς καλλονές, τὸ ὑγιεινὸ κλίμα καὶ στὸ φιλόξενο ἐλβετικὸ λαό.

Εμπόριο. Εἰσάγει προϊόντα διατροφῆς, γιὰ νὰ ἀναπληρώνει τὶς ἀνάγκες τῆς καὶ πρῶτες δλες. Ἐξάγει βιομηχανοποιημένα κτηνοτροφικὰ προϊόντα, γάλα, τυρί, σοκολάτες, κρέας σὲ κονσέρβες, ρολόγια κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ περισσότεροι Ἐλβετοὶ κατάγονται ἀπὸ τὴ γερμανικὴ φυλὴ. Μιλοῦν διάφορες γλῶσσες, ἀλλὰ ἔχουν ἰσχυρὴ θνικὴ συνείδηση. Τὸ πολίτευμα εἶναι δημοκρατικό. Ἡ χώρα διαιρεῖται σὲ 25 αὐτοδιοίκητα διαμερίσματα, ποὺ λέγονται Καντόνια καὶ ἀποτελοῦν δμόσπονδη Δημοκρατία.

Πόλεις. Ή **Βέρνη**. είναι ή πρωτεύουσα και βρίσκεται κοντά στόν ποταμό **Άαρ**. Ή **Ζυρίχη**. βρίσκεται δίπλα στήν δμώνυμη λίμνη. Ή **Βασιλεία** είναι κτισμένη στίς δύο δυχθες τοῦ Ρήνου και κοντά στὰ σύνορα Έλβετίας Γαλλίας και Γερμανίας. Ή **Γενεύη**. βρίσκεται στὸ νότιο μέρος τῆς δμώνυμης λίμνης, στήν έξοδο τοῦ Ροδανοῦ ἀπὸ τὴ λίμνη. Είναι ἐδρα πολλῶν διεθνῶν δργανισμῶν. Ή **Λωζάνη**. βρίσκεται στὴ βόρεια περιοχὴ τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. Οἱ πόλεις **Νταβός**, **Λουκέρνη**, **Μοντραί** κ.ἄ. είναι περίφημα τουριστικὰ κέντρα. Ή **Έλβετία** ἔχει 7 Πανέπιστήμια και 1 Πολυτεχνεῖο (Ζυρίχη).

ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

Είναι πριγκιπάτο και βρίσκεται μεταξὺ Έλβετίας και Αὐστρίας. Έχει έκταση 157 Km² και πληθυσμό 20.000 κατ. Έξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Έλβετία ποὺ παραχώρησε σ' αὐτὸ μερικὰ δικαιώματα ἀνεξαρτησίας γιὰ ιστορικοὺς λόγους.

Πρωτεύουσα είναι η **Βαντούζ** ἢ **Λιχτενστάιν** μὲ 3.600 κατ.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Έκταση: 83.849 Km²

Πληθυσμός: 7.490.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βιέννη μὲ 1.637.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γερμανικὴ

Νόμισμα: Σελλίνι

Η Αὐστρία βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Εύρωπης και δρίζεται πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ πριγκιπάτο τοῦ Λιχτενστάιν, τὴν Έλβετία και τὴ Γερμανία. Πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν Ιταλία και τὴ Γιουγκοσλαβία. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία και πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία και τὴ Γερμανία.

Χάρτης 15. Αύστρια

Μορφολογία τού έδαφους. Τό περισσότερο έδαφος τής Αύστριας είναι δρεινό και χωρίζεται σε δύο περιοχές: α) **Τήν Άλπική Αύστρια.** Ή ψηλότερη κορυφή τῶν άνατολικῶν Άλπεων είναι 3.800 μ. και βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς δροσειρᾶς. β) Τό πεδινό τμῆμα τοῦ δνω καὶ κάτω Δούναβη ποὺ ἀπλώνεται στὸ βορειοδυτικό τμῆμα τῆς χώρας.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Δούναβης. Πολλοί είναι οἱ παραπόταμοι τοῦ Δούναβη. Ἄλλοι διευθύνονται πρὸς τὰ βόρεια, δπως ὁ **Τινν**, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ άνατολικά, δπως ὁ **Μούρ** καὶ ὁ **Δράβος** ποὺ κατεβαίνει ώς τὶς οὐγγρικὲς πεδιάδες.

Λίμνες. Οἱ λίμνες είναι πολλές καὶ ἔξαιρετικὰ ώραιες. Σπουδαιότερες είναι ἡ **Νούζιντλερ**, ποὺ βρίσκεται στὰ σύνορα μὲ τὴν Ούγγαρια, καὶ ἡ λίμνη τῆς **Κωνσταντίας** ποὺ ἀνήκει καὶ στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ελβετία.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡ πειρωτικὸς ἀκόμα καὶ στὶς κοιλάδες. Οἱ χειμῶνες ἔχουν μεγάλη διάρκεια καὶ εἶναι πολὺ ψυχροί. Τὰ καλοκαίρια εἶναι σύντομα μὲ ἀρκετὰ ὑψηλὴ θερμοκρασία (18° – 21° C κατὰ μέσο δρο). Βροχὴς καὶ χιόνια πέφτουν ἀρκετὰ στὸ δυτικὸ τμῆμα.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ δργανωμένη μὲ ἀριστὸ τρόπο. Παράγονται δημητριακὰ καὶ πατάτες. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἀμπέλι καὶ τὰ δωροφόρα δέντρα. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη, δπως καὶ στὴν Ἐλβετία.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση, δπως στὴν Ἐλβετία, τὰ ἐκμεταλλεύονται μὲ προσοχή. Ἡ μεγαλύτερη ποσότητα ἀπ' τὴν παραγόμενη ξυλεία ἔξαγεται.

Όρυκτὸς πλοῦτος. Ὑπάρχουν σημαντικὰ κοιτάσματα μὲ σίδηρο, μόλυβδο, δρυκτὸ ἀλάτι, ἀντιμόνιο, ψευδάργυρο, χαλκό, πετρέλαιο, λιγνίτη κ.ἄ.

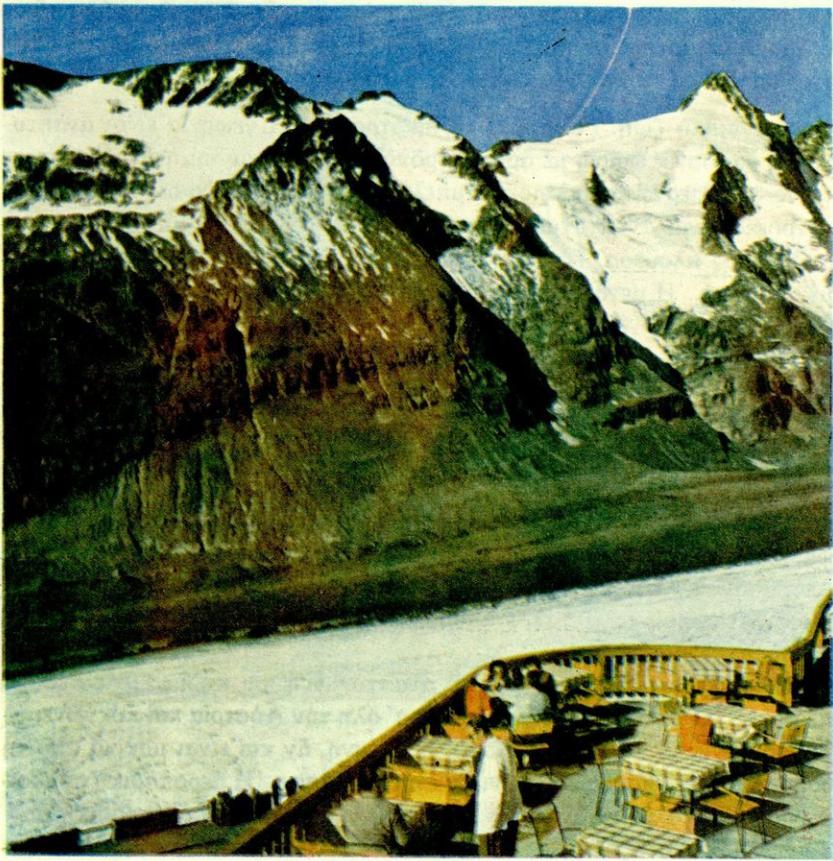
Βιομηχανία. Ἡ βιομηχανία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ ἡ Αὐστρία εἶναι κυρίως χώρα βιομηχανική. Ὑπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια ποὺ ἐπεξεργάζονται τὴν ἄφθονη ξυλεία ἢ παράγουν ὑφαντά, χημικὰ προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, προϊόντα ναλουργίας κ.τ.λ. Στὴ Βιέννη καὶ τὸ Λίντς ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, δπου κατασκευάζονται κυρίως ποταμόπλοια. Ἡ βιομηχανία παίρνει μεγάλες ποσότητες ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας ἀπὸ τοὺς καταρράκτες.

Συγκοινωνία. Εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ κυρίως στὶς πεδινές περιοχές. Ὁ Δούναβης εἶναι πλωτὸς σ' δλη τὴν Αὐστρία καὶ πυκνώνει τὴ συγκοινωνία μὲ τὰ ποταμόπλοια. Ἡ Βιέννη, δην καὶ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἔχει σπουδαῖς λιμενικὲς ἐγκαταστάσεις. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι καλὰ δργανωμένη καὶ ἡ Βιέννη ἔχει πυκνὴ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικό.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα καὶ ἔξαγει κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ξυλεία καὶ μηχανήματα.

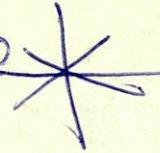
Τουρισμός. Εἶναι καλὰ δργανωμένος. Ἰδιαίτερη κίνηση παρουσιάζει στὴ δυτικὴ περιοχὴ τοῦ Τυρόλου μὲ κέντρα τὸ Ἰνσιμπρουκ καὶ Σάλτσμπουρκ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ κάτοικοι ἔχουν γερμανικὴ καταγωγή. Ἡ Αὐστρία πρωτοδημιουργήθηκε ὡς κράτος μετὰ τὸν A' παγκόσμιο πόλεμο (1914–1918), δταν διαλύθηκε ἡ Αὐστροουγγρικὴ Αύτοκρατορία. Τὸ 1938 τὴν κατέλαβαν οἱ Γερμανοί. Μετὰ τὸ B' παγκόσμιο πόλεμο ἀπόκτησε καὶ πάλι τὴν ἀνεξαρτησία τῆς.

Εἰκ. 18. Αύστριακές Άλπεις

Πόλεις. Ἡ Βιέννη· είναι ή πρωτεύουσα και βρίσκεται στή Δυτική δχθη τοῦ Δούναβη. Ἡ Βιέννη είναι δπό τά σπουδαιότερα πνευματικά και ἐπι- στημονικά κέντρα τῆς Εύρωπης, μὲ πολλὰ και ἀξιόλογα ἱστορικὰ μνη- μεῖα, ὀνάκτορα και μουσεῖα. Ἐχει τό μεγαλύτερο κῆπο τῆς Εύρωπης. Τὸ **Ίνσιμπρουκ-** είναι γραφική πόλη στίς Άλπεις και σπουδαιό τουριστικό κέντρο τῆς ἐπαρχίας τοῦ Τυρόλου. Τὸ **Σάλτσμπουρκ-** είναι ώραία πόλη μὲ θαυμάσια ἀκρόπολη, πατρίδα τοῦ Μόζαρτ. Ἡ **Λίντς,** κοντά στό Δούναβη, και τὸ **Γκράτς,** μεγάλο βιομηχανικό κέντρο.

*Έκταση: 93.030 Km²

Πληθυσμός: 10.400.000 κατ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βουδαπέστη με 1.900.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ουγγρική

Νόμισμα: Φλωρίνι

Θέση – Σύνορα. Βρίσκεται στήν κεντρική περιοχή της Εύρωπης και σύνορεύει πρὸς τὰ νότια μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία, πρὸς τὰ δυτικά μὲ τὴν Αὐστρία, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία και πρὸς τὰ άνατολικά μὲ τὴν Ρουμανία και Ρωσία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Ἡ Ουγγαρία στὴ μεγαλύτερή της ἔκταση εἶναι πεδινή. Μιὰ χαμηλὴ δροσειρὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς λίμνης Μπάλατον και συνεχίζεται πρὸς τὰ βορειοανατολικά μὲ ἀπομονωμένα δρυ. Ἡ δροσειρὰ αὐτὴ εἶναι μὰ προέκταση τῶν Ἀλπεων ποὺ σχηματίζει τὰ λεγόμενα **Ούγγρικὰ δρυ** (**Ούγγρικὸς Δρυμός**). Ἡ ουγγρικὴ πεδιάδα καταλαμβάνει τὸ Πανονικὸ λεκανοπέδιο και ἀπλώνεται στὰ νότια και ἀνατολικὰ τῆς λίμνης Μπάλατον.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ **Δούναβης** και οἱ παραπόταμοὶ του. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ σπουδαιότεροι εἶναι: πρὸς τὰ ἀνατολικὰ δ **Τάις** (Τίσσας) και οἱ παραπόταμοὶ του και πρὸς τὰ δυτικά δ **Ράμη**, δ **Σάρβις** και δ **Δράβος**. Ὁ Τάις ἐνώνεται μὲ τὸ Δούναβη στὸ Γιουγκοσλαβικὸ ἔδαφος.

Λίμνες. Ἡ κυριότερη λίμνη εἶναι ἡ **Μπάλατον** ποὺ ἔχει μῆκος 75 Km. Σ' αὐτὴ διεξάγεται ναυσιπλοΐα.

Κλίμα. Στήν Ουγγαρία ἐπιδροῦν οἱ κλιματικὲς συνθῆκες τῆς Δυτικῆς Εύρωπης, τῆς Ανατολικῆς και τῆς Μεσογείου. Ἐτσι τὸ κλίμα γίνεται ἐνδιάμεσο μεταξὺ τοῦ ὠκεανειου και τοῦ ἡπειρωτικοῦ. Οἱ βροχὲς πέφτουν τὸ Μάιο και Ιούνιο. Οἱ ύψηλές θερμοκρασίες τοῦ καλοκαιριοῦ εἶναι ἐπικίνδυνες, διότι φυσοῦν δυνατοὶ δενοὶ ποὺ μεταφέρουν σύννεφα ἄμμου και καταστρέφουν τὴ συγκομιδὴ. Τὸ κλίμα τῆς Ουγγαρίας ἔχει τὸ ίδιαίτερο χαρακτηριστικὸ διτι τὸ φθινόπωρο διαρκεῖ πολὺ και εύνοει τὸ δριμασμα τῶν σταφυλιῶν και τῶν φρούτων.

Χάρτης 16. Ούγγαρια

Οίκονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία – Άλιεια. Η Ούγγαρια είναι κυρίως γεωργική χώρα και ή καλλιεργήσιμη έκτασή της φτάνει στα 65% του έδαφους της. Κυριότερα γεωργικά προϊόντα είναι τά δημητριακά, οι πατάτες, τά ζαχαρότευτλα, δι καπνός και τό βαμβάκι. Η κτηνοτροφία είναι άναπτυγμένη. Αυτό διφεύλεται στό διτά τά 20% της χώρας είναι βοσκότοποι με πυκνό χορτάρι. Έκτρέφονται μεγαλόσωμα άλογα (ουγγρικά άλογα), βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα και πουλερικά. Η άλιεια είναι καλά δργανωμένη στή λίμνη Μπάλατον και στούς ποταμούς Δούναβη και Τάις. Στά δάση (65%) γίνεται έμπορική έκμετάλλευση.

'Ορυκτός πλούτος. Η Ούγγαρια δέν έχει πολλά δρυκτά και μέταλλα. Υπάρχουν μεγάλες ποσότητες άπο βωξίτη και μικρές άπο σίδηρο. Βγάζει έπισης πετρέλαια (τέταρτη στήν Ευρώπη) και έχει κοιτάσματα με λιθάνθρακα και λιγνίτη.

Βιομηχανία. Υπάρχει βιομηχανία ζάχαρης και άλλων τροφίμων, καπνού, ύφασμάτων άπο βαμβάκι, μαλλί και τεχνητό μετάξι (ραιγιόν). Είναι έπισης άναπτυγμένη ή βιομηχανία γεωργικών μηχανῶν και έργαλεών, ήλεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ. Ο έξηλεκτρισμὸς σημείωσε πρόοδο.

Έμποριο. Εξάγει σιτάρι, κτηνοτροφικά προϊόντα, διάφορα έργαλεῖα, γεωργικές μηχανές κ.ἄ. Είσάγει βιομηχανικές δλες, μηχανήματα κ.ἄ.

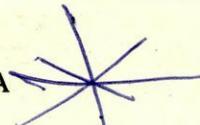
Συγκοινωνία. Τό συγκοινωνιακό δίκτυο είναι πυκνό και συμπληρώνεται με τους πλωτούς ποταμούς. Στις άεροπορικές έπικοινωνίες κύριος αερολιμένας είναι τό **Φερίχεγκω**, ξέω άπό τή Βουδαπέστη.

Πολιτική έξέταση. Οι Ούγγροι είναι κράμα Μαγυάρων και Μογγόλων. Οι Μαγυάροι έγκαταστάθηκαν γύρω στά 895 μ.Χ. και οι Μογγόλοι, που ήλθαν άπό τήν Ανατολή, γύρω στά 1241.

Τό 1699 άπελευθερώθηκε άπό τούς Τούρκους που τήν είχαν καταλάβει τό 1526. Από τό 1699 έως τό 1918 ήταν μέρος τής Αυστροουγγρικής μοναρχίας και τό 1918 έγινε άνεξάρτητο κράτος. Οι Ούγγροι άγαποιν τή μουσική. Ιδιαίτερη έπιδοση σ' αύτή έχουν οι Τσιγγάνοι τής Ούγγαριας.

Πόλεις. Η Βουδαπέστη: βρίσκεται στό κέντρο τής χώρας, πάνω στίς δύναμης τοῦ Δούναβη (ή Βούδα και ή Πέστη). Είναι άπό τίς ώραιότερες πόλεις τής Ευρώπης με 'Ακαδημία, Έπιστημῶν, Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνεῖο και δλλα πνευματικά ίδρυματα. Άλλες πόλεις είναι: **Νίσκολκ, Ζέγκεντ, Ράσπ, Πέκες** κ.ά.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Έκταση: 127.869 Km²

Πληθυσμός: 14.480.000 κατ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Πράγα με 1.033.000 κατ.

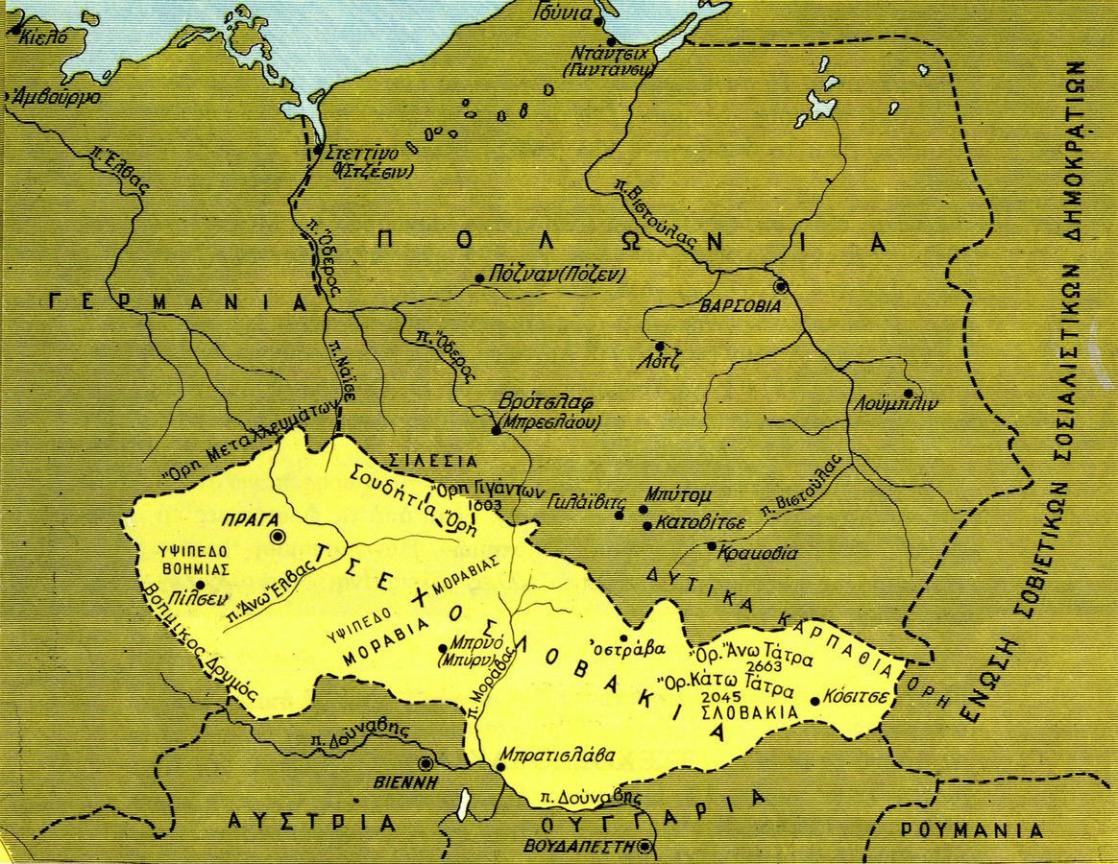
Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, άρκετοι Διαμαρτυρόμενοι και λίγοι Ιουδαίοι

Γλώσσα: Τσεχική, Σλοβακική

Νόμισμα: Κορώνα

Θέση—Σύνορα. Η Τσεχοσλοβακία βρίσκεται στό κέντρο τής Ευρώπης και συνορεύει πρός τά δυτικά με τή Γερμανία, πρός τά νότια με τήν Αύστρια και Ούγγαρια, πρός τά άνατολικά με τή Ρωσία και πρός τά βόρεια με τήν Πολωνία.

Μορφολογία τοῦ έδαφους. Η Τσεχοσλοβακία άποτελεῖται άπό ένα δροπέδιο που έχει μέτριο υψός και τό περιβάλλουν δρη.

Χάρτης 17. Τσεχοσλοβακία

Τὸ νοτιοδυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνει τὸ Βοημικὸ δροπέδιο καὶ περιλαμβάνει πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τὸ **Βοημικὸ Δρυμὸ** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Γιαβόρ** (1.458 μ. ὑψος), πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τὰ **Μεταλλικὰ δρη** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὴν **Κλίνοβατς** (1.244 μ. ὑψος) καὶ τὰ **Σουδητικὰ δρη** μὲ ψηλότερη τὴν κορυφὴ τῶν **Γιγάντων** (1.662 μ.). Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνουν τὰ **Καρπάθια** ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Δούναβη, κοντὰ στὴ **Μπρατισλάβα**, καὶ καταλήγουν στὰ Πολωνικὰ Καρπάθια (δρη **Τάτρα**, μεγαλύτερο ὑψος 2.663 μ.). Τὰ δρη αὐτὰ διασχίζουν στὴ μέση σχεδὸν τὴν Τσεχοσλοβακία καὶ σχηματίζουν τὰ σύνορα μεταξὺ Μοραβίας καὶ Σλοβακίας.

Έτσι διακρίνουμε τρεῖς περιοχές: α) τῆς **Βοημίας** πρὸς τὰ δυτικά, β) τῆς **Μοραβίας** στὸ κέντρο καὶ γ) τῆς **Σλοβακίας** πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἡ Βοημία ἀποτελεῖ δροπέδιο, ἡ Μοραβία ἐκτεταμένη πεδιάδα, ποὺ ἐνώνεται πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν οὐγγρικὴ πεδιάδα, καὶ ἡ Σλοβακία τὴν πιὸ ὅγονη καὶ δρεινὴ περιοχὴ τῆς χώρας.

Ύδρογραφία. Κυριότεροι ποταμοὶ εἰναι δὲ **Ἐλβας**, δὲ **Οδερ** καὶ δὲ **Δούναβης** ποὺ σχηματίζει τὸ τμῆμα τῶν συνόρων μὲ τὴν Ούγγαρια. Ἀλλοι ποταμοὶ εἰναι δὲ **Μολδάβας**, παραπόταμος τοῦ **Ἐλβα** στὴ Βοημία, καὶ δὲ **Μοράβας**.

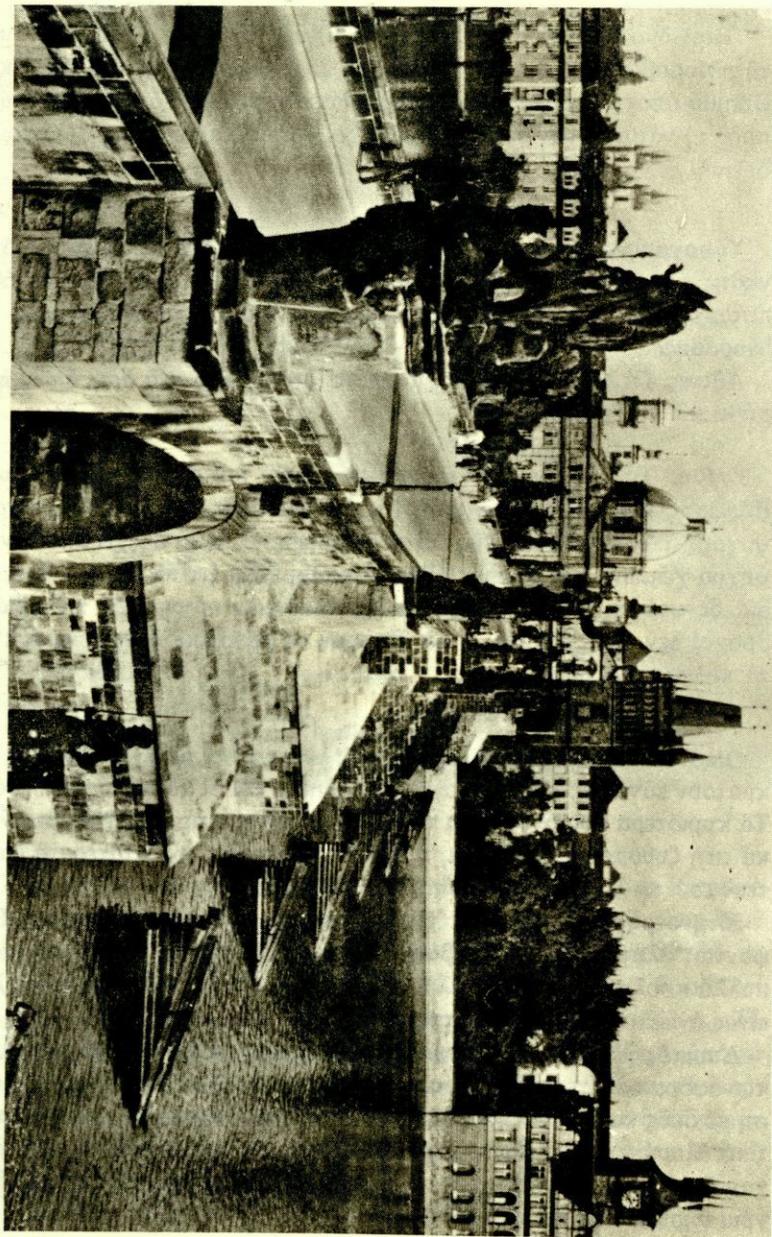
Λίμνες. Οἱ λίμνες εἰναι ἐλάχιστες καὶ βρίσκονται στὰ δρη, δπως ἡ **Σουμάβα** καὶ ἡ **Τάτρα**.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἰναι ἡπειρωτικὸ μεταξὺ τοῦ ὠκεάνειου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ τῆς Ἀνατολικῆς. Ὁ χειμώνας εἰναι πιὸ ψυχρὸς ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ ἀπέχει ἀπὸ τὸν πολὺ ψυχρὸ χειμώνα τῆς Ρωσίας. Τὸ καλοκαίρι εἰναι ζεστό, ἀλλὰ ἡ θερμοκρασία δὲ φτάνει τὸ ὑψος τῆς θερμοκρασίας τῶν οὐγγρικῶν πεδιάδων. Οἱ βροχές δὲν εἰναι πολλές, ἀλλὰ πέφτουν σὲ κανονικὰ διαστήματα, κυρίως τὸ καλοκαίρι.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία. Ἡ γεωργία εἰναι ἀναπτυγμένη. Ἐπικρατοῦν εὐνοϊκὲς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ οἱ πεδιάδες εἰναι εὐφορες. Τὰ κυριότερα προϊόντα εἰναι τὸ κριθάρι, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικὰ στὴ ζυθοποιία, τὸ σιτάρι, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλη, οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτ λα, τὸ λινάρι, δὲ λυκίσκος καὶ τὰ φρούτα.

Κτηνοτροφία — Άλιεια. Ἡ κτηνοτροφία εἰναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται: ἄλογα, χοῖροι, πρόβατα καὶ βοοειδή, κυρίως στὴ Σλοβακία, καὶ πολλὰ πουλερικὰ καὶ κουνέλια στὴ Βοημία. Στὶς μικρὲς βοημικὲς λίμνες εἰναι ἀναπτυγμένη ἡ ἰχθυοτροφία.

Δασικὸς πλούτος. Τὰ δάση καταλαμβάνουν τὸ 1/3 τῆς χώρας. Ἀπὸ τὰ κωνοφόρα ύπερτεροῦν τὰ δάση μὲ πεῦκα, ἐνῶ ἀπὸ τὰ πλατύφυλλα τὰ δάση μὲ δρῦς καὶ φηγούς. Ἡ ἐκμετάλλευσή τους γίνεται μὲ τρόπο συστηματικό. Παράγεται ξυλεία σὲ μεγάλες ποσότητες, ποὺ τροφοδοτεῖ τὴ βιομηχανία χάρτου, κυτταρίνης κ.τ.λ. Μέσα στὰ δάση διατηροῦνται ἀκόμα ἀγρια θηρία, δπως ἡ ἀρκούδα, δὲ ρῆσος (λύγξ), δὲ αἴλουρος, τὰ ἐλάφια, οἱ κάστορες κ.ἄ.

Εἰκ. 19. Άποψη Πράγας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Όρυκτός πλοῦτος. Ή Τσεχοσλοβακία είναι μιά άπό τις σημαντικότερες χώρες της Ευρώπης στό μεταλλευτικό πλοῦτο. Υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα με γαιάνθρακα, λιγνίτη, χρυσό, αργυρό, γραφίτη, σιδηρο, κασσίτερο, ύδραργυρο, κοβάλτιο, νικέλιο, πολύτιμους λίθους και πισουρανίτη, που δίνει τό ουδάνιο άπό τό δποϊο παράγεται ή πυρηνική ένέργεια.

Βιομηχανία. Ή Τσεχοσλοβακία είναι κυρίως βιομηχανική χώρα. Έχει πολλά έργοστάσια που κατασκευάζουν μηχανές, υφάσματα, χαρτί. Αναπτυγμένη είναι έπισης ή υαλουργία και ή βιομηχανία είδων πορσελάνης, δπλων, αυτοκινήτων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Ή Τσεχοσλοβακία έχει ένα άπό τα πυκνότερα συγκοινωνιακά δίκτυα της Ευρώπης. Τό διδικό, σιδηροδρομικό και ποταμοπλοϊκό δίκτυο είναι άναπτυγμένα. Έπισης είναι άναπτυγμένη ή αεροπορική συγκοινωνία. Οι ποταμοί και οι έσωτερικές διώρυγες ένωνουν τή χώρα με τόν Εδεσινο πόντο και τή Βόρεια θάλασσα.

Έμποριο. Έξαγει σε δριστη ποιότητα βιομηχανικά προϊόντα κάθε μορφής και εισάγει πρώτες διατάξεις, βαμβάκι, μαλλί, έλαστικό κόμμι, πετρέλαιο κ.τ.λ.

Πολιτική έξέταση. Οι κάτοικοι είναι Τσέχοι και Σλοβάκοι, σλαβικής καταγωγής, που έγκαταστάθηκαν έκεινη κατά τόν 5ο αιώνα. Ήταν ύποταγμένοι στον Γερμανούς ή Αυστριακούς για 1.100 έτη. Τό 1918 άπετέλεσαν άνεξάρτητο κράτος.

Πόλεις. Ή **Πράγα** είναι πρωτεύουσα και βρίσκεται στίς δυτικές τού Μολδάβα ποταμού. Είναι σπουδαίο ποτάμιο λιμάνι και βιομηχανική πόλη. Έχει μεγαλοπρεπή δημόσια κτίρια, Πανεπιστήμιο και δλλα έπιστημονικά και καλλιτεχνικά ίδρυματα. Άλλες πόλεις είναι: **Μπρατισλάβα**, ποτάμιο λιμάνι στό Δούναβη, **Μπρνό**, βιομηχανικό κέντρο, **Πίλσεν**, κέντρο ζυθοποίίας και πολεμικής βιομηχανίας (έργοστάσια ΣΚΟΝΤΑ), **Κάρλομπαντ** και **Μάριενμπατ**, περίφημες λουτροπόλεις.

Γενική έπισκόπηση και συμπεράσματα Ή μορφή τού έδαφους τής Κεντρικής Ευρώπης είναι περίπλοκη.

- Στό Νότο είναι ή δροσειρά τῶν **Άλπεων**.
- Στό κέντρο είναι οι πεδιάδες, που έγιναν άπό τις προσχώσεις, και τά

λεκανοπέδια ή βαθύπεδα πού τὰ πλαισιώνουν οἱ δροσειρὲς τῆς πρωτογενοῦς περιόδου.

γ) Στὸ Βορρὰ βρίσκεται μιὰ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ σχηματίστηκε ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὸν καινοζωικὸν αἰώνα.

Συγκεντρώνονται λοιπὸν στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη δλα τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς μορφῆς τοῦ ἐδάφους: οἱ ψηλές, ἀπόκρημνες καὶ ἀπότομες δροσειρὲς τῆς Νότιας Εὐρώπης, τὰ παλαιὰ δρη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ τεράστιες πεδιάδες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Κάθε περιοχὴ παίζει καὶ ἔνα ιδιαίτερο ρόλο στὴν δλη ἀνάπτυξη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Α' Οἱ Ἀλπεις: α) μὲ τὴν ἄφθονη καὶ ἔξαιρετικὴ βοσκὴ ποὺ ἔχουν οἱ πλαγιές τους, β) μὲ τὴν ὑπέροχη φύση τους, γ) μὲ τοὺς καταρράκτες τους, συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας κτηνοτροφικῶν εἰδῶν, τοῦ τουρισμοῦ καὶ στὴν παραγωγὴ ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας.

Β' Ἡ κεντρικὴ περιοχή, μὲ τὶς βαθιές καὶ ειδφορες κοιλάδες (Ρήνου, Ἐσσεν, Βοημίας κ.ἄ.) καὶ τὰ δάση (Μέλας Δρυμός, δάση Βοημίας κ.τ.λ.), συντελεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – δασοκομίας καὶ τῆς βιομηχανίας χάρη στὸν πλούσιο δρυκτὸν πλοῦτο (ιόλυβδος, ἀργυρος, χαλκός, δινθρακας κ.τ.λ.).

Γ' Οἱ βόρειες πεδινὲς περιοχές, χάρη στὸ πλούσιο ἔδαφος καὶ ὑπέδαφός τους (ποτάσσα, πετρέλαιο, λιγνίτης, δινθρακας κ.τ.λ.), συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – κτηνοτροφίας καὶ βιομηχανίας.

Ἡ πεδιάδα αυτή, οἱ κοιλάδες τῶν Ἀλπεων, οἱ διάφορες διλλες κοιλάδες καὶ τὰ βαθύπεδα, καθὼς καὶ τὸ ποτάμιο σύστημα, ἐπιτρέπουν τὴν εκδολὴ ἐπικοινωνία τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς ζώνης αυτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικό (ἀνάπτυξη συγκοινωνίας ἐσωτερικοῦ – ἔξωτερικοῦ, σιδηροδρομική, ποταμοπλοϊκή, ἀεροπορική, ναυσιπλοϊκή).

Ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη εἶναι ἀκόμη μιὰ ἐνδιάμεση ζώνη ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν λαῶν. Ἀρχικὰ στὴν περιοχὴν αυτὴν ἐγκαταστάθηκαν οἱ Γερμανοί, μεταξὺ Ἐλβα καὶ Ρήνου, καὶ ξαπλώθηκαν ἀργότερα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Ἐσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία, στὴ Βαλτική.

Κατὰ τὸ Μεσαίωνα ἔφτασαν στὸν Ἐλβα οἱ Σλάβοι ποὺ σιγὰ σιγὰ διώχτηκαν καὶ παρέμειναν μόνο στὸ κέντρο τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, στὴ Βοημία καὶ Σλοβακία.

Αποτέλεσμα τῶν ἀναταραχῶν αὐτῶν ἡταν ἡ μεγάλη ἀστάθεια τῶν συνόρων, δπως συνέβη καὶ κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεταβολὴ τῶν συνοριακῶν στοιχείων τῶν κρατῶν, ἔγιναν καὶ μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμοῦ. Δέκα ἑκατομμύρια Γερμανοί ἐκτοπίστηκαν ἀπὸ τὴν Πολωνία, Βοημία καὶ τὰ Βαλτικά κράτη. Τὸ τμῆμα αὐτὸς ἀκόμα καὶ σήμερα εἶναι μιφρασμένο στὴ Δύση καὶ Ἀνατολὴ μὲ διάφορα πολιτικοοικονομικὰ συστήματα. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τοῦ σημερινοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ συναγωνίζονται τοὺς Ἀγγλοσάξωνες καὶ τοὺς Βορειοαμερικανούς.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Μὲ τὸν τίτλο αὐτὸ δέξετάζουμε τὸ βρεταννικὸ ἀρχιπέλαγος, τὴ Γαλλία, τὸ Βέλγιο, τὴν Ὀλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο.

Α. Θαλάσσια περιοχή. Οἱ θάλασσες τῶν περιοχῶν αὐτῶν εἶναι ἀβαθεῖς. Ὁ πυθμένας τους, κυρίως στὴ Βόρεια θάλασσα, εἶναι γεμάτος ἀπὸ ζῶνες ἀμμούν, ποὺ ἀποτελοῦν σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴ ναυσιπλοΐα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν γίνονται ισχυρὲς παλίρροιες μὲ ἀποτέλεσμα ἡ θάλασσα νὰ κατακλύζει τὶς χαμηλές ἀκτὲς καὶ νὰ φτάνει ὡς τὶς κοιλάδες τῶν ποταμῶν. Ἐτσι δημιουργήθηκαν λιμάνια στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ξηρᾶς καὶ σὲ ἀπόσταση 80–100 Km ἀπὸ τὰ παράλια (Λονδίνο, Ἀμβούργο). Τὸ νερὸ ποὺ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρά, στὶς ἀκτὲς τῆς Βόρειας θάλασσας φτάνει τὰ 2–6 μ., ἐνῶ στὸ Κάρδιφ τὰ 11 μέτρα. Οἱ θαλάσσιες αὐτὲς περιοχὲς ἀποτελοῦν ἔνα τεράστιο ἰχθυοτροφεῖο, δπου ἀλιεύονται κάθε χρόνο μεγάλες ποσότητες ἀπὸ βακαλάους, μορούνες, τόνους, γλῶσσες, ρέγγες, σαρδέλες κ.ἄ.

Β. Πεδιάδες. Οἱ πεδιάδες καταλαμβάνουν τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὴ Βόρεια Γαλλία καὶ συνεχίζονται πρὸς τὸ Βέλγιο, Ὀλλανδία, Γερμανία κ.τ.λ. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ τους μιλήσαμε στὰ γενικὰ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Προσθέτομε δτὶ τὸ ὑπέδαφός τους ἀποτελεῖται ἀπὸ θαλάσσιες προσχώσεις, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴ δευτερογενὴ ἢ τριτογενὴ περίοδο, ἐνῶ τὰ ἐπιφανειακὰ στρώματά τους εἶναι σχηματισμοὶ ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο.

Γ. Τὰ δρη ἀποτελοῦνται ἀπὸ χαμηλές κορυφὲς ποὺ οἱ περισσότερες εἰλαινοὶ ἐπίπεδες καὶ σκεπάζονται ἀπὸ στέπες ἢ μέτριες βοσκές. Τὰ δρη αὐτὰ σχηματίστηκαν κατὰ τὸν παλαιοζωικὸ αἰώνα.

Έκταση: 547.026 Km²

Πληθυσμός: 51.700.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Παρίσι, με 7.440.000 κατ. (Παρίσι - Προάστεια)

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Νόμισμα: Φράγκο

Θέση - Σύνορα. Η Γαλλία βρίσκεται στὸ δυτικὸ μέρος τῆς Εύρωπης, βόρεια τῆς Ισπανίας καὶ σὲ ίση περίπου ἀπόσταση ἀπὸ τὸν Ισημερινὸ καὶ τὸ Βόρειο Πόλο.

Συνορεύει: Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Ἰταλία, Ἐλβετία καὶ Γερμανία, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν Γερμανία, Λουξεμβούργο, Βέλγιο καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν θάλασσα τῆς Μάγχης, πρὸς τὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὥκεανό, πρὸς τὰ νότια δρίζεται ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν Μεσόγειο θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ κυριότερο χαρακτηριστικὸ εἶναι διτὶ ὑπάρχει στὸ κέντρο τῆς χώρας ἓνα μεγάλο γρανιτικὸ δροπέδιο μὲ ὅψος 800–1000 μ. (Κεντρικὰ δρη). Τὸ κεντρικὸ δροπέδιο περιβάλλει ἡφαιστειογενὴ ὑψώματα ποὺ ἡ ψηλότερή τους κορυφὴ εἶναι τὸ Σανσύ (1.886 μ.). Τὸ δροπέδιο αὐτὸ ἔχει ἐκταση 80.000 Km² καὶ ἀποτελεῖ κατὰ κάποιο τρόπο τὸ νδραγωγεῖο τῆς Γαλλίας. Σχεδὸν δλοι οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς Γαλλίας τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ δρη. Πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τὸ κεντρικὸ δροπέδιο ἐνώνεται μὲ τὰ δρη τῆς Βρεταννῆς καὶ τὰ δρη τῆς Νορμανδίας. Πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μὲ δροσειρές καὶ δροπέδια ἐνώνονται τὰ Κεντρικὰ δρη μὲ τὰ Βόσγια δρη καὶ τὸ δροπέδιο τῆς Λωραίνης. Πρὸς τὰ νότια καὶ ἀνατολικὰ κλείνουν τὸ γαλλικὸ δροπέδιο ψηλές δροσειρές, δπως τὰ Πυρηναῖα, ποὺ βρίσκονται στὰ ισπανικὰ σύνορα καὶ φτάνουν στὸ ὅψος τῶν 2.500 μ. ἔως 3.500 μ., καὶ οἱ Ἀλπεῖς, ποὺ βρίσκονται στὰ ιταλικὰ σύνορα μὲ ψηλότερη κορυφὴ τους τὸ Λευκό δρος (4.810 μ.) πάνω στὸ γαλλικὸ ἔδαφος. Πρὸς τὰ βόρεια τῶν Ἀλπεων ἀπλώνεται σὲ σχῆμα τόξου ἡ δροσειρὰ τοῦ Ιούρα ποὺ φτάνει τὰ 1.600–1.800 μ. ὅψος.

Πεδινὴ περιοχή. Πρὸς τὸ νότιο, τὸ δυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τοῦ δροπεδίου ἀπλώνονται οἱ πεδιάδες τοῦ Γαρούνα, τοῦ Λείγηρα καὶ τῶν παραποτάμων τους, καθὼς καὶ τὸ λεκανοπέδιο τοῦ Παρισιοῦ ποὺ διασχίζει δ

Χάρτης 18. Γεωμορφολογικός χάρτης Γαλλίας

ποταμὸς Σηκουάνας. Πρός τὰ ἀνατολικὰ εἶναι ἡ κοιλάδα τοῦ Σῶν καὶ νοτιότερα τοῦ Ροδανοῦ. Ὁλες οἱ πεδιάδες εἶναι εὐφορες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Γαρούνα, διου ὑπάρχουν ἀμμώδεις ἄγονες ἐκτάσεις ποὺ λέγονται **Λάνδεις**.

‘Υδρογραφία. Ποταμοί. Τὸ γαλλικὸν ἔδαφος τὸ διαρρέον πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ δρη καὶ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τις πηγές, τὶς βροχές καὶ τὰ παροδικὰ χιόνια. **Ο Ροδανὸς** μόνο τροφοδοτεῖται ἀπὸ τοὺς παγετῶνες τῶν Ἀλπεων. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ εἶναι: **ὁ Ρήνος, Μοζέλλας, Μόζας, Μάρνης, Σηκουάνας, Λείγηρας, Γαρούνας, Ροδανὸς καὶ Σῶν**, ποὺ ἐνώνεται μὲ τὸ Ροδανό. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς εἶναι ἥρεμοι καὶ πλωτοὶ στὰ μεγαλύτερα τμῆματά τους. Ἀκόμα χάρη στὴ σύνδεσή τους μὲ διώρυγες ἐνώνεται ἡ Μεσόγειος μὲ τὴ Μάγχη (διώρυγα Νάντης – Βρέστης), τὸν Ἀτλαντικὸν (διώρυγα Ροδανοῦ – Γαρούνα) καὶ μὲ τὸ Ρήνο.

Λίμνες. Η Γαλλία δὲν έχει μεγάλες λίμνες. 'Ανήκει σ' αυτή τὸ νότιο τμῆμα τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. 'Επίσης ἡ μεγαλύτερη λίμνη της εἶναι ἡ λίμνη τοῦ Μπουρζέ (45 Km² ἑκταση).

Άκτες. Η Γαλλία σχηματίζει ἀκανόνιστο ἔξαγωνο ποὺ περιβρέχεται ἀπὸ τις τρεῖς πλευρές του. Οἱ ἀκτὲς τῆς Γαλλίας ἐκτείνονται σὲ μῆκος 2.700 Km. Τὸ μεγαλύτερο μῆκος τους βρίσκεται στὸν Ἀτλαντικὸ ὥκεανό. Η ἀκτὴ ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴ Βόρεια θάλασσα εἶναι ἀμμώδης καὶ γεμάτη θλη. Η θάλασσα σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴν εἶναι ἀβαθής. Τὰ κυριότερα λιμάνια αυτῆς τῆς ἀκτῆς εἶναι τῆς Δουγκέρκης καὶ τοῦ Καλαί. Στὴ Μάγχη σχηματίζονται δύο μεγάλες χερσόνησοι, τοῦ Χερβούργου καὶ τῆς Βρεταννῆς. Στὴν περιοχὴν αὐτὴ σχηματίζονται τὸ λιμάνι τῆς Χάβρης, ὁ κόλπος τοῦ Σηκουάνα, τὸ λιμάνι τοῦ Χερβούργου, ὁ κόλπος τοῦ Σαιν-Μαλό καὶ ὁ βαθὺς γραφικὸς κόλπος τῆς Βρέστης. Στὸν κόλπο τοῦ Σαιν-Μαλό καὶ στὸ μυχὸ ποὺ λέγεται Σαιν-Μισέλ, τὰ νερὰ κατὰ τὴν παλίρροια ὑψώνονται ὡς τὰ 15 μέτρα καὶ ἀποσύρονται ἕως τὰ 7 Km. Οἱ ἀκτὲς τῆς Βρεταννῆς εἶναι βραχώδεις καὶ διασχίζονται ἀπὸ στόμια ποταμῶν καὶ ἀπὸ μικροὺς κόλπους γεμάτους ἀπὸ νησιά καὶ νησάκια. Στὸν Ἀτλαντικὸ σχηματίζονται τὰ λιμάνια τῆς Νάντης καὶ τοῦ Μπορντώ. Στὴ Μεσόγειο, οἱ ἀκτὲς πρὸς τὰ Πυρηναῖα εἶναι ἀμμώδεις καὶ χαμηλές καὶ πλαισιώνονται ἀπὸ μικρές λίμνες, οἱ ὑπόλοιπες εἶναι βραχώδεις μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Τὸ σπουδαιότερο λιμάνι τῆς Μεσογείου εἶναι ἡ Μασσαλία. Άλλο λιμάνι εἶναι ἡ Τουλόν.

Κλίμα. Η Γαλλία ἀνήκει στὴν εδέκρατη ζώνη καὶ τὸ κλίμα τῆς ποικίλλει στὶς διάφορες περιοχὲς ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόστασή τους ἀπὸ τὴ θάλασσα. Η περιοχὴ πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ πρὸς τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης ἔως τὸ Βέλγιο ἔχει κλίμα ὠκεάνειο. Η περιοχὴ αὐτὴ τῆς Ἀτλαντικῆς ζώνης δέχεται βροχὲς σχεδὸν δλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους. Η παραλιακὴ περιοχὴ τῆς Μεσογείου εἶναι ἀνοιχτὴ στὶς θαλάσσιες ἐπιδράσεις καὶ ἔχει κλίμα μεσογειακὸ μὲ πολὺ ἡπιο χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ βρίσκεται ἡ «Κυανὴ ἀκτὴ» μὲ κέντρο τὴ Νίκαια, δπου καὶ τὸ χειμώνα δούρανδς εἶναι καθαρὸς καὶ ἡ θάλασσα ἡρεμη καὶ γαλανή.

Τέλος τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα, δηλαδὴ οἱ περιοχές, δπου βρίσκονται τὰ κεντρικὰ δρη, οἱ Γαλλικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Βόσιγια, ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικὸ μὲ πολλές βροχὲς καὶ ἄφθονα χιόνια τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Γαλλία εἶναι χώρα μὲ ἀναπτυγμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ 45% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀ-

σχολούνται μὲ αὐτές. Τὸ 70% ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς εἶναι καλλιεργήσιμα. Ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικοὶ τρόποι καὶ μηχανικὰ μέσα στὴν καλλιέργεια.

Παράγονται: Κρασί (Βουργουνδίας – Καμπανίας), σαμπάνια, πατάτες, δσπρια, ζαχαρότευτλα καὶ μεγάλες ποσότητες δημητριακῶν. Στὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου εύδοκιμεῖ ἡ ἐλιά. Παράγει ἐπίσης μεγάλες ποσότητες φρούτων. Καλλιεργεῖται ἀκόμα ἡ μουριά γὰ τὴ σηροτροφία, τὸ καννάβι, δὲ καπνός κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδή, ἄλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα σὲ ἑκτεαμένα λιβάδια. Ἀκμάζει ἡ πτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ σηροτροφία.

Τὰ κτηνοτροφικά τῆς προϊόντα ἔχουν παγκόσμια φήμη, δπως τὸ τυρί Ροκφόρ κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ Μεσόγειο (σαρδέλες, ρέγγες, βακαλάος).

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση σκεπάζουν τὰ 18% τοῦ ἐδάφους τῆς ἀλλὰ ἡ ἔυλεία ποὺ παράγεται ἀπ’ αὐτὰ δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

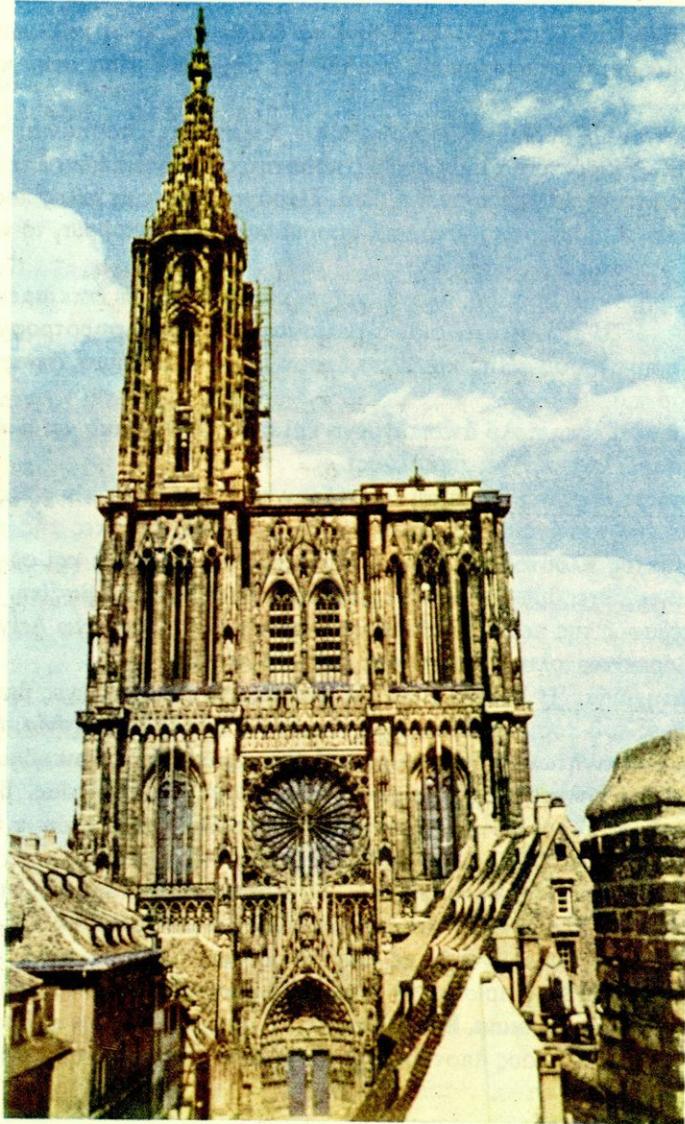
Ορυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Γαλλία δὲν ἔχει πολλὰ ὀρυκτά καὶ σὲ μεγάλες ποσότητες, ἔχει δῆμος πλούσια κοιτάσματα μὲ σίδηρο καὶ βωξίτη. Ἐπίσης τὸ ὑπέδαφός τῆς περιέχει λιθάνθρακα στὴν περιοχὴ τοῦ δυνατοῦ Λείγηρα καὶ στὰ βορειοανατολικά, κοντὰ στὰ βελγικὰ σύνορα.

Βιομηχανία. Ἡ Γαλλία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀναπτυγμένες βιομηχανικὰ χῶρες τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ σιδηροβιομηχανία, ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων, ἡ ὑφαντουργία, ἡ βιομηχανία τοῦ φυσικοῦ μεταξιοῦ, τῶν εἰδῶν πολυτελείας, ἀρωματοποιίας, οἰνοπνευματοποιίας, βυρσοδεψίας, εἰδῶν πορσελάνης, δαλουργίας, ἡλεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Ἡ Γαλλία διαθέτει τὸ τελειότερο δδικό δίκτυο τοῦ κόσμου καὶ μεγάλο σιδηροδρομικό. Τὸ ποταμοπλοϊκὸ δίκτυο φτάνει τὶς 15.000 Km. Ἐξαιρετικὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ ἀτμοπλοϊκὴ καθὼς καὶ ἡ ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνία μὲ δῦλο τὸν κόσμο.

Τουρισμός. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ μεγαλύτερο τουριστικό κέντρο τοῦ κόσμου. Οἱ πόλεις **Νίκαια**, **Βισύ**, **Ντωβίλ** κ.ἄ. συγκεντρώνουν πλῆθος ξένων καὶ δὲ τουρισμός τους ἀποτελεῖ σπουδαῖο κλάδο τοῦ ἑθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Γαλλίας.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Γάλλοι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Κέλτες καὶ τοὺς Γαλάτες, ποὺ ἐγκαταστάθηκαν στὴ Γαλλία γύρω στὰ 600 π.Χ. Αὐτοὶ ἤλθαν

Εἰκ. 20. Ἡ Μητρόπολη τοῦ Στρασβούργου

σε ἐπιμειξία μὲ τοὺς Ρωμαίους, Γότθους καὶ Φράγκους.

Ἡ γλώσσα τοὺς, ἡ Γαλλική, εἶναι ἀπὸ τις πιὸ ἔξελιγμένες καὶ πλούσιες γλῶσσες. Στὸ θρήσκευμα εἶναι Καθολικοί, ἐκτὸς ἀπὸ λίγους Διαμαρτυρόμενους, Ὁρθόδοξους καὶ Ἐβραίους.

Πόλεις. Παρίσι. Εἶναι κτισμένη πάνω στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα, δπου ὑπάρχουν 30 γέφυρες γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Τὸ κέντρο τῆς πόλεως, τὸ Ἀστυ, βρίσκεται σὲ νησάκι τοῦ Σηκουάνα. Τὸ Παρίσι εἶναι ἡ ὥραιότερη πόλη τοῦ κόσμου καὶ στολίζεται μὲ πολλὰ καλλιτεχνικὰ κτίσματα, δπως εἶναι τὸ περίφημο μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ἡ ἀψίδα τοῦ Θριάμβου, τὸ Πάνθεο, ἡ Ὀπερα, δ πύργος τοῦ Ἀιφελ καὶ ἄλλα. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς Γαλλίας καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πνευματικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Τὸ Πανεπιστήμιο του, Πανεπιστήμιο τῆς Σορβόνης, δπως λέγεται, εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδρύθηκε τὸ 1.200 μ.Χ. Τὸ Παρίσι εἶναι μεγάλος συγκοινωνιακὸς κόμβος.

Ἡ Σαΐν—Ἐπιὲν εἶναι μεταλλουργικὸ κέντρο. Ἡ Λυών εἶναι βιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο, γνωστὴ ἀπὸ τὰ περίφημα μεταξωτά της. Ντιζόν, Στρασβούργο, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Ἀλσατίας. Νανσύ, Μέτς, Βερντέν, Λέμς, Σεντάν, Ἀμιένη, δνομαστὲς ἀπὸ τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμο. Λιλη, ὑφαντουργικὸ κέντρο. Δουγκέρκη μὲ τεχνητὸ λιμάνι. Καλαί στὸ στενὸ τῆς Μάγχης μὲ τεχνητὸ λιμάνι. Ρουέν μὲ ποτάμιο λιμάνι στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα. Χάβρη, Χερβούργο, Βρέστη, σπουδαῖα λιμάνια στὸν Ἀτλαντικό. Νάντη, στὶς ἐκβολές τοῦ Λείγηρα, Μπορντώ, μὲ θαυμάσιο ποτάμιο λιμάνι στὸ Γαρούνα, γνωστὴ ἀπὸ τὸ κρασὶ «Μπορντώ». Μπιάριτς, στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Γαλλίας καὶ σπουδαία λουτρόπολη. Τουλούζη, γεωργικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο. Μομπελιέ.

Στὴ Γαλλία ὑπάρχουν πολλὰ κρατικὰ καὶ ἴδιωτικὰ Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα. Σ' αὐτὰ φοιτοῦν πολλὲς χιλιάδες Γάλλων καὶ ξένων φοιτηῶν.

MONAKO

Στὰ ἀνατολικὰ τῆς Κυανῆς ἀκτῆς βρίσκεται τὸ μικρὸ ἀνεξάρτητο κράτος τοῦ Μονακό, Πριγκιπάτο μὲ ἕκταση 1,5 Km². Τὰ ἐσοδά του προέρχονται ἀπὸ τὸν Τουρισμὸ καὶ τὸ Καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο.

Οι κάτοικοι μιλοῦν τή Γαλλική γλώσσα. Άνωτατος δρχοντας είναι ό πριγκιπας τοῦ Μονακό. Έχει τρεῖς κωμοπόλεις: **Τὸ Μονακό**, τήν **Λακονταμίν** και τὸ **Μόντε Κάρλο**. Κάτοικοι 20.000.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Έκταση: 2.586 Km²

Πληθυσμός: 350.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λουξεμβούργο μὲ 90.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ

Γλώσσα: Γερμανική, Γαλλική

Τὸ Λουξεμβούργο είναι σὲ έκταση ἵσο περίπου μὲ τήν Αττική. Βρίσκεται στὰ δυτικὰ τοῦ Μοξέλα και συνορεύει μὲ τή Γαλλία. Τὸ βόρειο τμῆμα του είναι φτωχό. Τὸ νότιο είναι εδφόρο και περιέχει πλούσια μεταλλεῖα σιδήρου και γαιάνθρακα. Γι' αὐτὸ έχει ἀναπτυγμένη μεταλλουργική βιομηχανία. Έπίσης έχει βιομηχανία δερμάτων, καπνοῦ κ.ἄ.

Τὸ κλίμα είναι ήπειρωτικό.

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ή γεωργία και ή κτηνοτροφία είναι ἀναπτυγμένες. Παράγονται δημητριακά και ζαχαρότευτλα. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἀμπέλι. Έκτρέφονται πρόβατα, χοῦροι και βοοειδή.

Συγκοινωνία. Έχει πυκνὸ σιδηροδρομικό και δδικό δίκτυο.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Στήν παλαιὰ ἐποχὴ ἦταν μικρὸ γερμανικὸ κράτος. Είναι ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὸ 1867.

Οι κάτοικοι είναι γερμανικῆς καταγωγῆς.

ΒΕΛΓΙΟ

Έκταση: 30.513 Km²

Πληθυσμός: 9.710.000 κατ.

Πολίτευμα: Βασιλευόμενη Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βρυξέλλες μὲ 1.450.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γαλλική, Φλαμανδική

Νόμισμα: Βελγικὸ φράγκο

Θέση — Σύνορα. Βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας καὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας. Συνορεύει πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν Ὀλλανδία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Γερμανία καὶ τὸ Λουξεμβούργο, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Γαλλία καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὴν Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τοῦ Βελγίου παρουσιάζει μιὰ κλίση ἀπὸ τὰ νοτιοανατολικὰ πρὸς τὰ βορειοδυτικά, δπου βρίσκονται τὰ παράλια τῆς πρὸς τὴν Βόρεια θάλασσα καὶ τὰ Ὀλλανδικὰ σύνορα. **Διαιρεῖται σὲ τρεῖς φυσικὲς περιοχές:**

α) **Τὴν ὁρεινὴν περιοχὴν τῶν Ἀρδεννῶν**, ποὺ εἶναι προέκταση τῶν Κεντρικῶν ὁρέων πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἡ ὁρεινὴ αὐτὴ περιοχὴ κατέχει τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τοῦ Βελγίου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δροπέδια καὶ χαμηλὰ δρη, ποὺ ἡ ψηλότερη κορυφή τους μόλις φτάνει τὰ 692 μ.

β) **Τὸ μέσον Βέλγιο.** Ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὶς Ἀρδέννες ἀπὸ τὸν ποταμὸ **Μόζα** καὶ ἀπλώνεται ὡς τὸν ποταμὸ **Ἐσκώ**. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολὺ εὔφορες πεδιάδες ποὺ τὸ μέσον ὄψις τους δὲν ξεπερνᾶ τὰ 100 μέτρα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ὑπάρχουν πολλοὶ λόφοι ποὺ τὸ ὄψις τους δὲν ξεπερνᾶ τὰ 200 μέτρα.

γ) **Κάτω Βέλγιο.** Τὸ Κάτω Βέλγιο κατέχει τὴν βορειοδυτικὴν περιοχὴν, μετὰ τὸν ποταμὸ **Ἐσκώ**. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ ἐκτεταμένη πεδιάδα, πού, δσο προχωρεῖ πρὸς τὴν θάλασσα, χαμηλώνει καὶ καταντᾶ στὰ παράλια νὰ ἔχει ὄψις 20 μέτρα.

Ἀκτογραφία. Τὰ παράλια τοῦ Βελγίου εἶναι πολὺ χαμηλά. Κατὰ τὶς πολύρροιες, δταν ἡ στάθμη τῆς θάλασσας ἀνέρχεται, τὸ ἀπίπεδο τῆς ξηρᾶς εἶναι χαμηλότερο ἀπὸ αὐτὴ. Τότε θὰ πλημμύριζε ἡ ξηρὰ ἀπὸ τὰ θαλάσσια νερά, δν δὲν τὴν προστάτευαν σειρὲς ἀπὸ φυσικοὺς ἀμμόλοιφους (θῖνες) ἢ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα (προκυμαῖς). Ἡ μεγάλη ποσότητα τῆς λεπτῆς ἀμμοῦ, ποὺ ὑπάρχει στὰ παράλια, παρασύρεται ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους πρὸς τὸ ἐσωτερικό. Γιὰ νὰ προστατεύεται τὸ ἐσωτερικὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀμμοῦ, δημιουργήθηκαν σειρὲς ἀπὸ πυκνόφυλλα δέντρα ποὺ προφυλάσσουν ἀπὸ τοὺς ἀνέμους.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Κανένας ἀξιόλογος ποταμὸς δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸ Βέλγιο. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ ποὺ διασχίζουν τὴν χώρα εἶναι: δ **Μόζας**, δ **Ἐσκώ** ἢ **Σκάλδος** καὶ δ **Υζέρ**. Πηγάζουν ἀπὸ τὴν Γαλλία καὶ ρέουν ἡρεμα. εἶναι πλωτοὶ καὶ συνδέονται μεταξὺ τους μὲ διώρυγες.

Χάρτης 20. Βέλγιο

Κλίμα. Τὸ κλίμα τοῦ Βελγίου εἶναι ἀρκετὰ ψυχρὸ καὶ ὑγρό. Ὁ χειμῶνας ἔχει μεγάλη διάρκεια καὶ ἀλλάζει στὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας. Εἶναι ἡπιότερος στὶς δυτικές περιοχές, κοντά στὰ γαλλικὰ σύνορα, καὶ γίνεται ψυχρότερος πρὸς τὶς βόρειες περιοχές, στὰ παράλια καὶ στὴν περιοχὴ τῶν Ἀρδεννῶν. Τὸ καλοκαίρι ἔχει μικρὴ διάρκεια καὶ εἶναι γενικὰ δροσερό.

Εἰκ. 21. Θίνες σε άκτη της Β. Θάλασσας

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Τά έδαφη του Βελγίου είναι εδφορα, έκτος από τα έδαφη της περιοχής του δυναντί Βελγίου που είναι φτωχά. Και στήν περιοχή δυμώς αυτή υπάρχουν ενφορες κοιλάδες με κλίμα ηπιότερο. Ή σπουδαιότερη άπο αυτές είναι ή κοιλάδα της **Μαιζης**. Παράγονται δημητριακά σε μεγάλες ποσότητες, δλλά δὲν επαρκούν στις άναγκες της χώρας. Καλλιεργούνται έπισης οι πατάτες, τὸ λινάρι καὶ τὰ ζαχαρότευτλα. Στά τεχνητά λιβάδια και στά φυσικά βοσκοτόπια έκτρεφονται πολλά γιδοπρόβατα, άγελάδες, χοίροι και λλογα (**Φλάνδρας**). Επίσης είναι άναπτυγμένη ή πτηνοτροφία και ή μελισσοκομία. Ή άλιεία είναι άρκετά άναπτυγμένη και γίνεται με τέλεια μέσα. Κέντρο άλιείας είναι ή Οστάνδη.

'Ορυκτός πλοῦτος. Τό Βέλγιο έχει πλούσια κοιτάσματα με γαιάνθρακα στούς πρόποδες του δροπεδίου. Τά γαιανθρακοφόρα αυτά στρώματα άπλωνται και πρός τή Γαλλία (περιοχή Λίλης-Καλαι) και πρός τή Γερμανία. Υπάρχουν έπισης κοιτάσματα με σίδηρο, ψευδάργυρο, σφαλερίτη, γύψο και λατομεῖα με μάρμαρα.

Βιομηχανία. Τό Βέλγιο είναι κυρίως βιομηχανικό κράτος. Αυτό έξηγει και τήν πυκνότητα του πληθυσμού της χώρας (300 κάτοικοι σε κάθε ένα Km²). Οι σπουδαιότερες βιομηχανίες του είναι: ή σιδηροβιομηχανία (παραγωγή χυτοσιδήρου και χάλυβα), ή κατασκευή μηχανῶν, οι βιομηχανίες χημικῶν προϊόντων, φαρμάκων, χρωμάτων, ύαλουργίας, ύφαντουργίας, μεταξωτῶν κ.τ.λ. Ήξάγει κατεργασμένο σίδηρο, γαιάνθρακα, ύφασματα και δλλα βιομηχανικά ειδη. Είσαγει ειδη διατροφῆς και δημητριακά.

Συγκοινωνία. Η συγκοινωνία είναι πολὺ άναπτυγμένη. Τό Βέλγιο διαθέτει τό πυκνότερο σιδηροδρομικό δίκτυο της Ευρώπης και τοῦ κόσμου. Τό δικό δίκτυο είναι και αυτό έκτεταμένο. Επίσης διαθέτει και τό ποταμοπλοϊκό δίκτυο πού με τίς διώρυγες έγινε τέλειο.

Πολιτική έξέταση. Τό Βέλγιο έγινε άνεξάρτητο κράτος τό 1831. Παλιότεροι κάτοικοι του ήταν οι Κέλτες. Τό Βέλγιο τό είχαν καταλάβει διαδοχικά οι Ρωμαῖοι, οι Φράγκοι, οι Αυστριακοί, οι Ισπανοί και οι Γάλλοι. Από τό 1815-1831 ήταν ένωμένο με τήν Όλλνδια. Οι Βέλγοι χωρίζονται σε δύο φυλές: τους **Φλαμανδούς** πού μιλοῦν τή Φλαμανδική, κατοικοῦν στά πεδινά και έχουν γερμανική καταγωγή, και τους **Βαλλόνους** πού μιλοῦν τή γαλλική, κατοικοῦν στήν περιοχή τῶν Άρδεννῶν και έχουν γαλλική καταγωγή.

Πόλεις Βρυξέλλες. Είναι βιομηχανικό, οίκονομικό και πνευματικό κέντρο: βρίσκεται στις δυτικές του ποταμούς **Σέν** και είναι κόμβος δδικῶν, σιδηροδρομικών και αεροπορικών συγκοινωνιών. **Αμβέρσα**, είναι το πρώτο λιμάνι της χώρας και άπο τα μεγαλύτερα του κόσμου: συνδέεται με τις Βρυξέλλες χάρη σε διώρυγα που έχει μήκος 30 Km και είναι κτισμένη στη δεξιά δυτική του Έσκω. **Γάνδη**, είναι έμπορική και βιομηχανική πόλη και σπουδαίο ποτάμιο λιμάνι στον Έσκω. συνδέεται με διώρυγες με δλα τα έμπορικά κέντρα του Βελγίου. **Λιέγη**, βρίσκεται στις δυτικές του Μόζα. **Οστάνδη**, είναι παραθαλάσσια πόλη και έχει πυκνή συγκοινωνία με την **Αγγλία**.

~~ΟΛΛΑΝΔΙΑ~~

Έκταση: 40.844 Km²

Πληθυσμός: 13.330.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Αμστερνταμ με 866.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Όλλανδική, μοιάζει με τη Γερμανική

Νόμισμα: Γκοδλάντεν

Θέση—Σύνορα. Η Όλλανδία κατέχει τό βορειοδυτικό τμήμα άπό τό μεγάλο βόρειο βαθύπεδο της Ευρώπης. Συνορεύει πρός τα άνατολικά με τη Γερμανία, πρός τα νότια με το Βέλγιο και πρός τα δυτικά και βόρεια βρέχεται άπό τη Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τού έδαφους. Τό έδαφος της Όλλανδίας άποτελεῖται άπό μιά μεγάλη πεδιάδα που χαμηλώνει συνέχεια άπό τό έσωτερικό πρός τα παράλια. Έτσι ένα μέρος άπό τις παραθαλάσσιες περιοχές βρίσκεται χαμηλότερα άπό τό έπίπεδο της θάλασσας.

Διαιρεῖται σε δύο περιοχές: α) την **άνω Όλλανδία** και β) την **κάτω Όλλανδία**.

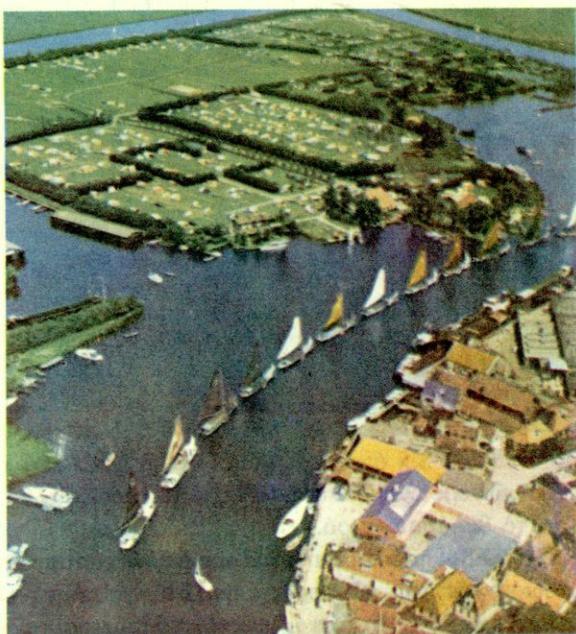
α) **Η άνω Όλλανδία** σχηματίστηκε άπό τις προσχώσεις των ποταμών, που τη διασχίζουν, και άποτελεῖ μεγάλη πεδιάδα, δπου ύπάρχουν λόφοι μόνο με άνωτερο ύψος 320 μέτρα. Οι σπουδαιότεροι και μεγαλύτεροι ποταμοί είναι ο **Μόζας** και ο **Ρήνος**, που χύνονται στή βόρεια θάλασσα. Στις

Χάρτης 21. Ολλανδία

δχθες τῶν ποταμῶν αὐτῶν ἔχουν κατασκευαστεῖ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, γιὰ νὰ προστατεύεται ἡ πεδιάδα ἀπὸ τὶς συχνὲς πλημμύρες.

β) Κάτω Όλλανδία. Τὸ ἐδαφὸς στὴν κάτω Όλλανδίᾳ βρίσκεται σὲ ἐπίπεδο χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας. Προφυλάγεται ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τῆς θάλασσας μὲ δάμμουδεροὺς λόφους ἢ μὲ τεχνητὰ προχώματα. Τὰ μεγαλύτερα προχώματα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀποτελοῦν τὸ φράγμα τοῦ

Εικ. 22. Πόλντερς

«Χέντλερ». Αύτό βρίσκεται στη βόρεια Όλλανδια· είναι κατασκευασμένο άπο γρανίτη και έχει μήκος 10 Km και όψος 5–8 μέτρα. Μέ τα προχώματα οι Όλλανδοι προστατεύουν τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὶς πλημμύρες τῆς θάλασσας, ἀλλὰ μένει ἀπροστάτευτο ἀπὸ τὶς πλημμύρες ποὺ δημιουργοῦν τὰ τρεχούμενα νερά τῆς ξηρᾶς. Γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουν αὐτὸ οἱ Όλλανδοι καὶ γιὰ νὰ ἀποξηράνουν τὶς λίμνες, τὰ Ἑλη κ.τ.λ., κατασκευάζουν τὰ λεγόμενα «Πόλντερ». Τὰ πόλντερ είναι μεγάλες ἐπιφάνειες ξηρᾶς ποὺ οἱ περισσότερες ἔχουν εύθετες πλευρές ή είναι τετράγωνες ἐπιφάνειες καὶ περιβάλλονται ἀπὸ τοιχώματα. Οἱ ἐπιφάνειες αὐτὲς διασχίζονται ἀπὸ πολλές τάφρους, γιὰ νὰ ἀποχετεύονται τὰ νερά ἀπὸ τὰ Ἑλη. Στὶς πλευρὲς τῶν τοιχώματων ποὺ είναι στραμμένες πρὸς τὴ θάλασσα ὑπάρχουν ἔξοδοι ποὺ τράζονται μὲ πύλες. "Αν τὸ Πόλντερ είναι χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε τὰ νερά τῆς βροχῆς ποὺ μαζεύονται μέσα σ' αὐτὸ διοχετεύονται στὴ θάλασσα μὲ ἀντλίες. "Αν τὸ ἐπίπεδο τοῦ Πόλντερ βρίσκεται ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε, κατὰ τὴν ἀμπωτή, ἀνοίγοιν τὶς πύλες καὶ τὰ νερά ποὺ συγκεντρώθηκαν στὸ Πόλντερ καὶ στὶς τάφροις χύνονται στὴ θάλασσα. Κατὰ τὴν πλημμυρίδα, δταν ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει

4000.000 σφρέ μήκα

Εικ. 23. Πόλντερς - φράγμα

(φουσκώνει), κλείνουν τις πύλες και έμποδίζουν τό γέμισμα τοῦ Πόλντερ από τὸ θαλάσσιο νερό.

Στὴν ἀβαθή θάλασσα τοῦ Ζουιτερζέ δημιουργήθηκαν 5 πόλντερ καὶ ἀπέδωσαν ἕκταση 11 φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Κωπαΐδα. Τὸ φράγμα στὴν περιοχὴν αὐτῆ ἔχει μῆκος 44 χιλιόμετρα καὶ ὑψος 7-7,5 μέτρα. Τὸ πλάτος στὸν πυθμένα τῆς θάλασσας εἶναι 140-150 μέτρα καὶ στὴν ἐπιφάνεια 90 μέτρα. Στὶς περιοχὲς ποὺ δημιουργήθηκαν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, δηλαδὴ τὰ πόλντερ, ὑπάρχουν δλόκληρες ἐπαρχίες.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ὀλλανδίας εἶναι ὠκεάνειο καὶ πολὺ ὑγρό. Οἱ βροχὲς εἶναι πάρα πολλὲς κατὰ τὸ καλοκαίρι καὶ τὸ φθινόπωρο. Πάνω ἀπὸ τὰ τέλματα καὶ τὶς περιοχὲς ποὺ σκεπάζονται μὲ νερὰ ὑπάρχει, πολὺ συχνά, δμίχλη, κυρίως κατὰ τὶς ζεστὲς καὶ ξηρὲς μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ, δόποτε ἡ ἔξατμιση εἶναι μεγαλύτερη.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία — Ἀνθοκομία — Κτηνοτροφία. Παράγονται δημητριακά, δσπρια, λινάρι, ζαχαρότευτλα. Τὰ παραγόμενα προϊόντα δὲν καλύπτουν τὴν ἐγχώρια κατανάλωση. Πολὺ ἀναπτύχθηκε ἡ ἀνθοκομία. Καλλιεργοῦνται πολλὰ εῖδη λουλουδιῶν καὶ ἡ ἔξαγωγὴ τοὺς ἀποτελεῖ μεγάλη πηγὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ὀλλανδίας. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς Ὀλλανδίας εἶναι λιβάδια ποὺ χάρη στὸ ὑγρὸ κλίμα ἔχουν πάντοτε χλόη. Μέσα σ' αὐτὰ τρέφονται πρόβατα, ἀλογα, χοῖροι, πουλερικά καὶ ἀγελάδες ἐκλεκτῆς ποικιλίας, ποὺ ἀπὸ τὸ γάλα τοὺς κατα-

σκευάζονται διάφορα εῖδη τυριοῦ, βούτυρο καὶ γάλα συμπυκνωμένο.

Ἡ ἀλεία. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ ἀποτελεῖ πλουτοπραγωγική πηγὴ γιὰ τοὺς Ὀλλανδούς. Ψαρεύονται μεγάλες ποσότητες ἀπὸ σολωμοὺς καὶ ρέγγες ποὺ ἐξάγονται σ' δλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ὄρυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Ὀλλανδία δὲν εἶναι πλούσια σὲ δρυκτά. Ἐχει μόνο κοιτάσματα μὲ ἀνθρακα καὶ πετρέλαιο.

Βιομηχανία — Ἐμπόριο. Ἡ βιομηχανία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, ἐργοστάσια μεταλλουργίας, ὑφαντουργίας, παραγωγῆς τροφίμων, κατεργασίας διαμαντιῶν καὶ κατασκευῆς ἡλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ ραδιοφώνων.

Ἐξάγει βιομηχανικὰ εῖδη καὶ γαλακτοκομικὰ προϊόντα. Εἰσάγει δημητριακά, καπνό, πετρέλαιο, σίδηρο, ξυλεία, βαμβάκι, μαλλί καὶ βιομηχανικὲς ψλεῖς.

Συγκοινωνία. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει ἔνα ἀπὸ τὰ τελειότερα καὶ πυκνότερα συγκοινωνιακὰ δίκτυα τοῦ κόσμου. Τὸ σιδηροδρομικὸ καὶ τὸ διδικτυο συμπληρώνεται μὲ τὸ ποτάμιο. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη.

Τουρισμός. Τὰ περίφημα Πόλητερ, τὰ τεράστια φράγματα, δλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξιοθέατα δημιουργοῦν ζωηρὴ τουριστικὴ κίνηση, κυρίως κατὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Τὸ **Μαντζούρονταμ**, πρόαστο τῆς Χάγης, εἶναι ἔνα εἰδος μουσείου τῆς Ὀλλανδίας. Ἐκεῖ κτίστηκαν πολλὰ ἀξιοθέατα οἰκοδομήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ὀλλανδία δνομάζεται καὶ κάτω χώρα, ἐπειδὴ ἔνα μεγάλο τμῆμα τοῦ ἐδάφους της βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ὀλλανδία ἔγινε ἐλεύθερο κράτος τὸ 1648 μ.Χ. Κατὰ καιροὺς ἀπόκτησε μεγάλη ναυτικὴ δύναμη καὶ πολλὲς ἀποικίες. Τὸ 1700–1800 ἡ δύναμή της ἐκμηδενίστηκε ἀπὸ τοὺς Ἀγγλούς· τὸ 1815 μετά τὴν ἡττα τῆς Γαλλίας ἰδρύθηκε τὸ σημερινὸ δλλανδικὸ κράτος.

Πόλεις. Χάγη. εἶναι παραθαλάσσια πόλη καὶ βρίσκεται στὰ νότια τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρήγου· εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου καὶ Διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν. **Ἀμστερνταμ**· βρίσκεται στὸν κόλπο τοῦ Ζουίντερζε· εἶναι σπουδαῖο βιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο· ἐκεῖ ὑπάρχουν τὰ τελειότερα ἐργοστάσια ποὺ κατεργάζονται διαμάντια· μὲ διώρυγες συνδέεται μὲ τὴ Βόρεια θάλασσα· ἔχει δύο Πανεπιστήμια καὶ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Εἰκ. 24. Απόφραξη τῆς θάλασσας στήν Όλλανδια μὲ φράγμα

Ρόττερνταμ: είναι μεγάλο λιμάνι εισαγωγικού και έξαγωγικού έμποριον και βρίσκεται στις έκβολές του Ρήνου. **Ούτρέχτη:** βρίσκεται σ' ένα βραχίονα του Δέλτα του Ρήνου και έχει παλαιό Πανεπιστήμιο.

ΜΠΕΝΕΛΟΥΣ

Τὰ τρία κράτη **Βέλγιο**, **Όλλανδια** και **Λουξεμβούργο** ἀποτελοῦν ἀπὸ τὸ 1948 τελωνειακὴ ἐνωση και ἀπὸ τὸ 1958 οἰκονομική, δηλαδὴ έχουν καταργήσει τὰ τελωνειακὰ σύνορα και έχουν ἐφαρμόσει ἐνιαῖο δασμολόγιο (φορολογία) γιὰ τὰ εἰσαγόμενα εἶδη· ἡ ἐνωση αὐτὴ τῶν τριῶν κρατῶν δυναμάζεται **Μπενελούς**.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
~~‘Ηνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας
καὶ Βόρειας Ιρλανδίας.~~

Έκταση: 244.030 Km²

Πληθυσμός: 55.790.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Λονδίνο μὲ 8.172.000 κατ. μαζί μὲ τὰ προάστια

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι καὶ λίγοι Καθολικοί

Γλώσσα: Ἀγγλικὴ

Νόμισμα: Λίρα Ἀγγλίας

Θέση. Τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας εἶναι καθαρὰ νησιωτικὸ κράτος καὶ ἀποτελεῖται: α) ἀπὸ τὸ νησί **Μ. Βρεταννία**, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο, β) ἀπὸ τὸ βόρειο τμῆμα τοῦ νησιοῦ **Ιρλανδία** καὶ γ) ἀπὸ τὰ νησιά **Ἐβρίδες**, **Ὀρκάδες**, **Σχέτλανδ** καὶ δῆλα μικρότερα. Τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μεγάλης Βρεταννίας βρίσκεται στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ μεγαλύτερο νησί του, ἡ Μ. Βρεταννία, χωρίζεται ἀπ' αὐτὴ μὲ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης (Καλαὶ – Ντόβερ 34 Km). Ἡ Μ. Βρεταννία εἶναι τὸ μεγαλύτερο νησί τῆς Εὐρώπης καὶ διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: τῇ **Σκωτίᾳ** πρὸς τὰ βόρεια, τὴν **Ουαλία** πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ τὴν **Ἀγγλία** στὸ κέντρο καὶ στὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα. Ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴ ἡ Μ. Βρεταννία δονομάζεται καὶ Ἀγγλία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνουμε: α) τὴν **δρεινὴ περιοχὴ** ποὺ ἀπλώνεται στὸ βόρειο καὶ δυτικὸ τμῆμα τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ β) τὴν **πεδινὴ περιοχὴ**.

α) **Ὄρεινὴ περιοχὴ.** Ἡ δρεινὴ περιοχὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ δρη ποὺ εἶναι χαμηλὰ καὶ μὲ μεγάλο δύκο ἔξαιτίας τῆς διαβρώσεως. Στὸ βόρειο τμῆμα, τῇ Σκωτίᾳ, βρίσκονται τὰ **δρη τῆς Σκωτίας**, τὰ δρη **Γκράμπιαν** καὶ τὰ δρη **Σεβιότ**. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῶν Γκράμπιαν καὶ δόκηρης τῆς Ἀγγλίας εἶναι τὰ **Μπέν–Ντεβίς** μὲ ὅψος 1.343 μέτρα.

Στὴν ὑπόλοιπη περιοχὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ουαλίας εἶναι τὰ δρη **Πέννινα**, τὰ **δρη τῆς Ουάλιας** καὶ **Κορνουαλίας**.

β) **Πεδινὴ περιοχὴ.** Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς χαμηλές περιοχές ποὺ σχηματίσηκαν ἀπὸ τοπικές καθιζήσεις. Βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δρη καὶ

Νομ ΣΧΕΤΛΑΝΔ

Νομ Σχέτλανδ

Νομ ΟΡΚΑΔΕΣ

Ν.Λιούϊς

Νομ ΕΒΡΙΔΕΣ

Άμπερτην

Έδιμβουργο

Νιουσάβετελ

Λίθερπουλ

Λήντς

Μάντεστερ

Σέρφπλιντ

Νόττιμαν

Λέστερ

Καίμπριτς

Μπίρμιχαμ

Οξφόρδη

Γκλωστερ

Π.Ταμεσς

ΛΟΝΔΙΝΟ

Γιρινούϊς

Καντέρμπλαιρ

Ντούερ

Καλ

ΙΡΛΑΝΔΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΟΡΝΟΥΑΛΗ

Πλύμουθ

Σαούδαμπτον

Πόρτσμουθ

Πορθμς

Χάρρη

ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΑΓΗΣ

Ψηφιοποίηση μετά το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής
Νομ Σιάλιου
(Καστελλορίζες)

διακόπτουν τὴ συνέχειά τους. Τέτοιες περιοχές είναι: αὐτή ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ δρη Γκράμπιαν καὶ Σεβιότ καὶ ἔκεινη ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ Πέννινα καὶ στὰ δρη τῆς Ούαλιας. Οἱ περιοχές αὐτές καὶ τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τῆς Ἀγγλίας, δηλαδὴ τὸ λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου, σχηματίζουν τὴν δλη πεδινὴ περιοχὴ.

Οἱ ἀκτές. Στὴ βόρεια καὶ δυτικὴ πλευρά, δπου καταλήγουν οἱ δροσερές, οἱ ἀκτές είναι βραχώδεις καὶ ἔχουν πλούσιο καὶ βαθὺ διαμελισμό. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ὑπάρχουν συμπλέγματα ἀπὸ χιλιάδες νησιὰ ποὺ τὰ μεγαλύτερα είναι: **Σχέτλαντ**, **Ορκάδες** καὶ **Ἐβρίδες**. Στὰ νότια καὶ στὰ ἀνατολικὰ παράλια οἱ ἀκτές είναι δμαλές καὶ σχεδόν εὐθύγραμμες.

·Υδρογραφία. Ποταμοί – Λίμνες. Οἱ ποταμοὶ δὲν είναι μεγάλοι. Οἱ σπουδαιότεροι είναι: δ **Τάμεσης** στὴ νότια Ἀγγλία, δ **Σέβερν** νότια ἀπὸ τὴν Ούαλια, δ **Σπὲκ** καὶ **Τουίντ** στὴ Σκωτία. Λίμνες ὑπάρχουν στὴ βόρεια Σκωτία καὶ στὴ βόρεια Ἰρλανδία, ἀλλὰ είναι μικρές.

Κλίμα. Τὸ κλίμα δὲν είναι δμοιόμορφο σ' δλες τὶς περιοχές. Στὴ δυτικὴ δρεινὴ περιοχὴ είναι ὠκεάνειο μὲ μικρές μεταβολές τῆς θερμοκρασίας, περισσότερες βροχές καὶ πολλές δμίχλες. Σ' αὐτὸν συντελεῖ καὶ τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ Γκόλφ-Στρήμ, ποὺ περνᾶ δυτικὰ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Στὴ βόρεια Σκωτία καὶ κυρίως στὴν περιοχὴ τῶν Γκράμπιαν ἐπικρατεῖ ὑπερβολικὸ κρύο. Ἀπὸ τὸ φθινόπωρο φυσοῦν δρμητικοὶ δυτικοὶ ἀνεμοὶ καὶ φέρνουν ἄφθονες βροχές καὶ δμίχλες.

Τὸ λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου δέχεται λιγότερες βροχές, διότι ἡ δρεινὴ περιοχὴ ἐμποδίζει τοὺς δυτικοὺς ἀνέμους. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἔχει λιγότερο ύγρὸ κλίμα καὶ ζεστότερο καλοκαίρι. Είναι ή σπουδαιότερη γεωργικὴ περιοχὴ τῆς Ἀγγλίας. Τέλος ή νότια Ἀγγλία ἔχει κλίμα ἥπιο.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ Μ. Βρεταννία είναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Μόνο τὰ 5% τοῦ ἔργας ὅμενου πληθυσμοῦ τῆς ἀπασχολοῦνται μὲ τὴ γεωργία, ἀπὸ τὴν δποία προέρχεται μόνο τὸ 4% τοῦ ἔθνικοῦ τῆς εἰσοδήματος. Τὸ ἔδαφός της είναι ἀπὸ τὰ πιὸ γόνιμα ἔδαφη τοῦ κόσμου καὶ καλλιεργεῖται μὲ τὶς πιὸ σύγχρονες καλλιεργητικὲς μεθόδους. Παράγονται δημητριακά, πατάτες καὶ ζαχαρότευτλα. Τὰ παραγόμενα δημητριακὰ είναι

τελείως άνεπαρκή. Ἡ κτηνοτροφία είναι πιό δξιόλογη, διότι τὰ λιβάδια της έχουν χόρτο δλο τὸ χρόνο.

Μὲ διασταυρώσεις δημιουργήθηκαν ἀριστες φυλές ζώων. Ἐκτρέφονται πρόβατα, βόδια, χοῖροι, καθώς καὶ τὰ περίφημα ἀγγλικά ἀλογα γιὰ τις ἵπποδρομίες· ύπάρχουν ἐπίσης ἀφθονα πουλερικά. Παρ' δλα αὐτὰ ἡ κτηνοτροφία δὲν καλύπτει τις ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Οἱ δασικὲς ἐκτάσεις σκεπάζουν τὰ 6,5% τῆς χώρας, ἀλλὰ ἡ δασικὴ παραγωγὴ μειώθηκε, ἔξαιτιας τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, καὶ καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴν αὔξησή της.

Ἀλιεία. Ἡ M. Βρεταννία είναι ἡ δεύτερη μετὰ τὴν Νορβηγία στὴν ἀλείᾳ τῆς φάλαινας. Ἡ ἀλιεία της είναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὴ Βόρεια θάλασσα, δπου συγκεντρώνονται πολλὰ ψάρια (σαρδέλες, ἀστακοί, σολωμοί, ρέγγες κ.τ.λ.).

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ἡ M. Βρεταννία είναι πλούσια σὲ δρυκτά· στὴν παραγωγὴ τοῦ γαιάνθρακα είναι ἡ τρίτη χώρα στὸν κόσμο, μετὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ρωσία. Είναι ἐπίσης πλούσια σὲ σιδηρομεταλλεύματα καὶ σὲ καολίνη ἀπὸ τὴν δποία κατασκεύαζονται εἰδη πορσελάνης.

Βιομηχανία. Ἡ M. Βρεταννία είναι κυρίως βιομηχανικὸ κράτος· ἔως τὸ B' παγκόσμιο πόλεμο ἦταν ἡ πρώτη βιομηχανικὴ χώρα τοῦ κόσμου. Τὴ μεγάλη βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη οἱ Βρεταννοὶ τὴν δφείλουν στὰ πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα, στὴν ἐνέργεια ποὺ παίρνουν ἀπὸ τοὺς καταρράκτες, στὰ πλούσια σιδηρομεταλλεύματα τῆς χώρας, στὶς ἀφθονες πρωτες ὅλες ποὺ προμηθεύονταν ἀπὸ τὶς ἀποικίες, στὰ πολλὰ συγκοινωνιακὰ μέσα, στὰ κέντρα καταναλώσεως (ἀποικίες - κτήσεις) καὶ στὸ μεγάλο ἐμπορικὸ καὶ πολεμικὸ στόλο μὲ τὸν δποῖο κυριάρχησαν στὶς θάλασσες.

Οἱ σπουδαιότερες βιομηχανίες είναι: ἡ ὑφαντουργία, ποὺ παράγει μάλινα καὶ βαμβακέρα ὑφάσματα σὲ ἔξαιρετικὴ ποιότητα, ἡ ναυπηγική, ἡ βιομηχανία φαρμάκων, χημικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν πορσελάνης. Είναι ἐπίσης ἀναπτυγμένη ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς σχοινιῶν ἀπὸ γιούτα. Ἡ πόλη Κάλντερ Χόλλ ήλεκτροφωτίζεται ἀπὸ ἀτομικὴ ἐνέργεια, διότι στὴν πόλη αὐτῇ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1956 τὸ πρώτο στὸν κόσμο ἀτομικὸ ἐργοστάσιο.

Συγκοινωνία. Ἡ M. Βρεταννία ἔχει πυκνὸ δδικὸ καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο καθὼς καὶ ποταμοπλοϊκὸ μὲ διώρυγες. Πυκνὴ είναι καὶ ἡ ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνία ποὺ διαθέτει ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ ταχύτερα ἀε-

ροπλάνα τοῦ κόσμου. Ὁ ἐμπορικός της στόλος εἶναι ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους στὸν κόσμο.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει καπνό, τρόφιμα, πετρέλαιο καὶ πρῶτες ψλες. Ἐξάγει μηχανές κάθε εἰδούς, ὑφάσματα, νήματα καὶ χημικά προϊόντα.

Τουρισμός. Τὴν Μ. Βρεταννία τὴν ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο χιλιάδες περιηγητές, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὰ τοπία της, τὰ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνῆματα καὶ τὰ μουσεῖα της. Πολλοὶ τὴν ἐπισκέπτονται καὶ γιὰ τὰ ἔξαιρετικὰ μεταλλουργικὰ καὶ ὑφαντικὰ προϊόντα της.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τοῦ Ἡνωμένου ήταν Κελτες, ποὺ ἦλθαν σὲ ἐπιμειξία μὲ τοὺς Σκανδινανούς καὶ ἀπετέλεσαν τὸ σημερινὸ δομοιογενὴ Ἀγγλοσαξωνικὸ λαό. Εἶναι ψηλοὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἔχουν ἔανθρα μαλλιά. Χάρη στὴν τόλμη καὶ τὴν ἐργατικότητά τους ἔκαναν τὴν χώρα τους πρώτη δύναμη στὸν κόσμο γιὰ 300 περίπου χρόνια (1600-1818). εἶχαν πολλές καὶ πλούσιες ἀποικίες ποὺ ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἀλλη ἔγιναν ἀνεξάρτητες. Ἡ Ἀμερική, οἱ Ἰνδίες, ἡ Αὐστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία κ.ἄ. ήταν δλλοτε ἀποικίες τῶν Ἀγγλων. Πολλές ἀποικίες ἀπόκτησαν τὴν ἐλευθερία τους, ἔχουν δική τους Κυβέρνηση καὶ αὐτοδιοικοῦνται, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέλη τῆς **Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας**.

Πόλεις. Λονδίνο: εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ μητρόπολη τῆς Κοινοπολιτείας. Εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Ἐχει πάρα πολλὰ πνευματικὰ ἰδρύματα, Πανεπιστήμιο, τὸ πλουσιότερο ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τοῦ κόσμου καὶ τὸ γνωστὸ ἀστεροσκοπεῖο τοῦ Γκρήνουντς στὸ δμώνυμο προάστιο του. Τὸ Λονδίνο βρίσκεται στὶς δυσθενεῖς τοῦ Τάμεση ποταμοῦ καὶ σὲ ἀπόσταση 90 Km ἀπὸ τὴ θάλασσα. Τὸ Λονδίνο εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τῆς Εὐρώπης, δπου μποροῦν νὰ προσεγγίζουν, πλέοντας τὸν Τάμεση, καὶ ὑπερωκεάνεια. **Σαουθάμπτον.** ἔχει τὶς μεγαλύτερες ναυπηγικὲς δεξαμενὲς τοῦ κόσμου. **Πόρτσμουθ.** εἶναι πολεμικὸς ναύσταθμος. **Πλύμουθ.** εἶναι ἐμπορικὸ καὶ πολεμικὸ λιμάνι. **Μπρίστολ.** λιμάνι στὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὲ ναυπηγεῖα, ὑφαντουργεῖα, ὑαλουργεῖα κ.ἄ. **Οξφόρδη καὶ Καίμπριτζ.** πόλεις μὲ δόνομαστὰ Πανεπιστήμια. **Μπίρμπιγχαμ.** ἔχει ἐργοστάσια κατασκευῆς κάθε εἰδούς μηχανῶν καὶ χημικῶν προϊόντων. **Σιέριλντντ.** εἶναι βιομηχανικὴ πόλη. **Μάντσεστερ.** εἶναι τὸ μεγαλύτερο ὑφαντουργικὸ κέντρο τῆς Μ. Βρεταννίας. **Λίβερπουλ.** εἶναι ἐμπορικὸ λιμάνι καὶ βιομηχανικὴ πόλη. ἔχει ἐπίσης καὶ ναυπηγεῖα. **Νιούκαστλ.** εἶναι λιμάνι ἀπὸ τὸ δ-

Εικ. 25. Λονδίνο· άποψη Τάμεση και Βουλής

ποιο γίνεται κυρίως ή έξαγωγή του γαιάνθρακα.

Στήν περιοχή τῆς Οδαλίας είναι οι πόλεις: **Κάρδιφ**, λιμάνι έξαγωγής γαιάνθρακα, και **Νιούπορτ**, λιμάνι στά βόρεια του Μπρίστολ μὲ ναυπηγεία και έργοστάσια χάλυβα.

Στήν περιοχή τῆς Σκωτίας είναι: **Έδιμβούργο**· πρωτεύουσα τῆς Σκωτίας μὲ σπουδαῖα πνευματικὰ ίδρυματα. **Γλασκώβη**, ποτάμιο λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη και ναυπηγεῖα. **Άμπερντιν**, ἀλιευτικό κέντρο.

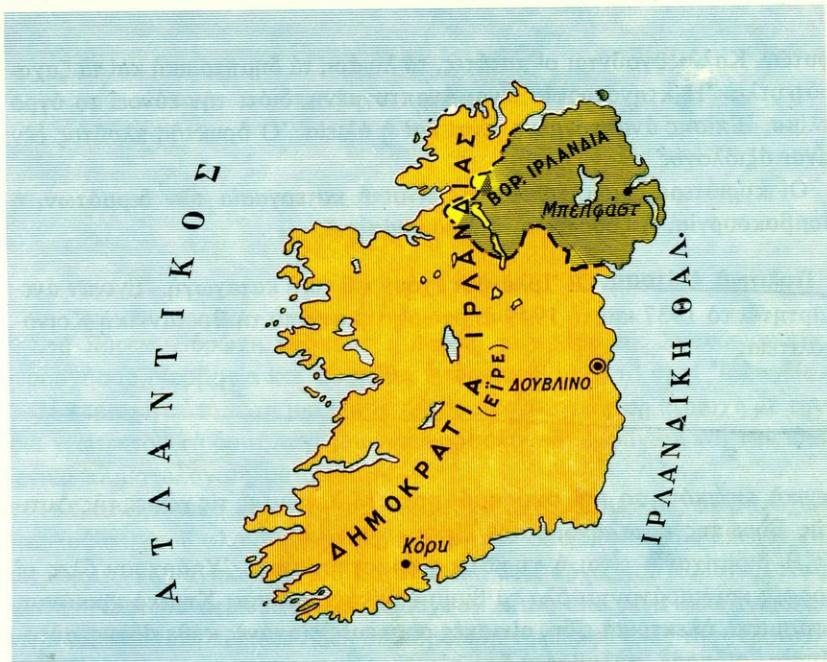
Στή βόρεια Ἰρλανδία πρωτεύουσα είναι η πόλη **Μπέλφαστ**. Έχει μεγάλα ναυπηγεῖα και είναι βιομηχανικό κέντρο ύφαντουργίας.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 70.283 Km²

Πληθυσμός: 3.010.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Χάρτης 23. Ιρλανδία

Πρωτεύουσα: Δουβλίνο με 647.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, οι περισσότεροι

Γλώσσα: Αγγλική, Ιρλανδική

Νόμισμα: Λίρα Ιρλανδίας

Θέση. Βρίσκεται πρός τα δυτικά της Μ. Βρεταννίας άπό την όποια χωρίζεται με την Ιρλανδική θάλασσα. Τὸ βόρειο τμῆμα της κατέχεται άπό τους Αγγλούς.

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Ή περισσότερη ἐκτασή της είναι πεδινή καὶ περιβάλλεται άπό χαμηλές δροσειρές.

Ποταμοί: δ **Σχάνον.**

Κλίμα. Τὸ κλίμα είναι καθαρὰ ὠκεάνειο. Σ' αὐτὸ συντελεῖ καὶ τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ή υπερβολικὴ ύγρασία καὶ οἱ δρυμητικοὶ ἀνεμοὶ δὲν εύνοοῦν τὴν ἀνάπτυξη τῶν δασῶν. Εύνοοῦν δμως τὰ λιβάδια καὶ τὴ δημιουργία τῆς τύρφης ποὺ προέρχεται άπό τὴν ἀποσύνθεση τῶν ύδροβιων

φυτῶν. Καλλιεργοῦνται οἱ πατάτες, τὸ λινάρι, τὰ δημητριακὰ καὶ τὰ ζαχαρότευτλα. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη, διότι τὴν εύνοεῖ τὸ υγρὸ κλίμα. Ἐπίσης ἀναπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ ἀλειά. Ὁ δρυκτὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἀξιόλογος.

Οἱ κυριότερες βιομηχανίες τῆς εἰναι ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων, ἡ βαμβακούργια, ἡ ζυθοποιία, ἡ ἐριουργία κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξταση. Οἱ Ἰρλανδοὶ ἔχουν κελτικὴ καταγωγή. Ἐγιναν ἀνέξαρτητοι τὸ 1937 καὶ τὸ 1949 ἀποχωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴ Κοινοπολιτεία.

Γενικὴ ἐπισκόπηση καὶ συμπεράσματα. Μελετώντας τὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καταλήγομε στὰ ἔξῆς:

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἡ κυριότερη δραστηριότητα. Ὑπάρχουν δλες οἱ μορφές καὶ παράγονται δλα τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα: Χημικὰ προϊόντα, ὑφάσματα, ἡλεκτρικὰ εἴδη, οἰκιακὲς συσκευές, μηχανὲς κάθε είδους, αὐτοκίνητα, σίδηρος, χάλυβας κ.ἄ.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας δφείλεται στὸν δρυκτὸ πλοῦτο ποὺ δίνει διάφορα μεταλλεύματα καὶ κυρίως ἄνθρακα. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας είχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία μεγάλων πόλεων κατὰ τὸ 190 αἰώνα. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ ζεῖ σὲ μεγάλες πόλεις (Ἀγγλία 85%, Βέλγιο 63%).

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ συγκέντρωση τοῦ πληθυσμοῦ στὶς πόλεις ἔχανάγκασαν τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ αὐξήσουν τὴ γεωργικὴ παραγωγὴ. Δημιούργησαν νέα ἐδάφη μὲ ἀποξηραντικὰ ἔργα ἡ τροποποίησαν τὰ ἐδάφη τους γιὰ νὰ γίνουν περισσότερο κατάλληλα γιὰ γεωργικὲς καλλιέργειες. Ἐτσι στὴ γεωργία ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικὲς μέθοδοι. Παρ' δλα αὐτὰ ἡ παραγωγὴ τῶν τροφίων δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες. Ἐξάλλου ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ παραγωγὴ δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκη εἰσαγωγῆς πρώτων ύλῶν (πετρέλαιο, μεταλλεύματα, καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλὶ κ.τ.λ.). Ἐτσι δημιουργεῖται ἔνα τεράστιο ἔξαγωγικὸ καὶ εἰσαγωγικὸ ἐμπόριο, ποὺ τὸ ἔξυπηρετεῖ τὸ τέλειο λιμενικὸ συγκρότημα.

Μ' αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις δημιουργήθηκε ἔνας πολιτισμὸς ποὺ ἀνέβασε τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς καὶ παράλληλα ἔδωσε σ' αὐτοὺς τὴν πρώτη θέση στὶς ἐπιστῆμες καὶ τὰ γράμματα.

ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Στή Βόρεια Εύρωπη άνήκουν ή **Δανία**, τὰ κράτη τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου **Νορβηγία** καὶ **Σουηδία**, ή **Φινλανδία** καὶ τὸ νησί **Ισλανδία**.

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι μιὰ ἴδιαίτερη φυσικογεωγραφικὴ περιοχὴ μὲ τὴν ἴδια γεωτεκτονικὴ δομή, τὴν ἴδια γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση καὶ τὴν ἴδια γενικὰ κλιματολογικὴ κατάσταση.

Ἡ Σκανδιναυικὴ χερσόνησος διφείλει τὸ σχηματισμό της στὶς πτυχώσεις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς, ποὺ ἔγιναν σὲ πολὺ παλαιὰ ἐποχὴ. Τὰ πετρώματά της ἀνήκουν στὸν ἀρχαϊκὸ καὶ στὶς ἀρχές τοῦ παλαιοζωικοῦ αἰώνα. Νεώτερα στρώματα δὲν ὑπάρχουν ἐκτός ἀπὸ λίγα ποὺ ἀνήκουν στὴν τεταρτογενὴ περίοδο. Στὴ διαμόρφωση τῆς ἐπιφάνειας τῆς χερσονήσου εἴχαν ἴδιαίτερη ἐπίδραση οἱ παγετῶνες, ποὺ τὴ σκέπασαν κατὰ τὴν παγετώδη περίοδο.

Τὰ φιόρδ εἶναι κοιλάδες ποὺ βυθίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀφοῦ πρῶτα ἔγιναν πιὸ βαθιές ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ λίμνες, ποὺ ὑπάρχουν ἀφθονες στὴν περιοχὴ, δημιουργήθηκαν στὶς κοιλότητες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες καὶ γέμισαν νερὸ ἀπὸ τὴ βροχὴ ἢ ἀπὸ τὴν τήξη τῶν πάγων. Διάφορα ἐπίσης ρήγματα καὶ καταβυθίσεις δημιούργησαν λίμνες (Βένερ, Βεττέρν, Μαίλαρ ἢ Μαίλαρεν τῆς Σουηδίας). Καὶ σήμερα ἡ Σκανδιναυικὴ χερσόνησος ἔχει περισσότερους πάγους ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, ἀλλὰ τὰ δρη της δὲν εἶναι ψηλὰ καὶ εἶναι κυρίως δροπέδια ποὺ κατεβαίνουν ἀπότομα πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ διμαλὰ πρὸς τὸ Βόρειο Παγωμένο ωκεανὸ καὶ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Πεδινές περιοχὲς βρίσκονται μόνο στὴν περιφέρεια τῆς χερσονήσου. Ἐτσι ἡ Δανία εἶναι ἡ μόνη πεδινὴ χώρα.

Υδρογραφία. Ποταμοί: Οἱ ποταμοὶ ρέουν μέσα σὲ βαθιές κοιλάδες ποὺ λάξευσαν οἱ παγετῶνες καὶ ἔχουν τὸ σχῆμα τῆς σκάφης. Συχνὰ συνδέουν λίμνες καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποιοὶ δίνουν ἀξιόλογη ὑδροηλεκτρικὴ ἐνέργεια.

Κλίμα. Ή Σκανδινανική χερσόνησος και ή Φινλανδία βρίσκονται κατά τὸ 1/3 πέρα ἀπὸ τὸ βόρειο πολικὸ κύκλο.

Οσο προχωροῦμε πρὸς τὰ βόρεια τὸ κλίμα γίνεται ψυχρότερο. Ή ἐποχὴ ποὺ κυριαρχεῖ εἶναι διειμώνας μὲ μεγάλῃ διάρκεια, δυνατὸ κρύο και ἀφονα χιόνια. Στὸν 60ο παράλληλο ἡ χειμωνιάτικη νύκτα διαρκεῖ 18 ὥρες. Τὸ καλοκαίρι εἶναι σύντομο, ἀλλὰ ζεστὸ και ή νύκτα του διαρκεῖ λιγες ὥρες. Τὸ πολὺ ψυχρὸ κλίμα μετριάζεται στὴ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Σκανδινανικῆς μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ και τοῦ ζεστοῦ ρεύματος τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Ἐτσι τὸ κλίμα στὴν περιοχὴ αὐτὴ γίνεται ηπιότερο μὲ πολλὴ υγρασία και τὰ νερὰ στὶς ἀκτές δὲν παγώνουν ποτέ. Στὴν ἀνατολικὴ πλευρά, τῇ Σουηδίᾳ και τῇ Φινλανδίᾳ, τὸ κλίμα εἶναι καθαυτὸ ηπειρωτικό, περισσότερο ψυχρὸ και ξηρό, διότι οἱ υγροὶ ἀνεμοὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὸ φράγμα τῶν Σκανδινανικῶν Ἀλπεων (μεγαλύτερο ὄψις 2.600 μ.). Οἱ ἀκτές τῆς Βαλτικῆς σκεπάζονται ἀπὸ πάγους γιὰ δύο ή τρεῖς μῆνες τὸ χρόνο.

Βλάστηση. Στὰ ψηλὰ ὀροπέδια και στὸ Βορρὰ ἐπικρατεῖ ή τούνδρα, στέπα ἀπὸ βρύα και λειχῆνες, δπου τὸ καλοκαίρι βόσκουν κοπάδια ἀπὸ ταράνδους. Νοτιότερα ἀπ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ ἀρχίζει ή ζώνη τῶν κωνοφόρων δέντρων ποὺ συνεχίζεται στὴ Ρωσία και Σιβηρία. Εἶναι ένα δάσος μὲ πεῦκα, ελατα κ.λ.π. και μὲ θάμνους τούνδρας. Πιὸ νότια ὑπάρχουν οἱ δξεῖς και οἱ δρῦς.

ΔΑΝΙΑ

Έκταση: 43.069 Km²

Πληθυσμός: 4.990.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Δανικὴ

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Κοπεγχάγη μὲ 1.400.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Ή Δανία βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Γερμανίας και

◇ Χάρτης 24. Σκανδινανική χερσόνησος

Χάρτης 25. Δανία

άνάμεσα στη Βαλτική και τη Βόρεια θάλασσα. Αποτελεῖται: α) άπό τὴν ή-
πειρωτικὴ Δανία, δην ἀνήκουν ἡ Γιουτλάνδη και τὸ βορειότερο τμῆμα
Σλέσβιχ και β) τὴν νησιωτικὴ Δανία, ποὺ ἔχει 109 κατοικημένα νησιά και
382 ἀκατοίκητα. Τὰ μεγαλύτερα νησιά εἰναι: Φιονία, Λάγκελαντ, Λόλ-
λαντ, Φάλστερ και Ζέλαντ. Η Ζέλαντ χωρίζεται άπό τὴ Σουηδία μὲ τὸν
πορθμὸν τῆς Σούνδης. Μεταξὺ Δανίας και Σουηδίας πρὸς τὰ ἀνατολικὰ
τοῦ ἀκρωτηρίου Σκάγκεν εἰναι ὁ πορθμὸς τοῦ Κατεγάτη, μεταξὺ Δανίας
και Νορβηγίας, στὰ δυτικὰ τοῦ Σκάγκεν, εἰναι ὁ πορθμὸς Σκαγεράκη.
Πρὸς τὰ νότια ἡ Δανία συνορεύει μὲ τὴ Γερμανία. Στὴ Δανία ἀνήκει και ἡ
Γροιλανδία ποὺ βρίσκεται κοντά στὸ Βόρειο Πόλο και εἰναι τὸ μεγαλύτε-
ρο νησὶ τῆς Γῆς. Έχει ἕκταση 2.175.600 Km² και πληθυσμὸν 30.000 ποὺ
εἰναι Ἐσκιμῶοι. Επίσης στὴ Δανία ἀνήκουν και τὰ νησιά Φερόες ποὺ
βρίσκονται μεταξὺ Ισλανδίας και Μ. Βρεταννίας.

Μορφολογία τού έδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Δανίας εἶναι γενικά ἐπίπεδο, διότι ἔπαθε μεγάλη διαβρωση. Ἡ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Γιουτλάνδης εἶναι ἀμμουδερὴ καὶ σχηματίστηκε ἀπὸ ψυλικὰ ποὺ μετέφεραν οἱ παγετῶνες. Τὸ τμῆμα αὐτὸν εἶναι καὶ σχετικά ἄγονο. Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς Γιουτλάνδης ἔχει λεπτὲς προσχώσεις ἀπὸ ἄργιλο καὶ εἶναι εὐφόρο.

Οἱ ἀκτὲς. Οἱ δυτικὲς ἀκτὲς δὲν ἔχουν καθόλου λιμάνια καὶ εἶναι γεμάτες ἀπὸ ύφαλους. Οἱ ἀνατολικὲς σχηματίζουν πολλὰ φυσικὰ λιμάνια.

Κλίμα. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι υγρὸ καὶ ἀρκετὰ ἥπιο, διότι εἶναι ἐκτεθειμένη στοὺς ἀνέμους τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα δέχεται λιγότερες βροχὲς καὶ συχνὰ ἐπικρατεῖ σ' αὐτὸν πολὺ κρύο.

Οἰκονομικὴ ἔξταση. Ἡ Δανία εἶναι χώρα ἀναπτυγμένη οἰκονομικά καὶ ἔχει ἐπιστημονικὰ δργανωμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι: σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, βρώμη καὶ διάφοροι βολβοί. Ἐκτρέφονται ἀλογα, βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά.

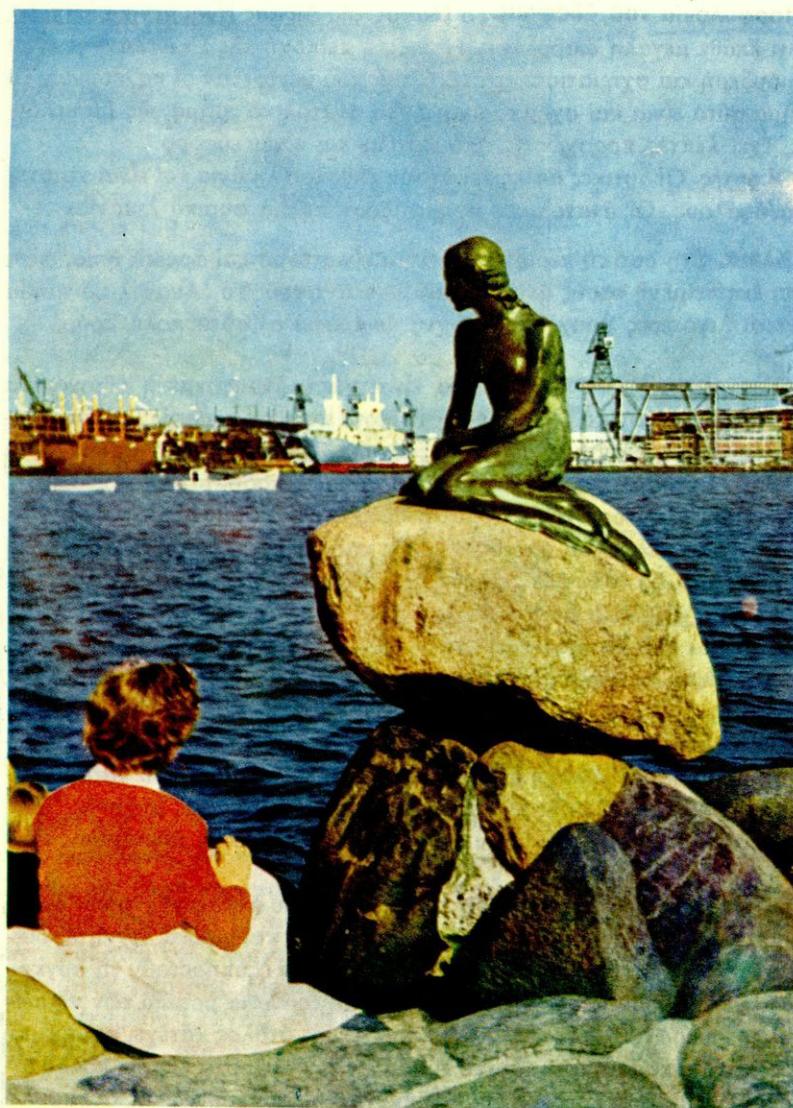
Δασικὸς πλούτος. Ἡ υλοτομία ρυθμίζεται ἀπὸ αὐστηροὺς νόμους. Τὰ δάση τῆς ἀποτελοῦνται ἀπὸ δξιές, δρῦς καὶ φτελιές. Γίνεται συστηματικὴ ἀναδάσωση μὲν κωνοφόρα, κυρίως στὴ Γιουτλάνδη.

Ἀλιεία. Ἡ ἀλιεία ἀποτελεῖ σημαντικὸ παράγοντα τοῦ ἑθνικοῦ πλούτου. Γίνεται στὰ παράλιά της, στὴ Β. θάλασσα καὶ στὰ πολὺ βόρεια πελάγη. Τὰ ψάρια ποὺ ἀλιεύονται εἶναι: τόνοι, γάδοι (μουροῦνες), γλῶσσες, χέλια κ.ἄ.

Βιομηχανία. Ἡ Δανία μολονότι εἶναι φτωχὴ σὲ πρῶτες δλες καὶ καύσιμα δημιούργησε ἀξιόλογη βιομηχανία. Ἐχει ἐργοστάσια ποὺ κατασκευάζουν μηχανές ἐσωτερικῆς καύσεως, ἐργαλεῖα καὶ ναυτικὲς μηχανές. Ἐχει ναυπηγεῖα καὶ βιομηχανία χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, κονσερβοποιίας, κεραμουργίας κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ διαθέτει δρυτικὸ δικτυονεύμα στιθηροδρομικὸ δίκτυο καθὼς καὶ πολλὲς τεχνητὲς διώρυγες. Τεράστιες γέφυρες πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα ἔξυπηρετοῦν τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καθὼς καὶ τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Δανίας. Ὁ ἐμπορικός τῆς στόλος κατέχει σημαντικὴ θέση στὸ παγκόσμιο μεταφορικὸ ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει ἐπίσης πολλὰ ἀεροδρόμια ποὺ ἔξυπηρετοῦν τὴν ἀναπτυγμένη ἀεροπορική τῆς συγκοινωνίας.

Ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει μεγάλη ἐμπορικὴ κίνηση καὶ ὑπολογίζεται ἀνάμεσα στὰ ἐμπορικότερα κράτη τῆς Γῆς. Εἰσάγει σὲ μεγάλες ποσότητες

Εἰκ. 26. Η σειρήνα τῆς Κοπεγχάγης

πρώτες όλες και καύσιμα και έξαγει βιομηχανοποιημένα προϊόντα και τρόφιμα.

Τουρισμός. Τὰ μεσαιωνικὰ κτήρια τῆς Κοπεγχάγης, δπως δ ναός τῆς Παρθένου, τὸ ἄγαλμα τῆς Νεράιδας στὴν είσοδο τοῦ κόλπου τῆς Κοπεγχάγης, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σαρλότενμπορ κ.ἄ. εἰναι ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Δανίας.

Πολιτική έξέταση. Οἱ Δανοὶ εἰναι τευτονικῆς καταγωγῆς. Ἡ Δανία ώς ἀνεξάρτητο κράτος ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 950 μ.Χ.

Πόλεις. Κοπεγχάγη. εἰναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Δανίας και βρίσκεται πάνω στὸ νησὶ Ζέλαντ. Εἰναι τὸ σπουδαιότερο βιομηχανικὸ και πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι και ζωηρὴ ἐμπορικὴ κίνηση. **"Αρχους.** λιμάνι στὴ Γιουτλάνδη μὲ ἐμπορικὴ κίνηση.

NORΒΗΓΙΑ

Έκταση: 324.219 Km²

Πληθυσμός: 3.930.000 κάτ.

Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Νορβηγικὴ

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: "Οσλο μὲ 485.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Ἡ Νορβηγία κατέχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Σκανδινανικῆς χερσονήσου, δπου ἀπλώνονται οἱ Σκανδινανικὲς Ἀλπεις. Βρέχεται ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ωκεανό, τὴ Νορβηγικὴ και τὴ Β. Θάλασσα. Συνορεύει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Σουηδία και Ρωσία και πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μὲ τὴ Φινλανδία. Τὰ νησιὰ Σπίτσβερκ (6.206 Km²) ἀνήκουν στὴ Νορβηγία. Βρίσκεται στὴ βόρεια πολικὴ περιοχὴ και εἰναι πλούσια σὲ κοιτάσματα μὲ ἀνθρακα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνουμε δύο περιοχές: α) τὴ Δυτικὴ πλευρὰ τῶν Σκανδινανικῶν Ἀλπεων και β) τὸ μόνο πεδινὸ τμῆμα στὸ νοτιοανατολικὸ ἄκρο τῆς χώρας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Νορβηγίας δὲν εἶναι πολὺ ψυχρὸ ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικό της πλάτος. Στὸ δυτικὸ καὶ νότιο μέρος τὸ κλίμα εἶναι ὥκεανειο, διότι τὸ ἐπηρεάζει τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Στὶς δλαγές περιοχὲς εἶναι ἡ πειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Τὸ ἔδαφος τῆς χώρας εἶναι ἀκατάλληλο γιὰ τὴ γεωργία ἢ μεθοδικὴ δμως καλλιέργεια καὶ τὰ λιπάσματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται τὸ κάνονυν νὰ παράγει τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὰ γεωργικὰ προϊόντα ποὺ εἶναι ἀναγκαῖα στοὺς κατοίκους. Οἱ καλλιέργειες γίνονται στὴ νοτιοανατολικὴ περιοχὴ, δπου βρίσκονται οἱ εὑφορες πεδιάδες στὰ παράλια τοῦ κόλπου τοῦ "Οσλο. Παράγονται: σιτάρι, βρώμη, κριθάρι καὶ πατάτες.

Κτηνοτροφία. Τὸ 2% τοῦ ἔδαφους τῆς σκεπάζεται ἀπὸ βοσκοτόπια. Εκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, χοῖροι, ἄλογα καὶ δλων τῶν εἰδῶν τὰ πουλερικά. Τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐπαρκοῦν στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Τὰ 25% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται μὲ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους ἀποτελεῖ βασικὴ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ τῆς χώρας. Τὰ νορβηγικὰ δάση ἔχουν κυρίως ἔλατα, δρῦς, ἴτιες κ.ἄ. ποὺ δίνουν ἐκλεκτὴ οἰκοδομήσιμη ἔυλεια καὶ πολτό ἔύλου γιὰ τὴν παρασκευὴ χαρτιοῦ καὶ κυτταρίνης. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν εἶναι συστηματικὴ καὶ ὀργανωμένη.

Άλιεία. Ἡ νορβηγικὴ ἀλιεία εἶναι ἡ δεύτερη στὸν κόσμο καὶ ἔρχεται ἀμέσως μετὰ ἀπὸ τὴν Ιαπωνική. Τὰ κυριότερα εἶδη ψαριῶν ποὺ ἀλιεύονται εἶναι: ἡ ρέγγα, ποὺ ἀφθονεῖ στὶς δυτικὲς παραλίες δλο τὸ χρόνο, δ βακαλάος, δ σολωμὸς κ.ἄ. Ἄλιεύονται ἐπίσης φῶκες καὶ φάλαινες.

Γιὰ τὴ φαλαινοθηρία ὑπάρχουν πλωτὰ ἐργοστατα καὶ πολλὰ φαλαινοθηρικὰ πλοῖα.

Όρυκτὸς πλοῦτος. Διαθέτει ἀξιόλογο δρυκτὸ πλοῦτο, ποὺ τὸν ἀποτελοῦν δ σίδηρος, δ ψευδάργυρος, δ μόλυβδος, τὸ νικέλιο καὶ δ χαλκός.

Βιομηχανία. Ἐπειδὴ ἡ χώρα δὲν ἔχει γαιάνθρακα γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς βιομηχανίας της, χρησιμοποίησε τὴν ἐνέργεια ποὺ δίνουν τὰ τρεχούμενα νερὰ (καταρράκτες). Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας στηρίζεται στὴν τεράστια ἡλεκτροπαραγωγὴ ποὺ κατὰ 99% εἶναι ὑδροηλεκτρική. Ἐχει κλάδους μεταποιητικούς: κατεργασίας ἔύλου, χαρτοποίίας, παρασκευῆς διατηρημένων τροφῶν, ζυθοποίίας. Ἐπίσης κλάδους ἡλεκτροχημικούς καὶ ἡλεκτρομαγνητικούς καθὼς καὶ κλάδους ὑφαντουργίας, ύαλουργίας, φαρμακευτικῶν καὶ χημικῶν προϊόντων. Ἡ ναυπηγικὴ βιομηχανία εἶναι ἀπὸ

τις σπουδαιότερες στὸν κόσμο μὲ κυριότερα ναυπηγικά κέντρα τὸ Ὀσλό καὶ τὸ Μπέργκεν. Ἡ ποιότητα τῶν νορβηγικῶν προϊόντων εἶναι ἀριστή καὶ ἡ νορβηγικὴ βιομηχανία συναγωνίζεται δλες τις βιομηχανίες τοῦ κόσμου.

Συγκοινωνία. Ἡ ναυτιλία ἔχει τὴν πρώτη θέση στὶς δυωτερικὲς καὶ ἔξωτερικὲς συγκοινωνίες τῆς Νορβηγίας. Ἡ Νορβηγία εἶναι ἡ ναυτικότερη χώρα τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπίδοση τῶν νορβηγῶν στὴ θάλασσα εἶναι μεγάλη καὶ σταθερή. Πυκνὸς ἀκτοπλοϊκὸς δίκτυο συνδέει δλα τὰ λιμάνια τῆς χώρας. Παράλληλα μὲ τὶς ναυτικὲς συγκοινωνίες εἶναι ἀναπτυγμένες καὶ οἱ συγκοινωνίες τῆς ξηρᾶς καὶ οἱ ἐναέριες. Οἱ δρόμοι εἶναι ἀριστα κατασκευασμένοι καὶ οἱ περισσότεροι σιδηρόδρομοι εἶναι ἡλεκτροκίνητοι. Ἐχει πολλὰ ἀεροδρόμια καὶ οἱ ἀεροπορικὲς τῆς συγκοινωνίες μὲ τὸ δυωτερικὸ καὶ τὸ ἔξωτερικὸ εἶναι πυκνές.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ νορβηγοὶ ἀνήκουν στὴν τευτονικὴ φυλὴ καὶ εἶναι ἀπόγονοι τῶν Βίκιγγς. Ὡς ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Νορβηγία παρουσιάζεται τὸ 850 μ.Χ. Πρὸς τὰ βόρεια τῆς χώρας κατοικοῦν οἱ λάπωνες (20.000), λίγοι Σουηδοί (8.800) καὶ Φινλανδοί (2.500).

Πόλεις. Ὁσλο· εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς χώρας. Βρίσκεται στὸ μυχὸ τοῦ δυμώνυμου δρου. Μπέργκεν· βρίσκεται στὴ νοτιοδυτικὴ περιοχὴ τῆς χώρας καὶ ἔχει μεγάλα ναυπηγεῖα καὶ καλὸ λιμάνι. Ἀλλες πόλεις εἶναι: Τρόντγιου, Νάρβικ καὶ Χάμμερφεστ ποὺ εἶναι ἡ πιὸ βόρεια πόλη στὸ βόρειο ἡμισφαίριο καὶ βρίσκεται στὸ νησὶ Κβαλέν, κοντὰ στὸ βόρειο ἀκρωτήριο τῆς Νορβηγίας.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἐκτασῆ: 449.750 Km²

Πληθυσμός: 8.120.000 κατ.

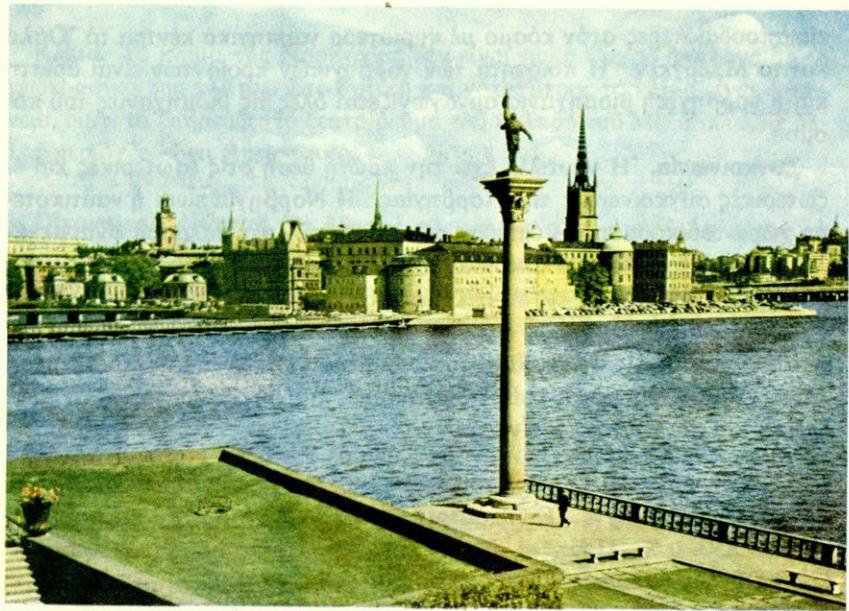
Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Σουηδική

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Στοκχόλμη μὲ 1.160.000 κατ.

Εἰκ. 27. Αποψη Στοκχόλμης

Θέση - Σύνορα. Ἡ Σουηδία κατέχει τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς Σκανδιναϊκῆς χερσονήσου. Βρέχεται πρὸς τὰ δυτικά ἀπὸ τὴν Βόρεια θάλασσα (πορθμὸς Κατεγάτη), πρὸς τὰ νότια καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Βαλτικὴ καὶ τὸ Βοθνικὸ κόλπο. Πρὸς τὰ δυτικὰ συνορεύει μὲ τὴν Νορβηγία καὶ πρὸς τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Φινλανδία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς Σουηδίας ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴν Νορβηγία εἶναι δρεινό, ἐνῶ τὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ νότια εἶναι πεδινὸ μὲ λόφους. Πρὸς τὸ Βορρᾶ βρίσκονται παγωμένες καὶ ἄγονες ἐκτάσεις, στὸ κέντρο ύπαρχουν δάση καὶ στὸ νότιο καὶ ἀνατολικὸ τμῆμα τὸ ἔδαφος εἶναι καλλιεργήσιμο.

Κλίμα. Ἡ Σουηδία, ἐπειδὴ ἔχει μεγάλη ἐκταση, παρουσιάζει κλιματικὲς ἐναλλαγές. Ἡ νότια καὶ κεντρικὴ Σουηδία εἶναι ψυχρότερη ἀπὸ τὴν Νορβηγία, ἔχει δμως ἡπιότερο κλίμα ἀπὸ πολλὲς διλλεις περιοχὲς ποὺ βρίσκονται στὸ ίδιο βόρειο πλάτος. Αὐτὸ διφεύλεται στοὺς νοτιοδυτικοὺς ἀνέμους

ποὺ φυσοῦν τὸ χειμώνα. Ἡ βόρεια Σουηδία ἔχει κλίμα καθαρὰ ἡπειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ Σουηδία εἶναι οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ μιὰ ἀπὸ τις πιὸ ἀναπτυγμένες χῶρες τοῦ κόσμου. Ἡ γεωργία τῆς βρίσκεται σὲ ἀκμή. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα καὶ κτηνοτροφές.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται δλογα, ἀγελάδες, πρόβατα καὶ χοῖροι. Τὰ παραγόμενα κτηνοτροφικά προϊόντα ἐπαρκοῦν στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας καὶ τὸ πλεόνασμά τους ἔξαγεται.

Ἡ ἀλεία εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ ἔνα μέρος ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἔξαγεται.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ 56% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται ἀπὸ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους εἶναι μεθοδική. Τὰ δάση τῆς ἔχουν ἔλατα, σημύδες, σφεντάμια, πεύκα καὶ κυρίως κωνοφόρα. Ἡ ξυλεία ποὺ παράγουν εἶναι ἀριστης ποιότητας καὶ ἡ περισσότερη ἔξαγεται.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Στὴ Β. Σουηδία καὶ ὡς τῇ Λαπωνίᾳ ὑπάρχουν σιδηρομεταλλεύματα σὲ ἀριστη ποιότητα. Ὑπάρχουν ἐπίσης κοιτάσματα μὲ χαλκό, ψευδάργυρο, ἄργυρο, χρυσὸν καὶ στὴ Νότια Σουηδία κοιτάσματα μὲ γαιανθρακα. Ἐχει καὶ κοιτάσματα μὲ δρυκτὸ πισσουρανίτη ἀπὸ τὸν δοποὶ προέρχεται τὸ οὐράνιο.

Βιομηχανία. Ἡ Σουηδία εἶναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Ὁρισμένοι κλάδοι τῆς βιομηχανίας τῆς διεκδικοῦν μὲ τὴν ποιότητά τους τὰ παγκόσμια πρωτεῖα (χαλυβουργία). Σὲ μεγάλη ἀνάπτυξη βρίσκεται ἡ σουηδικὴ ναυπηγικὴ βιομηχανία. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένοι οἱ κλάδοι τῆς υφαντουργίας, ξυλουργικῆς, ύδαλουργίας κ.ἄ. Ἡ Σουηδία μιὰ εἶναι ἀπὸ τὶς περισσότερο ἔξηλεκτρισμένες χῶρες. Τὰ σουηδικὰ ἐργοστάσια χρησιμοποιοῦν ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καταρράκτες. Στὴ Σουηδία ἐπίσης λειτουργοῦν τρεῖς μεγάλοι ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες.

Συγκοινωνία. Ἡ Σουηδία ἔχει πυκνὸν καὶ ἀριστο συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ποὺ γίνεται ἀραιότερο στὴ Μέση Σουηδία καὶ πιὸ ἀραιό στὴ Βόρεια. Ὁ ἐμπορικός τῆς στόλος εἶναι ἀρκετά μεγάλος καθὼς καὶ ἡ ἀεροπορική τῆς συγκοινωνία.

Ἐμπόριο. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένο καὶ οἱ ἔξαγωγές της ξεπερνοῦν τὶς εἰσαγωγές. Εἰσάγει ἀποικιακά, τρόφιμα, πρῶτες δλες, πετρέλαιο, καπνό. Ἐξάγει ξυλεία, ἡλεκτρικὰ εἰδη, σπίρτα, διάφορα μηχανήματα, αὐτοκίνητα κ.ἄ.

Πολιτική έξέταση. Οι Σουηδοί είναι τευτονικής καταγωγής.

Πόλεις. **Στοκχόλμη**· είναι ή ωραιότερη πόλη της Β. Ευρώπης, κτισμένη πάνω σε 13 μικρά νησιά. Είναι ή «Βενετία του Βορρᾶ» και βρίσκεται πρός τα άνατολικά της λίμνης Μαϊλαρ στη Βαλτική θάλασσα. Είναι τό πνευματικό, έμπορικό και βιομηχανικό κέντρο της Σουηδίας. **Μαλμό**· βρίσκεται στὸν πορθμὸν τῆς Σουύνδης. **Γκαιτεμποργκ**· βρίσκεται στὸ στενὸ τοῦ Κατεγάτη. **Ουψάλα**· βρίσκεται στὰ βόρεια τῆς Στοκχόλμης και είναι έδρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Σουηδίας· ἔχει παλαιὸ Πανεπιστήμιο. **Λούλεο**· βρίσκεται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου καὶ ἔχει ἀσφαλὴ λιμένα, δοποῖος για 5 μῆνες κλείνει ἀπὸ τοὺς πάγους. Ἐχει ἐργοστάσιο χαλυβουργίας καὶ ναυπηγεῖα.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 337.009 Km²

Πληθυσμός: 4.630.000 κάτ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι

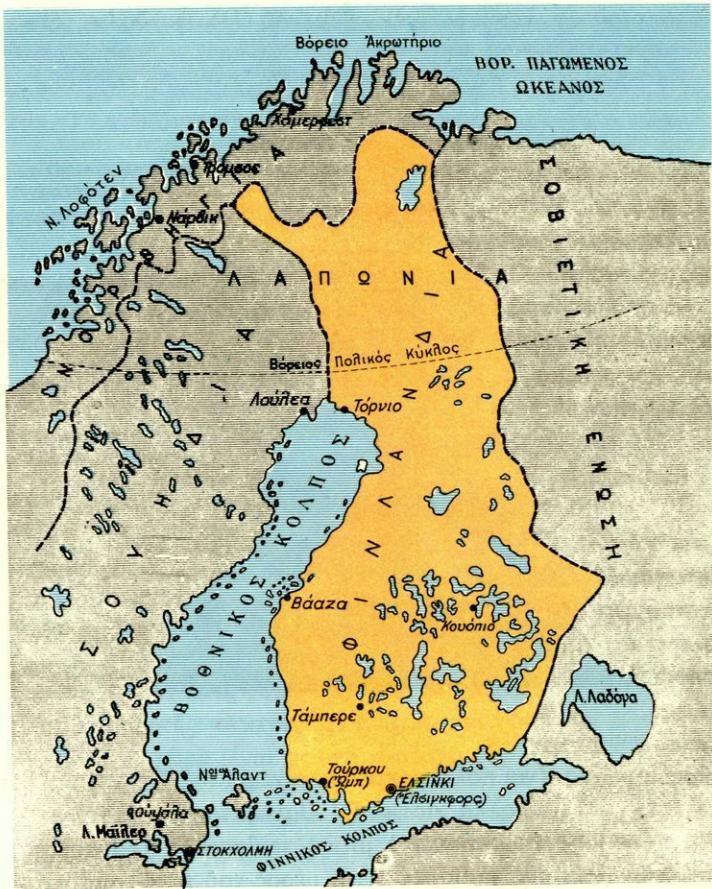
Γλώσσα: Φινλανδική

Νόμισμα: Μάρκο

Πρωτεύουσα: Έλσίνκι μὲ 518.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Βρίσκεται στὰ άνατολικὰ τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου. Συνορεύει πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴ Νορβηγία, πρὸς τὰ άνατολικὰ μὲ τὴ Ρωσία καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Σουηδία. Βρέχεται πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὸ Φιννικὸ κόλπο καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Βοθνικό.

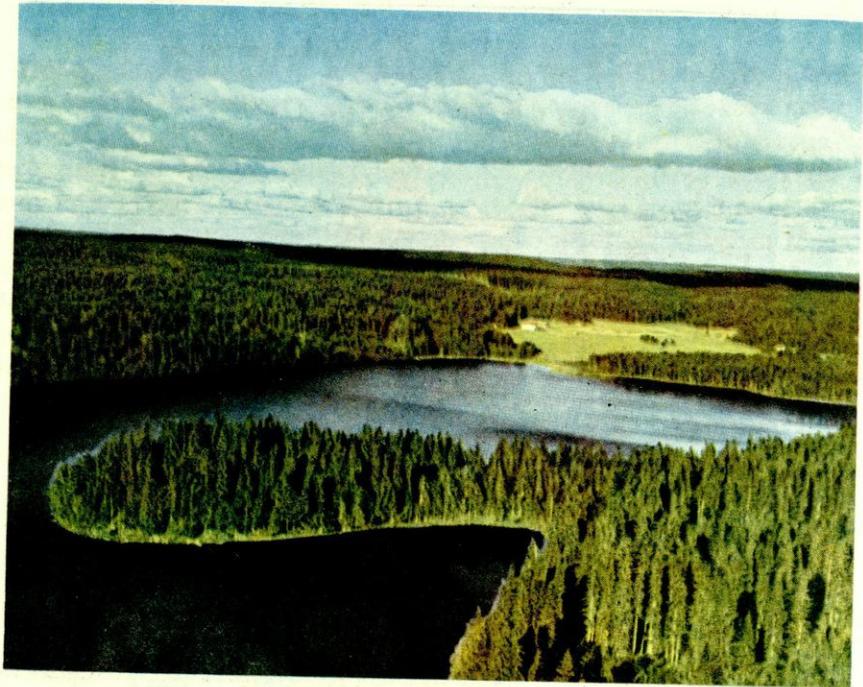
Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ 1/3 τῆς έκτασεώς της βρίσκεται στὰ βόρεια τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, δου έπικρατεῖ ἡ τούνδρα. Τὸ περισσότερο ἐδαφός της είναι πεδινὸ μὲ μικροὺς λόφους ἀπὸ γρανίτη που φτάνουν τὰ 200–800 μέτρα ὅψος καὶ είναι σὲ διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς. Ὑπάρχουν πολλὲς λίμνες, ὑπολογίζονται σὲ 60.000 καὶ σκεπάζουν τὰ 11% τοῦ ἐδάφους της. Οἱ λίμνες αὐτὲς σχηματίσηκαν ἀπὸ τὴ διαβρωτικὴ ἐνέργεια τῶν παγετώνων, ἐνῶ οἱ λόφοι ἀπὸ τὰ υλικὰ (ἄμμο, χαλίκια, πέτρες) που μετέφεραν καὶ συσσώρευσαν οἱ παγετῶνες. Οἱ λίμνες συνδέονται συνή-

Χάρτης 26. Φινλανδία

θως μὲ μικροὺς ποταμούς. Οἱ ποταμοὶ εἶναι πολλοὶ καὶ δρυμητικοὶ καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποὺ δίνουν λευκὸ δινθρακα.

Άκτες. Τὰ παράλια τῆς Φινλανδίας εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἀναρίθμητα βραχονήσια, υψάλουνς καὶ σύρτεις. (Σύρτη λέγομε μιὰ τοπικὴ ἀμμώδη ἀνύψωση τοῦ βυθοῦ τῆς θάλασσας ποὺ ἀλλάζει σχῆμα καὶ ἔκταση). Στὸ νοτιερδυτικὸ ἄκρο ἔχουμε τὸ σύμπλεγμα τῶν νησιῶν Ἀαλαν ἢ Ἀλαντ, ἀπὸ τὸ δύνομα τοῦ μεγαλύτερου. Τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ διποτελεῖται ἀπὸ 300 περίπου νησιὰ ποὺ μόνο τὰ 80 κατοικοῦνται. Τὰ νησιά αὐτὰ ἀνήκουν στὴ Φινλανδία, μολονότι τὰ 96% τῶν κατοίκων μιλοῦν τὴ Σουηδική.

Εικ. 28. Τοπίο Νότιας Φινλανδίας

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι πολὺ ψυχρὸ καὶ δ̄ χειμώνας ἔχει μεγάλη διάρκεια μὲ πολὺ κρύο καὶ μὲ πολλὰ χιόνια. Οἱ λίμνες, τὰ Ἐλη, δ̄ Βοθνικὸς καὶ δ̄ Φιννικὸς κόλπος παγώνουν γιὰ 5 μῆνες περίπου τὸ χρόνο.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία. Ἔνα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀσχολεῖται μὲ τὴ γεωργία, ἀλλὰ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὴ ἐξαιτίες τοῦ κλίματος. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, λινάρι καὶ πατάτες.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη χάρη στὰ πολλὰ λιβάδια. Ἐκτρέφονται ἀλογα, ἀγελάδες, πρόβατα, χοῖροι, πουλερικὰ καὶ τάρανδοι, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὰ βορειότερα μέρη γιὰ νὰ σέρνουν τὰ ἐλκηθρά.

Δάση. Τὰ δάση σκεπάζουν τὰ 71% τῆς ἐπιφάνειάς της. Τὰ κυριότερα δέντρα εἶναι: τὸ πεύκο, ἡ σημύδα, τὸ ἔλατο καὶ ἡ λεύκα. Τὰ δάση ἀποτελοῦν τὴ βάση τῆς ἑθνικῆς οἰκονομίας τῆς Φινλανδίας. Χάρη στὰ δάση τη, ἡ Φινλανδία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κυριότερες χῶρες ποὺ παράγουν χαρτί καὶ χαρτοπολτό.

Όρυκτός πλούτος. Η Φινλανδία έχει άρκετά πλούσιο υπέδαφος γηπάρχουν κοιτάσματα με χαλκό, ψευδάργυρο, τιτάνιο, χρυσό, αργυρό, βανάδιο και μόλυβδο. Τελευταία βρέθηκαν και κοιτάσματα με οδράνιο.
Άλιεια. Τὰ προϊόντα τῆς άλιειάς είναι υπεραρκετά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Βιομηχανία. Έκτός ἀπὸ τοὺς παλιοὺς καὶ σημαντικοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας χαρτιού, χαρτοπολτοῦ, ξυλείας, σπίρτων, τροφῶν καὶ ὑφαντουργίας, μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο δημιουργήθηκαν καὶ νέοι κλάδοι, δηπως δημηχανοποιητικός, μεταλλουργικός κ.δ.

Μεγάλη ποσότητα ἐνέργειας γιὰ τὴν κίνηση τῶν ἐργοστασίων παίρνουν ἀπὸ τὶς ὑδατοπτώσεις.

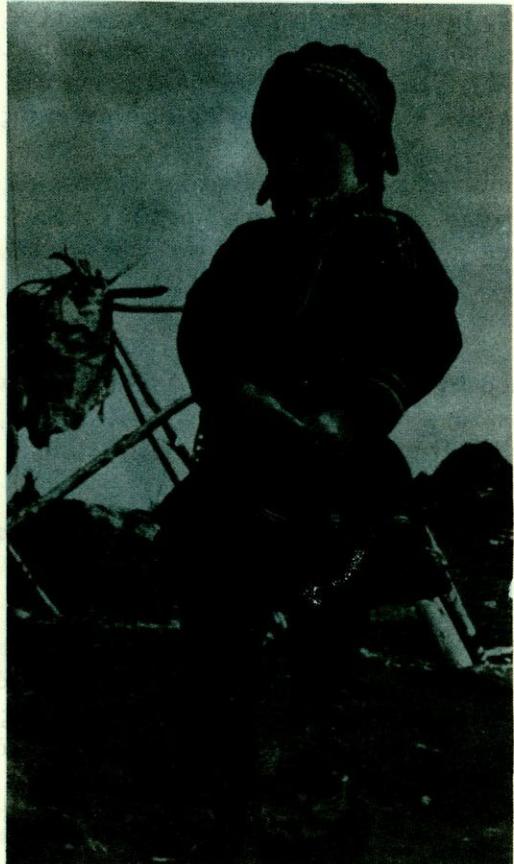
Συγκοινωνία. Τὸ διδικὸ καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο τῆς Φινλανδίας είναι γενικὰ δραιό. Ὁμως πυκνώνει κάπως στὶς νότιες περιοχές. Οἱ ἐσωτερικὲς ὑδάτινες συγκοινωνίες μὲ τὶς διώρυγες καὶ τὶς λίμνες ἔχουν μεγάλη σημασία.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα, ἀποικιακά, πετρέλαιο, καπνὸ καὶ διάφορα βιομηχανικὰ προϊόντα. Ἐξάγει ξυλεία, χαρτομάζα, χαρτὶ καὶ διάφορα μηχανήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Φινλανδοὶ ἔχουν μογγολικὴ καταγωγή. Ἐγκαταστάθηκαν στὴ χώρα τους γύρω στὰ 400–700 μ.Χ. Ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τὸ 20% είναι Σουηδικῆς καταγωγῆς. Στὰ βόρεια ζοῦν καὶ λίγοι Λάπωνες. Ἐπειδὴ γενικὰ ἡ χώρα είναι φτωχή, ὑπάρχει ἔνα μόνιμο μεταναστευτικὸ ρεῦμα.

Τὸ κράτος καθιέρωσε ὡς ἐπίσημες γλῶσσες τὴ φινλανδικὴ ποὺ μοιάζει μὲ τὴν οὐγγρικὴ καὶ τὴ σουηδική.

Πόλεις. Σπουδαιότερες πόλεις είναι: **Ἐλσίνκι**. είναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους καὶ τὸ βιομηχανικό, οἰκονομικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας. **Βάαζα**, λιμάνι στὸ Βοθνικὸ κόλπο. **Τούρκου**, λιμάνι στὰ δυτικὰ τοῦ Ελσίνκι.

Εἰκ. 29. Νεαρός Λάπωνας

ΛΑΠΩΝΙΑ

Η Λαπωνία είναι χώρα της Β. Ευρώπης και κατέχει τό βόρειο τμήμα της Σκανδινανικής χερσονήσου, τό βόρειο τμήμα της Φινλανδίας και τή χερσόνησο τοῦ Κόλα της Ρωσίας. Έχει έκταση 400.000 Km² και 150.000 περίπου κατοίκους. Οι Λάπωνες έχουν μογγολική προέλευση. Είναι οι βορειότεροι κάτοικοι της Ευρώπης και ζούν ζωὴ νομαδική. Είναι μικρόσωμοι (1,51–1,55 μ.) και έχουν χρῶμα δέρματος κιτρινωπό. Η γλώσσα τους είναι φιννοουγγρική.

Η Λαπωνία δὲν έχει δρισμένη γεωγραφική ή πολιτική ένότητα, ἀλλὰ μοιράζεται στὰ τέσσερα κράτη: Νορβηγία, Σουηδία, Φινλανδία και Ρωσία.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 103.000 Km²

Πληθυσμός: 210.000 κάτ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ισλανδική

Νόμισμα: Κορώνα Ισλανδίας

Πρωτεύουσα: Ρεϋκγιαβίκ με 79.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Η Ισλανδία είναι νησί του Ατλαντικού. Βρίσκεται ανάμεσα στή Γροιλανδία και την Αγγλία.

Μορφολογία του έδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ισλανδίας είναι δρεινὸ καὶ γεμάτο ἡφαίστεια. Υπάρχουν 30 περίπου ἐνεργὰ ἡφαίστεια (ἡφαίστειο "Εκλας μὲν ψφος 1.558 μ.). Σὲ πολλὰ μέρη υπάρχουν πίδακες μὲ ζεστὸ νερὸ ποὺ λέγονται Γκέιζερ.

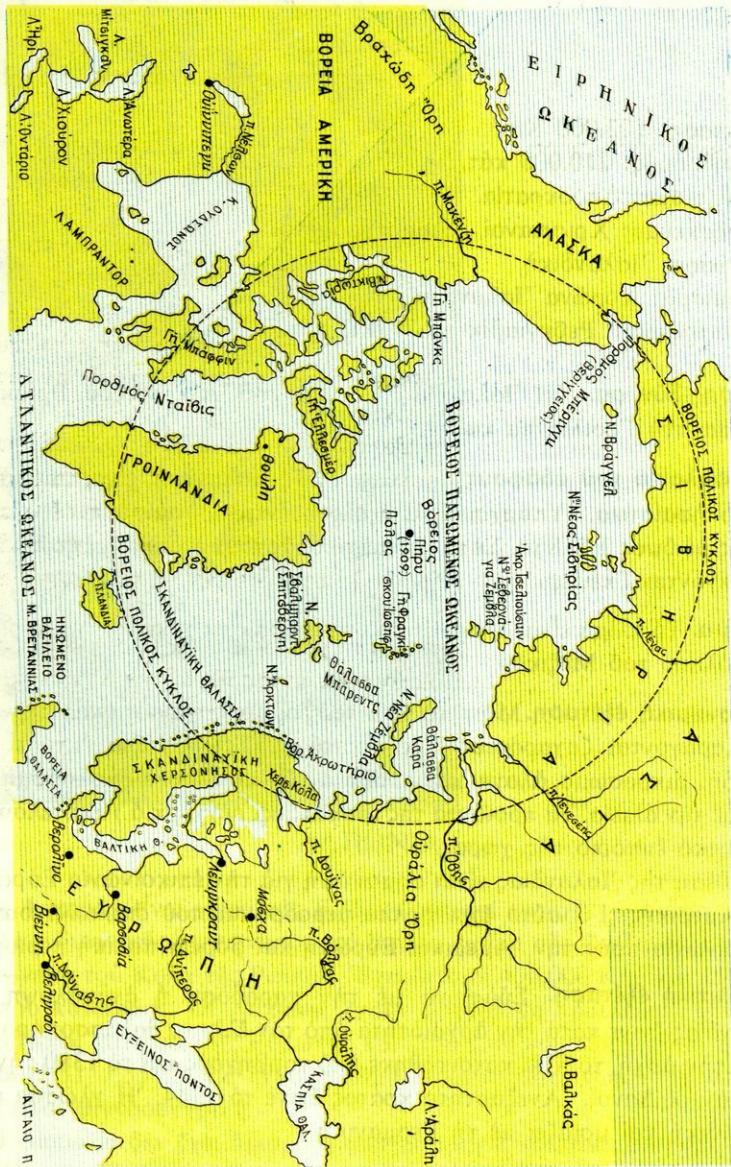
Κλίμα. Τὸ κλίμα είναι ωκεάνειο, διότι ἐπιδρᾶ στὴ χώρα τὸ θερμὸ ρεῦμα του κόλπου του Μεξικού.

Οικονομικὴ ἔξταση. Μόνο τὸ 10% του έδαφους τῆς είναι καλλιεργήσιμο. Παράγονται ζαχαρότευτλα καὶ πατάτες. Στὰ λιβάδια ἐκτρέφονται βοοειδή, μικρόσωμα δλογα καὶ πρόβατα. Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν ἀλιεία. Τὰ προϊόντα τῆς (βακαλάος, ρέγγες κ.ἄ.) ἀποτελοῦν τὸ ἔξαγωγικὸ ἐμπόριο τῆς χώρας.

'Η θέση τῆς Ισλανδίας είναι σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐπικοινωνία Εὐρώπης καὶ Αμερικῆς. Γι' αὐτὸ ἔχει πολλὰ ἀεροδρόμια ποὺ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία πρὸς τὴν Αμερική, Ευρώπη καὶ βόρεια πολικὴ περιοχὴ.

Πολιτικὴ ἔξταση. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση ἡ ἀνακάλυψη τῆς Ισλανδίας ἔγινε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ τὸν Ἐλληνα θαλασσοπόρο Πυθέα. Στὴν ἀρχή, τὸ 874, κατοικήθηκε ἀπὸ νορβηγούς καὶ τὸ 1380 τὴν κατέλαβαν οἱ Δανοί. Ανεξάρτητο κράτος ἔγινε τὸ 1944. Η γλώσσα είναι Ισλανδικὴ καὶ μοιάζει μὲ τὴ Γερμανική.

Πόλεις. Πρωτεύουσα είναι η Ρεϋκγιαβίκ μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι.

Χάρτης 27. Αρκτική περιοχή

Γενική έπισκοπηση. Από τὴν ἔξεταση τῶν χωρῶν τῆς Βόρειας Εὐρώπης προκύπτουν σὲ γενικές γραμμές τὰ ἔξῆς:

1) Ὁ πληθυσμὸς συγκεντρώνεται στὶς παραλιακὲς περιοχές, κυρίως στὰ νότια, δπου τὸ κλίμα εἶναι ύποφερτὸ καὶ δπου οἱ πεδιάδες ἐπιτρέπουν τὴ γεωργικὴ ζωὴ.

2) Χάρη στὴν εὐφυία καὶ τὴν ἐπιμονὴ τῶν λαῶν αὐτῶν δημιουργήθηκε μιὰ ἀνετη ζωὴ.

Οἱ λαοὶ αὐτοὶ ζοῦν κυρίως:

α) Ἀπὸ τὴ θάλασσα ποὺ τὴν ἐκμετάλλευνται μὲ τὴ ναυτιλία καὶ τὴν ἀλιεία. Ἐχουν ναυτικὸ στόλο δλοι, κυρίως δμως οἱ Σκανδιναυοι, ποὺ καλύπτουν τὰ 12% τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου δλου τοῦ κόσμου.

β) Ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν. Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτὴ γίνεται μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε κατορθώθηκε ή φθορὰ σὲ κυβικὰ μέτρα νὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν αδξηση τῶν δέντρων.

γ) Ἀπὸ τὴ γεωργία ποὺ τὴν ἔξασκοῦν μὲ τρόπο ἐπιστημονικὸ καὶ καλύπτει τὶς περισσότερες ἀνάγκες τους. Εἰσάγουν μόνο δημητριακὰ καὶ ζάχαρη καὶ ἔξαγουν κτηνοτροφικὰ προϊόντα ποὺ διατηροῦνται θαυμάσια.

δ) Ἀπὸ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο καὶ κυρίως τὸ σίδηρο. Ἔκτος ἀπὸ τὴ Δανία δλες οἱ ἄλλες χῶρες ἔχουν σίδηρο. Ἡ Σουηδία ἔχει τὰ πλουσιότερα κοιτάσματα τοῦ κόσμου.

Οἱ βόρειες χῶρες τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχουν καύσιμες δλες γιὰ τὶς βιομηχανίες καὶ γι’ αὐτὸ χρησιμοποιοῦν τοὺς καταρράκτες γιὰ τὴν παραγωγὴ ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας. Οἱ περισσότερες βιομηχανίες τους παράγουν εἶδη ποὺ τὰ ἔξαγουν.

Ἐτοι τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ύψηλὰ τῆς Εὐρώπης.

Τὸ ποσοστὸ τῆς θνητιμότητας εἶναι χαμηλὸ χάρη στὸν ὑγειονομικὸ ἔξοπλισμό, τὴν ἀνετη κατοικία καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν καθαριότητα.

Ἡ μόρφωση εἶναι γενικὴ καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀγράμματοι.

Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς σὲ περιοχές ποὺ γειτονεύουν μὲ τὸν πολικὸ κύκλο εἶναι πραγματικὰ ἔνα μοναδικὸ φαινόμενο στὸν κόσμο.

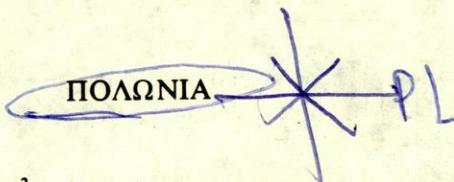
Οἱ φυσικὲς δμορφιὲς καὶ δ πολιτισμὸς τῶν κατοίκων τῆς Β. Εὐρώπης συντελοῦν στὴ μεγάλῃ τουριστικὴ κίνησή της.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Η Ανατολική Εύρωπη διπλώνεται άπό τη Βαλτική θάλασσα ώς τα Ουράλια πρός τα άνατολικά και πρός τα νότια ώς τὸν Εδεσίνο και τὸ Δούναβη.

Στὴν ἀπέραντη αὐτὴν πεδινὴν περιοχὴν υπάρχει ή δρεινὴ περιοχὴ μὲ τὰ **Καρπάθια** δρη καὶ ή περιοχὴ μὲ τὶς **Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις**. Τὰ Καρπάθια δρη εἶναι μιὰ δροσειρὰ ἀλπικοῦ σχηματισμοῦ, ἀλλὰ διαφέρονταν ἀπὸ τὶς Ἀλπεις. Τὸ δῆμος τους εἶναι μέτριο. Μόνο ή δροσειρὰ τοῦ **Τάτρα** στὴν Πολωνία ἔχει δῆμος 2.663 μέτρα καὶ θυμίζει τὶς ἀπότομες, ψηλές καὶ λαξεμένες ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ἀλπικὲς κορυφές. Οἱ Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ νοτιότερο σημεῖο τῶν Καρπαθίων καὶ μὲ διεύθυνση ἀπὸ τὰ άνατολικὰ πρὸς τὰ δυτικὰ φτάνονταν ώς τὶς **Σιδηρὲς Πύλες** τοῦ Δούναβη, στὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Οἱ δροσειρὲς αὐτὲς διακλαδώνονται σὲ πολλὲς ἀλλες καὶ σχηματίζουν σειρὰ ἀπὸ κορυφές καὶ ἀπομονωμένα δρεινὰ συγκροτήματα. Τὸ ψηλότερο δρος τῶν Καρπαθίων εἶναι τὸ δρος **Ρόντνα** στὴ Μολδαβία μὲ δῆμος 2.305 μέτρα, ἐνῶ τῶν Τρανσυλβανικῶν Ἀλπεων ή **Ναγκάν** μὲ δῆμος 2.544 μέτρα ποὺ εἶναι καὶ τὸ ψηλότερο δρος τῆς Ρουμανίας. Γενικὰ δλες οἱ δροσειρὲς εἶναι δημαρές. Μεγάλες πλαγιές σκεπασμένες ἀπὸ δάση φτάνονταν ώς τὶς κορυφές ποὺ εἶναι σκεπασμένες ἀπὸ χλόη. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα τῶν Καρπαθίων ἀνήκει στὴν ΕΣΣΔ. Ἡ πεδινὴ περιοχὴ μοιράζεται στὴν Πολωνία, τῇ Ρουμανίᾳ καὶ τῇ Σοβιετικὴ **Ἐνωση**. Στὴν Πολωνία σχηματίζεται μιὰ πολὺ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ συνεχίζει τὸ βαθύπεδο τῆς Β. Εύρωπης. Τὸ δῆμος τῆς πεδιάδας αὐτῆς αὐξάνει ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια, δισπου στοὺς πρόποδες τῶν Καρπαθίων καὶ σὲ πλάτος 200 Km σχηματίζονται δροπέδια μὲ ἔδαφος εδφορο, διότι ἔγινε ἀπὸ προσχώσεις. Στὴ Ρουμανία ἡ πεδινὴ περιοχὴ βρίσκεται στὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας, στὸ νότιο, τὸ άνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικό. Τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς άνατολικῆς πεδιάδας τῆς Εύρωπης ἀνήκει στὴν ΕΣΣΔ καὶ τὸ περιβάλλονταν ἀπὸ τὰ άνατολικὰ τὰ Ουράλια δρη, ἀπὸ τὰ νότια διὰ Καύκασος καὶ τὰ δρη τῆς Κριμαίας καὶ ἀπὸ τὰ δυτικὰ τὰ Καρπάθια.

Κανένα σημείο τῆς περιοχῆς αυτῆς δὲν έχει δύψος μεγαλύτερο ἀπό τὰ 450 μέτρα. Πρός τὰ βόρεια τῆς Μόσχας τὸ τμῆμα τῆς πεδιάδας έχει πολλές μικρές λίμνες, μικρά ύψωματα καὶ ἀμμουδερές ἐκτάσεις, ἐνῶ πρός τὰ νότια οἱ περιοχές σκεπάζονται ἀπό προσχώσεις καὶ εἶναι εὐφορες. Στὸν Καύκασο βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς Εύρωπης ('Ελμπρούτ).

Έκταση: 312.677 Km²

Πληθυσμός: 33.070.000 κάτ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πολωνική

Νόμισμα: Ζλότυ

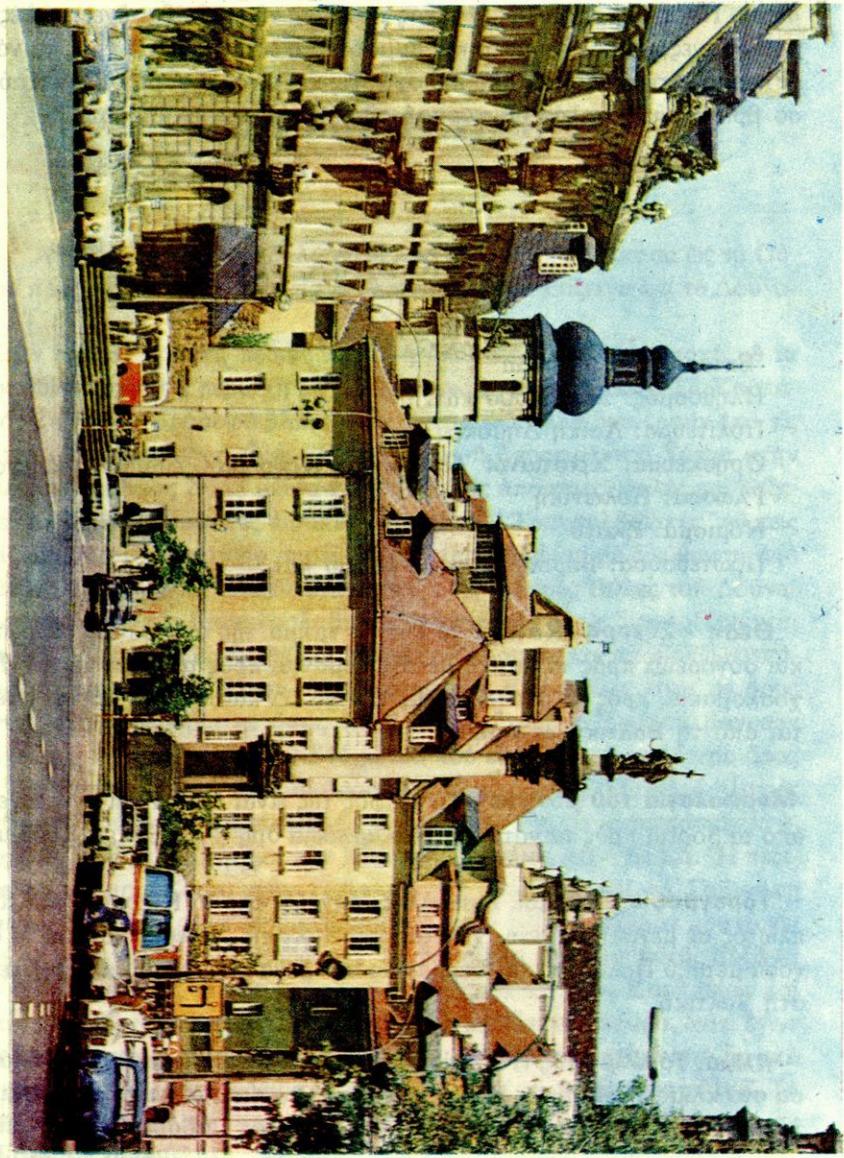
Πρωτεύουσα: Βαρσοβία μὲ 1.241.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς ἀνατολικῆς Εύρωπης καὶ συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφός της εἶναι πεδινὸ καὶ ἀνυψώνεται ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια ώς τὰ **Καρπάθια** δρη (δρος Τάτρα 2.663 μ.).

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Βιστούλας. πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ εἶναι πλωτὸς σὲ μεγάλη ἔκταση· χύνεται στὴ Βαλτική. **Οδερ-** ἀποτελεῖ τὰ σύνορα μεταξὺ Πολωνίας καὶ Γερμανίας στὸ μεγαλύτερο τμῆμα καὶ χύνεται στὴ Βαλτική.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Πολωνίας εἶναι μιὰ μεταβατικὴ κατάσταση ἀνάμεσα στὸ κλίμα τῆς δυτικῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ρωσίας καὶ χαρακτηρίζεται ώς ἡπειρωτικό. Οἱ βροχὲς γίνονται πιὸ συχνὲς πρὸς τὰ βόρεια καθὼς καὶ τὰ χιόνια. Οἱ ποταμοὶ παγώνουν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου ώς τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου.

Εἰκ. 30. Πλατεία Βαρσοβίας

Χάρτης 28. Πολωνία

Οίκονομική ζωή. Γεωργία. Η Πολωνία είναι κυρίως χώρα γεωργική και κτηνοτροφική. Παράγει σε μεγάλες ποσότητες σιτάρι, κριθάρι, πατάτες, σίκαλη, ζαχαρότευτλα, λυκίσκο κ.α. Εκτρέφονται δλογα, χοῖροι, βοοειδή, πρόβατα και πουλερικά.

Δασικός πλούτος. Τὰ 23% από τὰ έδαφη της σκεπάζονται μὲ δάση πού τὰ περισσότερα δποτελούνται από πεῦκα. Η ἀπόδοσή τους σε ξυλεία είναι μεγάλη.

Όρυκτός πλούτος. Η Πολωνία είναι πλούσια σε γαιάνθρακα, σιδηρο-

μεταλλεύματα, ψευδάργυρο, μόλυβδο και πετρέλαιο.

Βιομηχανία. Οι σπουδαιότερες άπό τις βιομηχανίες της είναι: ή μεταλλουργία, ή κατασκευή μηχανῶν, ή έπεξεργασία της ξυλείας κ.ά. Κατασκευάζουν έπισης αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, τρακτέρ, άλωνιστικές και θεριστικές μηχανές και παράγουν δρυκτέλαια.

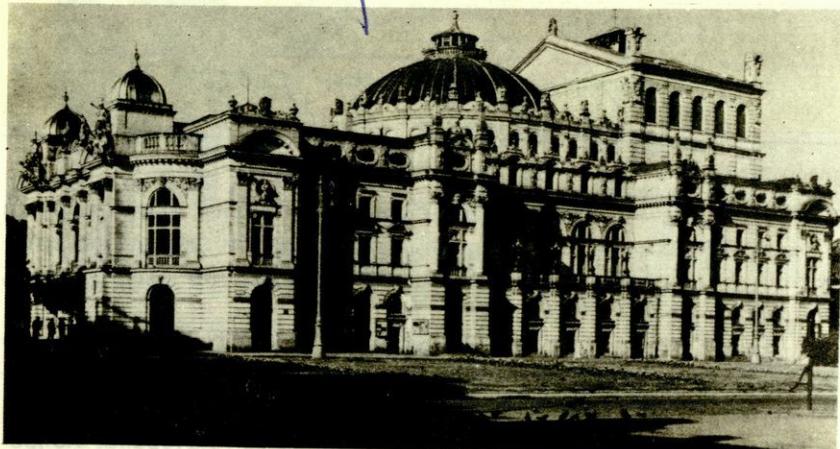
Συγκοινωνία. Η συγκοινωνία είναι άναπτυγμένη και συμπληρώνεται άπό τό ποτάμιο συγκοινωνιακό σύστημα.

Έμποριο. Έξαγει γαιάνθρακα, μηχανές, αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, δασικά προϊόντα, μεταλλεύματα, ζάχαρη και κτηνοτροφικά προϊόντα. Εισάγει βαμβάκι, καφέ, ρύζι κ.ά.

Πολιτική έξέταση. Οι Πολωνοί άνήκουν στή Σλαβική οίκογένεια. Τό μεγαλύτερο μέρος της Πολωνίας ώς τό 1918 τό κατεῖχαν οι Ρώσοι, άπό τό 1830. Από τό 1918 έγινε άνεξάρτητη Δημοκρατία. Από τό 1945 είναι Λαϊκή Δημοκρατία.

Πόλεις. Βαρσοβία. βρίσκεται στής δυτικής τοῦ Βιστούλα, είναι ή πρωτεύουσα τοῦ κράτους και τό κυριότερο πνευματικό, βιομηχανικό και έμπορικό κέντρο τής χώρας. **Λόντζ.** είναι βιομηχανικό κέντρο. Άλλες πόλεις είναι: **Κρακοβία**, παλαιά πρωτεύουσα, **Βρότολαη** (Μπρεσλάου), άλλοτε γερμανική πόλη, **Στσεσίν** (Στεττίνο), λιμάνι, **Γκντάνσκ** (Δάντσιχ), άλλοτε γερμανική πόλη, λιμάνι στή Βαλτική, και **Γδύνια**, λιμάνι στή Βαλτική.

Εικ. 31. Τό θέατρο τής Κρακοβίας

Έκταση: 237.500 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κάτ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, οἱ περισσότεροι

Γλώσσα: Ρουμανική (85%) καὶ Ούγγρική (10%)

Νόμισμα: Λέι

Πρωτεύουσα: Βουκουρέστι μὲ 1.370.000 κατ.

Θέση — Σύνορα. Η Ρουμανία βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Βαλκανίκης χερσονήσου καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ Εδεσίνου Πόντου. Συνορεύει πρὸς τὰ νότια μὲ τὴ Βουλγαρία (Δούναβης), πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία καὶ Ούγγαρια, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν ΕΣΣΔ, καὶ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ τὸν Εδεσίνο Πόντο.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ δυτικότερο τμῆμα τῆς χώρας, τὸ νότιο, τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικὸ εἶναι πεδινό. Τὸ ὑπόλοιπο τμῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ δρεινὰ συγκροτήματα ποὺ σχηματίζουν τὰ Καρπάθια δρη καὶ οἱ Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Τὰ δρη αὐτὰ σκεπάζονται μὲ ἀπέραντα δάση ἀπὸ κωνοφόρα καὶ δρῦς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Οἱ Δούναβης, ποὺ τὸ τελευταῖο τμῆμα τοῦ, 1.100 Km, βρίσκεται μέσα στὸ ρουμανικὸ ἑδαφός. Ἀπὸ τὰ Καρπάθια πηγάζουν οἱ ποταμοὶ Σερέθ καὶ Προῦθος. Οἱ Ἀλούτας πηγάζει ἀπὸ τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Ολοὶ αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Δούναβη

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Τὸ πεδινὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται ἀνίμεσα στὰ Βαλκάνια, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Καρπάθια εἶναι απροστάτευτο ἀπὸ τοὺς βορειοανατολικοὺς ἀνέμους, ποὺ φυσοῦν ἀπὸ τὶς ρωσικὲς στέπες καὶ τὸν Εδεσίνο. Έτσι παρουσιάζονται ἐδῶ ἀπότομες μεταβολές τοῦ κλίματος.

Οἱ ορισμένα ἔτη οἱ βροχὲς εἶναι πολλές καὶ δρισμένα πάλι ἐπικρατεῖ μεγάλη ξηρασία. Οἱ χειμῶνες ἀλλοτε εἶναι πολὺ ψυχροὶ καὶ ἀλλοτε πάλι ἥπιοι. ποὺ θυμίζουν μεσημβρινές χῶρες. Οἱ βροχὲς γενικὰ εἶναι λίγες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ οἱ περισσότερες πέφτουν τὴν ἀνοιξη. Οἱ ἀκτὲς τοῦ Εδεσίνου ἔχουν κλίμα πόντιο, δηλαδὴ ψυχρὸ καὶ ὑγρὸ χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι.

Χάρτης 29. Ρουμανία

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Ρουμανία είναι χώρα με πλούσιο έδαφος. Παράγει σιτάρι, άραβόσιτο, πατάτες, κρασί, καπνό, ζαχαρότευτλα, διπωρικά, ρύζι κ.ά. Έκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, αλογα και πολλοί χοιροί.

Άλιεια. Στοὺς ποταμούς, τὶς λίμνες και τὶς ἀκτὲς ἀλιεύονται κυρίως σολωμοί και γλῶσσες.

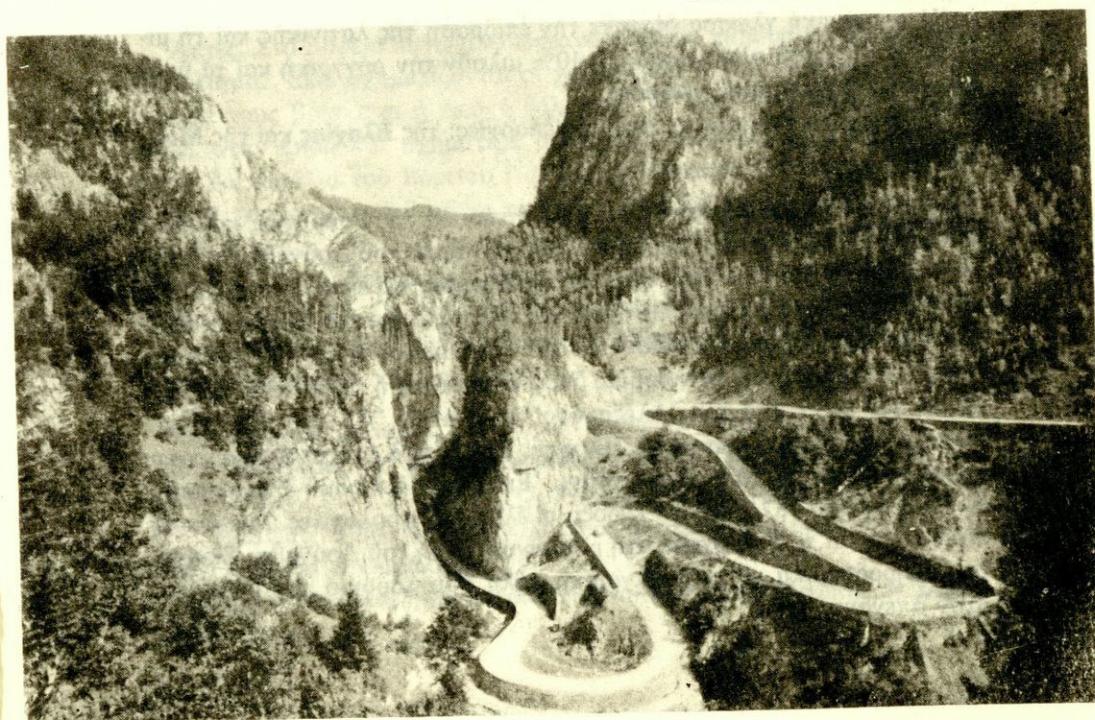
Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση τῆς Ρουμανίας σκεπάζουν τὶς δρεινὲς περιοχὲς· είναι πυκνά και ἀραιώνουν δσο κατεβαίνουν πρὸς τὶς πεδιάδες. Απ' αὐτὰ παίρνουν μεγάλες ποσότητες ξυλείας.

Ορυκτὸς πλοῦτος. Τὸ ὑπέδαφος τῆς Ρουμανίας είναι πολὺ πλούσιο σὲ μεταλλεύματα. Τὰ κοιτάσματα τοῦ πετρελαίου ἀποτελοῦν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πηγὲς τοῦ θνικοῦ πλούτου. Μετὰ τὸ πετρέλαιο ἀκολουθοῦν τὰ κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα (ἀνθρακίτης – λιγνίτης). Άλλῃ πηγὴ δρυκτοῦ πλούτου τῆς Ρουμανίας είναι τὸ δρυκτὸ ἀλάτι στὴν ἐξωτερικὴ ζώνη τῶν Καρπαθίων. Υπάρχουν ἐπίσης κοιτάσματα μὲ χρυσό, ἀργυρό, χαλκό, μόλυβδο, ἀρσενικὸ ἀντιμόνιο, σίδηρο, μαγνήσιο και θεῖο. Στὴ Ρουμανία υ-

Εικ. 32. Αποψη Βουκουρεστίου

Εικ. 33. Ανατολικά Καρπάθια στήν Ρουμανία

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πάρχουν έπισης πολλές ιαματικές πηγές, πλούσιες σε μεταλλικά νερά.

Βιομηχανία. Ή βιομηχανία της Ρουμανίας παρουσιάζει σήμερα άξιόλογη ανοδο. Παράγει τρόφιμα, χημικά προϊόντα, ύφασματα, γεωργικά μηχανήματα, αυτοκίνητα κ.ά.

Έμποριο. Είσαγει διάφορα βιομηχανικά είδη. Έξαγει δημητριακά, ξυλεία, σπορέλαια, πετρέλαιο και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Συγκοινωνία. Σημαντικό είναι τὸ δικό και τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο ποὺ συνδέεται μὲ τὸ δίκτυο τῆς Κεντρικῆς και Δυτικῆς Ευρώπης. Ο Δούναβης ἐπίσης ἀποτελεῖ θαυμάσιο ποτάμιο δρόμο.

Πολιτική ἔξέταση. Η Ρουμανία πρωτοπαρουσιάζεται ὡς ἐλεύθερο κράτος τὸ 1877. Ο πληθυσμός της ἔχει πολλές ἔθνικές μειονότητες. Τὸ 75% τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἀποτελοῦν οἱ Ρουμάνοι και τὸ ὑπόλοιπο τὸ μοιράζονται στὴ σειρά, ἀνάλογα μὲ τὸ ποσοστό, οἱ μειονότητες τῶν Οδγγρων, Γερμανῶν, Βουλγάρων, Έβραίων και Τσιγγάνων. Στὴ Ρουμανία γιὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Σήμερα ζοῦν στὴ Ρουμανία περίπου 10.000 Ἐλληνες.

Η Ρουμανία γιὰ 1000 περίπου χρόνια ἦταν ἐπαρχία τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους.

Η ρουμανικὴ γλώσσα δέχτηκε τὴν ἐπίδραση τῆς λατινικῆς και τὴ μιλοῦν τὰ 85% τοῦ πληθυσμοῦ· τὰ 10% μιλοῦν τὴν οὐγγρικὴ και τὰ ὑπόλοιπα τὶς ἔθνικές τους γλῶσσες.

Η Ρουμανία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἐπαρχίες: τῆς **Βλαχίας** και τῆς **Μολδαβίας**.

Πόλεις. Τὸ **Βουκουρέστι** εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ρουμανίας και εἶναι κτισμένη στὶς δυτικές τοῦ Δαμποβίτα, παραπόταμου τοῦ Δούναβη, σὲ πεδινὴ περιοχὴ· βρίσκεται στὴν ἐπαρχία τῆς Βλαχίας και εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο και ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα. **Κωστάντζα**· εἶναι λιμάνι και βρίσκεται στὰ παράλια τοῦ Εδεινού. **Γαλάτοι**, **Ιάσι**· εἶναι πόλεις τῆς Μολδαβίας δπου κηρύχτηκε ἡ Ἐλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Υψηλάντη. **Άλλες πόλεις** εἶναι: **Κλούζ**, **Τέμεσβαρ**, **Κροστάνδη**, **Πλοέστι**. Στὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι βρίσκεται ἡ μικρὴ πόλη **Δραγατσάνι**. Ἐκεῖ στὴν Ἐλληνικὴ Ἐπανάσταση, τὸν Ιούνιο τοῦ 1821, ἔπεσαν ἐνδοξα οἱ Ἐλληνες Ιερολοχίτες. Σημαντικὴ πόλη εἶναι και τὸ **Γιουργεβό** στὴ ρουμανικὴ δυτικὴ τοῦ Δούναβη. Συνδέεται σιδηροδρομικὰ μὲ τὴ βουλγαρικὴ πόλη **Ρουχτσούκιο** ποὺ βρίσκεται στὴν ἀπέναντι δυτικὴ.

ΕΝΩΣΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΜΗΜΑ

*Έκταση: 5.571.000 Km²

Πληθυσμός: 179.000.000 κάτ.

Νόμισμα: Ρούβλι.

Θέση — Σύνορα. Τὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, (ΕΣΣΔ), δρίζεται πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὰ Οὐράλια δρη, τὸν ποταμὸ Οὐράλη καὶ τὴν Κασπία θάλασσα, πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν δροσειρὰ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸν Εδεινό Πόντο, πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὴν Ρουμανία, Πολωνία, Βαλτικὴ θάλασσα καὶ Φινλανδία.

Άκτες. Στὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανὸν οἱ ἀκτὲς παρουσιάζουν πλούσιο διαμελισμό. Ἐκεῖ σχηματίζονται οἱ χερσόνησοι **Κόλα** καὶ **Κανίν**, ποὺ ἀνάμεσά τους βρίσκεται ἡ Λευκὴ θάλασσα. Ἡ Λευκὴ θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει διάφορους κόλπους, λιμάνια, δρμοὺς κ.τ.λ. Τὰ παράλια τοῦ Βόρειου Παγωμένου ὥκεανοῦ καὶ τῆς Λευκῆς θάλασσας παγώνουν γιὰ 7 μῆνες τὸ χρόνο. Στὴ Βαλτικὴ τὰ παράλια εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἔλη ποὺ τὸ χειμώνα σκεπάζονται μὲ πάγους. Στὸ βάθος τοῦ Φιννικοῦ κόλπου βρίσκεται ἡ **Κροστάνδη** ποὺ εἶναι καὶ ὁ κεντρικὸς νεύσταθμος τῆς ΕΣΣΔ. Οἱ ἀκτὲς τῆς ΕΣΣΔ στὸν Εδεινὸν δὲν παγώνουν ποτὲ καὶ σχηματίζουν καλὰ λιμάνια, δπως τῆς **Οδησσοῦ**, **Σεβαστούπολεως** καὶ **Ροστώβ** στὸ βάθος τῆς Ἀζοφικῆς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Στὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανὸν χύνονται οἱ ποταμοί: **Πετσχόρας** καὶ **Βόρειος Ντρίνας**. Στὴ Βαλτικὴ ὁ **Δυτικὸς Ντρίνας** καὶ ὁ **Νιέμεν**. Στὸν Εδεινὸν : 'Ο **Δνείστερος**, ὁ **Δνείπερος** καὶ ὁ **Ντόν**. Στὴν Κασπία: 'Ο **Βόλγας**, ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης μὲ μῆκος 3.685 Km, καὶ ὁ **Οὐράλης**.

Λίμνες: ἡ **'Ονέγκα**, ἡ **Λαντόγκα**, ἡ μεγαλύτερη τῆς Εὐρώπης, ἡ **Τίμεν**, ἡ **Πειπούν** κ.ἄ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς ΕΣΣΔ εἶναι καθαυτὸ ἡπειρωτικό. Ὁ χειμώνας εἰναι ψυχρότερος ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς ἀλλης Εὐρώπης. Οἱ βροχὲς εἶναι λιγες καὶ πέφτουν κυρίως τὸ καλοκαίρι. Τὸ χιόνι σκεπάζει κατὰ τὸ χειμώνα δλες τίς περιοχὲς μὲ σχετικὰ λεπτὸ στρῶμα, ἐνῶ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες παγάνουν. Ἐπειδὴ ἡ ΕΣΣΔ ἀπλώνεται σὲ μεγάλῃ ἔκτασῃ ἀπὸ τὸ Βορρᾶ πρὸς τὸ Νότο, τὸ κλίμα ἀλλάζει ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόστασην ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ώκεανό. Γι' αὐτὸ μὲ βάση τίς κλιματολογικές συνθῆκες καὶ τῇ βλάστηση διαιροῦμε τὴ χώρα σὲ 4 ζῶνες.

α) **Ἡ ζώνη τῆς Τούνδρας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ κατέχει τὴν περιοχὴ τοῦ Βόρειου Παγωμένου ώκεανοῦ ποὺ εἶναι ἀδεντρη καὶ γεμάτη τέλματα. Τὸ κρύο εἶναι πολὺ δυνατό, ὁ χειμώνας διαρκεῖ 7–8 μῆνες καὶ ἡ βλάστηση περιορίζεται σὲ ποώδη φυτά καὶ λειχῆνες.

β) **Ἡ ζώνη τῶν δασῶν.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὰ νότια τῆς ζώνης τῆς Τούνδρας, φτάνει ώς τὴ Μόσχα καὶ σκεπάζεται ἀπὸ κωνοφόρα δέντρα. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 6–7 μῆνες. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι ἀραιοκατοικημένη.

γ) **Ἡ ζώνη τῆς μαύρης στέπας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὸ κεντρικὸ εμῆμα τῆς πεδιάδας καὶ εἶναι πάρα πολὺ εῦφορη. Ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νότια τῆς ζώνης τῶν δασῶν καὶ ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ φτάνει ώς τὰ Οὐράλια. Τὸ ἔδαφος εἶναι μαῦρο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ χῶμα λεπτὸ καὶ χλόη ποὺ ξηράθηκε. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 5–6 μῆνες.

δ) **Ἡ ζώνη τῆς φωαᾶς στέπας.** Ἀπλώνεται νοτιότερα ἀνάμεσα στὴν Ἀζοφικὴ καὶ τὴν Κασπία θάλασσα· εἶναι δγονη καὶ ἀδεντρη, κατάλληλη μόνο γιὰ τὴν κτηνοτροφία. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ δέχεται πολὺ λίγες βροχές.

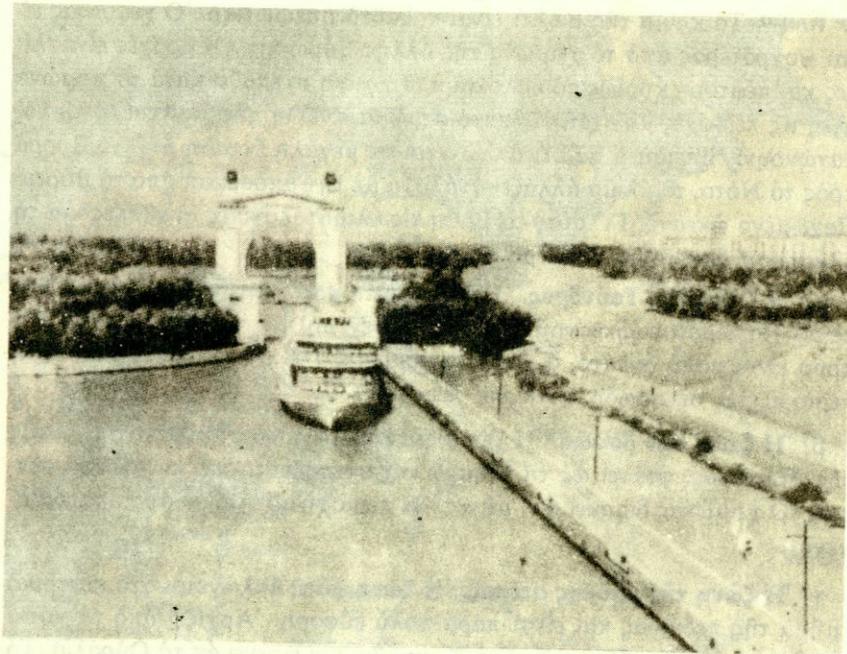
Στὰ παράλια τοῦ Εδεσίνου τὸ κλίμα εἶναι εδκρατο καὶ ευχάριστο, κυρίως στὰ παράλια τῆς Κριμαίας.

Οἰκονομικὴ ζωή. Οἱ καλλιέργειες γίνονται μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο καὶ μὲ μηχανικὰ μέσα. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, ἀραβόσιτος, πατάτες, καννάβι, βαμβάκι, ζαχαρότευτλα, δπωρικά κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδή, ἀλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα. Ἀξιόλογη εἶναι ἡ πτηνοτροφία καὶ ἡ σηροτροφία.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες δίνουν ψάρια σὲ μεγάλες ποσότητες. Ἀπὸ τὸ ψάρι «ἀκηπήσιο» βγαίνει τὸ μαῦρο χαβιάρι.

▷ Χάρτης 30. Ε Σ Σ Δ - Σοβιετικὴ "Ενωση

Εἰκ. 34. Σύνδεση Βόλγα και Ντόν με διώρυγα

Τὰ δάση προσφέρουν διφθονή ξυλεία και τὰ δέρματα ζῶα ποὺ ζοῦν μέσα σ' αὐτά δίνουν τὸ πολύτιμο τριχωτό δέρμα τους (νιφίτσες, κουνάβια, σκίουροι, ἐρμίνες κ.ἄ.).

Όρυκτὸς πλοῦτος. Ὑπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα ποὺ τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο. Τὰ πετρέλαια τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὴν Εὐρώπη. Ἐχει ἀκόμα κοιτάσματα μὲ βωξίτη, ψευδάργυρο, κασσίτερο, χαλκό, χρυσό, μόλυβδο, ἄργυρο, πλατίνα, γραφίτη κ.ἄ.

Βιομηχανία. Χάρη στὸν δρυκτὸ πλοῦτο, τὰ καύσιμα ύλικά και τὴν υδροηλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ παράγει ἀπὸ τὰ μεγάλα φράγματα, δπως εἰναι τῶν ποταμῶν Βόλγα, Δνείπερου κ.ἄ., ή ΕΣΣΔ ἔχει ἀναπτυγμένη βιομηχανία. Οἱ μεγαλύτερες βιομηχανίες εἰναι: ἡ μεταλλουργία, ἡ βιομηχανία χημικῶν προϊόντων, κλωστοϋφαντουργίας, αὐτοκινήτων, τρακτέρ, δπλων, ἀεροπλάνων, πλοίων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Οἱ ποταμοὶ και οἱ λίμνες συνδέονται συνήθως μὲ διώρυγες και ἀποτελοῦν πλωτοὺς δρόμους, ποὺ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀεροπορικὴ ἐπίσης συγκοινωνία εἰναι ἀναπτυγμένη. Ὁ ἐμπορικός της

στόλος έξυπηρετεῖ τὴ διακίνηση τῶν ἐμπορευάτων μὲ τὸ ἔξωτερικό. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι ἐπίσης ἀναπτυγμένο.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει μερικὰ εἰδη βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἐξάγει πετρέλαιο, γεωργικά καὶ κτηνοτροφικά προϊόντα, μηχανές κάθε εἶδους, βαγόνια σιδηροδρόμων κ.ἄ.

Πολιτική ἔξέταση. Ἡ Ἔνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν -ΕΣΣΔ- ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 δικτύων Δημοκρατίες. Ἀπλώνεται ἀπὸ τὸ Β. Παγωμένο ώκεανὸ ώς τὸν Εδεσσείν Πόντο (Μαύρη θάλασσα) καὶ τὶς δροσειρές τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ ώς τὸν Ειρηνικὸ ώκεανό. Κατοικοῦν σ' αὐτὴ πάνω ἀπὸ 100 ἑθνότητες καὶ λαοί: Ρῶσοι 50%, Οὐκρανοί 28%, Λευκορῶσοι, Οὐζμπέκοι, Τάταροι, Γεωργιανοί, Λιθουανοί, Ἐσθονοί, Ἀρμένιοι κ.τ.λ. Μιλοῦνται πάρα πολλές γλῶσσες καὶ διάλεκτοι. Οἱ Ρῶσοι εἶναι διάδα Σλαβικῶν φυλῶν.

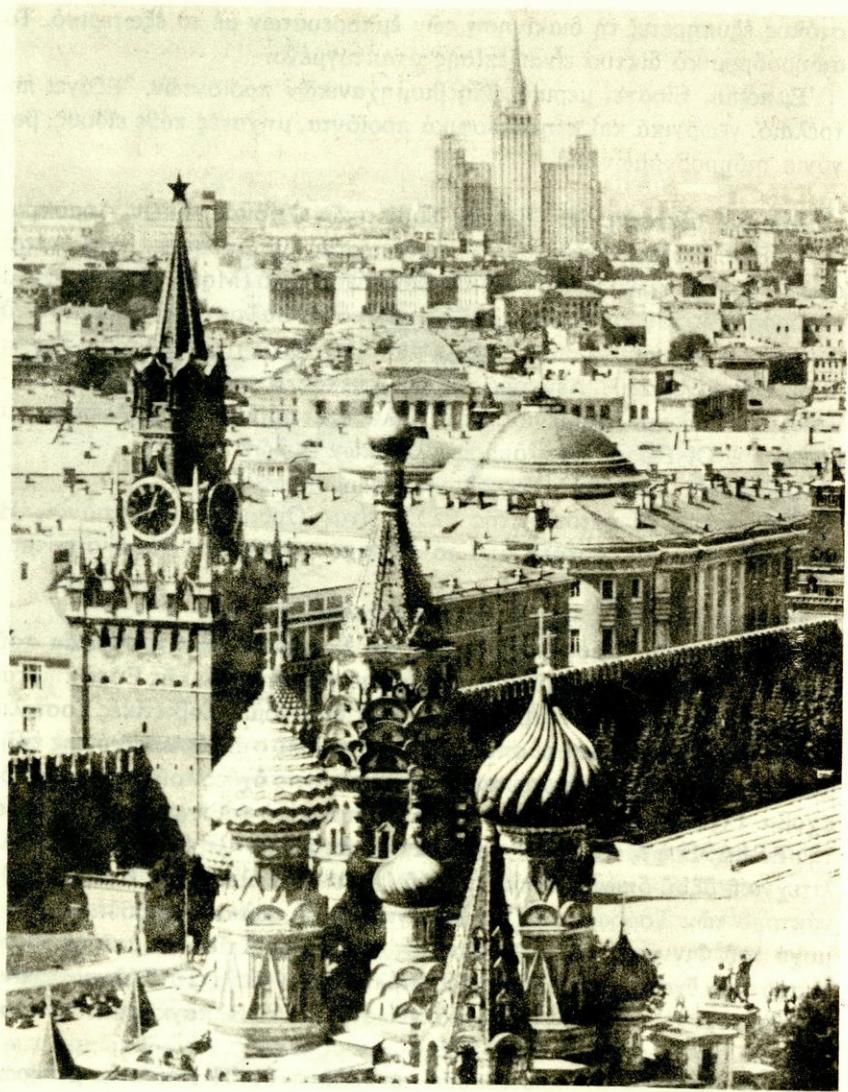
Πολίτευμα: Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία.

Θρήσκευμα: Οἱ κάτοικοι τῆς ΕΣΣΔ εἶναι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο κράτος καὶ αὐτοδιοικεῖται.

Στὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς ΕΣΣΔ περιλαμβάνονται:

1) **Ἡ Ρωσικὴ Ὀμόσπονδη Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία** ποὺ κατέχει τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς πεδιάδας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ μέρος τῆς Ἀσίας: περιλαμβάνει καὶ δλλες αὐτόνομες Σοβιετικὲς Σοσιαλιστικὲς Δημοκρατίες καὶ οἱ σπουδαιότερες πόλεις στὸ εὐρωπαϊκὸ τῆς τμῆμα εἶναι: **Ἡ Μόσχα**, πρωτεύουσα, κτισμένη στὶς δχθες τοῦ ποταμοῦ Μόσχοια. Εἶναι τὸ βιομηχανικό, ἐμπορικό, πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς ΕΣΣΔ. Στὴ Μόσχα ὑπάρχουν ἐκκλησίες μὲ μεγάλη ιστορικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία, δπως ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τὸ Κρεμλίνο, ἀνάκτορο τῶν Τσάρων κ.ἄ. Τὸ **Λένινγκραντ**, ἡ παλαιὰ Πετρούπολη, στὸ μυχὸ τοῦ Φιννικοῦ κόλπου στὸν ποταμὸ Νέβα. Κτίστηκε ἀπὸ τὸ Μέγα Πέτρο καὶ ἔχει Ναούς, Μουσεῖα, Βιβλιοθῆκες κ.τ.λ. Τὸ **Βόλγκογκραντ** (Στάλινγκραντ) στὸ Βόλγα ποταμό, γνωστὸ ἀπὸ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο.

2) **Ἡ Ἐσθονία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Ταλλίν**. 3) **Ἡ Λεττονία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Ρίγα**. 4) **Ἡ Λιθουανία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Βίλνα**. Οἱ Ἐσθονοί ἀνήκουν στὴν κίτρινη φυλή. Οἱ Λιθουανοί καὶ οἱ Λεττονοί στὴν Ἰνδοευρωπαϊκή. Ἡ ἐσθονικὴ γλώσσα συγγενεύει μὲ τὴ Φινλανδική. Μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ἡ Ἐσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία, τὰ βαλτικὰ αὐτὰ κράτη, ἐνσωματώθηκαν στὴν ΕΣΣΔ καὶ ἀπετέλεσαν αὐτόνομες Σοσιαλι-

Εἰκ. 35. Αποψη Μόσχας

στικές Δημοκρατίες τῆς ΕΣΣΔ. 5) Ἡ Λευκορωσία μὲ πρωτεύουσα τὸ Μίνσκ. 6) Ἡ Οὐκρανία μὲ πρωτεύουσα τὸ Κίεφο στὶς δχθες τοῦ Δνείπερου. Ἀλλες πόλεις τῆς Οὐκρανίας εἶναι ἡ Ὀδησσός, τὸ μεγαλύτερο λιμά-

νι τῆς ΕΣΣΔ στὸν Εῦξεινο Πόντο, δπου ἀλλοτε ἔμεναν πολλοὶ Ἑλληνες και δπου ίδρυθηκε ἡ Φιλική Ἐταιρεία τὸ 1814, τὸ **Χάρκοβο**, μεγάλο συγκοινωνιακό και βιομηχανικό κέντρο. 7) Ἡ **Μολδαβία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Κίσινιοφ**. Σ' αὐτῇ περιλαμβάνεται και ἡ Βεσσαραβία. 8) Ἡ **Γεωργία**, μὲ πρωτεύουσα τὸ **Τμπλίσιν** (Τιφλίδα). 9) Ἡ **Αρμενία**, πρωτεύουσα **Ἐριβάν**. 10) Ἡ **Αζερμπαϊτζάν**, πρωτεύουσα **Μπακού**.

Γενικὴ ἐπισκόπηση: Η Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ἀπλώνεται ἀπὸ τὴν Βαλτικὴ θάλασσα ὡς τὰ Ουράλια δρη και τὸν Εὗξεινο πόντο. Οἱ χῶρες τῆς Πολωνία, Ρουμανία, και ΕΣΣΔ (Εὐρωπαϊκὸ τμῆμα) ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ πεδιάδες. Τὸ κλίμα τους εἶναι ἡπειρωτικό. Ἐξαιτίας αὐτοῦ οἱ χῶρες αὐτὲς παρουσιάζουν κοινὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ τίς ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴν υπόλοιπη Εὐρώπη.

Κοινὸ γνώρισμα ἐπίσης εἶναι δτι ἔχουν τὸ ἴδιο πολιτικοοικονομικὸ σύστημα.

Τὰ ἐλη ποὺ ἀποξηράθηκαν και οἱ περιοχὲς ποὺ ἐκχερσώθηκαν ἔδωσαν στὴν καλλιέργεια μεγάλες ἑκτάσεις. Ἡ γεωργία βρίσκεται σὲ μεγάλη ἀνοδο, διότι ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς γίνεται μὲ ἐπιστημονικὸ και μεθοδικὸ τρόπο.

Ο ἀνθρακας, τὸ πετρέλαιο, οἱ ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες, οἱ καταρράκτες και τὰ μεγάλα φράγματα τῶν ποταμῶν δίνουν δφθονη ἐνέργεια ποὺ μαζὶ μὲ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο βοήθησαν στὴ γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Τὰ γράμματα, οἱ ἐπιστῆμες και οἱ τέχνες βρίσκονται σὲ ύψηλὸ ἐπίπεδο. Ἔτσι ἡ ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ποὺ ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ γεωργικὴ περιοχή, σήμερα βρίσκεται σὲ ύψηλὸ βιομηχανικὸ και πολιτιστικὸ ἐπίπεδο.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Πληθυσμὸς τῆς Εύρωπης. Στὴν εὐρωπαϊκὴ ἡπειρο κατοικοῦν σήμερα 651.668.000 ἀνθρωποι. Ὁλες βέβαια οἱ περιοχὲς τῆς δὲν εἶναι κατοικημένες διμοιόμορφα.

Διαμόρφωση ἑθνοτήτων. Οἱ λαοὶ τῆς Εύρωπης προέρχονται ἀπὸ τὴ λεγόμενη Ἰνδοευρωπαϊκὴ διμοεθνία, τὴν δποία ἀποτελοῦν πολλοὶ καὶ διάφοροι λαοὶ τῆς Γῆς, δπως οἱ Ἰνδοί, οἱ Ἀφγανοί, οἱ Πέρσες, οἱ Σλάβοι, οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Γερμανικοὶ λαοί, οἱ Λατίνοι, οἱ Κέλτες, οἱ Ἰλλυριοί, οἱ Ἑλληνες κ.ἄ. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ προῆλθαν ἀπὸ τὴ διάσπαση τοῦ ἴδιου λαοῦ ποὺ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἀποτελοῦσε μιὰ ἑθνικὴ καὶ γεωγραφικὴ ἐνότητα. Ἡ πρώτη πατρίδα τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν λαῶν ἦταν ἡ βόρεια καὶ κεντρικὴ Εὐρώπη. Ἐκεῖ διασπάστηκαν καὶ ἀλλοὶ προχώρησαν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Περσία καὶ τὶς Ἰνδίες, ἀλλοὶ πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ἀλλοὶ πρὸς τὰ νότια. Ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες ποὺ ἦταν ἀσφαλεῖς, διότι προστατεύονταν ἀπὸ δρη, μεγάλους ποταμοὺς ἢ θάλασσα καὶ σιγὰ σιγὰ συγχωνεύτηκαν μὲ τοὺς ἐντόπιους ἢ μὲ ἐκείνους ποὺ ἥλθαν ἀργότερα. Ἔτσι δημιουργήθηκαν νέοι λαοί, ποὺ ἔγιναν ἑθνη, δηλαδὴ εἶχαν κοινά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γῆ ποὺ κατοικοῦσαν, τὴ γλώσσα, τὴ Θρησκεία, τὴν οἰκονομία, τὴν ἱστορία καὶ γενικὰ τὸν πολιτισμό. Ὅσοι δμως Ἰνδοευρωπαῖοι ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες δπου δὲν ὑπῆρχαν ἀσφαλὴ φυσικὰ δρια, πολεμοῦσαν συχνὰ μὲ διάφοροὺς λαούς. Ἔτσι σ' αὐτές τὶς χῶρες γεννήθηκαν καὶ ἔξαφανίστηκαν διάφορα κράτη κατὰ τὶς διάφορες ἐποχὲς καὶ ἀπὸ κάθε μιὰ ἐποχὴ ἐμειναν μνημεῖα καὶ ἐνθύμια λιγότερο ἢ περισσότερο σπουδαῖα.

Οι σημερινοὶ λαοί. Ἡ Εὐρώπη εἶναι χώρα τῆς λευκῆς φυλῆς. Ἐπομένως ἀπὸ ἀνθρωπολογικὴ πλευρὰ ἡ Εὐρώπη εἶναι δμοιογενῆς δσο καμιὰ

· ἄλλη περιοχὴ τοῦ κόσμου. Στὴν Εὐρώπη οἱ ἄλλες φυλὲς ἔχουν ἐλάχι-
στους ἀντιπροσώπους.

Οἱ Λάπωνες, οἱ Φίννοι (Φινλανδοὶ), οἱ Ἐσθονοί, οἱ Μαγυάροι τῆς Οὐγ-
γαρίας καὶ οἱ Τούρκοι προέρχονται ἀπὸ τὴν μογγολικὴν φυλὴν (κίτρινη) καὶ
οἱ γλῶσσες τους δὲ μοιάζουν μὲ τὶς εὐρωπαϊκές.

Οἱ ἴνδοευρωπαϊκοὶ λαοί, ἀνάλογα μὲ τὴν φυσικήν τους ἐμφάνιση, τὴν
γλώσσαν καὶ τὶς παραδόσεις, χωρίζονται σὲ τέσσερεis διμάδες.

A. Τὴν Ἑλληνικὴν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἑλληνες ποὺ εἶναι κληρονόμοι
τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

B. Τὴν νεολατινικὴν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἰταλοί, οἱ Ἰσπανοί, οἱ Πορτο-
γάλοι, οἱ Γάλλοι, ἔνα μέρος ἀπὸ τοὺς Βέλγους καὶ οἱ Ρουμάνοι. "Ολοι αὐ-
τοὶ οἱ λαοὶ εἶναι κληρονόμοι τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Γ. Τὴν γερμανικὴν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες, δηλαδὴ οἱ Ἀγ-
γλοί, Σκῶτοι καὶ Ἰρλανδοί, οἱ Δανοί, οἱ Νορβηγοί, οἱ Σουηδοί, οἱ Αὐ-
στριακοί, οἱ Γερμανοί, οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Ἰσλανδοί καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τοὺς Ἐλβετούς. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ βοήθησαν στὴν ἔξαπλωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολιτισμοῦ μὲ τὶς ἀποικίες ποὺ ίδρυσαν. 'Ακόμα προόδευσαν πάρα πολὺ^ν
στὶς ἐπιστῆμες, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριο.

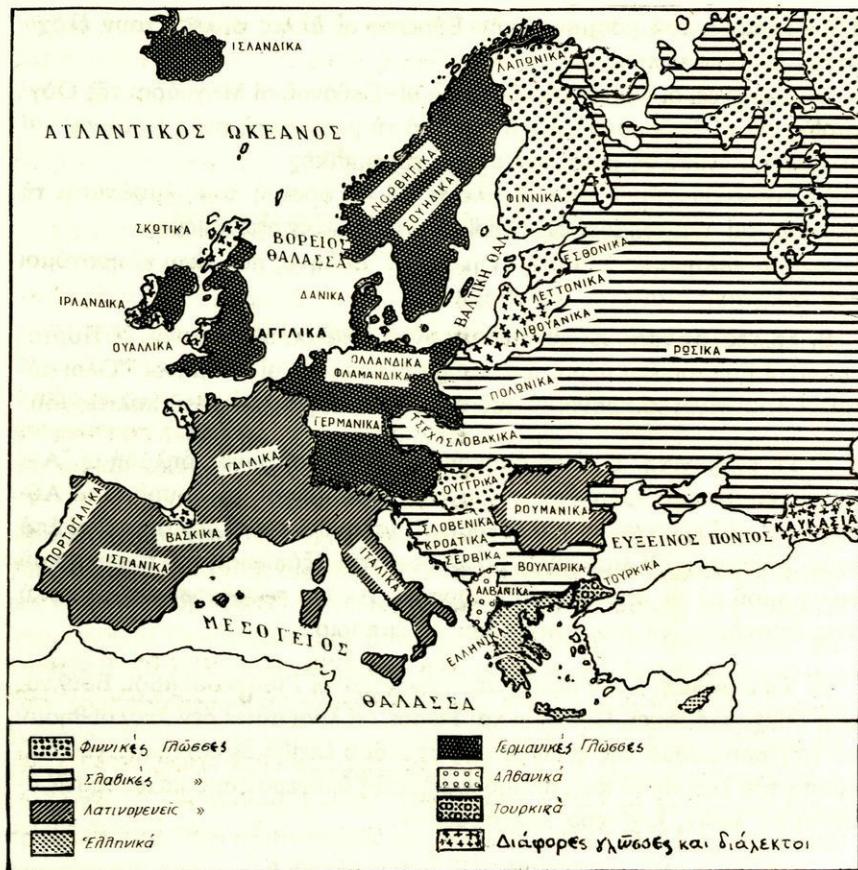
Δ. Τὴν σλαβικὴν. Στὴν διμάδα αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Γιουγκοσλάβοι, Βούλγα-
ροι, Τσεχοσλοβάκοι, Πολωνοί καὶ Ρῶσοι. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ δὲν ἀκολούθησαν
τὸ γρήγορο ρυθμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς προόδου ἐπειδὴ δὲ δέχτηκαν τὴν ἐπί-
δραση τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπειδὴ ὑπέφεραν ἀπὸ κατακτήσεις ἀ-
σιατικῶν λαῶν, λιγότερο πολιτισμένων.

Γλῶσσες. Σήμερα οἱ Εὐρωπαῖοι μιλοῦν γλῶσσες καὶ διαλέκτους ποὺ
φτάνουν τὶς 120. Μερικὲς μάλιστα ἀπ' αὐτὲς τὶς μιλοῦν σ' δλο τὸν κόσμο.
Τὰ 9/10 τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἴνδοευρωπαϊκὴν
γλώσσαν. Παρουσάζουν πολλὲς δημοιότητες μεταξύ τους ποὺ ἐρευνᾶν ἡ
Συγκριτικὴ Γλωσσολογία καὶ ποὺ δείχνουν τὴν κοινὴν καταγωγὴν πολλῶν
εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Στὴ διαμόρφωση τῶν γλωσσῶν τῆς Εὐρώπης μεγάλο ρόλο έπαιξαν ἡ
ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ ἡ λατινικὴ.

Τὶς εὐρωπαϊκές γλῶσσες μποροῦμε νὰ τὶς χωρίσουμε στὶς ἑξῆς βασικές.

A. Νέα Ἑλληνική. προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλληνική.

Χάρτης 31. Οι διμολούμενες γλώσσες στήν Ευρώπη

Β. Νεολατινικές. αυτές είναι ή ιταλική, γαλλική, ισπανική, πορτογαλική και ρουμανική.

Γ. Γερμανικές. αυτές είναι ή γερμανική, αγγλική, δανική, σουηδική, νορβηγική, ίσλανδική και ή δλανδική. Όλες προέρχονται άπο τήν άρχαια γερμανική γλώσσα, που διαδόθηκε κατά τὸν Μεσαίωνα.

Δ' Σλαβικές. σ' αυτές άνήκουν ή ρωσική, πολωνική, τσεχοσλοβακική, σερβική, σλοβενική και ή βουλγαρική.

Τις άλλες γλώσσες τίς μιλοῦν διάφοροι εύρωπαικοί λαοί που έχουν διαφορετική καταγωγή και άποτελοῦν μειονότητες.

Η οικονομία της Εύρωπης. Η Εύρωπη είναι ή περισσότερο πυκνοκατοικημένη ήπειρος, μολονότι δὲν είναι ή πλουσιότερη. Είναι ή ήπειρος που κατέχει και σήμερα θεσπόζουσα θέση στήν οίκονομική ζωή της Γης.

Η ευρωπαϊκή γεωργία είναι τὸ ὑπόδειγμα μιᾶς πολὺ ἀναπτυγμένης και σύγχρονης γεωργίας. Ο βασικὸς χαρακτήρας της είναι μιὰ πολύμορφη καλλιέργεια ποὺ συνδυάζεται μὲ τὴν κτηνοτροφία. Σὲ πολλὲς περιοχὲς γίνονται ὑποδειγματικὲς και ἐντατικὲς καλλιέργειες ποὺ δίνουν, κατὰ μέσο δροῦ, τὶς καλύτερες συγκομιδές τοῦ κόσμου. Η Εύρωπη παράγει δλα ἐκεῖνα ποὺ μποροῦν νὰ καλλιεργηθοῦν στὴν Εὐκρατη ζώνη και μερικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καλλιεργοῦνται στὶς θερμές χῶρες, δπως ρύζι, βαμβάκι, ἐσπεριδοειδὴ κ.ἄ. Καλλιεργεῖται τὸ σιτάρι, ποὺ ἡ καλλιέργεια του στὶς εὐφορότερες περιοχὲς συνδυάζεται μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν τεύτλων. Στὰ φτωχότερα ἐδάφη καλλιεργεῖται ἡ σίκαλη σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς τατάτας. Ο ἀραβόσιτος καλλιεργεῖται κυρίως στὴ νότια Εύρωπη και μόνο κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀρχισε νὰ καλλιεργεῖται και πρὸς τὰ βόρεια.

Πολὺ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἔχουν οἱ συχνές καλλιέργειες τῶν κηπευτικῶν και τῶν δπωροφόρων καθὼς και ἡ ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας.

Παρ' δλα αὐτὰ ἡ Εύρωπη δὲν είναι σὲ θέση νὰ θρέψει τὸν πληθυσμὸ της και ἐπειδὴ αὐτὸς είναι πυκνός, ἀλλὰ και ἐπειδὴ οἱ Εύρωπαιοι βελτιώνουν συνέχεια τῇ διατροφῇ τους.

Εἰσάγει λοιπὸν γιὰ τὶς ἀνάγκες της δημητριακά, ζάχαρη, κρέατα και διάφορα τροπικὰ προϊόντα, δπως καφέ, τσάι, κακάο, καρποὺς τροπικῶν χωρῶν κ.ἄ. Εἰσάγει ἀκόμα γεωργικὰ προϊόντα ποὺ προορίζονται γιὰ τὴ βιομηχανία, δπως καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλιά κ.ἄ.

Η βιομηχανικὴ δραστηριότητα κυριαρχεῖ στὴν οίκονομική ζωή της Εύρωπης. Τὰ βιομηχανικὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ποιότητά τους. Η βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη τῆς Εύρωπης διφεύλεται: α) στὸν δρυκτὸ πλοῦτο της, β) στὴν ἀφθονία του ἀνθρακα και του ἡλεκτρισμοῦ και γ) στὸ μεγάλο ἀριθμὸ ἀργατῶν.

Τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα: μεταλλουργικά, ψφαντικά, χημικά κ.τ.λ. εἰναι ὑπεραρκετὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Εύρωπης και πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ἐξάγονται σὲ μεγάλες ποσότητες. Αὐτὸ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου γίνεται δυσκολότερο, διότι και οἱ ἀλλες περιοχὲς τῆς Γῆς ἐκβιομηχανίζονται μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προμηθεύονται ἀπὸ τὴν Εύρωπη λιγότερα βιομηχανικὰ προϊόντα. Ετσι σιγὰ σιγὰ ή Εύρωπη περιορίζεται στὴ δικὴ της ἀγορὰ και

ή κατανάλωσή της μπορεῖ νὰ αυξηθεῖ μὲ τὴ βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου δρισμένων χωρῶν.

Ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Οἱ διάφορες οἰκονομικὲς δυσχέρειες, ποὺ συναντᾶ ἡ Εὐρώπη, καθὼς καὶ οἱ δυσκολίες γὰ τὴν προμήθεια πρώτων όλῶν καὶ τὴν ἔξεύρεση ἐργατῶν, δημιούργησαν τὴν ἴδια τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ἐνότητας (*Κοινὴ Ἀγορά*). Γίνονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ μιὰ οἰκονομικὴ ἐνοποίηση ἀπὸ διάδεις κρατῶν. Μ' αὐτῇ ἐπιδιώκουν τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ προϋποθέτει τὴν κατάργηση τῶν δασμῶν μὲ τοὺς δοπίους κάθε κράτος προστατεύει τὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικά του προϊόντα.

Οἰκονομικοὶ συνασπισμοί. Ἡ Γαλλία, ἡ Ὀμοσπονδιακὴ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Ἰταλία, τὸ Βέλγιο, ἡ Ὀλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο ἀπετέλεσαν στὴν ἀρχὴ τὴν διάδα τῶν ἔξι, ποὺ ἰδρυσε τρεῖς οἰκονομικὲς κοινότητες.

1. Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1953 τὴν **Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα Ἀνθρακα καὶ Χάλυβα (Ε.Κ.Α.Χ.)**. Βασικὸς σκοπός τῆς Ε.Κ.Α.Χ. εἶναι ἡ δημιουργία κοινῆς ἀγορᾶς γιὰ τὰ προϊόντα τῆς δικαιοδοσίας της. Κάθε μέλος μπορεῖ νὰ προμηθεύεται ἀνθρακα καὶ μεταλλεύματα ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῶν χωρῶν ποὺ ἔνωθηκαν στὴν κοινότητα. Ἐπίσης ἔχει δικαίωμα νὰ πωλήσει ἐλεύθερα τὸ χάλυβα του ἢ τὸ χυτοοιδηρό του χωρὶς ὑποχρέωση δασμοῦ.

2. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἰδρύθηκε ἡ **Εὐρωπαϊκὴ Κοινοπραξία Ἀτομικῆς Ἐνέργειας (Εὐρατόμ)**. Τὰ ἔξι κράτη ὑποχρεώθηκαν νὰ θέσουν σὲ κοινὴ χρήση τὰ κοιτάσματα τοῦ Οὐρανίου καὶ νὰ δημιουργήσουν ἀτομικὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια, διστη μελλοντικὰ νὰ λυθεῖ τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς ἐνέργειας.

3. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἰδρύθηκε ἡ **Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.)**. Ἡ **Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορά**. Μ' αὐτῇ ἐπιδιώκεται ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐνοποίηση τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Πρωταρχικὸς σκοπός της εἶναι ἡ διαρκῆς βελτίωση τῶν δρων διαβιώσεως καὶ ἀπασχολήσεως τῶν λαῶν τῶν κρατῶν—μελῶν.

Ἡ Ε.Ο.Κ. ἔχει σκοπὸ νὰ ἔξασφαλίσει μιὰ συνεχὴ καὶ ισόρροπη οἰκονομικὴ ἐπέκταση, νὰ δδηγήσει στὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ νὰ

δημιουργήσει πιὸ στενὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτοὶ οἱ σκοποὶ τῆς E.O.K. προβλέπεται: 1) ἡ κατάργηση τῶν τελωνειακῶν δασμῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν, 2) ἡ καθιέρωση κοινοῦ δασμολογίου καὶ κοινῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς πρὸς τὰ ἄλλα κράτη, 3) ἡ κάταργηση μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν τῶν ἐμποδίων ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν προσώπων, 4) ἡ καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στὸν τομέα τῆς γεωργίας, 5) ἡ καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στὸν τομέα τῶν μεταφορῶν κ.τ.λ.

Ἡ Ἑλλάδα ἔγινε μέλος τῆς Κοινότητας τὴν 1η Νοεμβρίου τοῦ 1962. Ἀπὸ τότε δμῶς καθυστέρησε ἡ πλήρης ἔνταξή της στὴν E.O.K. Σήμερα μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίστηκε νὰ ἀρχίσουν οἱ διαδικασίες ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γὰ τὴν δριστικὴ ἔνταξή της ὡς πλήρους μέλους. Αὐτὸ δὲ θὰ βραδύνει.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δμάδα τῶν κρατῶν ποὺ ἀναφέραμε μιὰ δλλη δμάδα ἀπὸ ἐπτὰ κράτη (Αὐστρία, Δανία, Νορβηγία, Σουηδία, Ἐλβετία, Πορτογαλία καὶ M. Βρεταννία) δρυσε τὸ 1960 τὴν **Εύρωπαϊκὴ Ζώνη Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν (E.Z.E.S.)**. Σκοπός της εἶναι ἡ βαθμαία κατάργηση τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καὶ τοῦ δασμολογίου. Στὸ συνασπισμὸ αὐτὸ προσχώρησε καὶ ἡ Φινλανδία τὸ Μάρτιο τοῦ 1961. Οἱ δασμοὶ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1963 εἶχαν ἐλαττωθεῖ κατὰ 50%.

Τέλος οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες δρυσαν τὴν **KOMEKON**, μιὰ οἰκονομικὴ δργάνωση ποὺ συνδυάζεται μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πείρας καὶ μὲ ἀμοιβαία βοήθεια.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Ἡ σειρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν σύμφωνα μὲ τὸν πληθυσμό καὶ τὴν ἔκταση

Σύμφωνα μὲ πληθυσμό		Κράτη	Πληθυσμός	Ἐκταση σὲ Km ²	Κάτοικοι σὲ Km ²
Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκταση					
1	1	Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία	179.000.000	5.571.000	32,1
2	10	Δυτικὴ Γερμανία	61.000.000	248.557	245,4
3	11	‘Ηνωμένο Βασίλειο	56.427.000	244.013	231,2
4	8	‘Ιταλία	55.023.000	301.225	182,6
5	2	Γαλλία	52.913.000	547.026	96,7
6	3	‘Ισπανία	35.433.000	504.750	70,19
7	7	Πολωνία	33.841.000	312.677	108,22
8	9	Γιουγκοσλαβία	21.323.000	255.804	83,55
9	13	Ρουμανία	21.178.000	237.500	89,17
10	17	‘Ανατολικὴ Γερμανία	17.193.000	108.178	158,93
11	15	Τσεχοσλοβακία	14.757.000	127.869	115,40
12	24	‘Ολλανδία	13.599.000	40.844	332,94
13	19	Ούγγαρια	10.534.000	93.030	113,23
14	25	Βέλγιο	9.846.000	30.513	322,68
15	14	‘Ελλάδα	8.930.000	131.944	67,68
16	16	Βουλγαρία	8.739.000	110.912	79,21
17	20	Πορτογαλία	8.762.000	92.082	95,15
18	4	Σουηδία	8.291.000	449.750	18,43
19	21	Αύστρια	7.538.000	83.849	89,89
20	23	‘Ελβετία	6.420.000	41.288	155,49
21	22	Δανία	5.026.000	43.069	116,69
22	5	Φινλανδία	4.652.000	337.009	13,80
23	6	Νορβηγία	4.007.000	324.219	12,35
24	22	‘Ιρλανδία	3.131.000	70.283	44,54
25	26	‘Αλβανία	2.482.000	28.748	86,33
26	27	Λουξεμβούργο	342.000	2.586	132,25
27	28	Μάλτα	329.000	316	1041,13
28	18	‘Ισλανδία	216.000	103.000	2,9
Σύνολον			651.668.000	10.442.041	62.408

Πρόγραμμα

Τρίτη 22 Μαΐου ώρα 7:00 μ.μ. - 10:00 π.μ.
Τετάρτη 23 Γεωγραφία + Ελληνική
Ελληνική Ανθρωπολογία - Ελληνική

Διδαχτέα σελ 258
Αρχαιολογία
210

112 - 127

215 - 231

~~213~~

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής